

Giới thiệu Tứ Đại Yêu Tinh Lanh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng

Truyện teen *Tứ Đại Yêu Tinh Lanh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* nói về 4 nhân vật chính cũng là 4 cô nàng xinh đẹp.

Trương Thị Mỹ Trân : 17 tuổi, sinh viên cấp 3 bình thường. Cao 1.68. Trong sáng thơ ngây, không biết sợ, hay cười

Lữ Thiên Di : 17 tuổi sinh viên cấp 3, cao 1.67. Hồn nhiên đáng yêu lắm mưu mẹo ngày nào cũng khiến người khác phải đau đầu.

Hoàng Tuyết Anh: 17 tuổi sinh viên cấp 3, bình thường cao 1.69. Tính cách thay đổi 360 độ trong vòng một thời gian ngắn, trong đầu luôn nhiều trò quậy phá cho người khác xài.

Mỹ Thị Bảo Châu: 17 tuổi sinh viên cấp 3, cao 1.66 bình thường. Hiền lành hay giúp đỡ người khác những cũng có lúc nghịch như con yêu tinh.

Mỗi bạn đọc theo dõi tựa truyện đọc đáo để một lần nữa quay về tuổi học sinh đáng nhớ.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lanh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Chương Giới Thiệu Nhân Vật

Trước khi đọc truyện hãy biết rõ về các nhân vật đã nhé !!!

Trương Thị Mỹ Trân : 17 tuổi, sinh viên cấp 3 bình thường. Cao 1.68. Trong sáng thơ ngây, o biết sợ, hay cười

Lữ Thiên Di : 17 tuổi sinh viên cấp 3, cao 1.67. Hồn nhiên đáng yêu lắm mưu mẹo ngày nào cũng khiến người khác phải đau đầu.

Hoàng Tuyết Anh: 17 tuổi sinh viên cấp 3, bình thường cao 1.69. Tính cách thay đổi 360 độ trong vòng một thời gian ngắn. trong đầu luôn nhiều trò quậy hpas cho người khác xài

Mỹ Thị Bảo Châu : 17 tuổi sinh viên cấp 3. cao 1.66 bình thường. Hiền lành hay giúp đỡ người khác những cũng có lúc nghịch như con yêu tinh

(4 cô này chơi thân với nhau gọi tắt là Minhax)

Trương Vĩnh Khoa: 17 tuổi học sinh cấp 3. cao 1.70. Tính cách khó hiểu. Rất đẹp trai chồng chưa cưới của Thiên Di

Vương Bách Nhật : 17 tuổi học sinh cấp 3. cao 1.71. tính cách khó ưa. Rất ư là đẹp trai

Hàn Triết Minh : 17 tuổi sinh viên cấp 3. đọc đoán lằng nhằng khó hiểu cao 1.70. rất đẹp trai

Dương Chính An : 17 tuổi sinh viên cấp 3 cao 1.72 Thích gây khó dễ cho người khác. Rất đẹp trai

(4 anh này chơi thân với nhau gọi tắt là zaifull)

Hồng Diệu Vân : 17 tuổi sinh viên cấp 3. cao 1.70 xinh đẹp thông minh nhưng độc ác tàn bạo. Đương kim tiểu thư họ Hồng. Thích Minh

Nguyễn Hoàng Linh : 17 tuổi sinh viên cấp 3. cao 1.69. xinh đẹp thông minh sắc sảo cá tính độc ác. Đương kim tiểu thư họ Nguyễn. Thích Nhật

Đào Bích Lan : 17 tuổi sinh viên cấp 3. cao 1.70 xinh đẹp độc ác máu lạnh. Đương kim tiểu thư họ Đào. Thích An

Vũ Thùy Dương : 17 tuổi sinh viên cấp 3 cao 1.69 xinh đẹp độc ác lạnh lùng. Đương kim tiểu thư họ Vũ. Thích Khoa.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lanh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Đụng Mặt

vì không đủ thời gian nên mình sẽ tóm tắt lại nội dung của chương 2.

Ở Hà Nội trong một căn nhà nhỏ Thiên Di và mẹ của mình sống ở đó. Hôm nay là ngày Thiên Di đi thi vào trường THPT Cẩm Xá nhưng cô nàng lại quên mất vì do ngủ nướng quá nên cô nàng đã tới lớp trễ. Đã thế lại vội vàng quên mang lư bạn thân. Nhưng sau những xui xẻo đầu ngày thì cuối cùng cô nàng và lư bạn cũng thi đỗ. cô nàng thi vào lớp 10a1. Lớp cô sẽ có 4 anh hotboy nhập học. Chuyện này khiến cả lớp ai cũng xôn xao bàn tán ngoại trừ Minhax vì họ không có hứng thú với trai đẹp. Cũng vì lí do này nên zaifull quyết định ngồi cùng bàn để trị tội họ.

Mọi chuyện sẽ ra sao đọc tiếp chương sau nhé!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lanh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Những Hợp Đồng Giả.

Hôm nay là một buổi sáng đẹp trời mát mẻ. Hôm nay Châu rất vui còn lí do vì sao lại vui thì không biết . Nhỏ vừa đi vừa hát (yêu đời thế) vì đang mải mê hát nên cô nàng không để ý rằng mình sắp tông vào một chiếc xe BRW bị tổ chảng nhưng khi phát hiện ra rồi thì mọi chuyện đã quá muộn .Cô nàng đâm vào cái xe đó, ngã chồng khờ . Hậu quả là chiếc xe bị mất cái kính chiếu hậu còn bé cưng của nhỏ thì đã tàn đời . Đơ người một lúc nhìn hậu quả ....

-nè cô làm gì vậy hả- Minh không biết từ đâu chui ra.

-tôi...tôi...-Châu ấp úng

Thấy Châu ấp úng Minh nghĩ Châu vừa ăn chộm xong bị bắt tại trận nên mới ấp úng .

-có tin tôi báo cảnh sát không ?- Minh đe dọa .

-đừng mà anh đừng báo cảnh sát chỉ là gãy cái hín chiếu hậu thôi mà có gì to tát đâu tôi sẽ đền - Châu van nài.

Thấy nghi ngờ vì tự dưng lại nhắc tới bé cưng của cậu lúc này Minh mới ngó tới con xe và thấy 1 cái kính chiếu hậu đã qua đời một cách thê thảm : nát vụn .

với Minh thì cái kính chiếu hậu đó chả nhảm nhò gì để thay cái mới nhưng vẫn giả bộ.

-Ôi trời ơi cô có biết cái kính chiếu hậu đó tôi mua bao tiền không vậy hả -Minh giả bộ thương xót.

-Tôi xin lỗi tại tôi không để ý tôi sẽ đền mà anh đừng lo.-Châu

-Hừ vậy cô định đền tôi cái gì-Minh.

Nghe Minh nói Châu mở cặp rút ra một cây bút chì đưa cho Minh

-Đây tôi đền anh cây bút chì-Châu vui vẻ.

Bút chì?

Đền bút chì ?

Trời nghĩ sao mà làm hỏng cái kính chiếu hậu trăm nghìn mà đền cây bút chì hai ngàn vậy trời.

Thấy Minh đứng im Châu vội giải thích.

-Ồ tôi làm hỏng cái kính chiếu hậu của anh thì tôi đền cây bút chì 1 đền 1ok hết nợ ha - Châu

-Giờ cô nghĩ sao mà đền tôi cây bút chì đó nhà tôi không rộng mà tha cái cục nợ ý của cô về đâu nhá - Minh nói - cô phải đền tôi cái khác tôi không nhận cái này đâu - Minh

-Nhưng tôi biết lấy cái gì để đền cho nhanh chứ - Châu mặt ỉu xiu tới tột làm Minh phì cười nhưng Minh cười thì chẳng ai biết.

- thôi được tôi cũng chả làm khó cô nếu giờ không có thì mai đền tôi, cũng chả sao giờ cô đi được rồi đó - Minh

Châu buồn bã dựng con xe của nhỏ lên đất tới tiệm sửa . Con xe của Châu bị long xích xịt lốp vậy sao đi được.

-sao không đạp mà dắt - Minh

-con xe của anh ban cho đó - Châu buồn bã nói rồi đi tiếp không ngoảnh lại.

Gửi xe ở tiệm sửa xong nhỏ buộc phải đi bộ tới trường . Bỗng 1 chiếc ô tô mui trần đen bóng tiến lên đó chính là con xe mà Châu đã tông phải Minh ngó mặt ra hỏi.

-Đi chung không - Minh

-nhưng ... - Châu

-không đi cũng chả sao - Minh

-Tôi có đi chi là...- Châu

-tóm lại là có đi hay không - Minh

-Có - Châu trả lời rồi nhẹ nhàng mở cửa bước vào xe.

-Nè tôi hỏi 1 chuyện - Châu

-Chuyện gì - Minh ngoảnh sang nhìn nhỏ

-tôi đi nhờ xe của anh vậy có phải trả tiền xe không - Châu

-Có - Minh - cô phải trả cho tôi 4 triệu - Minh

-Cái gì là anh mời tôi đi chung mà sao tôi phải trả tiền - Châu thẳng thốt - đã thế trả gì mà tôi tận 4 triệu vậy tôi móc đâu ra 4 triệu trả cho anh chứ tôi không đi nữa đâu - Châu

Châu nói xong định mở cửa bước ra nhưng đã bị Minh túm lại.

- Vào rồi lại ra sao đâu dễ vậy - Minh nói - nếu cô chịu kí vô bản hợp đồng này thì coi như mọi nợ nần xóa hết - Minh nói rồi rút trong cặp của mình ra 1 tờ giấy đưa cho Châu

- Để coi - Châu tò mò mở tờ giấy ra coi - Cái gì nè anh viết xấu vậy sao tôi dịch được - Châu phản bác.

- không nói nhiều - Minh cúi .

- Xem nào chết chết phải lấy kính lúp ra soi mới xem được - Châu chọc ngoáy làm Minh tức lộn ruột - bắt cứ ai kí vô tờ giấy này thì sẽ trở thành vợ của tôi ....-Châu đọc.

-Ê nhỏ kia đọc cái gì vậy hả - Minh gắt - Cái gì mà thành vợ thành thư kí bộ mắt bị đui hả - Minh

-hả - Châu ngạc nhiên hỏi lại - Thì tôi đọc là thành thư kí mà có phải thành vợ đâu bộ tai anh bị lòi hả - Châu tủm tỉm cười .

-Im nghe tôi đọc tiếp nè - Châu giả bộ quát - Những yêu cầu cần có ở thư kí : chân ngắn , xấu xí , học giót lai xì cốt , ngu xi . Những việc làm của thư kí : phải nghe khi ông chủ nói làm khi ông chủ sai , không thắc mắc hay hỏi nhiều không nói , phải biết nghe lời ông chủ . Nơi làm việc của thư kí : sau khi kí bản hợp đồng này phải dọn về nhà ông chủ sống . Kí tên.....- Châu đọc mà trên đầu khoi bốc xì hết ra nhỏ đang tức vì Minh đưa nhỏ tờ giấy này khác nào kêu nhỏ xấu xí , học giót lai xì cốt , chân ngắn chứ . Thấy nhỏ ngồi im mà trên đầu bốc khói nghi ngút Minh hơi sợ .

-sao ! kí không - Minh hỏi .

- Được tôi kí - Châu nhẹ nhàng nói rồi rút câu bút ra kí tên vô đó - rồi tôi kí rồi đây nè - Châu kí xong đưa tờ giấy cho Minh . Minh xem xong rất hài lòng . Ngồi đó mặt xụ ra buồn ời là buồn . Thấy nhỏ ngồi im mà chẳng nói gì Minh hơi lo lo .

-nè làm thư kí cho tôi mà mà không vui sao - Minh trêu

-.....-

-nè sao không trả lời tôi hả - Minh

-.....-

- ê nhỏ kia bị điếc hả - Minh cúi

-thì anh bảo tôi không được nói còn gì - Châu nhẹ nhàng

-tôi bảo hồi nào - Minh

-trong giấy đó - Châu

-thôi được tôi cho cô nói đó - Minh - giờ thì trả lời tôi đi - Minh

- Trả lời ? - Châu hỏi .

-cái mà tôi hỏi cô hồi nãy đó -Minh

-tôi không thích làm thư kí cho cái tên như anh đòi hỏi quá đáng , chuyên đi bắt nạt người khác - Châu kể tội - đã thế mới có tí tuổi đã phải đi làm osin , sách giếp cho kẻ khác , lại còn làm không công nữa chứ , mẹ tôi mất từ lâu rồi nên chuyển qua sống ở nhà anh cũng chả sao nhưng vấn đề là chắc anh thuộc loại kì bo thể nào cũng cho tôi ở nhà kho cho coi nghĩ tới cảnh sang sống ở nhà anh tôi thấy mà khiếp - Châu

- trời đất - Minh bảo chữa - tất nhiên đi làm thư kí thì sẽ có tiền lương và tiền lương mỗi tháng của cô là 5.....5 triệu - Minh lúng túng .

-sao có lương - Châu mắt sáng rực lên tỏ rõ ánh hào quang - mỗi tháng 55 triệu ? - Châu hỏi như không tin vào tai mình.

-5 triệu thôi chị 2 - Minh nói - tôi moi đâu ra 55 triệu trả cho cô mỗi tháng hả - Minh

- hừ tưởng gì - Châu

- mà nè sao cô mê tiền dữ vậy vừa nhắc tới lương là mắt sáng rực lên - Minh

-----

Trần và Anh vì mãi mê nói chuyện và đợi Châu nên tới trễ .

-ôi thôi rồi muộn mất tiêu - Anh than vãn .

-chỉ tại nhỏ Châu đáng ghét nên tụi mình mới bị như vậy nè vào tới lớp tao sẽ cho nó 1 trận - Trần

-thôi đi má ghĩ cách vào trong đã rồi tính sau - Anh

-chào đồng hương - An từ sau tiến lại

- đi trễ hả - Nhật

-các anh thì khác gì bọn tôi - Anh

- khác , khác chứ - Nhật nói xong tiến về phía ông bảo vệ - Bác bảo vệ - Nhật

-dạ chào cậu Vương cậu Dương chúc các cậu một buổi sáng tốt lành - ông bảo vệ mỉm cười vừa nói vừa mở cổng . Anh Trần chỗ mắt nhìn hai tên trước mặt bắt nạt ông bảo vệ , 2 tên đó chỉ nói có 1 câu mà ông bảo vệ đã mở cửa cho vào thể mà bọn này nì hết cả hơi suốt từ nãy mà không được .

-sao giờ nài nì cũng chưa muộn đâu - An nói về đắc thắng .

-Ôi bạn Chính An thân mến bạn cho mình vào chung với nha - Anh làm gương mặt đáng yêu nhìn Bách Nhật .

- Ôi bạn Bách Nhật năm bờ oăn đẹp trai dễ thương bạn cho mình vào chung đi nha - Trần nói làm mặt long lanh cực đáng yêu nhìn An .

An và Nhật nhìn nhau tức lộn ruột vì van xin mình mà lại nhìn người khác thì ai mà không tức chứ .

-Lộn rồi 2 má - An và Nhật đồng thanh .

Sau khi nhìn lại tấm thẻ học viên 2 cô nàng "à" lên 1 tiếng .

- thôi được bọn tôi sẽ cho 2 cô vào - An

-ôi thanks An và Nhật nhiều lắm nha 2 bạn thật tốt bụng - Anh nhảy lên sung sướng .

-nhưng với 1 điều kiện - Nhật

-tôi biết mà mấy người sao tốt bụng vậy được - Trần

-các cô phải kí vô bản hợp đồng này thì bọn tôi mới cho vào chung -An và Nhật mỗi người rút ra một tờ giấy đưa cho Anh và Trần nội dung trong đó giống hệt tờ giấy của Minh đưa cho Châu nhưng chữ xấu hơn . Sau khi đọc xong thấy điều kiện quá đáng thì 2 cô nàng không nỡ nổi tức giận quăng luôn 2 tờ giấy trên tay vào mặt 2 tên trước mặt .

-quá đáng vừa thôi bọn tôi không kí đó làm gì được - Anh

-nghe hôm nay cũng chả chết ai - Trần nói xong 2 cô nàng sai bước đi về nhà , thấy tình hình không khả quan An và Nhật đành dùng tuyệt chiêu cuối cùng tỉ lệ thắng là 30% .

- à um.... tất nhiên là làm thư kí thì...thì à.... thì sẽ có lương - An

-tiền lương mỗi tháng của các cô là .. 5 triệu .- Nhật

-Sao , có lương - Anh và Trần quay phắt lại

Hành động này khiến An và Nhật sít té quỵ vì phải mê tiền dữ lắm mới có phản ứng như vậy nè .

- Lương bao nhiêu cơ - Anh

-5 triệu - An

-Hà - Anh

- 5 triệu - An - cô mà còn "há" nữa thì chết với tôi - An

- hờ - Anh

- cô....- An

- bọn tôi sẽ kí - Anh và Trần đồng thanh rồi lấy cây bút kí vô tờ giấy thế là các cô nàng đã trở thành thư kí riêng cho các chàng trai rồi còn Di và Khoa thia sao (2 người này còn kinh động hơn hehe) . Hôm đó vì mới nói chuyện ngoài cổng nên 4 người kia vào trễ cũng may là có mấy anh công tử xin cho nên Anh và Trần không bị đứng ngoài cửa . Giờ ra chơi ...

- Sao ?- Di hoảng hốt khi nghe tin từ lũ bạn - tụi bay thành thư kí cho mấy ông hả - Di hỏi như không tin vào tai mình .

- Ủ - Châu buồn bã trả lời - còn mày thì sao - Châu .

Nghe Châu hỏi Di mặt xụ ra buồn bã .

- Nè đừng có bảo mày cũng chịu chung số phận với bọn tao đó nha - Trần

- Tao không phải thư kí như bọn bay mà là ... - Di không nói nữa .

- mà là gì ? - Châu tò mò .

- Là .... - Di

- trời má là cái gì nói luôn đi có chết ai đâu mà lo - Anh gắt .

- vợ chưa cưới - Di nói lí nhí chẳng ai nghe thấy .

- Là gì nói to lên , tao tò mò quá à - Châu dục .

- vợ chưa cưới - Di nói to hơn một chút .

- là gì tò mò quá - Anh

- VỢ CHƯA CƯỚI - Di hét lên . Thế là cả lớp bị một phen hást hồm , dồn hết ánh sáng vào người phát ra âm .

- VỢ CHƯA CƯỚI ? - 3 à Minhx còn lại do quá bức xúc không kìm chế nổi liền hợ sức nói 3 từ " vợ chưa cưới " làm cả lớp ai cũng an tọa dưới đất ngoại trừ 3 à Minhx và mấy à này là kẻ phát ra âm mà sao có thể ngă được chứ . Sau khi hoàn hồn học sinh chạy hết ra ngoài sân sân trường vì nếu Minhx mà hét lên lần nào nữa thì cái trường này xụp luôn ngu gì mà ở lại chày trước cho an toàn .

- chuyện này lại có thể xảy ra chứ - Anh

- chuyện là vậy ....- Di bắt đầu kể ..

Hôm qua Di đang ngồi chơi bên bờ giếng thì có một chiếc ô tô màu đen đen loáng dừng trước cửa nhà Di . Bước ra khỏi xe là một chàng trai cao to bánh bao phong độ lịch sử .. tóm lại là rất hoàn hảo và đẹp trai . Người đó không ai khác chính là Vĩnh Khoa . " ủa tên đó tới nhà mình làm gì thế nhỉ " - Di nghĩ rồi chạy lại trước mặt Vĩnh Khoa .

- ê tên kia tới đây làm gì vậy hả - Di hỏi

Đúng lúc đó mẹ Di bước ra nhìn thấy Khoa mẹ Di mỉm cười .

- con là Trương Vĩnh Khoa hả ? - mẹ Di

- Dạ - Khoa lễ phép (giả tạo) - con tới đây là để đón vợ con về ạ - Khoa.

- ừ con bé này tính khí trẻ con lại còn rất phá phách nữa mong con thông cảm giao nó cho conta cũng yên tâm và....- mẹ Di chưa nói xong đã bị cô con gái nhỏ của mình ngắt lời .

- mẹ với hần nói cái gì thế con không hiểu gì cả - Di nhăn nhó .

- Bé Di à - mẹ Di mỉm cười - đây là Trương Vĩnh Khoa - chồng chưa cưới của con . Hôn sự này được hai bên gia đình định sẵn từ 17 năm trước tức là lúc con vừa ra đời đó bây giờ con sẽ về sống cùng với Vĩnh Khoa . Ở nhà chồng con nhớ đừng có quậy đó nha giờ mẹ sẽ vào thu dọn đồ cho con - Mẹ Di nói rồi đi vào để lại gương mặt ỉu xiu tội tội của Thiên Di và chẳng ai biết Vĩnh Khoa đang phì cười trước bộ mặt của cô vợ tương .

- Đó mọi chuyện như vậy đó - Di kể xong gác mặt xuống bàn than thở .

3 nàng kia cũng vậy ỉu xiu than vãn số phận

- Làm thư kí cho mấy anh đẹp trai mà không thích à - An từ đâu chui ra lên tiếng .

Nghe thấy lời nói Minhax ngẩng mặt lên và thấy zaifull đang tự người vào ghế nhìn bọn nó .

- Có biết bao người mong ở vị trí các cô không hả - Nhật

- sướng thế còn than vnx đủ kiểu - Minh

- đúng là kén chọn - Khoa

- nè nghĩ bọn này mê zai hả - Châu

- bọn này chỉ mê ... - Anh

- tiền thôi - Minhax đồng thanh làm zaifull xút ngất vì đây là lần đầu tiên có gái nhìn thấy bọn nó mà không khen không thích đó nha . Không mê zai đẹp mà lại mê tiền . Cũng vì lí do này mà zaifull lạnh lùng khó ưa kiêu luôn khó hiểu bắt đầu thấy có hứng thú với Minhax nghịch ngợm lanh chanh kiêu luôn đáng ghét . Số phận sẽ đưa họ về đâu đọc tiếp thì biết .

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Những Ngày Đầu Về Nhà Chủ

4 anh zaifull quyết định đưa Minhax về nhà là có âm mưu hành hạ các cô gái nhưng họ lại không ngờ còn có một âm mưu khác từ Minhax dành cho họ

(hãy bắt đầu với kế hoạch của Châu trước nhé)

- thực hiện kế hoạch đi - Châu nhận được tin nhắn của Trần .

Khi nhận phòng xong Châu đơ người 1 lúc vì phòng mình sao mà rộng thênh thang và đẹp quá . Cái giường êm ới là êm . Nhưng dù thế nào kế hoạch vẫn sẽ được tiến hành . Châu bật dậy mở ba lô lấy ra một gói gì đó rồi ăn hết sau đó nhảy lên giường ngủ . Đó là Proteinmaxen nhập khẩu từ Úc . Ăn nó vào sẽ có cảm giác thoải mái dễ chịu nhưng ngoài bề mặt da thì rất nóng . Nó có công dụng giúp loại bỏ độc tố trong cơ thể giúp cơ thể khỏe mạnh hơn .

Ở dưới nhà Minh thực hiện kế hoạch của mình là ăn hết hết đồ ăn một cách thật nhanh để Châu xuống sẽ không còn cái gì để ăn . Nhưng đợi mãi Minh ăn xong từ lâu rồi mà vẫn không thấy Châu bước xuống thì tò mò lần lên coi có chuyện gì không . Cậu gõ cửa , gõ mãi mà chẳng có ma nào thêm mở cửa , cậu liền lùi lại lấy đà đập một phát vào cửa khóa cửa bung ra . Minh mở cửa đi vào và bắt gặp hình dáng bé nhỏ nằm trên chiếc giường khủng bố giống như con mèo nằm trên giường vậy . Nghĩ rằng là Châu ham ngủ thì Minh tức lắm . Quyết định dạy cho con nhỏ trước mặt một bài học . Minh từ từ tiến lại phía chiếc giường . Cầm cái gối lên ném một phát vào gương mặt bé nhỏ không thương tiếc nhưng vẫn thấy Châu nằm bất động Minh lặp lại 2 , 3 lần nữa kết quả vẫn như lúc đầu : Châu nằm im bất động . Minh hoảng hốt buông cái gối xuống chạy lại nâng đầu nhỏ .

- nè cô bị làm sao vậy hả - Minh lo lắng .

- tôi ... không .... sao đâu ... an đừng lo - Châu thều thào .

- để tôi gọi bác sĩ tới - Minh nói xong rút chú Iphone 6 ra gọi cho bác sĩ riêng tới .

1 lúc sau bác sĩ đã khám xong . Mặt cắt không còn giọt máu .

- nhiệt độ cơ thể là 70 độ C - Bác sĩ vẫn chưa hoàn hồn - cần đưa cô bé tới bệnh viện ngay , từ trước tới nay 42 độ đã chết rồi mà cô bé này tới 70 độ mà vẫn sống nhân kỉ tích đấy - Bác sĩ .

- sao ... 7...7...70 độ sao - Minh như không tin vào tai mình .

- đừng .... đừng đưa tôi tới đó ... tôi sẽ không khỏi nếu ở trong đó - Châu rũ rượi tới tội

- à mà đứng rồi bài tập về nhà của tôi - Châu nói xong cố gượng dậy nhưng không được - làm sao bây giờ - Châu lo lắng .

- thôi cô cứ nghỉ đi tôi sẽ làm cho yên tâm - Minh .

- nhưng .... - Châu .

- không nhưng nhĩ gì cả - Minh nói - tôi lo được cco yên tâm - Minh .

- vậy cảm ơn anh nhiều nha - Châu

- cô nghỉ đi - Minh nói , qua đắp chăn cho Châu rồi sai người mang cháo lên cho Châu ăn rồi về phòng mình .

Minh ở trong phòng đứng ngồi không yên còn Châu thì đang trong phòng ôm bụng cười và tự hào về tài diễn xuất quá đỉnh của mình .

(giờ thì coi kế hoạch của Trần nhé)

Phòng của Trần cũng lộng lẫy kiểu sa không kém phòng của Châu . Chưa nghĩ ra kế hoạch tác chiến của mình nên Trần thông thả xuống nhà và định bụng kiểm cái gì đó ăn thì thấy trên bàn ăn chẳng có món nào .

- ủa chưa tới giờ ăn sao ? - Trần ngạc nhiên hỏi Nhật .

- tới rồi - Nhật

- vậy sao không thấy đồ ăn - Trần ngây thơ - hay mọi khi anh không ăn tối - Trần nghi ngờ .

- cô nấu đi , tôi không biết nấu với lại hôm nay osin nhà tôi nghỉ vài hôm rồi - Nhật nói đúng đúng , nhờ đó một kế hoạch vút qua cái chí óc bé nhỏ của Trần . Cô nàng đã nghĩ ra kế hoạch tác chiến của mình rồi !!!

- Ukm , thôi được rồi - Trần chống cằm suy nghĩ - nhưng tôi nấu món nào anh phải ăn móm đó nhá - Trần

- ok - Nhật - nhưng cô phải nhớ đồ ăn của tôi phải đặc biệt đó - Nhật nói

Cậu không hề biết rằng cậu đã bổ sung thêm một số chi tiết vào kế hoạch của Trần .

1 lúc sau , Trần đã thực hiện xong tác phẩm của mình .

- nấu xong rồi có xuống ăn đi không hà - Trần ở dưới nhà gọi vọng lên .

- biết rồi - Nhật tắt TV , bước xuống dưới phòng bếp . Trong đầu Nhật đang tưởng tượng ra bao nhiêu là món ngon được bày trên bàn , nhưng không cậu trên bàn ăn chỉ gồm có 2 cái tô một cái tô rất rất là bụi , một cái tô vừa vừa , 2 cốc nước , và 2 bộ đĩa .

- Ăn mì gói sao - Nhật thất vọng .

- ừ tôi chỉ biết làm mấy món này thôi - Trần - đây tô to là của cậu tô bé là của tôi còn đây là nước của cậu - Trần

- mấy gì mà mấy có một món thôi chứ bao nhiêu mà mấy - Nhật bĩu môi - nhưng không sao có đồ để ăn là tốt rồi - Nhật tự an ủi mình

Cậu cầm đũa lên cho gấp đồ ăn cho vào miệng nhưng .....

- Á .. ặc ặc cái .... mì ..... mì kiểu gì vậy - Nhật chỉ vừa chạm môi vào sợi mì đã .....

- sao ? không ngon hà - Trần vẫn thản nhiên ăn đồ của mình .

- cô ... cô cho cái gì vào vậy hà - Nhật sùng sốt - mì gì mà .... mà " đắng , cay , mặn , ngọt , chua , ngấy " vậy hà - Nhật mặt tái mét sau khi đã nuốt chọn một miếng mì .

- những nguyên liệu bình thường - Trần vẫn thản nhiên - nhưng tô của anh thì tôi cho : ba gói cà phê đắng , mười quả ớt cực cay , 5 gói bột chua , 2 gói đường , 1 lít dầu ăn , 3 bánh mì gói , 1 lít nước sôi - Trần thực thà kể .

Trời mì gói mà cho tann ấy gia vị thì còn gọi là mì gói không vậy trời . Hèn gì tô của Nhật bự như vậy bự ngang một cái thau con luôn đó và cả món mì của cậu lai đủ các vị như vậy . Nghe Trần nói xong , Nhật không đứng nổi nữa , ngồi phịch luôn xuống sàn , mắt mở to tròn , lông mày nhú lại , mồ hôi hắc . Có nuốt nước bọt trong miệng , Nhật đưa bàn tay còn run run chỉ lên bát mì .

- cô ...cô ..... định để tôi bị ..... bị ngộ độc ..... thực phẩm hà - Nhật vẫn chưa hoàn hồn .

- đâu có đau tại anh bảo đồ ăn của anh phải thật đặc biệt mà , tôi nghĩ mãi chẳng biết phải đặc biệt ra sao , cuối cùng tôi cũng nghĩ ra - Trần nuốt miếng mì to - vẫn chưa đặc biệt sao , anh cứ ra nhận xét thôi mãi tôi sẽ rút kinh nghiệm - Trần

- từ 8 tổng đài nào cho tới giờ tôi chưa bao giờ thấy món mì nào mà đặc biệt như vậy - Nhật - kể cả trong mơ tôi cũng không giám nhìn thấy nó - Nhật .

- kệ anh , anh phải ăn hết , vì anh bảo tôi nấu cái gì anh cũng ăn còn gì - Trần - giờ thì ăn hết sạch đi ông nội , giờ tôi lên ngủ trước anh ăn xong thì rửa bát luôn , và nhớ đừng có đồ đi đấy - Trần

- biết rồi - Nhật lườm

- vậy thì tốt , chúc ngủ ngon - Trần nói đi lên lầu để lại dương mặt đang đỏ bừng bừng vì tức .

- Minh cầm cốc nước của mình lên uống và ...

Sặc !!!

cốc nước của Nhật được chiết xuất từ 2 gói đường , 2 gói bột canh , 2 gói muối , 2 gói mì chính . Không hỏi cũng biết . Tràn lên phòng ngồi trên giường lăn lộn cười và tự hào về chiến công của mình . Chiến công chưa Trần đã kết thúc thắng lợi .

(giờ tới lượt Thiên Di nhé)

Phòng của Thiên Di rất là đẹp và còn to khủng bố nữa vì cô nàng là vợ chưa cưới của chủ nhà mà hehe . Nhưng cho dù thế nào thì Di vẫn sẽ thực hiện kế hoạch của mình . Cô nàng nhẹ nhàng đi xuống trong bộ váy đầm màu hồng trông rất là xinh . Nhỏ đi xuống nhà bếp định bụng kiếm cái gì đó để ăn nhưng đập ngay vào mắt nhỏ là hình ảnh tên Vinh Khoa đang ăn ngấu ăn nghiền như kiểu là ngàn năm chưa có cái gì vào bụng vậy . Nhìn Vinh Khoa lúc đó trông rất buồn cười nhưng Di cố nhịn đứng im nhìn tên trước mặt .

- Có vẻ anh đói lắm nhì - Di nói .

Câu nói bất chợt của Di làm Khoa giật mình vội quay mặt sang một bên để nuốt nốt những thứ còn trong mồm . " thật là mất hình tượng " - Khoa nghĩ .

- anh đang nghĩ là anh để tôi nhìn thấy cái cảnh hồi nãy của anh là anh mất cả hình tượng hả - Di nói .

- Sao biết - Khoa ngạc nhiên .

- mặc kệ tôi bị đoán trúng tim đen rồi chứ gì - Di nói xong ngồi vào bàn , nhưng trên bàn thức ăn đã bị Khoa chén sạch rồi còn đâu , biết được cảnh này nên hồi nãy Di có ăn Bánh mì rồi . Cầm cốc nước nhấp một ngụm nhỏ nhưng mắt cô nàng vẫn dán vào tên trước mặt mỉm cười nghĩ về bộ mặt của tên đó khi cô nàng thực hiện xong kế hoạch của mình .

- Anh biết anh đẹp trai rồi nhưng không cần ngắm anh kĩ vậy đâu em à - Khoa nói .

PHỤT ! miệng Di đang đầy nước thì nghe thấy cái câu nói sừng cả gai góc ấy thì không thể nào chụi nổi phun phọt hết nước ra . Nước bắn ra chúng vào đâu không chúng lại chúng ngay vào gương mặt điển trai của Khoa .

- tự sướng vừa thôi ông nội à - Di nói - dù tôi có ế chồng kềnh cũng chả thèm đếm xỉa tới ông đâu nên bỏ cái tính tự tin điển khuôn đó của ông đi - Di

- nhỏ kia không biết mặt vệ sinh à - Khoa cáu , chụp lấy cái khăn mặt vắt gần đó lau lại gương mặt của mình - đã thế lại còn bảo anh là tự sướng , lại còn bảo người ta là ông nội nữa , nãy nói cho mà biết ông nội này còn đẹp trai chán nhá - Khoa .

- nghĩ sao tùy nhưng tự sướng vừa thôi - Di nói xong đứng lên .

Nhỏ già vờ ngắt đi và đã được Khoa đỡ lấy . Khoa hốt hoảng mang nhỏ lên trên phòng đắp chăn . Nghĩ tính nhỏ lo xa sẽ không chịu nằm yên nghỉ ngơi mà đòi dạy học bài (tên này bị điên rồi Thiên Di lười như hủi y sao đòi đi học được) . Thế là Khoa cầm luôn ba lô của nhỏ sang phòng mình có gì thì làm luôn cho nhỏ yên tâm . Nhưng còn đồng bát dưới nhà thì tính sao . Tất nhiên là rửa rồi nhưng ngắt nổi người ở của nhà Khoa cho nghĩ vài ba hôm để lấy cơ bắt Di phải làm nhưng giờ nhỏ bị như thế này chả nhẽ lại gọi nhỏ xuống đây để rửa sao vậy thì ác quá rồi . Không còn cách nào khác Khoa phải xuống rửa thôi , nhưng Khoa là công tử nhà giàu từ bé tới lớn không phải làm bất cứ việc gì ngay cả cái chổi cũng chẳng bao giờ phải đụng tới cho nên giờ cũng chẳng biết rửa mấy cái bát này kiểu gì . Cậu ta đụng vào cái bát nào là cái bát vỡ tan tành . Ở trên lầu nghe thấy tiếng bát đĩa đổ vỡ Di ngạc nhiên quá mò xuống xem thì không tin vào mắt mình ngỡ là mình vào nhầm nhà vì nước rửa chén thì đổ lung tung bừa , bát đĩa thì rửa xong cái nào Khoa lại vứt luôn về đằng sau nên nó vỡ hết (khó thể sao rửa bát xong phải vứt vào chạn bát chứ sao lại ném xuống đất vậy trời) .

- hình như anh và bát đĩa là kẻ thù không đội trời chung thì phải nhì nhì - Di

- à không , không là kẻ thù gì hết chỉ là .... - Khoa đang nói nhưng đã phát hiện ra một sự việc lạ lùng - Á mà .... mà ..... mà sao em vừa bị bắt tính mà sao lại ở đây hả - Khoa

- tôi thích ở đâu kệ tôi liên quan gì tới anh - Di nói - mà mấy cái chén đó nó có tội tình gì đâu mà anh làm đau tội nó vậy - Di

- nè anh mới là chồng em chứ có phải mấy cái chén này đâu mà em bênh tội nó vậy hả - Khoa - mà em thấy chồng em khổ sở thế này còn đứng đó à sao không vào giúp một tay đi - Khoa

- tôi mệt - Di

- mệt thì xuống đây đi - Khoa .

- kệ tôi - Di - tôi biết anh nhà giàu rồi đập hết cũng chả sao , đập nát hết chúng nó đi để chúng nó về đoàn tụ với anh chị mình ở thiên đường ý , rừ xong thì lên làm bài tập cho tôi nhớ đúng có đối xử với maays cuốn vở của tôi như mấy cái chén đó nghe chưa - Di nói xong đi lên phòng .

Còn Khoa thì đứng ở đấy chả hiểu cái cứt gì , đây là lần đầu tiên có người ra lệnh cho chàng ta đó mà . Ra lệnh kiểu thế như Khoa là osin vậy . Còn Di thì đi lên phòng lăn lộn nằm trên giường không biết là rơi xuống đất bao nhiêu lần rồi nữa vì một cái lí do là sặc cười . Kế hoạch của Di thành không tốt đẹp .

(giờ coi kế hoạch của Tuyết Anh thế nào nhé ^ - ^)

Phòng của Anh cũng lộng lẫy không kém . Anh rất thích căn phòng này và cô nàng thấy hơi bối rối vì đang phân vân có nên sử dụng kế hoạch động trời này hay không vì An đối xử tốt với Anh thế còn gì . Tạm tha cho An nhưng nếu An làm cho nhỏ tức thì nhỏ sẽ nhân câu ra cho bằng chết . Anh nhẹ nhàng đi xuống dưới trong bộ đầm màu hồng rất ư là duyên dáng .

- vô nẫu com - An đang coi TV

- sao anh biết tôi xuống hả - Anh ngạc nhiên vì nó đi nhẹ mà còn bị phát hiện , chứng tỏ tai của tên An này thính thật .

- ảnh của cô hiện rõ trên màn hình nè , tôi đau bị đui mà không nhìn thấy - An nói mắt vẫn dán vô màn hình mỉm cười với cái bộ mặt ngơ ngác của Anh .

Bây giờ Anh mới để ý thấy cái màn hình mà giống cái TV kia thật ra là cái màn hình phản xạ camera . Ảnh của nó to ỏi là to không nhìn thấy thì chứng tỏ là bị mù .

- mà nhà anh không có osin à mà sai tôi - Anh ngơ ngác .

- có - An

- thế họ đâu ? - Anh

- nghi - An

- sao - Anh hốt hoảng vì cô nàng nghi họ đã xảy ra chuyện gì đó ví dụ như ... toi mạng - Sao họ lại nghi - Anh

- nè cô nói nhiều từ khi nào thế hả - An - vô nấu cơm đi còn đứng đó - An gắt .

- nhưng tôi đâu biết nấu - Anh mặt xụ xuống tới tột .

- gì ? - An ngạc - con gái con đưa gì mà lớn tướng rồi vẫn chưa biết nấu ăn thế nào sau này cũng bị ế cho mà xem - An chọc ngoáy .

- kệ tôi , tôi có bị ế hay không thì liên quan gì tới anh mà anh quan tâm - Anh

- đây sách đây học theo trong này mà nấu - An nói rồi rút trong kệ sách ra một cuốn sách dạy nấu ăn . Cậu vứt cuốn sách cho Anh như Anh là ăn xin tới nhà và An buộc phải bỏ thí cho một chút vậy đó . Rõ tức mà .

- được rồi cái tên đáng ghét kia gây ông rồi sẽ đập lưng ông haha - Anh nói và tự haod về kế hoạch mới nghĩ ra của mình .

- cô lắm bầm cái gì đó - An nhìn Anh nghi hoặc làm nhỏ giệt thót tim hồn lìa khỏi xác (hơi quá nhi hihi ^ - ^)

- à cô lắm bầm cái gì đâu - Anh nói rồi cầm cuốn sách đi xuống bếp .

1 lúc sau .....

- An Chó xuống ăn cơm đi - Anh ở dưới bếp nói vọng lên .

An thì sau khi nghe thấy Anh gọi thì há hê cười vì bây giờ chàng ta đã có lí do để mắng cho Anh một trận toi bời . An tắt TV rồi xuống dưới bếp .

- thư kí mà gọi ông chủ là chó à cô to gan thật - An mạnh giọng .

Đúng lúc đó có một chú cún nhỏ lon ton chạy vào làm An hết hồn cứ tưởng cái gì hóa ra là Lulu - cún cưng của An đây mà .

- Tôi gọi An Chó chứ có gọi anh đâu mà anh xuống - Anh nói rồi cầm bát cơm nhỏ cho chú cún ăn - từ nay Lulu sẽ tên là An Chó - Anh .

Chú cún nghe thấy thế thì vẫy đuôi mừng rỡ mắt cứ tít lên chứng tỏ rất vui mừng đấy . Chả hiểu sao chú cún này lại mừng đến thế (đây là động tác phản chủ nè) .

- sao cô dám lấy tên của tôi đặt cho Lulu chứ hả - An gắt .

- toi đâu lấy tên của anh - Anh thần nhiên - tôi gọi Lulu là An Chó từ này có tận cùng là từ " chó " nên nó dùng để gọi con vật , còn Chó An có tận cùng là từ " An " nên nó dùng để gọi người hiểu chưa - Anh nói làm An tức lòi ruột vì suốt từ này Anh đã chửi An bao nhiêu lần rồi nhưng lí do Anh đưa ra có lí như vậy thì An làm sao mà mắng Anh được . Thế là An đành ngậm cục tức này rồi đi lên nhà coi TV tiếp . Còn Anh thì há hê vì bước đầu của kế hoạch đã thành công haha .

1 tiếng trôi qua rồi mà vẫn chưa thấy Anh gọi xuống ăn cơm An hơi lo nghĩ Anh sâu ra chuyện gì đó rồi nên mò xuống xem xét tình hình . Khi vừa mới bước vào bếp đập vào mắt anh chàng là hình ảnh cô nhóc đang ngồi ăn ngon lành . An hậm hừ kéo cái ghế ăn ra rồi ngồi vào bàn .

- ăn sao không gọi tôi hả - An

- tôi chỉ là thư kí thôi chứ có phải là osin đâu mà phải gọi anh xuống ăn chứ , ăn thì xuống mà không ăn thì về phòng ngủ chỉ có vậy thôi rắc rối làm gì - An vẫn thần nhiên ăn .

- đồ ăn của tôi đâu - An

- đợi chút tôi đi lấy - Anh nói rồi đứng lên mở tủ lạnh lấy ra 2 món .

- đồ ăn liền chứ có phải dự trữ đâu mà cô bỏ vô tủ lạnh vậy hả - An ngạc nhiên

- thì tại nó hơi nóng tôi sợ anh ăn vào thì bỏng miệng chết nên cho vô tủ lạnh cho nó nguội đó mà - Anh viện cớ.

- ukm , mùi thơm đó - An khen khi ngửi thấy mùi tom nức mũi bốc ra từ 2 món mà Anh đem ra .

- à là tôi xịt nước hoa vào đó - Anh giải thích nguyên do vì sao mấy món đó lại thơm .

- gì ? - An không tin vào tai mình , có ai đời nào lại xịt đi xịt nước hoa vào thức ăn bảo giờ - đó là đồ ăn chứ có phải cơ thể đâu mà cô xịt nước hoa , bộ cô bị điên hả - An hỏi nghi ngờ .

- à chà là lúc tôi nấu xong thì mùi của nó kinh quá nên tôi xịt nước hoa vào cho nó thơm ý mà - Anh giải thích - nhưng anh không cần lo ăn được mà - Anh

- chắc không ? - An

- Chắc - Anh khẳng định .

- thật ? - An

- thật - Anh lại khẳng định .

- chắc chắn ? - An

- nói nhiều quá đi - Anh gắt .

- nhớ đấy tính mạng tôi hơi bị quý đó , tôi mà có mệnh hệ gì thì cô chết với tôi - An

- bộ anh bị thần kinh à - An cãi lại - thế ngờ nhờ anh ra đường rồi tai nạn giao thông sút đầu mẻ chán cũng là tại tôi chắc - Anh

- thôi ăn - An đành kết thúc cuộc tranh cãi ở đây vì cậu biết nếu đấu võ mồm với con quỷ nhỏ này thì cậu chỉ có nước thua . An cầm đĩa lên gấp miếng thịt ở một cái đĩa và .....

Sặc !!!

- ặc ặc ..... cái này ..... cái này là ..... là cái quái gì mà ..... mà cay vậy hả - An vừa nói vừa sặc vì khi vừa cho vào mồm cái miếng thịt nhỏ tí tẹo mà cứ như là cho cả 100 quả ớt vô miệng vậy , nó cay kinh khủng .

- đó là sườn nướng cay , không cay chả nhẽ lại ngọt hả - Anh vẫn thản nhiên .

- cay thì cay vừa thôi chứ , cay dã man như vậy thẳng cha nào nó ăn nổi - Anh khiếu nại .

- mặc xác tôi , tôi nấu cay vậy đó không ăn thì , tôi không ép - Anh

- tất nhiên là không ăn rồi , ăn hết chỗ này để mà thành rồng lửa hả - An

Sau khi lấy lại bình tĩnh , An nhìn vào món còn lại .

- cái gì thế kia - An chỉ tay vào món thứ hai - sao đen thui vậy , hay cô cho tôi ăn cục than vậy - An ngạc nhiên .

- sushi chiên giòn - Anh giới thiệu

- giòn ? - An càng ngạc nhiên hơn - vậy mà giòn sao ? - An cầm đôi đũa chọc thử vào cái món được gọi là sushi chiên giòn nhưng vô ích cái món sushi đó cứng lắm , cứng ngang với đá rồi đó .

- giòn thế còn kêu ca cái gì - Anh phản bác .

- vậy mà giòn thì cái gì gọi là cứng hả - An

- nói nhiều quá rồi đó ăn đi rồi ăn lên học bài , đàn ông con trai gì mà chậm chạp như con ốc sên vậy đó - Anh nói rồi cầm cốc nước của mình uống để kết thúc bữa ăn - à anh ăn xong thì tiện thể rửa bát luôn , tôi lên ngủ trước đây - An nói rồi đứng lên . An mặt đỏ bừng bừng vì đây là lần đầu tiên có người sai bảo cậu như là sai bảo nô lệ đó nha .

- nhỏ này chỉ có thể là tiểu yêu thôi chứ chắc gì đã là người quay quắt trời quắt đất luôn , tự dung mình lại rước cái cục nợ này về nhà làm chi không biết nữa - An nói rồi cầm cốc nước của mình uống và .....

Sặc !!!!!!! .

- ê nhỏ kia bộ cô cho tôi uống nước biển hả - An

- biển gì mà biển , nước muối chứ nước biển đâu ra - Anh đang pha cốc nước cam ngon tuyệt hảo để thưởng thức .

- bộ nhà tôi hết nước lọc rồi à mà cô cho tôi uống nước muối hả - An

- không , nhà còn nhiều nước lọc lắm nhưng nước muối này nó tốt cho cái trí não đầu heo của anh - Anh - với lại nó còn ngừa sâu răng nữa vì tôi biết rằng anh rất lười đánh răng trước khi ngủ - Anh .

Cô nàng nói xong đi lên phòng nhưng đang đi thì không may cô nàng vấp phải cái giẻ lau nhà , trượt chân té một cái đê lên cái bình hoa và .....

RẦM ! RẦM ! RẦM !

các thứ ở kề nhau liên tiếp bị đổ vỡ vì chúng đè lên nhau , thế là trong nháy mắt , một căn phòng sang trọng lộng lẫy giờ chẳng khác gì cái bãi rác công cộng ở Đà Nẵng . Điều này nằm ngoài kế hoạch của Anh nhưng kệ . Cô nàng đi lên lầu một cách thản nhiên như chưa hề nghe , thấy , làm gì cả . Cũng may phòng khách và phòng bếp được ngăn cách nhau bởi một cái cửa cách âm cho nên An mới không nghe thấy cái tiếng động kinh khủng kia .

1 lúc sau .....

An mới có thể dời khỏi cái nhà bếp để đi lên phòng khách mà xem phim cho khuây khỏa . Vừa bước vào tới phòng khách thì An ngỡ mình vào nhầm nhà . Cái phòng khách cậu đã vất óc để trang trí cho thật đẹp , thật lộng lẫy mà giờ thì có khác gì một cái .....

CHENG!!

tiếng một cái đĩa rơi từ trên cao xuống vỡ tan tành . Lúc này An mới ngó vào cái bếp đáng yêu hằng ngày của cậu . Giờ thì cậu thực sự tin rằng mắt mình đã bị hồng rồi vì cậu không ngờ rằng đây lại chính là nhà của mình .

Không chỉ có phòng khách được ném thử tuyệt chiêu " mưa xèng " của Anh mà cả phòng bếp cũng đã được trải nghiệm .

Trong phòng bếp ,.....

3 con dao mang một hình thù vô cùng kì lạ . Toàn bộ nồi nấu , máy nướng , lò vi sóng đều có một bộ áo mới mang màu đen xì , bát đĩa chén cốc đã qua đời yên phận nằm trên sàn . Tủ lạnh thì trứng gà vỡ tùm lùm rơi trên tủ . Dưới sàn đồ ăn thừa uống nằm lung tung bừa , cái bếp ga thì phát tiếng xì xèo khó nghe , vòi rửa bát thì rò vài giọt không tài nào có thể vận cho nó chảy to hơn . Thùng rác thì cách đây vài tiếng không có lấy một cọng rác mà bây giờ nó như muốn nổ tung vì quá nhiều rác . Tóm lại cái nhà của An đã bị Anh phá lộn hết lên rồi . An đờ người đứng chôn chân nhìn lại cục cưng bé nhỏ của mình . Nếu biết trước có chuyện này xảy ra cậu đã không rước cái con quỷ siêu phá phách kia về nhà rồi huhu . An đang hồi hận thực sự . Còn Anh thì suốt từ hồi này ở trên lầu nhưng lại nhóm mắt xuống để coi sắc mặt của An và cô nàng không thì nhin cười được trước phản ứng của cậu .

(vậy là Minhax đã thực hiện xong kế hoạch trả thù rồi haha ^ - ^)

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Sự Trùng Phạt .

Sáng hôm sau một buoir sáng đẹp trời . Minhax già đồ bị bệnh để xin nghỉ học . Tất cả tập trung lại nhà của Di (hehe vì Di là vợ chưa cưới của Khoa nên trước sau gì cái nhà này cũng là nhà của Di thôi) . Tất cả ngồi vào ghế , xem TV , ăn bimbim , kẹo , nước ngọt đủ các laojj đồ ăn vặt . Không khí rất vui vẻ hào hứng . Tất cả lần lượt kể cho nhau về chiến công lấy lòng của mình . Đưa nào đưa nấy cứ thi nhau mà lẫn lộn cười . Anh và Trân còn diễn lại một số động tác của Khoa và Nhật làm mấy cái bụng của bọn nó như muốn nổ tung vì khó thở .

- anh biết anh đẹp trai rồi nhưng không cần ngắm anh kĩ vậy đâu em à - Di nhại lại lời của Khoa . Cả nhóm tụi nó lại lẫn ra cười .

- công nhận tụi mình có khiếu làm diễn viên lắm đó nha - Trân tự hào .

- mà tối qua vui thật nhì - Châu títt mắt .

- nhưng tao thấy tội cho bọn ấy quá , đối xử tốt với bọn mình như vậy nhưng lại nhận về một kết cục không có hậu gì cả - Tuyết Anh thương cảm .

- xí , tại bọn họ định treu mình trước mà , mình treu lại đáng đời haha - Di

- công nhận diễn xuất hay thật - Khoa

- bọn đó ngu nhì - An

- nhưng các cô em ngu hơn - Minh

- bọn này còn thông minh chán - Nhật .

- nè Tuyết Anh sao mày lại bảo tụi mình ngu hả - Di vờ giận dỗi

- ủa , tao có nói cái gì đâu - Anh ngạc nhiên

- vậy là mày hả , Châu - Di

- tao có bảo cái gì đâu - Châu minh oan

- hay là mày - Di hỏi Trân

- nô nô - Trân chau mày .

- vậy là thằng nào - Minhax đồng thanh lol ắng vì nghĩ rằng cái nhà này có chộm đột nhập .

- bọn này nói - Zaifull đồng thanh .

Lúc này Minhax mới phát hiện ra Zaifull đã ngồi bên cạnh tụi nó từ lúc nào . Minhax giật mình sít té .

- giờ này các anh phải ở trường chứ sao lại ở đây - Châu hoảng hốt nhìn Minh với con mắt lo sợ .

- thư kí nghĩ ông chủ bị lừa hả - Nhật .

- ừ - Trân thẳng thắn .

- bọn này không ngốc vậy đâu - Khoa .

- nhà bọn tôi là có camera ở khắp mọi nơi luôn đó - An

- đúng vậy chỗ nào cũng có camera ngoại trừ ..... - Minh chưa nói xong .

- ê tên kia anh đừng có bảo là trong phòng tắm cũng có camera đó nha - Châu hỏi nghi ngờ ngắt luôn lời của Minh , đôi lông mày bé nhỏ nhíu lại .

- đương nhiên ..... - Minh lại chưa kịp nói xong .

- Á , cái tên trời đánh kia - Châu giơ tay lên định đánh cho Minh một trận nhưng Minh đã nhanh tay cốc cho Châu một phát và giữ tay cô nàng lại .

- đương nhiên là không có , cô phải nghe tôi nói hết đã chứ - Minh câu - cô nghĩ tôi biến thái vậy sao ? - Minh nhìn Châu với con mắt soi mói .

- cái à biết cái loại nhà anh có biến thái hay không - Châu lườm , tay xoa xoa cục u trên đầu vừa mới ra lò .

- thư kí dạo này hư quá rồi - Nhật đứng lên .

- phải dạy dỗ lại - Khoa cũng đứng lên .

- nếu không hậu quả sẽ khó lường - Minh cũng hùa theo lũ bạn .

- tới tối giờ rồi - An kết thúc vụ án và khởi đầu cho hình phạt .

- CÁI Gì - Minhax đồng thanh làm cho cái nhà như muốn nổ tung vì không chịu nổi sức công phá của mấy bà này , zaifull cũng không phải ngoại lệ , Minhax hết xong thì zaifull cũng lăn kênh ra sàn .

Bây giờ trong đầu mấy cô nàng này đều hiện lên những hình ảnh đáng sợ nhất mà chính các cô nàng sẽ phải lãnh đòn , nặt tái mét . Nào là bị đánh 900 roi , làm osin trong vòng 10 năm , nhện đói trong 1 tháng (nhện như vậy thì chết luôn rồi mà à = . =) , ngủ trong nhà kho nơi có nhiều chuột , đem ra sử chám ,..... (trời ơi ghê rợn quá liệu zaifull có làm như vậy không trời = . =)

- hôm nay là ngày cuối đời của chúng ta - Di than vãn .

- chúng ta sắp chết rồi - Châu nức nở .

- hôm nay là ngày tận số của chúng ta - Trần thù thảo .

- chúng ta sẽ trở thành ma chứ không phải là người nữa - Anh .

Zaifull giờ đã biết trong đầu các cô nàng đang hiện lên hình ảnh gì rồi .

- các cô điên vừa thôi - zaifull đồng thanh rồi lần lượt từng tên ra lời phạm nhân của mình về nhà giam . Các cô nàng buồn bã nhìn nhau , mắt rung rung ngấn lệ . hử ời là hử ..... :(.....)

Sau khi mọi người về hết rồi Khoa mới bắt đầu tra khảo cô vợ bé của mình thực ra Khoa cũng thích Di mất rồi vì cái tính trẻ con của Di làm Khoa thấy thú vị nhưng không ngờ cậu thích Di lun rồi . Nhưng sao Khoa lại nảy sinh tình cảm với Di sớm thế nhỉ , họ mới quen biết nhau được có 1 tuần thôi mà (ặc chắc tên này lẳng nhăng lắm đây)

- này em học cái kiểu trêu người khác từ đâu vậy hả - Khoa .

- từ anh chứ từ ai - Di bộc phát tài năng võ mồm của mình .

- sao lại từ anh ? - Khoa ngạc nhiên vì cậu có làm cái gì đâu .

- Tại sao lại từ anh ? - Di nhại lại lời Khoa - thế không phải là các anh lôi bọn tôi về đây để hành hạ thì là gì hả - Di vênh mặt .

- sao em biết ? - Khoa hơi ngạc nhiên về tài năng của Di .

- đoán vậy thôi - Di nhún vai , xong cô nàng chợt phát hiện ra chuyện gì đó - á à chính anh nhận rồi nhá - Di .

- chẳng hiểu sao ông nội lại chọn em làm vợ anh nữa , số anh thật xui xẻo , lấy vợ mà chẳng khác gì vác cục nợ - Kho than vãn .

- kệ anh , thế anh nghĩ tôi thích anh lắm chắc - Di vênh mặt .

- mà nè em có thấy vợ chồng nào mà vợ gọi anh xưng tôi với chồng mình không hả - Khoa nhếch mép .

- có - Di

- ở đâu - Khoa ngạc nhiên .

- ngay đây nè , tôi gọi anh xưng tôi đây - Di .

- từ ngày mai em phải gọi anh xưng em rõ chưa - Khoa nghiêm giọng .

- anh là ai mà ra lệnh cho tôi hả ? - Di cãi .

- anh là chồng em chứ là ai - Khoa .

- anh không có quyền ra lệnh cho tôi - Di .

- nếu em không nghe theo thì anh buộc phải dùng biện pháp mạnh thôi - Khoa lắc đầu chán nản .

- biện pháp mạnh là biện pháp gì hả - Di .

- thì nếu em không nghe theo thì ngày mai anh sẽ tổ chức lễ cưới và lúc đó em sẽ trở thành vợ anh , em buộc phải gọi anh xưng em thôi - Khoa .

- cái gì , bộ anh bị mất dây thần kinh à , hay là anh bị mất dây thần kinh xấu hổ rồi hả - Di hỏi nhỏ - mới có lớp 10 thôi mà đòi yêu đương nhăng nhít - Di .

- kệ - Khoa làm bộ mặt kiên quyết chứ thực ra cậu đâu nghĩ tới chuyện này , mới có mười mấy tuổi đầu đã đòi lấy vợ , kiểu này người ta cười cho thúi mũi nhưng chẳng còn cách nào khác .

- anh nói thật hả - Di hơi bàng hoàng khi nhìn thấy nét mặt kiên quyết của Khoa . Thật ra Di định học xong rồi mới lấy chồng , nếu mà bị ế thì quá tốt , nhỏ sẽ ở nhà kiếm tiền chăm sóc mẹ nhưng ai ngờ ..... (trời đất , không ai muốn mình bị ế cả thể mà bà nội này lại mún là sao ~ . ~)

- anh nói thật - Khoa kiên quyết .

- thôi đi chuyện nó bé xiu như cục kéo í anh đừng làm cho nó rắc rối hơn có được không hả - Di nhăn nhó - cùng lắm thì tôi làm theo yêu cầu của anh là được chứ gì - Di .

- vậy thì tốt - Khoa thở phào nhẹ nhõm . Cũng may Di không có cái gan to bằng trời như Khoa nghĩ nếu không thì ..... chết mất !!! .

- ê tên kia , tôi ..... - Di chưa kịp nói xong

- cái gì ? - Khoa .

- tôi đói rồi - Di - đi kiếm cái gì đó cho tôi ăn đi - Di ra lệnh .

- gọi anh xưng em cơ mà - Khoa nói - Khoa .

- ừ thì gọi anh xưng em - Di gật đầu - nhưng anh bảo là từ ngày mai tôi mới phải xưng hô chứ vậy chứ anh có bảo hôm nay luôn đâu - Di nói lí .

- được , được thôi - Khoa đành ngậm cục tức này , nhưng ngay lập tức chàng ta đã nghĩ ra cách đối phó với cô vợ nhỏ này - à mà anh trở thành osin cho em từ hồi nào vậy hả - Khoa .

- vừa nãy - Di .

- sao lại là vừa nãy hả ? - Khoa ngạc nhiên .

- nói nhiều thế - Di cáu .

- dữ thế , con gái con đưa dữ như hổ i ể tới giờ là phải - Khoa cầu nhậu .

- ể kệ tôi mà anh phải lấy tôi còn gì trước sau thì tôi cũng có chồng vậy mà gọi là ể hà - Di .

Khoa đành bó tay với cái con nhỏ ương bướng lạnh chanh này . Một nghĩ với nó mất , im lặng nhẫn nhục tốt hơn là cãi phí bao nhiêu nước bọt mà cũng chả ích gì .

Giờ tới lượt sự trừng phạt của Minh dành cho Châu .....

Từ lúc lên xe cho tới giờ nhỏ đang rất run nhưng lại buồn ngủ nên lăn ra ngủ luôn . Minh nhìn cảnh này thì lắc đầu nhưng về sau lại dừng xe , kéo đầu nhỏ cho nó dựa vào vai mình , xong rồi thì kéo tay nhỏ đặt lên eo của mình (sặc công nhận tên này hơi bị thần kinh) . Sau đó lại lái xe đi về nhà . Về tới nhà Minh để im nhỏ ngủ trong xe rồi chỉnh đối hàng ngũ nếu không nhỏ tỉnh lại mà thấy cảnh này thì chắc Minh không còn răng để ăn cháo mất . Minh ngồi im nhìn nhỏ ngủ , bỗng Châu cựa quậy rồi tỉnh lại đôi tay bé nhỏ đưa lên dụi mắt . Chỉ có vậy thôi cũng làm anh Minh nhà ta hồn vía bay loạn xạ . Minh ngoảnh mặt đi phía khác để lấy lại vẻ mặt lạnh lùng thường ngày nhưng mà hình như dạo này Minh cười hơi nhiều thì phải nhỉ . Châu ngo ngoáy xem xét hiện trường , sau khi định lại vị trí cô nàng liền nhanh tay đẩy cái cửa ra nhưng cánh cửa đã bị tên kia khóa mất rồi , không tài nào mở được Châu đành ngồi im mặt cụp xuống đón nhận hình phạt khủng khiếp dành cho mình . Tự dưng Minh tiến lại gần nhỏ , tên này chỉ định dọa cho Châu sợ thôi , ai dè tự dưng Châu ngẩng mặt lên thế là môi chạm môi . Tim Minh nhảy loạn xạ còn Châu đơ người luôn . Không rút ra thì thôi Minh lại còn nhấn mạnh cho hai cái môi chạm khít vào nhau . Châu như tên người luôn mất mớ to tròn . Đến lúc phải dừng Minh buột miệng ra rồi thì thào vào tai nhỏ .

- Đây là hình phạt dành cho cô , nhóc con phá phách à - Minh nói xong rồi mở cửa đi ra . Vào tới nhà cậu dừng lại đưa tay sờ lên môi mình rồi mỉm cười . Nói thật từ trước tới giờ Minh đã cặp bồ với nhiều em rồi , toàn em ngon hàng cả , chỉ là cặp bồ thôi không có gì vượt quá giới hạn đâu . Minh cũng đã hôn nhiều em rồi nhưng chẳng ai làm cho Minh có cảm giác gì cả nhưng hồi nãy Minh cảm thấy rất ngọt ngào từ nụ hôn đó , nó khác với các cô gái khác , rất khác . Một cảm giác nhẹ nhàng , thoải mái , xem lẫn chút hạnh phúc . Còn nàng Châu thì đơ người luôn , cô nàng không ngờ hình phạt dành cho mình lại là cái này . Đơ người một lúc Châu cũng đưa tay sờ lên môi mình .

- trời ơi nụ hôn đầu của mình ..... - Châu đơ - sao nó lại thuộc về cái tên đó - Châu .

Vài giây sau .....

- ĐỒ BIẾN THÁI - Châu hét , âm vang to tới nỗi cái xe bị chấn động mạnh dữ dội kinh khủng các cửa kính xe không thể nào chịu đựng nổi , phải vỡ bung ra . Vỡ hết . Châu hậm hực đi lên phòng , ngồi trong đó cô nàng tiếp tục hét inh ỏi - HÀN TRIẾT MINH ANH LÀ TÊN BIẾN THÁI VÔ LIÊM SỈ BỈ ỒI LÁO TOÉT MẤT DẠY ..... - Châu làm nguyền một tràng chửi rủa Minh , chửi xong cô nàng lăn ra ngủ (mệt quá đó mà) .

Còn về Nhật .....

Nhật lái Trần về tới nhà , mở cửa rồi bước vào , không nói một lời nào hết . Trần nghĩ tên này tha cho mình , cô nàng tung tăng chạy vào nhà , đang định ngồi lên cái ghế sofa thì .....

- không được ngồi - Nhật lạnh lùng .

- sao lại không được ngồi - Trần .

- thế cô quên rồi à , tôi vẫn chưa ra hình phạt cho cô cơ mà - Nhật .

- tưởng gì hóa ra làm người ta mừng hựt - Trần lẩm bẩm .

- nói cái gì đó - Nhật nghiêm mặt .

- ờ có nói cái gì đâu - Trần cười .

- chồng cây chuối đi - Nhật ra lệnh .

- cái gì ? - Trần không tin vào tai mình .

- chồng cây chuối đi - Nhật .

- ai ? - Trần .

- Cô - Nhật .

- tôi không biết trồng bất cứ một cây gì hết thì làm sao biết chồng chuối mà nếu anh muốn ăn chuối thì mua về mà ăn sao lại bắt tôi trồng - Trần hỏi ngay thơ làm Nhật sít té luôn vì câu hỏi kì dị này . Trần đã hiểu sai ý của Nhật 360 độ rồi . Cậu bảo cô chồng chuối thì loại là đầu cắm xuống đất chân chống lên trời ý ai ngờ cô nàng lại nghĩ cậu bắt đi trồng chuối để ăn .

- cô bị ngốc hay già ngốc vậy hà - Nhật cáu - cô cắm đầu xuống đất chân chống lên trời ý , chứ tôi đâu bị mất dây thần kinh mà kêu cô đi trồng cây chuối hà mà nói cho mà biết tôi là chúa ghét hoa quả đấy - Nhật .

- vậy sao - Trần mặt ỉu xùi - Á mà hình phạt gì kì cục thế - Trần khiếu nại .

- có gì mà kì cục - Nhật thần nhiên .

- mất hình tượng của tôi lắm - Trần phàn nàn .

- có gì đâu mà mất hình tượng có tôi nhìn thôi mà - Nhật .

- á nhưng ..... - Trần mặt đỏ bừng bừng .

- nhưng nhĩ gì - Nhật

- nhưng .....- Trần

- nói ra coi , lấp bắp hoài khó chịu - Nhật gắt .

- nhưng tôi mặc váy mà chẳng lẽ lại đi chồng chuối cho ..... anh coi hà - Trần nói làm Nhật ngượng muốn chết . Sặc mặc váy mà chồng chuối thì váy nó tốc hết lên thế mà diễn ngay trước mặt một tên con trai sao , có má nào dám làm không ??? .

- thì cô lên thay cái khác ra - Nhật .

- nhưng tôi chỉ mặc váy thôi không mặc quần dài - Trần .

- Gì ? - Nhật

- ..... - Trần im lặng .

- vậy giờ làm sao , hay lấy quần của tôi mặc nhé - Nhật đề nghị .

- không , không bao giờ - Trần phản bác kịch liệt .

- vậy phải làm sao - Nhật .

- tha cho tôi - Trần .

- tha ? - Nhật - để vậy sao ? - Nhật nói rồi cười nửa miệng - vậy để tôi dùng hình phạt khác - Nhật nói mà mặt gian kinh khủng tên này có một âm mưu rất rất là ..... đọc thì biết .

- hình phạt gì - Trần

- hôn tôi - Nhật thản nhiên .

- CÁI GÌ ? - Trần khoảng hốt -bộ anh bị điên hả - Trần không tin vào tai mình .

- bình thường có điên gì đâu - Nhật .

- mơ đi nhá đồ điên - Trần lè lưỡi quay mặt định đi lên lầu nhưng bị Nhật túm lại và kiss cho một cái , thế là toi . Trời tưởng tên này chỉ dọa ai ngờ hần làm thật . mỗi chạm mỗi một lúc sau . Nhật bỏ Trần ra nhìn nhỏ cười nửa miệng .

- TÊN BIẾN THÁI - Trần đá luôn cho Nhật 1 phát và chạy luôn lên lầu . Lại có thêm một nạn nhân mới bị xâm phạm lãnh thổ . Nhật chỉ ngồi đó mỉm cười nhìn Trần . Xong cậu ngồi lên ghế , mở Iphone ra chơi .

Còn An nữa không biết cậu sẽ phạt Anh như thế nào .....

An dừng xe trong khuôn viên nhà , cậu mở cửa rồi đi vào nhà không nói không rằng gì với Anh , nhỏ nhìn theo cậu cũng thấy hơi sốc , sao cậu tốt thế nhỉ , chắc không phạt Anh mà tha cho nhỏ cũng nên . Anh sung sướng tung tăng chạy vào nhà .

- ông trời con cảm ơn ông trời nhiều lắm con yêu ông trời nhất haha - Anh reo lên . Nhưng ai đó trong nhà đã nghe thấy tiếng reo hò ngây thơ đó thì phì cười . An mở cửa đi ra ném luôn cho Anh một cái thau quần áo .

- giặt đi - An nói rồi nhìn nhỏ cười nửa miệng .

- tôi chỉ là thư kí chứ có phải osin đâu mà anh sai tôi - Anh ủ rũ .

- đây là hình phạt - An nói rồi ngược mặt quay vào trong nhà .

- AN CHÓ - Anh hét lên làm An giật cả mình đang đi thì ngã lun . Chú cún cưng của An chạy ra nhìn Anh với con mắt đáng yêu , vẫy vẫy cái đuôi . An nhìn thấy thì lắc đầu , chú cún cưng của cậu lại đi phàn bội lại cậu thật là hồ tăn mà .

- trời ơi cô rên cho nó cái gì mà nó trở nên mê gái thế hả - An ngồi trống tay xuống đất .

- nó bị nhiễm cái thói ga lăng của anh í , bảo gì tôi - Anh vênh mặt rồi cô nàng nhìn sang chú cún - cún cưng của chị ơi , ôm nay chị có rất nhiều đồ chơi cho em đó - Anh vui vẻ nhắc chú cún lên đặt vào cái thau .

- ê nhỏ kia cô định làm gì vậy hả - An .

- dạy cún cách chơi trò chơi " cắn quần áo " - Anh cười rồi giúp sức cho chú cún trong việc cắn tan những bộ quần áo hàng hiệu của An, với An thì đồng đó mất cũng chả sao . Xong việc Anh đồ đồng quần áo đó vào thùng rác . Rồi thông thả bước vào nhà .

- cô lấy mấy cái bộ đồ đó làm giề lau nhà còn đỡ phí hơn đó - An chống tay nhìn Anh .

- không , lấy làm đồ chơi cho An Chó thích hơn - Anh nói rồi chạy luôn vào nhà để không phải hứng chịu cái quả bom nguyên tử sắp nổ kia , nếu đứng ở đó thêm phút giây nào nữa chắc Anh có thể về đoàn tụ với tổ tiên rồi .

Tối hôm đó .....

- um đôi quá phải xuống kiểm cái gì ăn mới được - Anh chón trong phòng từ sáng tới giờ , trời tối rồi nên mới mò xuống kiểm cái để ăn .

Bước xuống tới nơi thì một loạt tốp người mặc đồ ..... tóm lại là vệ sĩ của An

- mấy người này là ..... - Anh ngạc nhiên .

- vệ sĩ , từ này cô đi đâu họ cũng sẽ đi theo đó , như vậy là cô sẽ không thể làm gì tôi - An cười tiếp tục bữa ăn của mình .

- điên chắc , thế tôi vô nhà tắm họ cũng vào theo luôn à - Anh

- có lẽ - An thản nhiên .

- cái gì - Anh trở mắt

- đùa thôi , đó là người của tôi ở công ty của ba tôi tại Mỹ , tôi kêu họ về để trông nom cô mấy ngày đó mà , còn cái việc vào nhà tắm cũng có đàn ông đi theo thì khỏi lo thằng nào dám làm cái chuyện ấy thì tôi sẽ cho nó thành ma - An cười .

- anh làm tôi sợ muốn chết lun rồi đó , đưa gì thì vừa vừa phải phải thôi chứ - Anh cúi - thôi tha cho anh đó , tôi đói bụng rồi , không còn sức mà ở đó tranh cãi với anh đâu nhá - Anh nói rồi cầm đôi đũa lên rồi nhìn vào những món ăn ngon lành , thơm phức trước mặt cô nàng . Nhưng chỉ vừa mới đặt đôi đũa vào bát thức ăn thì bị đũa của An đè lên .

- tên kia , anh làm cái trò gì thế hả - Anh cúi - để như vậy sao tôi ăn được hả - Anh nói rồi hất đũa của An ra .

- tôi có bảo là ăn à - An nhìn Anh .

- sao lại không cho tôi ăn chứ - Anh .

- đây là một hình phạt - An .

- phạt cái cục mứt nhà anh í - Anh khiếu nại - chiều nay anh phạt tôi giặt cả cái thau quần áo đó rồi còn gì - Anh .

- ừ thì đúng là vậy - An gật đầu tán thành - nhưng tôi đâu có bảo là phạt cô giặt đồ rồi sẽ tha cho cô đâu - An .

Anh tức lòi ruột nhưng không làm được gì , cô nàng đành phải ngồi im nhìn cái tên trước mặt mình ăn một cách ngon lành trong khi đó mình lại phải ăn bằng mắt , hờ ỏi là hờ lun í . Không thể nhìn nói cái cảnh này nữa cô nàng đứng lên định đi lên lầu ngủ lun .

- đi đâu - An hỏi .

- đi đâu kệ tui liên quan gì tới anh hả - anh vênh mặt .

Trời đất , nhỏ này hơi bị to gan đó nha . Từ trước tới giờ không ai dám cãi cậu một câu nào ngoại trừ cấp trên của cậu và mấy thằng qui sứ kia . Vậy mà giờ ..... An đang ngồi ăn thì lấy khăn lau miệng sau đó đứng lên bước lại gần nhỏ .

- cô là thư kí riêng của tôi thì đương nhiên là cô liên quan tới tôi rồi - An

- này là anh ép tôi làm chứ không phải là tôi tự nguyện đâu nhá đừng có mơ - Anh nói

- ai mà biết được có đúng như vậy không - An cười đều .

- đương nhiên là như vậy rồi - Anh cãi - cái loại nhà anh có mà hotdog thôi mà cứ tưởng là hotboy .

- cô dám bảo tôi là hotdog hả - An bắt đầu câu .

- này trong từ điển bách khoa vũ trụ toàn năng của tôi không có từ nào là từ không dám nhá - Anh .

- được , nếu cô muốn tôi sẽ cho thêm từ " không dám " đó vào từ điển bách khoa vũ trụ toàn năng gì đó của cô - An nói rồi đẩy Anh vào sát tường và kiss lun nhỏ , nhỏ mở to mắt , đờ người lun . 1 lúc sau An bỏ nhỏ ra , mặt cũng hơi đỏ đỏ , hehe . Còn Anh thì như là bị hóa đá , đứng im như trời trồng . An kiss thêm phát nữa vào má nhỏ rồi ghé sát vào tai nhỏ .

- giờ thì trong từ điển của cô có từ " không giám " rồi đó nhóc con à - An nói rồi buông nhỏ ra - nửa bát đi - An nói rồi đi lên lầu rồi đón của phòng lại một cách thân nhiên như thần tiên vẫn làm . Mà nói thật tên An này cũng kiss nhiều em rồi nhưng chẳng ai làm An cảm thấy có cảm giác lạ cả , vậy mà lần này ..... thật ra tìm An đã đập sai cả chục nhịp rồi chứ không phải 1 nhịp . Cảm giác thật ngọt ngào , ấm áp . Lại thêm một nạn nhân nữa bị xâm phạm lãnh thổ rồi

(có 100 % thì bị mất tới 75 % rồi chỉ còn 25 % nữa thôi + - +)

Trời ơi những cái hình phạt này còn kinh khủng hơn cả những cái hình phạt mà các cô nàng nghĩ nữa . Có mỗi Di là vẫn an toàn thôi . Để coi cô nàng sẽ làm gì khi biết tình trạng của mấy còn bạn nhé . ^ - ^ . Chap 6 sẽ cho các bạn biết đó .

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6: Đề Phòng Trước Khi Quá Muộn .

Sáng hôm sau , vẫn như mọi khi , mọi thứ bình thường hết . Trời nắng nhẹ , gió phơn phớt thổi thật là thoải mái . Nhưng các cô nàng bị xâm phạm kia mà thấy thoải mái thì ..... (thì gì thì cho các bạn thỏa sức tưởng tượng còn t/g xin rút) .

Sáng ra mặt Châu đã hằm hằm như mặt sát thủ ấy , còn Anh thì mặt giống mặt người ngu 999 thế kỉ mới dậy vậy đó rũ rượi tới khủng khiếp , ai nhìn vào cũng tưởng Anh bị hành hạ kinh khủng lắm mới thành ra như vậy . Còn Trần thì như người vừa đưa đám về . Có mỗi Di là vẫn vui vẻ , cười tươi như hoa . Zaifull đưa mấy cô thư kí của mình tới trường . Vào lớp tất cả đều nghe cô giáo giảng bài còn mấy người kia ngồi chừn nhau té tác bằng cách gửi thư và khi bị cô giáo phát hiện thì bị bắt ra đứng ở hành lang , nhưng lại không bắt zaifull ra đứng vì ai mà dám đụng tới mấy tên đó thì ..... , với lại bà giáo này cũng mê mấy ông học sinh này dữ lắm (đúng là cái loại máy bay già mà còn mê trai đẹp) . Zaifull đã xin cho rồi nhưng Minhax chả thèm đăng này còn bảo rằng mình có lỗi nên bị phạt như vậy là rất đáng đời . Nên ra đứng ngoài hành lang , thực ra Minhax ghét zaifull tới tận xương tận tủy rồi nên không muốn nhìn thấy mấy tên đó dù một giây một phút nào nữa , nếu được vậy thì bắt bọn nó xuống ruộng cấy hay đi lao động cái trường khủng bố này thì ọn nó cũng xin nhận . À mà không chỉ có mấy má Minhax kia thôi còn má Di thì không thể vì má cũng không ghét Khoa cho lắm , nên hồi nãy được tên đó xin cho và bà giáo chấp nhận thì vui lắm vì khỏi phải đứng cho mất mặt nhưng mấy con bạn kia lại một mực nhất quyết xin chịu phạt nên nó phải ra với bạn của nó chứ . Còn mấy ông zaifull kia thì biết được mục đích của bọn nó nên không cho bọn nó được toại nguyện . Mấy ông này cũng nói là Minhax kêu như vậy là đúng làm sai thì phải chịu phạt nên cũng lùi lũi đi ra hành lang với bọn nó . Thế là dù có bị phạt đứng ngoài hành lang mấy người đó vẫn chừn nhau như thường .

Cuối cùng giờ ra chơi cũng đã tới . Học sinh nô đùa khắp mọi nơi . Minhax lòi nhau ra căn tin của trường ăn vặt . Thấy sự khác thường nơi chỗ mấy con bạn lại còn cộng thêm mấy ông cao to đen thui đứng ngay sau Anh nên Di không khỏi ngạc nhiên . Còn mấy má kia thì chẳng nói chẳng rằng , mặt mũi buồn rười rượi , ngồi im ăn phần của mình . Những việc xảy ra tới hôm qua làm bọn nó mất hết vui .

- nè tui bay bị sao vậy , sao mà im lặng thế , có chuyện gì à , nói nghe coi - Di tò mò gọi chuyện .

- tao bị tên đó kiss - Anh , Châu , Trần đồng thanh .

- gì cả 3 bọn mày - Di .

- ủa bọn .. bọn mày cũng - 3 con đồng thanh tập 2 .

- cả ba bọn mày không giữ được nữa sao - Di .

- đó là hình phạt của bọn tao , hic hic - Châu than vãn .

- ai ngờ tên đó biến thái như vậy - Trần .

- bọn này đúng là cái loại hotdog mà , huhu - Anh .

- vậy còn mấy ông cao to sau mày là ai vậy , Anh - Di hỏi .

- hừ là người của tên điên khủng biến thái đó , hần kêu mấy tên này trông nom tao vài ngày - Anh .

- sướng vậy còn gì - Di kêu .

- sướng cái mà mẹ nhà mày í - Anh cãi - mày thử tưởng tượng coi mọi hoạt động của mày đều bị người khác nhìn thấy , vậy thì có thoải mái không - Anh .

- ừ cũng đúng - Di gật gù .

-vậy còn mày thì sao - Châu hỏi .

Di cúi mặt xuống , bọn kia thấy hơi lo lo .

- nè đừng có bảo là mày cũng bị giống tụi tao đó nghe - Trần .

- tao không bị giống tụi mày - Di .

- mày là sướng nhất trong nhóm đó - Anh ngưỡng mộ .

- tao đang lo là không biết tao có bị giống tụi bay không nữa - Di bí xị .

- mày chưa bị giống bọn tao thì chắc là sau này cũng sẽ bị quá - Châu .

- mày phải cẩn thận - Anh nhắc nhở .

- phải đề phòng , cảnh giác trong mọi trường hợp có thể sẽ xảy ra - Tân khuyên .

- yên tâm tao sẽ đề phòng mà - Di .

- chúc mày an toàn - 3 đứa đồng thanh nhìn Di như thể là nhô sắp ra chiến trường vậy đó . Rõ khổ .

(..... mình không có nhiều thời gian để viết hết cả chap được nên , mỗi ngày mình sẽ chỉ có thể viết được một ít , mong các bạn nhớ đọc truyện của mình hằng ngày để không bỏ lỡ nội dung nhé , ở những chap trước cũng vậy , nếu bạn nào chưa đọc xong hết nội dung của mấy chap đó thì nhớ đọc lại để tránh việc không hiểu nội dung nha . Cảm ơn các bạn đã ủng hộ chuyện của mình . Thank you very much everyone ^ - ^)

Tối hôm đó Di tự dung dờ chứng , sao lại dờ chứng các bạn đọc tí nè . Di bước xuống mà thay vì mặc chiếc đầm xanh dễ thương như mọi khi thì cô nàng lại đi giày boots kín , mặc quần len dày cộp , mặc một chiếc áo khoác dày oi là dày , đầu đội mũ len trùm hết cả tóc lun , mắt đeo kính râm đen xì , mặt bịt khẩu trang . Tóm lại Di mặc quần áo mà cứ như là mặc áo giáp vậy đó , cô nàng mặc kín tới nổi 1 sợi tóc thôi cũng không nhìn thấy . Mà giờ đang là mùa hè nóng đã man như vậy mà lại mặc đồ kiểu đó thì .....

Khoa đang ngồi ăn bữa tối của mình , lúc nhìn thấy Di bước vào thì ôi thôi cậu ta đã bị hóa đá lun rồi , ngồi im như tượng , đôi đũa đang cầm trên tay rơi phịch xuống , mồm há hốc , mắt mở to tròn dè cổ tiếp thu mọi chuyện . Di biết là trông mình có vẻ rất kì quặc nhưng kệ , quyết định ăn vận như vậy để đề phòng thì tất nhiên cũng phải chuẩn bị tâm lí sẵn rồi . Cô nàng nhẹ nhàng kéo cái ghế ra rồi ngồi xuống . Khoa vẫn chưa hết ngạc nhiên .

- nè hôm nay em bị sốt à - Khoa lo lắng .

- sốt mà ăn mặc thế này à - Di .

- vậy em bị cảm lạnh à - Khoa .

- trời - Di than - bình thường , em không sao hết - Di .

- thế em sợ bị ô nhiễm môi trường à - Khoa tiếp tục .

- không - Di gất - em nói rồi em bình thường , không có vấn đề gì với em hết anh yên tâm - Di chủ trốt .

- vậy sao em ăn mặc gì mà kì vậy - Khoa nhăn nhó .

- đề phòng thôi - Di gằn giọng .

- đề phòng khỏi bị nhiễm H/5N1 hả - Khoa .

- bộ anh bị thần kinh à đó là bệnh của gia súc mà - Di cáu .

- ờ mà sao đột nhiên trời đang nóng rực rúc này mà em lại mặc đồ gì mà kì thế hả - Khoa vẫn không yên tâm - à , hay là em bị điên mất rồi nhì - Khoa tò mò .

- tôi nói tôi bình thường - Di gằn từng chữ .

- nhưng anh vẫn muốn biết tại sao em lại ăn mặc như vậy - Có vẻ như Khoa không nhận ra sự tức giận của Di và rất tiếc khi anh chàng nhận ra nó thì .....

- CÂM MÒM KHÔNG THỈ BẢO - Di quát , ngay lập tức Khoa té lún xuống đất .

Cuối cùng không thể chộc tức cô vợ của mình Khoa phải ôm mấy cái đầu hói to kềnh đang nằm trên đầu mình mà ngậm ngùi ngồi ăn cơm . Còn Di thì sao có thể cho đồ ăn vào miệng khi mặt mũi bịt kín mít như vậy chứ . Cô nàng cứ ngồi im ở đó suy nghĩ cách ăn .

Nhưng anh chàng nhà ta nổi tiếng tò mò , anh sờ hữu cái dây thần kinh tò mò rắc rối , hiện giờ nó đang đập loạn tung xạ lên , còn mấy dây hói to kềnh trên đầu cậu cứ lớn dần rồi quậy phá trên đó . Cậu phải thu hết can đảm hỏi lại lần nữa .

- nè ..... anh ..... anh muốn hỏi ..... hỏi em lí do ..... lí do vì sao em lại ..... lại ăn mặc ..... mặc kì quặc ... như vậy - Khoa run cầm cập .

Từ lúc nào cậu biết sợ thế nhỉ , chắc chỉ sợ khi có vợ thôi . Chắc sau này anh ta sẽ bị bệnh sợ vợ mất .

- trời ơi - Di nản trí , quát như vậy rồi mà không sợ thì cũng đến bó tay mất - Thôi được tôi sẽ nói - Di .

- tại sao vậy - Khoa hóm hờ .

- vì tôi để phòng nhờ lãnh thổ của tôi bị anh xâm phạm thì chết - Di .

- hà - Khoa ngạc nhiên , sao tự dưng cô lại nói vậy nhỉ - sao em lại nghĩ anh biến thái như vậy hả - Khoa .

- không phải chỉ là để phòng thôi - Di .

- sao lại phải để phòng - Khoa .

- vì mấy nhò bạn của tôi đều bị xâm chiếm lãnh thổ hết rồi nên tất nhiên tôi phải để phòng không khéo 25 % lãnh thổ còn lại cũng bị xâm chiếm nữa thì nguy - Di giải thích .

- trời ơi - Khoa lắc đầu - em bị nghiêm nặng tới vậy sao hả Di - Khoa .

- mặc xác tôi - Di vênh mặt .

- yên tâm đi - Khoa an ủi - anh sẽ không chiếm nốt diện tích còn lại đâu , yên tâm đi , giờ thì em có thể bỏ mấy cái thứ khủng khiếp đó ra và ăn tối được rồi đó - Khoa trấn an .

- chắc không - Di không yên tâm .

- chắc , nếu anh không giữ lời hứa thì anh sẽ lao ra đường tông vào xe rồi chết lụn - Khoa thề .

- không cần nghiêm trọng vậy đâu - Di nói rồi lần lượt tháo bộ đồ chết " rét " kia ra . Khoa thì chỗ mắt nhìn từng thứ đồ mà Di ném xuống dưới đất .

- ôi thoải mái ghê - Di vờn vai - mặc cái này thì không chết ngạt cũng chết rét - Di .

- thế sao còn mặc làm gì , anh ngồi đây mà còn nhìn thấy em mặc cái đó thêm giây phút nào nữa chắc anh nhập viện luôn quá - Khoa phàn nàn .

- xem ra anh cũng không biến thái như tôi nghĩ - Di tấm tắc công nhận .

- mà nè - Khoa nghiêm mặt .

- cái gì - Di bắt đầu đánh chén .

- anh nói với em thế nào hả - Khoa .

- thì anh bảo là anh còn nhìn thấy tôi mặc cái đó thêm giây phút nào nữa thì ..... - Di đang nói thì bị ngắt .

- không phải cái đó - Khoa .

- không phải cái đó thì là cái nào - Di gắt - từ lúc tôi chuyển tới sống với anh thì anh nói biết bao nhiêu là câu rồi ý , bố nào nhớ nổi , với lại cái đầu tôi có phải cái máy ghi âm nhà ông đâu mà hỏi tôi - Di khiếu nại .

- hừ , anh bảo là em phải gọi anh xưng em cơ mà sao anh vẫn thấy em chứng tật nguyên vẹn vậy hả - Khoa hằm hằm .

- ủa tôi nói lúc nào - Di ngạc nhiên làm gương mặt vô số tội .

- ..... - Khoa giờ thì đang chứ một quả bom nguyên tử , mặt hằm hằm sát khí .

- à ờ tôi nhớ rồi - Di tặc lưỡi cười trừ - xin lỗi nha anh , em quên mất hihi - Di chữa cháy . Nghe được câu muốn nghe , cái núi lửa không muốn nổ nữa , hạ nhiệt .

- nhớ đấy - Khoa tiếp tục ăn

- vâng nhớ rồi ạ - Di cười .

Tối hôm đó Di với Khoa ngồi ăn cơm nói chuyện với nhau vui vẻ , không chỉ có Khoa vui thôi còn Di thì chỉ là giả bộ thôi .

Sáng hôm sau .....

Tại căn tin của trường . Minhax cuốn xéo đi chỗ khác còn ZaiFull thì ngồi vô bàn ở quán ăn bữa .

- nè bọn mày đối xử với mấy má thư kí của bọn mày kiểu gì mà bị nghiêm luôn sang vợ tao vậy hả - Khoa hỏi .

- hà - Bọn kia hỏi lại .

-..... - Khoa im lặng để bọn kia tự nhận tội .

- à ờ bọn tai kiss mấy nhỏ đó - Minh kể .
- tao bị nhỏ đó đá cực khiếp lun - Nhật .
- mày thì sao - An hỏi - mày bảo vợ mày bị nhiễm sang chẳng lẽ nó hành động trước sau hả - An thắc mắc .
- mày điên vừa thôi - Khoa gắt - nhỏ đó đề phòng cực khiếp lun - Khoa .
- đề phòng - Bọn kia ngạc nhiên - kể đi - bọn nó lại đồng thanh háo hức , khiếp hôm nay tâm đầu ý hợp ghê .
- chuyện là vậy nè , tối hôm qua ..... - Khoa bắt đầu kể hết lại , bọn kia háo hức ngồi im thin thít như là đứa cháu ngồi nghe bà kể chuyện cổ tích vậy đó . Cuối cùng kết thúc câu chuyện , bọn kia lăn ra cười , bọn nó chắc chắn rằng trong chuyện này có cả sự giúp đỡ từ mấy nhỏ bạn của Di đây mà .

Bạn đang đọc truyện *Từ Đại Yêu Tình Lạnh Chanh Và Từ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Bạn Mới .

Hôm nay , một buổi sáng đẹp trời , gió lớt phớt mát rượi , nắng nhẹ , trời quang mây tạnh , à mà có mưa đầu mà mây tạnh nhì . Vẫn như thường lệ , Zaifull đưa Minhax tới trường , tụi nó nói vài chuyện linh tinh rồi vô lớp . Bắt đầu buổi sáng không thể nào thiếu nhưng trò nghịch ngợm của mấy bà và mấy ông dành cho nhau nhì . Bình thường yên lành .

Hôm nay trường THPT Quang Tuyến có 4 người bạn mới chuyển tới . 4 cô nàng vừa bước xuống xe thì toàn bộ học sinh lũ lượt mắt chữ O mồm chữ Ô , có phần thì chết lâm sàng , lí do là vì 4 cô nàng này xinh ngắt ngây lun ạ . Tụi tui cũng xin thừa lun , mấy cô nàng đó là girlspeole đó ạ . Đây thấy chưa đẹp quá cũng chỉ có làm giàu cho bệnh viện thôi , nhì .

Trong lớp 10A1 .

- hôm nay lớp ta có bốn bạn mới chuyển tới - co giáo nói rồi quay mặt ra cửa - các em vào đi - cô giáo kêu .

Lần lượt từng cô nàng bước vào . Cả lớp , con gái mắt chữ A mồm chữ Á , còn con trai thì 100% thì chết lâm sàng 99.99 % ạ , Xin thừa 0.001% còn lại là của 4 ông Zaifull nhà ta đó ạ . 4 tên này chả có hứng thú gì nữa dù mọi khi vẫn rất chỉ là háo sắc , nhưng từ lúc có Minhax mấy tên này trở thành zai ngoan liền lun à .

- ôi người đầu mà đẹp vậy à - Châu ngưỡng mộ .

- bình thường thôi chứ có gì đâu mà cô làm như nữ nhân thế giới không bằng vậy đó - Minh nói có pha lẫn chút bực bội .

- xí cái đó mắt đui nhà anh thì làm sao thấy rõ được vẻ đẹp chết người đó hả - Châu nói rồi búi môi quay mặt đi rồi tiếp tục reo hò . Ở chỗ Trần thì .....

Trần cũng giống Châu reo hò ầm ĩ một hồi .

- ôi xinh ghê cơ , tụi mình còn phải mê nữa là , ước gì mình được 100 % như thế thì tốt - Trần ao ước . Xong nhỏ ngoạn sang chỗ Nhật coi cậu ta là cái gì mà ngồi im suốt từ này . Đáp vào mắt là hình ảnh cái tên đó đang cầm mắt cầm mũi vào con Iphone6 . Từ đây Trần hơi nghi ngờ về giới tính của Nhật .

- nè tôi có 1 chuyện muốn hỏi anh - Trần đánh liều hỏi .

- chuyện gì - Nhật rời mắt khỏi điện thoại nhìn Trần .

- đừng giận hay đánh tôi nhé - Trần đề nghị trước khi quá muộn .

- ừm ok - Nhật hơi hoài nghi về con nhỏ này .

- à .. ừm .... anh .... anh là con trai 100% chứ - Trần ngập ngừng .

- cái gì ? - Nhật hơi sốc vì câu hỏi của Trần , cậu làm cái gì mà bị nghi ngờ là bóng chứ - Bộ cô không còn cái gì để hỏi - Nhật .

- à không , chỉ là tôi thấy ai nhìn thấy mấy cô bạn mới đó đẹp đều xuýt xoa khen còn anh thì vẫn bình thản chỉ cầm đầu vào điện thoại nên hơi nghi ngờ đó mà - Trần giải thích lí do cho câu hỏi vô phi lí đó .

- trời ơi , chỉ có như vậy mà cô nghĩ tôi là bị bóng hả - Nhật nói - này nói cho cô biết nhá tôi là con trai 100 % , đàn ông đích thực đấy - Nhật phân tích .

- xí có cái loại nhà anh là con trai đít thật chứ đích thực cái nổi gì - NTraan búi môi . Sao mà ngốc thế nếu tên đó bị lép thì đã không kiss mi rồi Trần à . Nhật thì ức xì khói vì tự dung lại bị nghi ngờ là hàng lép nhưng cũng không muốn làm to chuyện nên thôi , mắt lại cắm vào chủ đề yêu .

Còn nàng Tuyệt Anh cũng vậy khen đẹp một hồi , hò reo điếc hết cả tai , An ngồi đó mà chỉ muốn bình cho nhỏ vài phát cho bõ tức .

- nè cô bị BĐ hả - Nhật trêu

- cái gì - Anh ngạc nhiên không tin vào tai mình . Trở mắt nhìn tên trước mặt đơ lun

Trời ơi hồi nãy là Nhật giờ lại tới lượt Tuyệt Anh . Đúng là cách này có hiệu quả thiệt Anh ngồi im như thóc luôn kia hehe .

- sao mà hồi nãy khen bọn họ như vậy thì không phải là bóng thì là cái gì - An giải thích

- nghĩ sao tùy - Anh kết thúc ngắn gọn vậy thôi nhưng An lại không cho nó kết thúc như vậy .

- vậy là bị lép thiệt hả - An bắt đầu nghi ngờ thật .

- chết này ! ki .. a - Anh tức rồi đập An một phát làm cậu bay ngay xuống đất đáp nhẹ nhàng vào thành ghế trong tình trạng không mấy khả quan .

- ui da - An nhăn mặt - nhỏ kia , cô có biết đánh vắn từ ddau không vậy hả - An cộc cằn vì đau .

- biết chứ anh nghĩ tôi là học sinh mẫu giáo à mà không biết đánh vắn - Anh nói móc lại - ai kêu anh nói linh tinh làm gì hả , giờ bị như vậy là xứng đáng quá rồi còn gì - Anh hếch mũi .

- được lắm vậy thì tôi sẽ ..... - An định đe dọa là sẽ trừ tiền lương của Anh nhưng chưa nói xong đã bị cô nàng chặn họng .

- cầm trừ tiền lương - Anh chỉ tay vào mặt An - nếu anh trừ tiền lương của tôi thì tôi sẽ cho anh bay ngay 1 phát ra ngoài cửa đấy , thích không hả - Anh dơ đôi chân lên .

- không - An hậm hừ rồi từ từ nhấc cái thân lên ngồi lên ghế.

- vậy thì tốt - Anh cười rồi làm tiếp công việc còn dở dang

Còn ở chỗ Di thì khác . Cả 2 ngồi im trên ghế nhìn mấy cô bạn mới . Khoa thì biết mấy á này nhưng còn Di thì vớt . Cả 2 ngồi đó đưa ra nhận xét về mấy cô bạn mới đó .

- họ xinh ha - Khoa khen .

- ừ xinh như con tinh tinh - Di cười tán thành .

-nếu em mà được nửa phần thôi là tốt rồi chứ nhìn cái thân em coi , ặc có cho không chó nó cũng chả thêm mó - Khoa lắc đầu tỏ vẻ tiếc rẻ .

- hà , như vậy là có í gì hả , thẳng kia - Di gắt .

- em tự hiểu - Khoa cười rồi lại quay mặt lên bảng .

Còn mấy má girlpeole thì sau khi kết thúc màn chào hỏi thì tiến lại vị trí của mấy anh hotboy của lớp đó mà . Thật ra girlpeole chuyển tới trường này học vì muốn cưa được mấy ông zaiful đó thôi . Nên tự lúc vào lớp tới giờ bọn nó chỉ ngó quanh lớp để tìm mấy ông , bọn nó nhìn thấy rồi nhưng tiếc một điều là bọn nó không để ý mấy người ngồi cạnh mấy ông đó . Bọn nó tự hào vì nghĩ coi nhưng cnhr tượng lãng mạng mà zaifull sẽ dành tặng bọn nó khi bọn nó ngồi cạnh các cậu . Bọn nó quá quen biết và hiểu về con người của zaifull rằng zaifull chỉ có hứng thú với gái xinh thôi mà trong lớp này à không phải là cả trường này không có ai xinh bằng tụi nó cả nên là dẫn đến là chắc mấy ông này sẽ ngồi một mình . Kinh tự đắc ghớm . Vừa nhìn thấy mấy cái hình đáng thân quen bọn nó vui vẻ chạy lại nhưng nhìn thấy bên cạnh mấy ông đã có mấy em khác rồi . Tức không thể nào chịu nổi nhưng vì là ngày đầu vào lớp cho nên không muốn ra tấn mấy nhóc kia vì cần giữ thể diện 1 chút . Đáng chú ý hơn là mấy nhóc đó không hề hơn gì girlpeole mà sao lại .... !!! . Thôi kệ tới đâu thì tới nhưng trước tiên phải dành lại vị trí bên cạnh mấy ông hotboy đó mới được .

Vân chạy lại chỗ Minh làm bộ mặt ngây thơ vô số tội .

- A ! anh Minh - Vân reo lên cứ kiểu như là nhỏ không biết Minh học trong lớp này vậy đó - Anh cũng học ở đây sao - Vân hỏi han làm bộ mặt hết sức ngạc nhiên , ai nhìn vào cũng nghĩ nhỏ ngắc hiên thật chứ không phải giả bộ . Nhỏ này đi đóng phim là ok đấy .

- tôi học ở đâu thì liên quan gì tới cô , hay tôi phải xin phép cô thì mới được ngồi trong lớp này hả - Minh lạnh lùng tới khiếp .

- à không ạ , em không có ý đó chỉ là ..... ukm...- Vân giả bộ ấp úng rồi nhìn Châu , mắt long lanh tới khủng - ôi bạn thân yêu ơi , bạn có thể nhường vị trí này cho tớ được không - Vân nài nỉ .

- SAO ? - Châu khá ngạc nhiên - bạn muốn ngồi đây - Châu như không tin vào tai mình .

- có vấn đề gì sao - Vân lập tức dờ giọng lạnh lùng độc đoán khi nghe Châu hỏi vậy . Bước đầu để mở một cuộc đánh nhau đây mà .

- ôi bạn thân yêu của tớ , tớ sẽ rất biết ơn cậu nếu cậu chịu ngồi chỗ này thay cho tớ đấy - Châu cười hạnh phúc .

- vậy thì cảm ơn bạn nhiều nha - Vân hạ nhiệt tươi cười . Nụ cười chết người .

- không có chi không có chi haha - Châu cười tươi hạnh phúc - ồ là lá , từ nay tôi thoát rồi haha , cuối cùng mỗi ngày mình cũng có những giây phút bình yên - Châu nói . Trời ơi nói cái câu này chẳng khác nào bảo Minh suốt ngày chọc phá nhỏ vậy đó mà sự thật thì ngược lại .

- thư kí - Minh lạnh lùng gọi .

- cái gì hả , tâm trạng của tôi đang rất tốt đó nha - Châu cười tươi , trong nhò lúc này rất đáng yêu đó ạ .

- ông chủ ở đâu thư kí ở đó - Minh nói .

- thì anh ở trong lớp tôi cũng ở trong lớp còn gì - Châu vẫn thản nhiên .

- cô sẽ ngồi im ở đây cạnh tôi - Minh ra lệnh .

- nhưng ..... - Châu lo sợ .

- không nhưng nhự gì hết , cô phải làm theo các yêu cầu của tôi , nhớ không , ngồi im ở đây và không đi đâu hết - Minh chỉ tay vào chỗ của Châu rồi quay sang chỗ Vân - còn cô , bộ bị đui à mà không biết là bàn này có đủ người hả , xéo đi chỗ khác , đồ con gái vô ý tứ , không biết lịch sự - Minh tuôn nguyên 1 tràng chửi Vân , trời ơi Vân đã làm gì đâu mà chửi nhỏ như vậy trời .

- anh ..... - Vân cứng họng .

- cô bị điếc à , lượn ra chỗ khác cho không khí nó trong lành - Minh lạnh lùng .

Vân bắt lực không làm gì được hết đành lúi lúi bỏ đi , nhỏ đang rất căm phẫn Châu , nhỏ thề rằng rồi sẽ có lúc nhỏ nhỏ cái gai trong mắt mình và , giật đứt bông hoa nhỏ trong lòng Minh . Khổ ghê cơ họa thì làm sao mà mọc trong bụng được nhì .

Linh cũng giống Vân , nhỏ chạy ra chỗ Nhật . Mặt mày hớn hờ .

- chào anh , anh Nhật - Linh mở lời .

- ..... - Nhật im lặng mắt vẫn cắm vô cái điện thoại .

- tên kia - Trần thấy cái cách cư xử của Nhật thì tức thay cho Linh .

- cái gì - Nhật vừa nghe Trần hỏi ngược sang nhìn nhỏ làm nhỏ Linh sốc lên sốc xuống . Gì mà kì vậy có gái xinh gái đẹp , ăn nói lễ phép thế mà còn chả thèm ngoái đầu lại nhìn . Thế mà gái thường , ăn nói không 1 chút lễ phép thì vừa nói xong trả lời luôn , hơi bị khó tin đấy .

- Linh hỏi kia , bị sao mà không trả lời vậy hà - Trần gắt .

- hơ , hay nhì , cô là ai mà lên mặt dạy đời tôi thế hà - Nhật trơ mắt - đừng quên cô là ..... - Nhật chưa kịp nói xong .

- này , ở lớp khác ở nhà khác nha - Trần lí giải trước khi tên đó nói ra cái việc mà Trần đang làm tại nhà Nhật . Dạ là làm osin đó ạ , mọi người mà biết chắc nhỏ cắm đầu chui xuống đất luôn quá . Nhỏ Linh đứng ở đó chả hiểu cái mứt gì thành ra nhỏ hiểu lầm 360 độ , nhỏ tưởng Trần là bạn gái của Nhật đó mà . Máu ghen sắp bùng nổ .

- bạn bỏ qua cho tên đó nhè , dạo này hần hơi bị thần kinh , về nhà mình sẽ dạy dỗ lại là hần hết điên luôn à - Trần cười tự nhiên mà không hề biết mình đã thực sự sai lầm khi nói ra cái câu này . Dạy dỗ lại ? về nhà ? Trần là bạn gái của Nhật sao ? ....v...v . Hàng ngàn câu hỏi đang thúc giục Linh tìm câu trả lời .

" chả lẽ nhỏ này là người yêu của anh Nhật sao , nếu không phải thì làm sao nhỏ đó dám nói mấy cái câu coi khinh ấy được , anh Nhật không để yên cho bất cứ ai dám ăn nói lỗ mãng với anh ấy như vậy , ngoại trừ người thân và người yêu , trời ơi con nhỏ này nó dám sao " Linh tức khủng khiếp , mọi chứng cứ đều suy ra Trần là vợ tương lai của Nhật . Nhưng là một đứa con gái thông minh sắc sảo Linh luôn biết kiềm chế cảm xúc của mình cho nên nhỏ vẫn tỏ ra bình thường nhẹ nhàng và dịu dàng với Trần .

- bạn có thể cho mình ngồi đây được không - Linh hỏi .

- ở bạn chờ mình một chút - Trần nói rồi quay sang chỗ Nhật - cho bạn Linh ngồi chỗ của tôi nhè - Trần hỏi hi vọng được câu trả lời ưng ý đó là ok .

- tùy - Nhật vồn vện có một câu , lạnh lùng , băng giá .

- sao ... tùy...tùy tôi á - Trần như không tin vào tai mình nhưng kệ , cho dù là nghe nhầm nhưng nhỏ vẫn sẽ cho nó thành thật - Ôi vui ghê cơ , hôm nay là ngày đầu tiên tôi thấy anh tốt bụng đó nha , chứ mọi ngày anh chẳng khác gì thằng khủng , hấp hơi haha - Trần hạnh phúc .

- nè cô đang khen tôi hay là sỉ vả tôi vậy hà - Nhật cau .

- cá 2 - Trần thần nhiên , Nhật cũng cười nửa miệng mặt gian kinh khủng , được cái có rất nhiều em xinh nhìn thấy nụ cười đó thì đơ người , có phần ngất , trong số đó không có Trần . Nhật quay mặt đi rồi nói .

- cô có thể chuyển sang bất cứ chỗ nào cho dù là chuyển sang lớp khác cũng được nhưng cô phải ngồi im ngay tại vị trí này cạnh tôi không ai khác hết - Nhật nói xong thì Trần đang cầm quyển sách trên tay thì rơi luôn xuống đất . Mọi hạnh phúc giờ đã đổ sông đổ biển .

- cái gì ? tôi có thể ngồi bất cứ đâu miễn là phải ngồi cạnh anh ngay tại vị trí cũ ? - Trần như không tin vào tai mình lần thứ 2 nhưng lần này nhỏ muốn mình nghe nhầm thực sự - Thế thì nói hần ra là không cho dời đi , làm gì mà vòng vo lằng nhằng thế hà - Trần gắt .

- tôi thích thì tôi làm vậy - Nhật vẫn thần nhiên như thần tiên hay làm - có vấn đề gì à - Nhật hỏi lại .

- mặc kệ anh tôi sẽ dời chỗ cho Linh , dù anh thích hay không - Trần xách cặp lên định đi ra bàn khác thì bị Nhật tóm tay kéo lại , thế là nhỏ ngã luôn vào lòng tên đó .

- cái tên biến thái kia làm cái quái gì vậy hà - Trần gầy giữa vùng khời tay Nhật nhưng vẫn bị cậu ta ôm chặt . Trời ơi đây là trường học mà nghĩ ở đâu vậy , ôm nhau tự nhiên thế . Bỏ tay ~ ~ ~ !!! .

- anh ... anh .. nhỏ ta là cái thá gì mà .. mà anh ... anh ... - Linh tức không nói hết câu - anh biết em thích anh mà sao anh lại ôm người khác trước mặt em vậy chứ , cô ả đó là cái gì của anh nói ngay - Linh gắt chỉ tay vào Trần đang ức chế không nói được câu nào .

- cô thích tôi nhưng tôi đâu thích cô , mê sảng vừa thôi cô nương còn việc tôi ôm ai trước mặt ai thì liên quan gì tới cô , cô nghĩ cô là mẹ tôi chắc - Nhật héch mui nói - còn con nhóc này ..... - Nhật lưỡng lự

- là gì - Linh không kiềm chế nổi mạnh giọng lạnh lùng .

- bạn gái - Nhật tự nhiên (trời đang làm thư kí mà nhảy luôn lên thành bạn gái hay sao)

- hà - Linh và Trần cùng đồng thanh nhìn tên trước mặt .

- hà hà cái gì - Nhật nhại lại - cô có xéo đi cho mắt tôi nó đỡ ngứa hay không thì bảo hà - Nhật hỏi .

- anh ..... anh .....- Linh tức , hậm hực bỏ đi . Ngay sau khi Linh đi Nhật buông Trần ra , Trần vẫn chưa hết sốc sau lần đó .

- nè bộ anh bị khủng hê mà bảo tôi là bạn gái của anh chứ - Trần cau có .

- cô tưởng bờ vừa thôi - Nhật cốc 1 phát vào đầu Trần - bạn gái có nghĩa là có bạn làm con gái , thì gọi là bạn gái hiểu chưa ,cô nghĩ tôi là tôi thích một con nhóc như cô à mơ đi , người gì mà vừa lùn vừa xấu học thì giớt xi cốt thì chả ăn ai , còn đòi hỏi cao siêu , mơ mộng vừa thôi thư kí à - Nhật giải thích . Trần lườm Nhật nhưng kệ chả thèm chấp cái tên đó làm gì cho nó phí nước bọt .

Còn 2 nàng kia cũng chịu hậu quả tương tự . Bị zaifull cho mơ mộng hảo huyền vui vẻ vài giây rồi bị mấy ông đó kéo thẳng xuống điện Diêm La gặp Diêm vương luôn à , Zaifull thì cười khà khà . Minhax ức chế khủng khiếp . Girlpeole thì trong mắt vừa có 1 cái gai rất nhọn mọc lên . Không tiêu giết Minhax thì bọn nó sẽ phải chịu mất zaifull .

Bạn đang đọc truyện *Từ Đại Yêu Tình Lạnh Chanh Và Từ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Ngày Chủ Nhật .

Sáng hôm nay , trời vẫn như mọi ngày , trong xanh mát mẻ . Hôm nay là chủ nhật nên tất nhiên là mấy anh chị kia sẽ được nghỉ học , zaifull hẹn nhau đi tham gia mấy cái cuộc thi vớ vẩn gì đó , còn Minhax thì trực sẵn một kế hoạch để tiêu diệt tên nội gián đáng ghét . Dạ nội gián đó là cái máy quay camera đó ạ . Là vì lần trước Minhax quậy chỉ vì cái máy chết tiệt đó nên Minhax mới bị trừng phạt khủng khiếp như vậy , phải tiêu hủy ngay thôi , vậy thì mới có thể trở lại chăm sóc mọi thứ trong nhà chủ mà không bị phát hiện được chứ . Còn Girlpeole thì ở nhà làm mấy món ngon ngon để trưa đem qua nhà Zaifull định lấy lòng mấy ông , mấy má này vẫn chưa biết Minhax ở chung nhà với Zaifull nên mới vậy .

Minhax hẹn nhau tựa nhà Châu để bàn kế hoạch .

- tao nghĩ tụi mình phải hủy nó đi thôi - Di đề nghị .

- hủy cái gì - Châu hỏi .

- tên nội gián của bọn khủng đó ý , vậy mà cũng không hiểu - Trần giải thích .

- á thế bọn mày định đi giết người à , tao cấm đó nghe chưa - Anh hoảng hốt hiểu nhầm vấn đề .

- nội gián là cái máy quay camera chị 2 ạ , chị ngại thơ quá rồi đó ạ - Di gắt .

- vậy tụi mình sẽ làm gì - Trần hỏi .

- vậy mà cũng hỏi , đương nhiên là cho nó chầu trời rồi , ngu ghê cơ - Châu hất lại cú hỏi này .

- mày bảo ai ngu hả - Trần vênh cổ gắt .

- bảo mày chứ bảo ai , đúng là ngu vẫn hoàn ngu - Châu thần nhiên .

- mày .... - Trần tức định xông vào dạy cho con bạn một bài học .

- thôi đi , tao chỉ đề nghị là đi tiêu hủy cái máy chứ có bảo đi tiêu hủy lẫn nhau đâu - Di can ngăn trước khi chiến tranh nhà ở bùng nổ lần thứ nhất .

Cuối cùng bọn nó cũng chịu ngồi yên vào ghế để nghĩ kế hoạch tác chiến .

- bọn mình sẽ phá cái máy đó , được chứ - Di đề nghị .

- nhưng liệu có khả năng bị điện giật không mày - Châu ngại thơ

- trời con này - Anh nói - đương nhiên là sẽ bị điện giật rồi -Anh dọa .

- chỉ cần đeo bao tay cao su vào là an toàn - Di trấn an .

- vậy thì triển khai nhé - Trần phán quyết .

- ok - Anh đồng ý .

- kế hoạch phá hủy tất thắng - Minhax đứng lên tay đặt lên nhau , sau khi nói xong thì cả lũ giơ tay lên đồng loạt rồi đưa nào về nhà đưa nấy .

Ở nhà Châu , nhỏ xun xoe quanh cái máy trong phòng mình .

- ôi chà , camera ới chị thương em quá chừng à nhưng em lại làm chị bị mất nộ hôn đầu đời nên là hình phạt của em là ăn đòn đủ 999 phát gây cung à - Châu vuốt ve rồi vung gậy đập đủ 999 phát gây vào cái máy (hic khó thể tội nghiệp cho cái máy quá trời 0 - +)

Tới lúc đủ rồi thì cái máy đã thành bã hixhix . Số máy còn lại không có tội tình gì cho nên chỉ phải hường có vài nhát nhưng tất cả đều đồng loạt dất tay nhau đi gặp diêm vương . Các cái máy còn lại trong nhà của mấy ông còn lại cũng đã tàn đời dưới tay của các cô nàng tiêu yêu tình .....

Và một chiến dịch phá phách đã bắt đầu .

10h trưa .. Zaifull đi chơi về , rắc rối bùng nổ .

Minh vừa chạy vào bếp đột nhiên đâm phải cái gì thế là bị treo lên , đầu cắm xuống đất chân chổng lên trời . Minh bị treo như vậy thì hốt hoảng giẫy giụa như là con nai bị bắt vậy . Nhật thì vừa chạy vô nhà thì ới thôi , chắc cậu ngã xiu luôn quá . Mọi người bít trong nhà Nhật có cái gì hồng . Xin thưa là toàn con trai hết đấy ạ , nhìn ra chỗ nào cũng thấy toàn là mấy ông son phấn dày cộp (ặc thế loại gì đấy) . Mỗi ông cầm trên tay một bó hồng , trên mặt mỗi ông là 3 chữ to đùng " I LOVE YOU " . Thôi chắc chắn rồi đây đều là thế loại BD siêu cao cấp rồi đây nè . Nhật há hốc mồm , liên chạy luôn ra khỏi cổng nhìn vào nhà từ trên xuống dưới để chắc rằng đây là nhà của mình nhưng trong lòng cậu lại mong mình vào nhầm nhà . Nhưng thật đáng tiếc đây chính là nhà của cậu , nhưng cái mà cậu sốc nhất là trên cách cổng to đùng nhà cậu có một dải băng chằng từ đầu cổng bên này sang đầu cổng bên kia đề to 2 chữ " KÉN RẺ " . Chưa hết bên tường rào còn có một biển thông báo " nhà chúng tôi có một cung zai vô cùng hotdog tên là Vương Bách Nhật ai nhìn thấy cũng muốn xiu nó làm xao xuyên tất cả các cô gái trừ tôi , nhưng ngặt nỗi cậu lại bị lép , nay đã 30 tuổi rồi mà chưa có vợ nên tôi phải mở cuộc thi kén rẻ thôi , ai muốn được sở hữu chàng ta thì hãy đến đây kéo bỏ phí ". Trời ế vợ sao lại kén rẻ hả , mà Nhật mới có 16 thôi mà lại đề là 30 híchic . Hèn gì trong nhà cậu lại lăm tên BD như vậy . Ai mà chơi ác quá vậy , kén thì kén vợ chứ sao lại kén chồng , giới tính cậu bình thường mà có vấn đề gì đâu huhu .

Nhật đơ người khóc không thành tiếng , cậu ngược mặt nhìn lên tầng thấy Trần mặc bộ váy trắng thướt tha xinh như tinh linh vậy đó nhưng giờ trong hoàn cảnh này thì sao cậu có thể để ý tới gái xinh chứ . Trần trên sân thượng nhìn xuống cười sặc sụa , Nhật đã bắt gặp nụ cười đó nên đã chắc chắn rằng Trần là người gây ra chuyện này chứ không còn ma nào khác . Giờ chỉ cần chạy được vào nhà là tốt lắm rồi . Còn An thì không như vậy cậu chạy vào nhà rồi chui tọt lên lầu vào phòng ngủ , chả là mệt quá đó mà . Vì đang buồn ngủ giai đoạn căng go nên cậu không bật điện phòng lên thành ra tối thủi luôn , như thường lệ cậu tiện lại chỗ cái giường hay nằm để ngả lưng lên đó . Mặc dù trong phòng rất tối nhưng An vẫn có thể đoán được các vật trong phòng nằm ở đâu một cách chính xác vì căn phòng này đã được thiết kế tuyệt vời như thể khi cậu vừa sinh ra , không ai giám thay đổi vị trí của bất cứ món đồ nào . Chính vì quá quen thuộc như vậy nên cậu mới không cần bật đèn chứ đừng hiểu lầm rằng mắt cậu là mắt mèo có thể nhìn xuyên bóng tối đâu nhé . Cậu dừng lại rồi nằm xuống nhưng.....

RẦM !!! An bị té nguyên nhân là cậu nghĩ cái giường sau lưng mình nên nồm up xuống luôn ai ngờ ở đó không hề có một cái giường nào hết thành ra cậu mới bị ngã rầm xuống đất như vậy đó . An người đau ê ẩm nhưng vì đã quen với cảnh này rồi vì là lúc nhỏ cậu cũng không bật đèn rồi đi và phía giường và cũng bị ngã như vậy , nhưng cậu đã có thể thành thạo trong việc tìm đồ vật trong bóng tối rồi mà sao giờ lại đoán nhầm vị trí của cái giường được . An hơi nghi ngờ về tài năng của mình đã bị tiêu giảm , cậu đứng lên bật đèn phòng và ..... Đây còn

là phòng không vậy , trong phòng nào là chó mèo gà vịt , lông lá roi chất vắn , cái giường yêu quý của cậu thì được kê ra một góc khác và đã trở thành đồ chơi yêu thích của mấy vị khách không mời kia . Đồ đạc của cậu đã bị găm nhảm .

Còn chàng Khoa nữa , về tới nhà thì tự dưng chó gà mèo vịt chạy lung tung luôn chẳng hiểu vì sao , loanh quanh thấy mấy người hầu của nhà đang đuổi theo mấy con vật kinh tởm đó .

- chuyện gì xảy ra vậy ai cho mấy con vật này vô nhà chứ - Khoa quát .

- thưa cậu cậu bắt tội nó lại cho bọn tôi với ạ , bọn tôi không tóm được bọn nó chạy nhanh quá - 1 cô người ở lên tiếng .

- tôi hỏi gì mà trả lời như vậy hả - Khoa gắt .

- bây giờ không phải lúc tức giận đâu thưa cậu cậu bắt tội nó lại cho bọn tôi - 1 anh bảo vệ .

Chà chà hôm nay còn lên giọng với cả ông chủ cơ đấy , hơi bị oách đó nghe hehe . Cuối cùng bị mấy tên người ở thúc giục Khoa đành phải xắn tay áo lên đuổi theo mấy con quái vật tí hon kia . Từ bé tới giờ cậu đã bao giờ phải làm mấy việc này đâu . Chắc chắn chính cô vợ bé nhỏ của cậu làm rồi hích lấy vợ hay là lấy cục nợ đây trời .

Có lẽ các bạn ai cũng biết tên nào gây ra mấy cái mở rắc rối cho mấy anh chàng hotboy này rồi đúng không ạ , vâng chính là Minhax đó ạ . Zaifull quá rõ điều này nhưng nếu buộc tội Minhax mà không có chứng cứ kèm theo thì bọn nó thế nào cũng kêu là oan với cả vô lí cho mà xem . Sau khi thoát khỏi đồng lõa xôn xáo đó Zaifull lôi laptop ra kết hợp với cái máy quay camera để tìm thủ phạm nhưng cái máy quay bị tội nó cho thành bả rồi còn đâu . Thế là hết chứng cứ buộc tội , tất nhiên là vẫn có thể hỏi mấy người hầu trong nhà nhưng tội rồi mấy người hầu trong nhà đã tiếp tay với địch để phá ông chủ của mình cho nên chẳng cha nào nó chịu khai ra kẻ làm chuyện này . Thế là xong Zaifull phải ôm cục tức này đi khắp mọi nơi còn Minhax thì hà hề như con dê . Công nhận không có gián điệp thì Zaifull chẳng làm được gì bọn nó haha .

1 h hôm đó

King Koong ! Kin Koong !!

Tiếng chuông cửa cổng nhà Minh reo lên . Châu lon ton chạy ra mở cổng , khuôn mặt vẫn rạng rỡ niềm vui vì chuyện hồi nãy . Chau mở cửa ra thấy Vân thì càng rạng rỡ .

- ủa là bạn hả , bạn vô nhà đi - Châu mỉm cười .

- sao mày lại ở đây - Vân ngạc nhiên khi thấy Châu ra mở cổng .

- bạn hỏi gì lạ thế mình không ở đây thì ở ngoài đường chắc - Châu giải thích .

- bạn định đột nhập vô nhà để ăn trộm chứ gì , mày to gan thật , để xem anh Minh sẽ xử lí mày thế nào - Vân nói rồi đưa tay túm tóc Châu kéo nhỏ vào .

- á bạn làm gì vậy bỏ mình ra - Châu kêu lên vì đau - Á đau - Châu đau xanh cả mặt nhưng Vân vẫn mặc kệ kéo tóc nhỏ lôi nhỏ đi như là kéo cái vali vậy giật mạnh hết cỡ luôn , vào tới nhà Vân đẩy nhỏ ngã rụp xuống đất , không biết là vô tình hay cố tình mà Châu đập đầu vào ghế , chảy máu , nhưng không tới nỗi ngất xỉu nhỏ không hiểu gì xảy ra nghĩ mình làm cái gì đó đáng khinh lắm nên vực dậy ngồi im đó cúi mặt xuống nước nở khóc không thành tiếng .

- chuyện gì ầm ĩ vậy hả , nhóc kia - Minh ở trên lầu kau có nói với Châu vì vừa mới bị trồng cây chuối trên không , Minh bươu xuống thì thấy Châu rũ rượi nước mắt lung tung bèn thì hốt hoảng chạy xuống đỡ lấy nhỏ , nâng mặt nhỏ lên thì lại thấy trán chảy máu , mặt Minh càng hốt hoảng hơn , bế nhỏ ngồi lên ghế .

- cô làm cái quái gì thế hả con kia - Minh tức giận nói với Vân .

- trước khi anh hỏi em làm gì thì anh nên hỏi cô ta xem cô ta đã làm cái gì - Vân chỉ vào Châu ầm ức .

- cho dù cô có làm gì thì đâu tới nỗi mà cô làm cổ thành ra như thế này hả - Minh càng gắt hơn .

- hử nhỏ đó làm việc phi pháp trong nhà anh , hỏi cô ta coi cô ta làm cái gì - Vân vẫn một mực kêu oan . thấy chuyện này có liên quan tới mình Minh nhăn mặt cúi xuống hỏi Châu .

- có làm cái gì hả - Minh hỏi .

- tôi không biết , hích , tôi nghe thấy tiếng chuông cổng thì chạy ra mở , lúc mở xong thấy bạn ấy tới mời vào không hiểu sao bạn ấy bảo tôi là ăn trộm rồi túm tóc lôi tôi vào - Châu ngước lên kể .

- cô nói láo , cô làm cái gì trong nhà anh Minh mà cô không dám nhận lên vào nhà của người ta ăn cắp đồ mà nói mình bị oan , cô đúng là đồ hèn nhất - Vân tức lên - cô đáng bị ăn đánh - Vân giơ tay lên định đánh Châu nhưng bị Minh túm tay lại ,

Chát ! Chát !

Minh tát nhỏ đó 2 phát và Vân ngã luôn xuống đất , ôm mặt .

- xéo khỏi đây ngay - Minh hầm hầm

- nhưng sao anh lại đánh em đáng lẽ anh phải đánh cô ta - Vân chẳng hiểu gì

- Châu sống ở đây - Minh hằng học - xéo ngay trước khi tôi mất bình tĩnh .

- nhưng sao cô ta lại sống đây ..... - Vân ngạc nhiên hỏi lại nhưng bị Minh ngắt .

- XÉO NGAY - Minh gắt lên

- nhưng anh ..... - Vân vẫn giải giảng .

- lôi cô ta ra - Minh ra lệnh cho mấy ông bảo vệ , cậu đã mất bình tĩnh rồi hixhix . Vân là hết nhưng cậu không để ý quay lại bằng bó cho Châu , trời ai ngờ hôm nay nhờ Vân lại bị một phen mất mặt như thế này , xấu hổ quá .

Linh cũng tới nhà Nhật với mục đích giống Vân đó là mang đồ ăn tới lấy lòng . Nhỏ bấm chuông , có người hầu trong nhà ra mở cổng . Lúc này Trần vẫn ở trên sân thượng cho nên là Linh không nhìn thấy Trần . Linh bước vào trong nhà với túi đồ ăn trên tay mặt mày hớn hớn . Nhật đang ngồi trên ghế sofa đọc truyện , thấy Linh vào thì ngước mặt lên xong lại cúi xuống .

- cô tới đây làm gì - Nhật lạnh lùng .

- em tới mang đồ ăn cho anh nè - Linh mỉm cười nhẹ nhàng đặt túi thức ăn lên bàn .

- tôi đâu phải con nít mà cô mang đồ ăn tới - Nhật

- thì thỉnh thoảng em muốn sang thăm anh một chút không được sao - Linh vẫn ổng ẹo .

- tùy cô - Nhật nói rồi đứng lên cầm túi đồ ăn đi xuống bếp .

Linh sung sướng chắc chắn là đã thành công trong việc lấy lòng Nhật .

1 lúc sau .....

- nhóc xuống ăn cơm coi - Nhật từ dưới nhà bếp gọi vọng lên giọng hơi to cho nên dù ở trên lầu vẫn có thể nghe thấy .

Linh ở trên phòng khách nghe thấy Nhật gọi thì mừng quýnh lên được hoàng tử trong mơ mời xuống ăn chung sướng thế còn gì . Linh tung tăng chạy xuống nhà bếp , đập vào mắt nhỏ là 1 tên con trai đang say sưa đọc truyện bên cạnh là mấy cô người hầu đang dọn bàn . Ngha thấy tiếng bước chân chạy xuống Nhật gấp cuốn truyện lại ngược lên nhìn cô gái trước mặt xong cậu nhăn mặt khó chịu .

- cô vào đây làm gì - Nhật ngạc nhiên .

- thì anh gọi em vào ăn chung mà - Lin cũng ngạc nhiên không kém trước câu hỏi của Nhật

- tôi gọi cô hồi nào - Nhật chẳng hiểu gì .

- ăn cơm rồi hả , ui cha đúng lúc tôi đang đói đây nè - Trần lon ton chạy vào mặt mày rạng rỡ iềm vui , à vui vì là cái trò quậy phá hồi nãy đó mà .

- tôi gọi cô ta chứ đâu gọi cô - Nhật chỉ vào Trần giải thích .

- ủa bạn Linh hả , ngồi vào ăn chung cho vui nha - Trần mỉm cười nhẹ nhàng mời .

- sao cô ta lại ở đây - Linh mạnh giọng .

- cô ở đâu thì liên quan gì tới cô - Nhật bắt đầu ăn .

- bạn ngồi vô đây ăn chung đi - Trần nói rồi bắt đầu ăn .

- không cần - Linh lạnh mặt đứng ở đó để chờ 1 câu nói của Nhật mang ý là mời cô ngồi ăn chung như vậy cô sẽ đồng ý và ngồi vào bàn nhưng rất tiếc Nhật không nói gì hết . Thấy Linh cứ đứng đơ ở đó mà không chịu ngồi vào bàn Trần đoán chắc chắn rằng là vì sự có mặt của mình nên Linh mới như vậy .

- uk hồi nãy tôi có ăn chút đồ , giờ vẫn còn no lắm tôi lên ngủ trước hai người ngồi ăn ngon miệng nha - Trần viện cớ để tạo cơ hội cho 2 người kia có thể thân nhau hơn - ui cha no quá cơ
- Trần giả giọng cho giống giống một chút nhưng lừa ai lại lừa anh Nhật nhà ta , chỉ có mà tay mơ , với lại lúc mà Trần chạy xuống nhỏ đã nói một câu chứng tỏ nhỏ rất đói " ăn cơm rồi hả ui cha đúng lúc tôi đang đói đây nè " , nói câu đó mà giờ lại ỏi như vậy thì bỏ nào tin . Trần vừa ra tới cửa thì .

- lời nhỏ đó vào - Nhật ra lệnh , một hàng vệ sĩ xông ra lôi Trần vào , Trần không hiểu gì cả nghĩ mình bị kẻ xấu chuẩn bị bắt cóc nên cứ nhắm mắt vào la hét , ngay cả khi đã ngồi yên trên ghế rồi mà vẫn chưa chịu mở mắt ra và ngừng hét .

- cầm mồm vào chị 2 - Nhật chán . Trần ngừng hét mở mắt ra và phát hiện không có gì hết , nhỏ xấu hổ tới nỗi trả biết chui vào đâu .

- cô nghĩ lừa được tôi à - Nhật éch mũi - cô sẽ phải ăn hết chỗ này trong vòng 20 phút , coi như là hình phạt dành cho cô - Nhật nói rồi đẩy một tá đồ ăn ra chỗ Trần , tất cả đều là đồ ăn mà Linh mang tới , toàn là đồ ăn ngon không à , Trần không thể kiềm chế cảm xúc của mình được nữa với lại cái bụng đang biểu tình vì giờ vẫn chưa cung cấp lương thực cho nó .

- ồ chuẩn à nha tôi lừa anh đó , thôi được tôi sẽ chấp nhận phần thưởng này hehe , tôi ăn đây - Trần hạnh phúc mắt sáng rực cầm đũa lên và bắt đầu ăn .

- đúng là lon , vừa thấy đồ ăn là khai tuốt tuần tuốt - Nhật lắc đầu . Còn Linh trán mắt đứng đó nhìn công sức cả buổi sáng của mình đang được tiêu hóa ở một nơi không mong muốn . 2 người kia vừa ăn vừa nói chuyện vui vẻ mà coi nhỏ như là người tăng hình vậy không ai để ý tới nhỏ , ức quá là ức nhỏ quay trở ra phòng khách lấy túi rồi phóng xe về nhà .

Và tất nhiên Lan và Dương cũng nhưng 2 nhỏ kia , tới nhà thì vui vẻ ra về thì hầm hầm sát khí đó ạ . Lí do vì sao lại bị như vậy thì tôi cho các bạn thỏa sức tưởng tượng còn tôi xin rút bút .

Tại quán cafe .

- bọn nhỏ đó tung hoành quá đáng lắm rồi - Linh giận giữ .

- chỉ vì nó mà tao bị ảnh đánh - Vân ầm ức .

- bọn mình không thể để yên được , khừ bọn nó đi cho rảnh nợ - Dương đề nghị .

- không , đừng quá mất bình tĩnh như vậy , bọn này chắc cũng không phải con nhà võ , coi bộ ngốc nghếch gan bọn nó chắc cũng không to lắm , sai mấy tên đi dạy một bài học với mấy lời cảnh cáo là xong - Lan trầm tĩnh phán quyết .

- có lí đó - Vân gật đầu .

- vậy để tao gọi cho mấy thằng đó kêu dẫn người của bọn nó tới chăm sóc mấy con đó - Linh nhận việc .

Girlpeole rời khỏi quán . Màn đêm buông xuống . Một ngày kết thúc .

(thanks you , các bạn đã để ý tới chuyện của tôi , tôi xin nhắc lại có một số bạn không hiểu chuyện của tôi viết gì thì có lẽ là các bạn đã đọc thiếu nội dung trong các chap truyện đó ạ , hãy kiểm tra lại nhé) .

Chương 9: Buổi Đi Chơi Đầu Tiên Của 8 Người

Sáng hôm sau , nắng gắt trời chói chang kinh khủng . Hôm nay là thứ 2 , ngày đầu tuần đi học . Minhax thì vô cùng cùng chán nản về việc phải làm hết đồng bài tập được giao . Chán chết . Ở trường , giờ đã vào giờ học , mọi thứ đều im lặng chỉ có mấy tiếng quát tháo mắng mỏ của mấy bà " tụng kinh " là nhiều thôi à . Sân trường to rộng vắng vẻ , ánh nắng chói chang rọi khắp sân trường cây xanh và to đùng đưa rung rinh trong gió . Nhưng hôm nay khác hẳn mọi ngày . Mọi thứ vẫn im lặng nhưng lớp 10a1 cực kì sôi nổi , ồn ào khủng khiếp trả biết là học sinh lớp này đang biểu tình cái gì mà dữ tới vậy .

Trong lớp 10a1 .

- cái gì vậy nè bà giáo sao mà lâu tới thế - Di cần nhân .

- bà mà không tới nhanh chắc người ta sẽ lại tưởng cái lớp này đang có chiến dịch phát thanh mất quá - Khoa cũng hòa theo . Còn 3 cặp kia (3 cặp kia là ai với ai chắc mấy mi biết rồi đó) ngồi im thin thít nhưng đang làm khổ cái điện thoại đó ạ , dạ bọn này chửi nhau rất thậm tệ qua điện thoại ạ , mỗi câu gửi đều có gương mặt kèm theo để bộc lộ cảm xúc .

1 lúc sau .....

Keeng Keeng !! đó là tiếng chuông ạ nhưng không phải chuông báo giờ ra chơi đâu , chỉ là vì học sinh đang hăng say trong chiến dịch phát thanh mới bùng nổ cho nên ông thầy hiệu trưởng phải dùng cái dụng cụ này thì mới có thể làm chiến dịch đó dập tắt , chứ mà quát 2 tiếng " TRẬT TỰ " thì chắc hết xong thì người ta làm lễ tang cho ông luôn quá .

- cô Trúc hôm nay có việc bận không thể tới giảng vào hôm nay mà nhà trường lại không có giáo viên thay thế cho nên hôm nay các em có thể nghỉ ở đây (Trúc là tên cô giáo dạy lớp 10a1 ạ) - ông hiệu trưởng nói xong thì thất thần ra ngoài thờ phào nhẹ nhõm , nhưng ông vừa đi ra tới cửa thì .....

ỒI LA LA Ô LÀ LÁ LA ..... học sinh trong lớp hét lên , âm lượng to gấp trước tới chục lần , công nhận những lúc này cái phổi của mấy người này nhiều khi thiệt , chả bù cho những lúc cô giáo gọi người lên trả bài , im thin thít luôn à . Quay lại với hiện tại nhé . Ông thầy sau khi nghe xong thì lập tức bị đưa vào máy ép hoa quả mất , học sinh chen đẩy nhau đi ra ngoài ông thấy ở bên trong phải cổ lên lời ra khỏi đồng đó và đồng thời phải chịu chấp nhận trước nguy cơ thùng mangan nhĩ vì tai ông luôn kề với mấy cái loa trong lúc này và nghe chúng biểu lộ cảm xúc đó mà . Sau khi kết thúc mấy cái kinh người đó ông hiệu trưởng đứng tức vào thành tường thờ hồng học vì mệt . 8 người cuối cùng trong lớp bước ra nhìn ông mỉm cười tỏ vẻ thông cảm .

- thầy nên làm quen với chuyện này đi là vừa đó ạ - Khoa vỗ vai rồi bỏ đi .

- thầy yếu quá đó thầy - Di lắc đầu rồi đi theo .

- em nghĩ thầy nên tập thể dục cho khỏe hơn - Nhật khuyến .

- yên âm thầy chỉ phải chịu cảnh này 2 năm nữa thôi - Trần trấn an .

- hi vọng sức khỏe của thầy vẫn ổn sau lần này - An .

- chúc thầy may mắn lần sau - Anh

- chắc thầy sẽ tổn thọ mất , em rất tiếc - Minh .

Mấy tên kia nói xong thì chạy theo nhau về .

- trời ơi bọn nó đang an ủi mình hay là trù ẻo mình mau chết đi vậy trời - Ông thầy than . 1 bàn tay bé nhỏ đặt lên vai ông làm ông giật mình .

- thầy ổn chứ thầy - Châu mỉm cười nhẹ nhìn ông thầy - chắc thầy mệt lắm nhĩ để em dìu thầy vào phòng y tế để uống chút thuốc cho lại sức nhé - Châu tận tình . Ông thầy gạt đầu và Châu dìu ông vào phòng y tế cho ông già đó lấy lại sức . Xong cô bé lễ phép cúi chào rồi lon ton chạy ra về .

- con ai mà ngoan thế hông biết - Chị y tá tấm tắc khen .

- chẳng bù cho mấy tên kia , lễ phép không thấy đâu chỉ thấy lễ hư là nhiều - Ông thầy cau có , ông cũng phải công nhận ông chưa thấy ai ngoan ngoan như Châu nhưng chắc nếu ông biết con người thật và tính cách của nó chắc ông sẽ không khen như lần này nữa đâu .

Châu chạy ra cổng nghĩ mấy tên kia kéo nhau về rồi nên không chạy ra chỗ bến xe nữa mà chạy ra khỏi cổng luôn , tung tăng đi về nhà . Đang đi thì thấy một chiếc BMW kiểu đời mới bóng loáng dừng trước , mặt .

- lên xe - Minh ngồi trong ra lệnh . Chán nản và thất vọng Châu buộc phải mở cửa bước vào .

- cô bỏ từ cửa lớp ra tới cổng trường đấy à , làm gì mà lâu thế - Minh cộc cằn

- hỏi nhiều thế tập trung lái xe đi cha nội - Châu cũng cau có không kém . Thế là Minh lập tức ca cho nó một bài ca " lễ nghi của tôi đối với chủ " cho nó nghe vừa lái Minh vừa ca , nghe xong cái bài đó chắc chết luôn quá , nhưng chị Châu nhà ta bịt bống vô tai rồi nên chẳng nghe thấy gì hết , thần nhiên ngó trời ngó đất còn Minh thì tức xì khói không hiểu vì sao mà mình ca vậy rồi mà nó đó chẳng có phản ứng gì hết vậy nè .

Minhax nói chuyện với nhau qua điện thoại , sau đó bọn nó cùng cười tí mắt gạt đầu về một kế hoạch gì đó . Zaifull ngồi bên cạnh làm mấy việc vặt mà nghe bọn tiểu quỷ đó nói chuyện lại tưởng Minhax đang có một kế hoạch quậy phá bọn nó nhưng thật ra Minhax hẹn nhau chiều nay sẽ đi chơi tại công viên Thủy Lợi nên mấy cô nàng đang sượng quẩy lên .

2h chiều , trời đã bớt nắng hơn , gió phơn mát mẻ , không khí dễ chịu vô cùng . An đang ở dưới nhà đọc báo , hôm nay tự dưng giờ chứng đọc báo à hơi bị nghi ngờ đó nha không biết đang có âm mưu gì đây . Anh ở trên lầu chạy xuống với bộ đầm màu hồng trong cực kì đáng yêu làm An cũng hơi choáng .

- tối rồi còn đi đâu - An hỏi mà còn không biết mình hỏi cái gì .

- điên à , trời vẫn sáng trưng trung kìa nội , đi khám mắt đi là vừa - Anh nói rồi chạy ra ngoài , phấn luôn . Sau khi Anh đã khuất khỏi tầm nhìn của An thì Anh cười nửa miệng , uống nốt

cốc cafe đang giờ giang rồi chạy lên lầu thay đồ . Bước xuống là một chàng trai vô cùng hotboy à , cô nàng nào nhìn thấy cũng phải xiu luôn . An nhảy tót vào xe rồi phóng đi .

Tại công viên Thủy Lợi , Minhax nắm tay nhau bước vào , trong ai cũng rất đáng yêu khiến mọi người ở đó không ai là không ngoái nhìn . Minhax quyết định đi dạo quanh công viên đã rồi mới bắt đầu chơi . Đang tung tăng ngó trời ngó đất thì có 4 tên cực kì hotboy , mỗi tên mặc đồ vetsster sành điệu thế hệ mới , bóng lóng , 4 tên đó đi đứng hênh ngang điệu bộ chẳng coi ai ra gì . Tóm lại mấy tên này không phải trai ngoan . Nhìn thấy mấy má kia thì tiến lại .

- ê mấy em xinh tươi đi với bọn anh không - tên 1 nói cầm lấy tay Châu .

- bỏ má này ra coi - Châu quát .

- đi chơi với bọn anh cho vui nha mấy cưng - tên 2 vòng tay ngang eo Di

- bọn biến thái kia phẫn ngay - Di hét .

-ngoa đi - tên 3 ôm lấy Trần .

- úi ta buông ra - Trần quát tháo vùng vằng .

- ngoan ngoan đi , bọn anh sẽ làm các em vui về - tên 4 cũng cầm tay Anh .

- đồng ý nha - Di ngoảnh lại hỏi ý 3 con kia .

- OK - 3 con còn lại đồng thanh gật đầu . 4 tên nghe thấy mấy từ này thì sướng điên lên , vì lúc đi trên đường thì bọn kia sẽ dẫn Minhax vô khách sạn và ..... và gì các bạn biết rồi đấy .

- sao chịu rồi hà mấy cưng - tên 2 hỏi .

Các cô nàng không vùng vẫy nữa nước mặt lên nhìn tên đang quấy rối mình , mỉm cười rồi nhìn nhau .

- tất nhiên là ..... - Di ngắt quãng .

- không bao giờ - Minhax đồng thanh .

Xong , một cuộc bạo lực đường phố kinh động của nữ nhi dành cho mấy tên hòm sắc hay còn gọi là " nữ nhi trừ gian " bùng nổ .

Anh dùng gót giày đập một phát vào chỗ " bí hiểm " của tên 4 (hehe mình không biết dùng từ nào cho nó dễ nghe hơn nên buộc phải dùng từ này thôi , thông cảm nhé) , hấn ngã xuống ôm chỗ vừa bị đá kêu đau oai oái . Châu cũng lợi dụng sức sắc nhọn nhon nhon của gót giày mà dẫm thật mạnh vào tên 1 , hấn nhảy bật ra , co chân lên hai tay ôm chặt mấy cái chân vì đau . Trần rút ra một bộ răng sắc nhọn , là đồ chơi để chơi trong phòng " Căn phòng phù thủy " mà nhỏ mới mua , định mang về dọa Nhật ai ngờ phải dùng trong lúc này . Nhỏ lấp vào mồm và cắn phập vào tay tên 3 , hấn ngã xuống , tay chảy máu , ông nhận sắc dữ thiệt . Còn chị Di thì không lảng nhảng dụng cụ lợi thôi , lấy luôn tay nắm cho tên 2 nắm phát dẫm vào mặt cực mạnh , dẫm vậy nát mặt con nhà người ta mất . hấn cũng ngtax xuống ôm mặt , máu ở khóe mũi và miệng bắt đầu chảy . Minhax đứng thờ dốc nhìn mấy tên đó , mọi người nhìn bọn đó thì cười . Con trai mà bị con gái làm thành như vậy là hơi bị nhục đó nha .

- bây giờ tụi mình làm gì - Trần lo lắng hỏi .

- còn làm gì nữa đương nhiên là ..... - Châu xắn tay áo đúng hơn là xắn không khí vì nhỏ mặc váy đầm làm gì có tay áo dài mà xắn , mắt rực lửa nhìn chăm chăm vào mấy tên đó , ai nhìn vào cũng tưởng nhỏ chuẩn bị cho mấy tên đó một bài học nhớ đời ai ngờ ..

- CHẠY - Châu nói xong thì co giò chạy , bọn kia hết chịu nổi về con nhỏ này , nhưng cũng làm theo kế sách của nhỏ đó là chạy . Mấy tên kia cũng không phải hạng vừa , sau khi Minhax quần đít chạy thì bọn này cũng đứng lên , mỗi tên rút ra một con dao díp xong rồi cầm đầu chạy đuổi theo mấy cô nàng . Mấy cô nàng đó phần vì là một phần vì là đi giày cao gót rồi lại còn chạy nên té liên tục . Cuối cùng không thể nào chạy được nữa mấy cô ngã xuống thờ và mấy tên móm gái kia đã đuổi kịp giờ giao ra trước mặt dọa là nếu không chịu đi theo phục vụ mấy tên đó thì bọn hấn sẽ cho Minhax vài vết sẹo trên người , như những đứa con gái khác thì rầm rập nghe theo nhưng Minhax đúng hơn là những con quỷ siêu quậy đội lốt người quá cho nên sao có thể ngoan ngoãn nghe theo được mấy chị này còn ranh chán , Minhax tháo dây ra và ném tới tấp vào mặt mấy tên đó , bị dây ném tới tấp vô mặt vậy sao chịu nổi bọn hấn lị ngã xuốngs nữa , Minhax cố đứng dậy và bỏ chạy nhưng giờ thì kiệt sức rồi không chạy nổi nữa , đi được vài bước là ngã liền à , bọn hấn mất hết kiên nhẫn lần này không thương lượng gì nữa , bọn hấn tiến lại chỗ Minhax giờ giao lên và đinh đu đâm thẳng vào mấy cô nàng thì có 4 cánh tay khác chặn bọn hấn lại , Minhax nhắm tịt mắt chuẩn bị về châu Diễm Vương nhưng đợi mãi chẳng thấy có cái gì gọi là chuẩn bị đâm vào người mình cả thì ngạc nhiên mở mắt ra , con nào con này trở mặt ngạc nhiên nhìn 4 tên mới vừa nhập cuộc . 4 anh chàng zaifull ạ .

- cút - Khoa lạnh giọng thân nhiên .

- hừ bọn này là ai mà dám can thiệp vào chuyện của bọn tao - tên 3 vênh mặt

- miệng còn hôi mùi sữa mà còn đòi lên ặt - tên 2 nói .

- lại định chơi trò anh hùng cứu mỹ nhân à cưng - tên 4 .

- cứ ra về ta đây anh hùng xí - tên 1 .

- bọn khùng phẫn nộ không tao cho ra bã - Minh ra lệnh .

- ô hô hô sợ quá cơ sợ quá cơ haha - tên 4 cười ha hả và 8 tên đó xông vào đánh nhau , mọi người đồn tới xem , Minhax cũng ngồi im xem xét tình hình .

1 phút sau ..... 4 tên đó bị thương thậm tệ còn Zaifull vẫn nguyên vẹn . Biết không thể nào thắng lại nói Zaifull bọn hấn đứng dậy bỏ chạy chứ ở lại để bọn nó cho ăn tiếp à ăn xong thì tha hồ về gặp tổ tiên , nhì . 4 tên đó lồm cồm bò dậy rồi bỏ đi , có tên thì còn ngoái đầu lại nhìn như một lời đe dọa .

Zaifull sử lí xong giờ mới quay lại nhìn mấy má kia đang dơ xi mơ dơ nhìn mấy ông , à là vì đẹp trai quá ấy ạ .

- định ngồi đó tới bao giờ hà - An .

- làm sau đi chơi ăn mặc nhiệm nhuốc xấu xí vào không thì lại gặp như lần này đây lúc đó thì bọn tôi không có mặt ở đó thì tha hồ bị làm nhục - Minh

- trời bộ tưởng tụi này muốn các anh cứu lâm chặc , có mấy miếng võ mà cũng đòi làm phách - Châu .

- thôi không cãi nhau nữa - Koa ngăn cản .

Zaifull quay người bỏ đi . Minhax cũng đứng lên định đi nhưng là vì hồi nãy ngã liên tục nên bị sải chân đau không bước nổi , đứng cũng không vững và lại ngã luôn . Zaifull quay lại nhìn .

- không đi định ngồi đó nữa hả - Khoa cọc cằn .

- bọn tôi ..... - Di áp ứng nhìn sang lũ bạn .

- hồi nãy bị ngã nên chân bị đau không cần lo cho bọn tôi đâu các anh cứ đi chơi đi - Châu thẳng thắn nói không ngần ngại .

- đi được không - Nhật hỏi hơi lo .

- đi được đã đi từ lâu rồi - Trần mặt méo xẹo .

Thế là bắt buộc Zaifull phải qua bế mấy má đó ra ngồi ở ghế đá chứ chả nhẽ lại ngồi ngay giữa đường vậy sao , Minhax kêu đề nghị thả bọn nó xuống nhưng Zaifull mặc kệ không thèm nghe , bọn ó không biết có rất nhiều ánh mắt hình viên đạn đang ngắm vào bọn nó , đứa con gái nào cũng mong được ở vị trí của Minhax nhưng tất nhiên Minhax rất ghét bị con trai đụng vào người . Đột mảy cô nàng ở ghế đá xong Zaifull ngồi xuống cạnh rồi túm lấy chân của mấy má và bắt đầu cái công việc gọi là xoa bóp .

- Á ..... Á ..... đau ..... - Châu la hét - anh định giết tôi hả tên kia - Vì quá đau nên Châu không chịu nổi .

- thuốc đắng giả tật - Minh nói vồn vồn có một câu rồi tiếp tục công việc .

- thuốc đắng giả tật cái con khi nhà ông ý - Châu cãi ngay - Á nhẹ tay thôi đau chết mất - Châu khóc không thành tiếng . Không chỉ có Châu mà 3 nàng kia cũng chịu chung số phận .

30 phút sau .....

- ôi cuối cùng cũng kết thúc , híchic đau chết mất - Di than vãn .

- nếu bị như thế này thêm một lần nào nữa chắc mình chết luôn quá - Trần .

- Á mà ..... - Anh sực nhớ ra một chuyện - mà sao các anh biết bọn tôi ở đây mà ra cứu vậy - Anh hỏi nghi ngờ .

- theo dõi hả - Châu .

- à ..... à không ..... bọn tôi ... ơ ..... ơ bọn tôi ..... - Minh áp ứng làm bọn kia càng nghi ngờ hơn .

- à chỉ là bọn tôi cũng tới đây chơi để giải trí đó à - Khoa ứng cứu trước khi thẳng bạn làm lộ hết mọi chuyện .

- đúng đúng , bọn tôi cũng đi chơi đó mà , ghé ở nhà chán quá nên cũng muốn đi chơi giải trí chút - An .

- thấy các cô gặp rắc rối nên ra giúp thôi - Minh .

- tiện gặp nhau ở đây thì đi chơi chung luôn đi - An đề nghị .

- Sao , đi chơi chung á - Minhax đồng thanh hỏi lại .

- ừ đi chơi chung - Khoa gật đầu .

- ôi vậy thì tốt quá - Di reo lên sung sướng .

- có nguồn cung cấp thật vui - Trần mừng rỡ .

- đi chơi mà không tốn tiền thì quá xá là tốt - Châu .

- bọn tôi đồng ý liền à - Anh chủ chốt .

Zaifull thật hối hận về hành động và lời nói của mình . Trôi dỉnh vào mấy má này làm gì để giờ trở thành nguồn tài trợ cho mấy má bần xìn về tiền bạc hay sao . Thế là không còn cách nào khác zaifull và Minhax đi chơi với nhau , bọn họ hết công viên tới sở thú tới trung tâm thương mại vào siêu thị , nhà hàng . Khổ nỗi đích thực là mấy mẹ Minhax này toàn là thể loại tiết kiệm tiền , đi ăn ké , nên má nào cũng không mang tiền và Zaifull phải chi trả tất cả các chi phí , không phải tiền của mình nên các cô nàng mua đồ xá lá luôn toàn đồ đắt tiền không hà . Tất cả vui vẻ đi chơi với nhau mà không phát hiện có 4 người khác luôn đi theo bọn nó .

- bọn nhãi ranh đó càng ngày càng quá đáng - Linh hậm hực .

- bọn nó còn lòi ,ấy anh ấy đi chơi nữa - Van tức .

- đúng đó hèn gì tới nhà tìm thì không thấy đâu - Dương cọc cằn .

- bây giờ tội mình có nên ra phá bọn nó không - Linh hỏi .

- thôi mặc xác bọn nó , chi ngày mai thôi là bọn nó sẽ nằm liệt giường lo gì - Lan nhếch mép cười rồi quay người - về thôi , qua ngày mai chúng ta sẽ ăn mừng haha - Lan nói rồi ra về .

Còn 8 người kia chơi xong rồi ăn , ăn xong rồi về , về nhà thì học bài , học bài xong rồi ngủ , nếu thêm nữa thì là cãi nhau rồi mới ngủ . Đó là toàn bộ những việc còn lại mà bọn nó phải làm , một ngày lại kết thúc trong sự mệt mỏi của đôi chân .

Hết chương 9 , sẽ có gì xảy ra với các cô nàng tiểu yêu đây , đọc tiếp chương 10 nhé !!!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 10: Võ Thuật Của Tiểu Yêu .

Một ngày mới bắt đầu , xa xa sau những rừng cây ông mặt trời dần dần lộ rạng với ánh hào quang , gió thổi mây trôi , chim hót ríu rần , cây đung đưa . Tất cả quện vào nhau tạo thành một bản nhạc của ngày mới . Mở đầu sẽ là vài lời chào nhau của mấy anh chị kia , sự ấm u lạnh lùng vào mỗi ngày của những ngôi nhà lộng lẫy ấy đã mất hẳn từ khi các cô nàng tới và chấm sọc nó bằng biệt tài riêng : phá . Tới giờ học , học sinh lại chăm chú nghe cô giáo giảng bài hết giờ thì ra chơi xong rồi lại vào học rồi lại ra chơi và cuối cùng là ra về . 5 tiết học trôi qua tạo nên cho mỗi học sinh một sự mệt nhọc ỨC CHẾ , đó là đối với những người lười còn những người chăm là một sự hạnh phúc tinh tế . Bối đậu xe .

- ủa mệt quá - Châu than vãn lê cái xác nặng ịch của mình về phía cái xe của Minh , và 3 nàng kia cũng vậy .

- nè đi ăn đi - Di này í mời 3 con bạn còn 4 ông kia thì vứt .

- tiền đâu mà đi ăn này - Anh nói một nhòai chui vào trong xe .

- ừ tui bọn mình rỗng rồi đây nè , lấy tiền đâu ra - Trần cũng nhòai người .

Hồi này ngồi nghe mấy má đó than vãn zaifull nghĩ ra một trò để trêu mấy má đó .

- nè tui bay , lâu lâu tui mình không ngồi ăn với nhau rồi hôm nay đi đi ha - An hỏi .

- ukm ý kiến hay đó - Nhật chống cằm gật đầu .

- ok nhưng mà phải khảo bọn tao đó An à - Minh cười .

- được thôi - An nhất trí .

- xuống xe - Zaifull đồng thanh kêu ,mấy con quý trong xe của mình ra .

- sao lại xuống xe - Châu nhăn mặt vì giờ nhỏ chỉ muốn về nhà ăn thật no và đi ngủ thật đã .

- định bứt người ta đi bộ về hay sao hà - Di cau có không kém .

Nhưng cuối cùng mấy nàng cũng phải xuống xe nhưng không phải xuống xe để đi bộ về mà xin tiền đi xe ôm . Hic hic khổ chưa có moto mà phải đi ôm đó , Minhax thúc ép và cuối cùng các chàng phải cho tiền , sau đó rồi phóng xe ra khỏi trường , mấy ông định bắt mấy cô đi bộ về nhà dưới trời nắng để hành hạ , mấy tên này biết dù có tiền trong tay và có thể thuê taxi để về nhà nhưng chắc chắn các cô nàng sẽ đi bộ về vì là để tiết kiệm tiền mà . Qư đúng thật Minhax cầm tiền nhưng vẫn đi bộ về nhà vừa đi vừa tung tăng hát . Đang đi thì tự nhiên có một đám người mặc đồ đen , đeo kính đen , đi giày đen , có thể nói trên người mấy tên này chỉ có một màu đen không có màu gì khác . Phía sau mấy đám người đó là khoảng độ trăm tên khác có lẽ là đàn em của mấy tên đi trước . Nhìn thấy mấy người ăn mặc kì quái thì Minhax nhăn mặt bĩu môi - trời ơi , mấy tên đó chắc là bố của , màu đen quá , người ngòm gì mà toàn màu đen thôi à - Trần hỏi nhỏ .

- thôi mặc xác người ta , đi về nhà thôi , chứ định đứng dưới trời nắng thế này để có mà thành thổ dân châu Phi à - Di nói rồi 4 con túm tay nhau chạy qua mấy người đó nhưng chưa kịp chạy qua thì bị mấy người đó túm tay lại hệt như lúc ở công viên .

- trời ơi lại gặp mấy tên biến thái sao trời - Anh than .

Minhax vùng vẫy và làm mọi cách có thể giật tay mình ra khỏi tay mấy tên đó , lúc giật được ra rồi thì cầm đầu chạy quay lại về phía trường học . Bọn nó cũng chẳng hiểu sao mình lại chạy vô trường làm gì không biết .

- đuổi theo - tên cầm đầu ra lệnh và cả lũ đuổi theo mấy cô nàng , tới khi hết đường để chạy thì tất cả mới nhận ra mình đã chạy tới hậu viên sau trường . Lũ trùm xã hội đen kia đã đuổi kịp , 2 bên đối mặt với nhau , chắn ngang cái cảnh bao vây này với cả mún về nhà , Châu ỨC CHẾ bước lên đầu .

- này cái bọn màu đen kia , muốn cái gì hả , định ý lớn hiếp bé à mấy bà đây không sợ đâu nhá - Châu vênh mặt .

- con này to gan , dám ăn nói hỗn xược với bọn tao thế à - tên cầm đầu gất .

- thế bọn mày nghĩ bọn mày là cái gì hả , bọn mày chỉ là giống cái cục đất màu đen thôi mà cũng tưởng mình là tổng thống chắc - Anh cũng bước lên cái lại .

- tao cũng không lời thôi với chúng mày làm gì cho mấy thời gian ..... - tên cầm đầu chưa kịp nói xong .

- nói nhanh lên mấy bà đây đói lắm rồi đây - Trần ngất .

- hãy tránh xa mấy ông chủ của bọn mày ra - tên cầm đầu đe dọa - và đây là cảnh cáo - tên đó nói theo đúng những gì mà Girlpeole dặn . Tưởng là Minhax sẽ sợ run lên cầm cập ai ngờ , mấy cô nàng nghe xong thì nhìn nhau cười lăn cười lộn , mấy tên kia thì chả hiểu tại sao bọn nó lại cười , lúc sắp sửa gặp nguy hiểm thế này mà vẫn cười được sao anh hùng quá đáng .

- à thì ra lại là thể loại BD đây mà - Di nói .

- bọn mày thích mấy ông tới vậy à , còn phải đem người tới để dọa bọn tao nữa - Trần hùa theo .

- nếu vậy tao có thể mai mối cho bọn mày với mấy ông nha - Anh cười nháy mắt .

- không cần cảm ơn đâu , chuyện nên làm mà , vì hạnh phúc của con em chúng ta bọn tao luôn sẵn sàng giúp đỡ nhưng mà phải có thù lao - Châu nói . Ai ngờ bị hiểu nhầm là BD như vậy , bọn trùm xã hội đen mất mặt và càng tức giận .

- bọn mày thật hỗn xược xem ra hôm nay tao phải dạy cho bọn mày một bài học rồi - tên cầm đầu rồi phẩy tay ra hiệu cho bọn đàn em tiến lên - xông lên đánh chết bọn nhãi đó cho tao - tên đó nói xong bọn đàn em lũ lượt tới cả trăm đứa xông lên .

- chán phèo - Minhax nói nhún vai rồi lết đầu . Trăm tên đó xông lên chuẩn bị cho Minhax một trận thì chẳng hiểu mấy cô nàng làm kiểu gì mà 1 giây sau cả trăm đứa đó bị đánh bật hết ra nằm dưới đất . Tên cầm đầu trở mặt nhìn mấy tên đàn em .

- đúng là lũ vô dụng tao cho com cho cháo để bọn mày thua dưới tay mấy con nhóc mồm còn hôi sữa kia à , đúng đây rút gậy ra và đập chết bọn nó nhanh - tên cầm đầu gất mắng lũ đàn

em . Bọn đàn em đứng lên mỗi tên rút gậy ra và xông tới chỗ Minhax đang đứng thân nhiên như cô tiên giáng trần . 2 bên xông vào đnh nhau nhưng Minhax không biết đánh võ nên chỉ né thôi , còn mấy tên kia đánh thế nào cũng không trúng được bọn nó , nhưng động tác cử chỉ né đòn rất ư uyển chuyển nếu nhìn kĩ thì ta thấy nó giống là đang nhảy một bản nhạc hơn là đang né đòn . Tới lúc giở đờn như không thể tiếp tục né được nữa Di và mấy con bạn buộc phải dừng tới võ riêng tự chế của mình .

- Châu , mau - Di gọi nhỏ bạn .

- ok gắng đợi tao chút xíu - Châu nói rồi phẩn luôn ra khỏi đám đó , tuy bị mấy tên kia chặn lại rất khó có thể thoát được nhưng cuối cùng Châu vẫn trà chộn ra ngoài thành công . Châu chạy một mạch vào phòng hiệu trưởng bật đài lên và chọn một bản nhạc rất bốc và sôi động , nhỏ vận đài to hết cỡ và để cho nó kêu .

3 nàng còn lại thì đã bị trúng đòn của mấy tên đó , và cái cần có cũng đã có

" MOON RIVER WIDER TAN A MILE ..... MILEEEEE ..... , I'M CROSSIN ' YOU IN STYLE SOME DAY PLD DREAM MAKER YOU HEART ..... " Vâng đó là nhạc bài " Moon river " rất sôi động . Nghe thấy tiếng nhạc và thấy cô bạn trở về Minhax bắt đầu đánh trả lại , đây không phải là võ mà là các điệu nhảy . Minhax bắt đầu nhảy theo bài , nụ cười rạng rỡ cứ như là các cô nàng đang nhảy trên sân vậy , tự nhiên , bình thản , vui vẻ . Hay ở chỗ là mấy lên đàn em đều bị đánh tới tai chỉ vì Minhax nhảy . Tên cầm đầu thì há hốc mồm , kinh ngạc .

- trời đây là loại võ gì vậy sao mình chưa nhìn thấy bao giờ ta - hấn chống cằm suy nghĩ .

- sao mà mi nhìn qua được vì đây là ..... - Di vui vẻ nói nhưng bị ngắt lời .

- không được nói Di - Châu ngăn cản trước khi bọn nó bị lôi về nhà .

Minhax nhảy rất đẹp uyển chuyển điệu đà và rất sôi rất nóng , tên cầm đầu không quá ngu để mà không nhận ra tiếng đài đã hỗ trợ Minhax trong việc này , hấn sai một tên khác đi cắt dây đài đi và tiếng nhạc tắt luôn

- hehe để xem không có nhạc bọn mày sẽ đánh kiểu gì - hấn cười nham hiểm .

- á sao nhạc tự nhiên tắt đi vậy - Trần ngạc nhiên .

- bị thằng nào nó cắt dây điện rồi - Anh nói lo lắng .

- không có nhạc sao bọn mình đánh được đây - Di hỏi .

- tay nghe , bọn mình có tai nghe mà - Châu nói mừng rỡ .

- à ha , thông minh đột suất đó cung - Trần nói rồi lấy tai nghe trong túi ra .

- mày nói cứ như là thường ngày tao ngu lắm vậy đó - Châu bí xị , Minax rút trong túi ra mỗi đứa một cái tai nghe tụi nó nhanh chóng lắp vào tai và bật nhạc . Lại có nhạc lại đánh tốt haha . Các cô nàng lại bắt đầu nhảy

- bọn nhóc này đúng là không tầm thường - tên cầm đầu tức giận .

1 lúc sau ..... 2 bên vẫn đánh nhau .

- trời ơi má ơi là má ba ơi là ba sao mấy tên này khỏe dữ vậy - Trần kêu .

- đánh suốt từ hồi nãy mà tui nó vẫn chưa chịu thua là sao - Anh hét .

- bọn này là người hay là đĩa vậy trời - Di cũng than .

- cố gắng đi bọn này sắp thua rồi - Châu an ủi .

- tao mệt lắm rồi - Anh nói .

- chắc tao không chịu nổi nữa - Trần cũng nản theo .

- sáng nay tao chưa có ăn gì bây giờ mất sức quá - Châu cũng kêu .

- gắng lên đi mà - Di giục .

Và cuối cùng mấy tên trùm xã hội đen bị đánh tới tai tổn thất về binh lính trầm trọng tên nào cũng bị thương tới mức báo động đỏ .

- nhớ đó lần này tao tha cho bọn mày - tên đó ngoái đầu lại rồi bỏ chạy . Minhax đứng im cười nhìn mấy tên đó chạy mất dép .

- thoát rồi - Châu nói rồi khụy gối xuống ngất đi 3 cô nàng còn lại cũng lần lượt ngất đi , gục xuống đất , trên người mấy cô vết thương cũng không phải là nhẹ . Mấy nhóc nằm im ở đó khoog ai biết cả . Zaifull ở nhà đợi mà mãi không thấy về , lo lắng đứng ngồi không yên , và khi trời đã ngả màu xám thì tất cả cuồng cuồng lên đi tìm , có thể nói mấy anh chàng này đã lục tung cả thành phố lên để tìm nhưng kết quả vẫn là công cốc , cuối cùng vẫn còn một nơi mà họ chưa tìm đó là trường THPT Quang Tuyến . Zaifull kéo nhau vào tìm , trong trường vắng vẻ không một bóng người nhìn trong có vẻ không có ai hết , khi đang định bỏ đi thì họ phát hiện ra mấy cái cặp sách của các cô nàng vứt lẫn lóc trên sân và nó dẫn tới hậu viên sau trường , Zifull lần theo và tìm được Minhax đang nằm bất động dưới đất , người ngom thương tích tùm lum và chết mặt đất máu me vung vãi , cho dù thằng nào ngu lắm cũng phải hiểu ở đây vừa xảy ra đánh nhau , Zaifull thất thần không nghĩ tới cái gì khác ngoại trừ việc băng bó chi Minhax , các ông đưa các bà vô bệnh viện và Minhax đã tỉnh vết thương được băng bó cẩn thận và về nhà . Minhax kể cho Zaifull nghe về những chuyện xảy ra ngoại trừ món võ riêng của tụi nó vì tụi nó không muốn có người biết về nguồn gốc của môn võ đó . Nghe xong Zaifull ôm chặt các cô nàng vào lòng như mang một ý nghĩa là che chở Minhax chẳng hiểu mấy ông này làm cái trò gì nhưng bọn nó thấy có cảm giác an toàn cho nên thôi không phản ứng gì cả . Xong mọi chuyện kết thúc mấy người đó lại cãi nhau chửi nhau như thường .

Ở trong một nhà hàng .....

- nè vậy là hết một ngày , bọn nhóc đó đã bị liệt giường , tụi mình ăn mừng thôi - Vân nói vui vẻ , chả là mấy mẹ này vẫn chưa biết rằng kẻ bị liệt giường chính là người của bọn nó .

- vậy là trả thù thành công - Linh cũng vui vẻ cầm cốc rượu ,

- mừng vì đã trả thù thành công haha - Dương tươi cười .

- DỪNG NGAY CÁI ĐỒNG NÀY LẠI NGAY - Lan quát tức giận .

- ủa có chuyện gì vậy - Vân hỏi ngạc nhiên .

Cheng ! Xoảng ! Xoảng ! .

Lan hất đổ mọi thứ xuống đất mặt đỏ bừng bừng vì giận . Cũng may là không nay không có khách nào hết chứ không thì chết . Lan ngồi vào ghế .

- bọn đó vừa báo tin cho tao , người của bọn nó bị lũ nhãi đó đánh toi bởi bây giờ thằng nào cũng đang nằm liệt giường không thể đi nổi kia kìa - Lan kể .

- sao lại có thể như vậy được tao tưởng bọn nó không biết võ chứ - Dương hỏi .

- bọn nó không biết võ , bọn nó cũng không đánh bằng võ - Lan nói .

- vậy bọn nó đánh kiểu gì - Linh .

- bọn nó bật nhạc lên và nhảy , từ đó người của tên đó bị thua trận - Lan nói .

- bật nhạc và nhảy ? - Vân không tin vào tai mình .

- đó là loại võ gì - Linh hỏi vì cũng tò mò về loại này .

- tao không biết - Lan nói .

Cả buổi bọn nó đập phá trong nhà hàng đó cho bồ tức vì kế hoạch của mình đã phá sản thậm tệ .

Hết chương 10 rồi , đọc tiếp chương 11 coi có gì hay nhé .

Bạn đang đọc truyện *Từ Đại Yêu Tình Lạnh Chanh Và Từ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Ngày Lễ Valentin - Lễ Hội Tình Nhân

Năm tháng trời đi , mọi việc vẫn xảy ra như vậy , snags thức dậy thì Minhax và Zaifull cãi nhau , tới trường thì cãi lộn với Girlpeole , bị cô giáo quát tháo suốt ngày vì tội lười học . Và cũng không ít các chiêu trò của các cô nàng bày ra , không ít các cuộc đấu đá nhau giữa Minhax và Girlpeole . Giờ đã bước sang tháng 12 , Minhax đã về ở với Zaifull được 3 tháng rồi , các cô nàng đã nhận được tiền lương mỗi tháng của mấy anh chàng , cụ thể là mỗi cô đã được nhận 15 triệu . Ngày lễ Valentin đã tới các buổi lễ dành cho các tình nhân được mở . Và nổi bật nhất là lễ hội hóa trang Vaesstime dành cho những cô cậu 16 tuổi trở lên và dưới 50 tuổi . Có thể nói dù giàu nghèo thế nào thì vẫn được tham gia , những người đạt đủ yêu cầu đều được mời nhưng quan trọng là phải có người yêu hết rồi đó . Minhax và Zaifull chẳng thèm quan tâm tới mấy cái thứ linh tinh đó , bọn nó phải tập trung học bài vì sắp thi cuối kì rồi , lúc nào tới trường hay rảnh rỗi , trên tay bọn nó không có cái gì khác ngoài quyển truyện à không quyển sách , bọn này học ngày học đêm chắc thời gian học bài nghiên cứu còn nhiều hơn cả tiền sẽ luôn quá , học như vậy mà thi rớt thì phải tiếc dữ lắm . Cũng nhờ như vậy mà bọn nó thân nhau hơn thỉnh thoảng ngồi học cùng nhau hoặc giúp đỡ nhau làm một số bài khó , bọn nó thường đi với nhau lúc về hoặc lúc đi học cũng vậy . Trong công việc học này không thể nào thiếu anh laptop và bị Iphone được nhì . Bọn nó lại không ngờ rằng những cử chỉ , hành động của bọn nó đối với nhau người ta nhìn vào lại tưởng bọn nó là cặp với nhau hết và tất nhiên cái làm bọn nó sốc nhất là vào đúng ngày gần thi thì cũng là ngày lễ hội Vaesstime mở , và bọn nó nhận được thư mời tới lễ hội , cả lũ chỉ biết nhìn nhau chán nản , đây không phải chuyện đùa nên bọn nó cần nói rõ với nhau mọi thứ .

7h tối tại nhà hàng Hello ..... Win ..... tại một bàn lớn trong trung tâm nhà hàng bọn nó ngồi đó vừa ăn vừa nói chuyện .

- thật là rắc rối , tính sao giờ - Khoa hỏi .

- thì không tới nữa - Minh thần nhiên .

- không tới họ sẽ cho người đến lôi tới lễ hội - Di nói .

- tại sao - An .

- trong thiệp ghi rõ nè - Anh giải thích .

- nhưng tại mình đã có đối tượng đâu , chắc họ gửi nhầm địa chỉ đó thôi - Trần .

- trong thiệp ghi rõ tên tuổi địa chỉ đây nè - Nhật nói .

- giờ tính sao - Khoa ngừng ăn hỏi .

- thật là phiền phức , không biết ai tung cái tin rằng tại mình là một cặp vậy chứ - Di bắt đầu bức xúc .

- chính tại mình tung tin đó - Châu lên tiếng .

- Sao - cả lũ đồng thanh nhìn Châu mong nhận được một lời giải thích chính đáng một chút .

- thì đó , dạo này tại mình hay đi cùng nhau , không cãi lộn , hay làm bài cùng nhau trong các quán , mọi người nhìn thấy thì tưởng tại mình là cặp với nhau hiểu chưa - Châu nhăn mặt giải thích .

- trời ơi , không học thì gặp rắc rối mà học cũng gặp rắc rối , phải làm sao đây hả ông trời ơi - Minh nâng mặt lên đầu than .

- anh có kêu có hỏi tới nghìn năm nữa ông trời cũng không trả lời anh đâu - Châu nói .

- thôi, như thế nào thì cứ làm theo thế ấy - Nhật ngắn gọn .

- gì chứ - cả lũ lại đồng thanh nhìn Nhật, không ngờ cậu lại nói như vậy, già vờ là người yêu của nhau và tới lễ hội còn bài tập thì bỏ sao .

- chứ giờ biết làm sao, không tới thì họ kêu người lười tới, giải thích không phải yêu đương mà chỉ là bạn thì họ không tin, vậy nói coi còn cách nào khác không - Nhật nhăn mặt .

- cũng có lí đó, dù sao thì chỉ có mấy tiếng đồng hồ thôi chứ có phải cả năm đâu, cố chịu đi - Minh gật đầu đồng tình .

- nhưng nhờ họ tưởng thật thì sao - Di hỏi .

- thì đám cho họ vài phát là họ im cái mồm luôn mà - An trả lời .

- đánh nhau ở chỗ đông người như vậy để mà chết à - Anh nói .

- thôi kệ nó đi, tới lúc đó tí tinh sau, giờ nhất quyết như vậy đi, cứ già vờ là cặp cói nhau, tới lễ hội, hết giờ thì về, còn giờ thì ăn nhanh còn về học không lại thì rút thì khổ chết - An nói rồi cả bọn gật đầu cắm cúi vào ăn .

Tại một góc trong nhà hàng đó, Girlpeole ngồi đó theo dõi câu chuyện của họ .

- chết tiệt, bọn nó trở thành bạn gái của các anh ấy từ khi nào không biết - Vân đấm tay xuống bàn tức giận .

- không tạo孽 bọn họ chỉ già vờ thôi chứ mấy ông làm sao mà yêu mấy con nhóc của cá đó được - Linh nói chắc chắn .

- vậy thì bọn mình sẽ dựa vào cái này mà phá bọn nó chơi - Lan nói nham hiểm .

- là sao ? - Dương thắc mắc .

- bọn mình sẽ dựng lên một màn kịch sao đó để cho Minhax rồi bỏ Zaifull một lúc sau đó tụi mình sẽ mặc đồ giống tụi nó rồi khoác tay các anh ấy vào trong, khi phát hiện ra bọn mình thì cũng quá muộn rồi, các anh ấy không thể đi ra và mang mấy con nhóc đó vào và mấy con nhóc đó không thể vào trong vì không có bạn trai đi cùng, vậy đó - Lan dựng kế hoạch . Bọn kia cười nham hiểm đồng ý với kế hoạch đó .

Hôm sau Zaifull dẫn Minhax đi khắp thành phố mua đồ, toàn là đồ đẹp đồ xịn, Minhax muốn bê luôn cả cái TTTH quần áo đó về luôn á, tụi nó mặc cái gì trông cũng xinh như tiên luôn ý nhưng mà chẳng hiểu mất Zaifull có vấn đề gì không mà cứ lắc đầu kêu xấu. Cuối cùng cũng mua được, bọn nó mặc cái đồ đó tới bữa tiệc thì chắc ở đó không có ai xinh bằng tụi nó mất .

10h tối tại địa điểm tổ chức lễ hội, ánh đèn và nhạc nhè nhẹ ỉn ỏi toàn là bài yêu với chả đương những nhút lung tung, bọn nó ngồi trong xe nhìn ra ngoài mà thấy chán. Các cặp tình nhân tay trong tay đi với nhau cười nói vui vẻ có cặp còn nhân cơ hội chụm nhau vài cái tin từ quá trời quá đất luôn, một nơi lãng mạn chết người như thế này mà dành cho mấy đứ chưa biết yêu là cái gì như bọn nó tới hay sao. Thôi kệ tới rồi thì vào chứ ngồi trong xe để mà chết ngạt trong đó à. Zaifull và Minhax bước ra tay trong tay bước vào, ừ thì đồng già cũng phải cho nó giống giống một chút chứ. Lúc chuẩn bị đưa thiệp mời đi vào trong và bỏ tay nhau ra cho tụi nó đỡ đập mạnh thì .....

Reeng ! Reeng ! Reeng ! ..... Chuông điện thoại của Minhax kêu luôn một lúc. Bật máy và nghe, nghe xong thì Minhax quay lại nói với Zaifull .

- chờ bọn tôi chút nha, ở nhà có chút việc xảy ra bọn tôi về coi một chút rồi quay lại ngay - Châu nói rồi kéo tay lũ bạn ra về để mặc mấy anh hoàng tử đứng chôn chân ở đó chán nản. Chà là có người vừa báo với bọn nó là nhà của mấy ông có người ở bị bệnh nặng phải đưa tới bệnh viện gấp nên bọn nó mới thất thần bỏ về xem xét. Bọn nó không muốn nói cho mấy ông để khỏi mất công mấy ông lại lo. Tất cả đều nằm trong kế hoạch của Girlpeole đã thành công giờ chỉ còn việc kéo mấy ông vào là xong thôi, thấy Minhax đã bỏ đi Girlpeole rời khỏi chỗ nấp chạy ra túm tay Zaifull kéo vào .

- tôi quay lại rồi đây chúng ta vào đi thôi - Linh nói túm tay Nhật lôi vào .

- mấy cô quay về có việc gì vậy - Minh hỏi .

- à có đứ nó trên đó mà chứ cũng chẳng có chuyện gì đâu, vào thôi - Dương nói rồi hối thúc mấy ông vào, Girlpeole mặc đồ, búi tóc, đi giày, trang sức đều giống y hệt như Minhax, vì bọn nó quay mặt đi khỏi tầm nhìn của Zaifull nên mấy anh chàng mới không nhận ra, công nhận nhìn từ phía sau thì giống kinh khủng nhưng nhìn từ phía trước thì không bao giờ. Kế hoạch của bọn nó thành công mỹ mãn Zaifull vào theo bọn nó không chút nghi ngờ gì cả .

- làm gì mà như ma đuổi vậy buồng ra - Minh gật tay cáu, Vân ở phía trước quay người lại .

- chào anh yêu - Vân tươi cười .

- ngạc nhiên không nào - Linh cuoif tươi như hoa nở làm mấy anh chàng trong lễ hội phải ngược nhìn và làm cho mấy cô nàng phải tức giận trước nguy cơ mất chồng như chơi, tất nhiên từ Zaifull .

- các cô làm gì ở đây, Minhax đâu - Khoa chau mày hỏi .

- bọn nó á, hừ hỏi lũ nhóc đó làm gì, ở đây chúng ta là cặp với nhau - Dương tươi cười ôm lấy cánh tay Khoa .

- mấy cô ấy đâu, các cô làm gì các cô rồi hả - Nhật gật lên .

- trời ơi anh yêu à, làm gì mà nóng thế, vào trong chơi thôi - Linh ồ ồ trước mặt Nhật làm cậu ngứa hết cả mắt .

- là các cô lừa mấy cô rồi khỏi đây rồi trà trộn vào sau đó ra sức lôi bọn tôi vào đây chứ gì - An tỉnh ranh .

- ôi anh yêu, anh thông minh quá cơ, em yêu anh ở điểm này đấy, đúng chính bọn em đã dựng kịch đó, sao không giờ thì các anh có biết cũng trả làm được gì thì tội chi mà em phải giấu nhĩ - Lan trả lời thẳng .

- các cô ..... - Nhật tức

- bình tĩnh lại đi, giờ vào với bọn em nhanh lên - Dương ra lệnh .

Bây giờ ra không được mà vào cũng không xong Zaifull buộc phải vào trong với Girlpeole, bọn nó rất hài lòng, vừa đi vừa nói chuyện với nhau coi bộ vui vẻ lắm làm Zaifull ngơ hết cả tui, đã thế mấy mẹ đó còn nắm tay mấy chàng trai coi bộ rất yêu nhau ý, có lúc mấy á còn giơ tay lên vẫy vẫy cứ như là đi nhận giải hoa hậu quốc tế không bằng. Lễ hội bắt đầu Girlpeole và Zaifull cùng những cặp tình nhân khác ngồi nghe vài lời phát biểu, mấy á ngồi tựa lên ngực Zaifull kiêu hãnh nhìn những đứ khác, Zaifull thì ức không thể nào chịu được .

Chán nản , phải tham dự cái lễ hội này đã khủng lắm rồi mà giờ như vậy thì phải gọi là đại cực siêu siêu khủng khiếp .

Giờ nói tới mấy cô nàng Minhax nhà ta nha . Sau khi chạy về nhà xem xét tình hình thì thấy mọi thứ vẫn ổn chứ làm gì có thằng cha nào bị bệnh đầu chứ , vừa ngỡ ngác vừa ngạc nhiên , thờ thững rời khỏi nhà , quay lại chỗ lễ hội thì lễ hội bắt đầu rồi và Zaifull đương nhiên cũng vào trong rồi . Bọn nó đứng đơ xi mơ đơ ở đó nhìn nhau không hiểu chuyện gì đã xảy ra và cũng chẳng biết mình nên làm gì , bỗng có ông bảo vệ hội này nhìn thấy Girlpeole mặc đồ quá trời là đẹp luôn và giờ Minhax lại mặc đồ giống y chang không khác một cái gì luôn thì ngạc nhiên hết sảy , dù có bị đụng hàng thì đụng vừa vừa thôi chứ sao mà giống tuốt tuốt vậy nè .

- nè mấy em à , sao mà mấy em mặc đồ giống mấy cô gái lúc nãy vậy - ông bảo vệ tò mò .

- dạ ? - Minhax ngạc nhiên hỏi .

- sao lại giống ạ - Di hỏi ngo ngác .

- có người mặc đồ giống y chang bọn em sao - Châu hỏi lại .

- ừ hồi nãy có 4 cô gái mặc đồ giống các em y như đúc không khác một cái gì luôn đó - ông bảo vệ gạt đầu .

- sao lại như vậy được nhỉ - Trần chống cằm .

- hình như mấy cô gái đó tên là Tuyết Anh , Thiên Di , Bảo Châu , Mỹ Trân hay sao ấy , bạn trai là hình như là con trai của mấy ông ti phú họ , Trường , Dương , Hàn và Vương hay sao ý - ông bảo vệ nói .

- ủa gì mà kì thế , em là Tuyết Anh đây nè - Anh nói chỉ vào mình .

- còn em là Mỹ Trân - Trần cũng nói .

- em là Bảo Châu - Châu cũng nói .

- còn em là Thiên Di nè - Di cũng nói .

- ủa cái gì lạ thế , mấy cô gái đó vào trong rồi mà - ông bảo vệ gãi gãi cái đầu khó hiểu .

- tao nghĩ bọn Girlpeole đã mặc đồ giống tui mình và kéo Zaifull vào trong đó rồi - Trần nói nhỏ với mấy con bạn

- giờ tui mình làm gì - Di nhăn nhó .

- yên tâm đi theo tao , tao có cách để tống cổ bọn nó ra khỏi đây - Anh nhăm hiem nháy mắt và cười với mấy con bạn . Xong nhỏ quay về phía ông bảo vệ .

- anh ơi , bọn em nhầm ạ , chả là bọn em vừa bị lạc mất mấy đứa em , bọn nó bằng tuổi bọn em nhưng chỉ vì bị tâm thần nên chỉ óc chỉ bằng 10 tuổi thôi ạ , chắc là hồi nãy chính nó đã bị người nào đó kéo vào đó ạ , anh có thể giúp bọn em tìm ra bọn nó không ạ - Anh giả vợ suốt nưốt thế như thật vậy , công nhận con này diễn kịch quá là đạt .

- vậy bây giờ anh có thể giúp gì cho các em - ông bảo vệ mu lòng thương xót .

- anh chỉ cần cho bọn em vào trong tìm nó , em cam kết là có thể lôi ó ra ạ - Trần cũng giả bộ .

- thôi được , để đảm bảo những gì các em nói là thật anh sẽ kêu mấy người khác vào cùng các em ok - ông bảo vệ nói .

- vâng ạ , thế nào cũng được chỉ cần bọn em tìm được mấy đứa em gái thôi ạ - Di gật đầu . Ông bảo vệ bị lừa và bước đầu đã thành công . Khi ông dânx chương trình chuẩn bị nói nốt vài lời thì cánh cửa to dùng mở ra , tất cả dành hết sự chú ý vào đó , Minhax kiêu diễm bước vào trong bộ váy lộng lẫy , phía sau là mấy ông bảo vệ . Khi nhìn thấy Girlpeole đang tay trong tay với Zaifull thì bọn này diễn tiết lên , chạy nhanh ra chỗ bọn nó , giằng Girlpeole khỏi tay Zaifull , hai tay bọn nó ôm chặt vào hai vai của mấy cô Girlpeole đó lắc mạnh .

- trời ơi , Linh sao em lại chồn đi chơi vậy hả - Trần nói như thể Linh là nhỏ thật vậy .

- em vẫn chưa hết tâm thần mà sao lại chồn đi chơi vậy - Châu nhăn nhó hỏi , tay lắc mạnh hai vai của Vân .

- đi đâu không đi lại đi với bạn trai của chị , em trở nên mê trai từ khi nào vậy - Di hỏi .

- chắc em bị điên lên tới mức cấp tốc rồi đúng không , về nhà chị cho uống thuốc - Anh cũng tỏ vẻ xót thương .

- bọn điên kia bọn mày bị làm sao vậy hả - Linh đẩy Trần ra .

- bọn mày mới là lũ điên ấy - Lan tức giận đẩy Anh ra .

- một lũ khủng - Dương cũng đẩy Di ngã xuống đất .

- đúng là lũ thần kinh - Vân nói cũng đẩy ngã Châu .

- em ơi chị xin lỗi , vì đã không chăm sóc em cẩn thận nhưng em đừng bạc bẽo với chị như vậy được không - Di nức nở khóc .

- đừng có cướp bạn trai chị như vậy chứ - Châu càng nức nở hơn .

Minhax ra sức diễn , không biết bọn này đã qua một lớp đào tạo diễn viên nào chưa mà tui nó diễn đạt kinh khủng như vậy có người còn sụt sịt khóc thương cho bọn nó , mà cũng chẳng biết sao máy thế cơ , tự dưng nước mắt nước mũi chảy ra ào ào , ai nhìn cũng tưởng thật . Cuối cùng Girlpeole bị lôi ra ngoài .

- không dùng tin bọn đó - Girlpeole vẫn cố gắng gào lên nhưng chẳng ai tin bọn nó nữa ai cũng nghĩ bọn nó bị tâm thần thật , bị lôi ra trong cảnh nhục nhã như thế này Girlpeole cực kì cực kì tức giận . Minhax đã thành công , thành công hơn cả kế hoạch của Girlpeole cơ . Tất cả lại quay về bữa tiệc còn dở dang . Và giờ làm lúc khiêu vũ , nhạc nhẹ du dương nổi lên , thật say đắm lòng người , ánh sáng chuyển sang màu hồng thật là lộng lẫy . Bắt buộc Minhax và Zaifull phải khiêu vũ với nhau , Zaifull đặt tay lên eo của Minhax và nắm tay mấy cô nàng rồi bắt đầu khiêu vũ với nhau . 8 người này mặt ửng đỏ , trổng ngực đánh kinh khủng trên cả kinh khủng . Các nghi lễ trôi qua và tới giây phút cuối .

- Và giờ trước khi kết thúc bữa tiệc các chàng trai tại sao không tặng cho bạn gái của mình mooyj nụ hôn nhỉ , phải môi chạm môi đó , và phải kéo dài trong 30 phút à không 30 giây , như vậy mới lãng mạn - tên dẫn chương trình hài hước hóm hỉnh đề nghị . Với các cặp tình nhân khác thì đây là sự hạnh phúc lãng mạn nhưng với Minhax và Zaifull thì đây là điều kinh khủng nhất trong bữa tiệc . Mấy cặp xung quanh họ hun nhau thăm thiết còn mấy anh chị kia thì đứng im nhìn nhau thôi .

- ề mấy người kia định ăn gian à - một chàng trai nhìn bọn nó với con mắt soi mói .

- đúng rồi đó sao không hôn nhau đi - một cô khác .

- Dạ ? - cả 8 người đồng thanh .

- ngại cái gì - 1 cô gái khác .

- hôn nhau đi , không phải ngại vô tư đi - 1 ông khác .

- cái gì - Minhax xệ mặt xuống .

- sao được được - Zaifull phản đối .

- mau đi - ông khác .

- HÔN ĐI ..... HÔN ĐI ..... HÔN ĐI ..... mọi người reo hò thúc dục bọn kia chứng tỏ bọn nó là tình nhân của nhau , bị ép tới đường cùng rồi tính sao giờ .

- thôi phóng lao thì theo lao thôi - Khoa nói .

- nè bọn tôi thì không bao giờ đầu nhá , xin lỗi tôi về trước - Anh nói rồi quay người định đi về trước nhưng bị An kéo lại và ..... môi chạm môi . 8 anh chị kia buộc phải làm cái chuyện không mong muốn đó , 30 giây trôi qua mà với bọn nó như là 30 năm vậy dài khủng khiếp . Xong bọn nó buông nhau ra , Minhax mặt đỏ phừng phừng còn mấy tên kia thì ..... Đây là bọn nó tự hun nhau đó nha những cũng là bắt đầu đi thôi , bọn nó thấy đây đúng là một cực hình mà còn những người xung quanh thì cho đó là sự lãng mạn chưa bao giờ có .

- nữa đi - một cô nói .

- nữa á - 8 người trần mắt không tin vào tai mình .

- ừ , hồi này là làm đúng theo lệnh còn lần này là hình phạt vì thực hiện lệnh chậm trễ - một ông khác nói .

- á thôi ạ , như vậy là quá đủ rồi - Di kêu .

- chuẩn mau - Châu nói rồi kéo tay Minh chạy ra khỏi cái nơi âm tà địa ngục đó (đó là đối với bọn nó thôi) , bọn còn lại cũng túm tay nhau chạy ra ngoài trước khi làm lại cái điều bọn nó ghét cay ghét đắng đó lần thứ 2 . Trên đường trở về nhà Minhax không ngừng kêu la than trời than đất còn Zaifull chỉ lắc đầu và thỉnh thoảng thì nhìn bọn nó chán ghét , chả lẽ mấy ông tề tôi vậy sao mà không thích hả trời , như mấy em khác là sướng phát điên lên ấy chứ còn mấy bà này cứ như là phải nhảy vào nước sôi lửa bỏng không bằng ấy . Chịu hết nổi .

Hết chương 11 .....

Năm hết tết đến , mình muốn chúc các bạn một năm mới an khang thịnh vượng học hành chăm chỉ , ngày càng tiến bộ , chúc các bạn có một mùa tết thật hạnh phúc bên người thân , hãy bỏ qua cái cũ và đón nhận cái mới nhé và nhớ phải luôn tươi cười đó nha ^ - ^ !!!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Những Rắc Rối Nảy Sinh .

Một ngày mới lại bắt đầu , các tiểu yêu phá phách và các chúa tể lạnh lùng đã trải qua một buổi tối không mong muốn , có thể nói nó giống như là bước vào địa ngục vậy , nhưng nếu bọn nó là tinh nhan thực sự thì có lẽ với bọn nó chỗ đó sẽ là thiên đường . Sáng , trời âm u xám xịt , báo hiệu trời sắp mưa Một ngày mới lại bắt đầu , các tiểu yêu phá phách và các chúa tể lạnh lùng đã trải qua một buổi tối không mong muốn , có thể nói nó giống như là bước vào địa ngục vậy , nhưng nếu bọn nó là tinh nhan thực sự thì có lẽ với bọn nó chỗ đó sẽ là thiên đường . Sáng , trời âm u xám xịt , báo hiệu trời sắp mưa . Mới có 5h mà trời đã đen xì kinh khủng , à mà nhầm mùa đông thì 6h có khi còn chưa sáng nhĩ . Quả nhiên trời mưa không hề nhỏ có thể nói đó là cơn bão chứ không còn là cơn mưa nữa , mới có 5h mưa đã rơi mạnh , không lúc nào ngớt . Giờ này các anh chị quái tinh kia vẫn còn chổngmông chổng tì lên ngủ . Chẳng biết trời trăng sao đất gì cả , chỉ biết 1 thứ đó là : mưa . Mưa xối xả đập vào mái nhà kêu rào rào rất to , rất to , đó là lí thuyết vật lí đó ạ .

Ở nhà Minh .

- ôi cha trời chưa sáng mà sao chim hót sớm thế hả trời - Châu nhăn nhó dụi mắt , đang buồn ngủ nên mê sảng nặng .

- á mà mấy chú chim bị sao mà giờ hót kiểu gì lạ thế , ngày thường nó hót là " chiêm chiêm " giờ thì kêu là " rào rào " thế loại gì đây ? - Châu đặt tay lên trán suy nghĩ (" chiêm chiêm " là tiếng kêu của gà mà làm gì có con chim nào lại đi kêu như vậy ~ - ~ !!!) .

- rào rào ? - Châu nhắc lại . Xong cô nàng bật khỏi giường xuống sàn như cái lò xo , Châu bật đèn chạy ngay tới cửa sổ mở cửa ra đưa tay ra ngoài .

- trời đang mưa - Châu biến sắc . Xong cô nàng lại rút tay vào , đóng cửa , tắt đèn , nằm im trên giường trùm kín chăn từ đầu tới gót .

- mưa , mưa rất to , mưa to có nghĩa là sét , có sét nghĩa là có sấm , có sấm sao ? - Châu lo lắng , nhắm tịt mắt cố ngủ để khi sấm nổ thì mình không biết .

BÙNG !! BÙNG !! BÙNG !! . Không biết kiểu gì mà Châu vừa nghĩ xong thì sấm nổ luôn .

- MÁ ƠI CỨU CON - Châu hét lên vì sợ . Châu chẳng sợ bất cứ thứ gì ngoại trừ sấm .

Tạch ! .

Đèn bật lên sáng rọi cả căn phòng Minh đá cửa đi vào , và tất nhiên cánh cửa đã tàn đời . Minh đang ngủ ngon , trong mơ cậu được làm vua , xung quanh toàn là mấy em chân dài (hừm

tên hơi hóm hắc , thông cảm) . Đang sung sướng vậy thìnghe Châu hét xong ngã luôn xuống đất , người đau ê ẩm . Cậu vừa tức vừa lo , lo là không biết Châu xảy ra chuyện gì , tức là Châu đã làm hỏng giấc mơ đẹp của cậu . Bước tới trước cửa phòng mặc dù cửa không khóa nhưng cậu đang ngửa chân nên dạp luôn và bước vào .

- nhóc kia có chuyện gì mà om sòm vậy hả - Minh cau , cậu nhìn lên giường , chân bị rơi tồm luôn xuống đất , còn gối thì có 3 cái biến đầu mất 1 cái rồi , Minh bắt đầu lo , cậu gọi , nhưng không thấy ai trả lời . Xong lại tìm khắp phòng cũng không thấy , cái phòng của Châu nó rất bự , bự ngang với phòng của cậu mà Châu lại bé tí xiu à nên không dễ để nhìn thấy .

- Châu ! - Minh gọi - cô đâu vậy hả , tôi không thích chơi chốn tìm đâu - Minh gọi vọng , lo lắng bắt đầu bùng nổ . Cậu lại chạy tìm khắp nhà , khổ quá cơ , nhà à mà không biết thự này quá trời khủng nên là cậu chạy cũng hơi mệt đấy . Không thấy Châu đâu , cậu thất thần , gọi điện thoại thì thấy chuông reo nhưng không có ai bắt máy .

Xoảng !

Tiếng đồ vỡ phát ra từ phòng của Châu , chắc chắn có người trong đó . Minh chạy ngay vào trong phòng nhỏ , một cái bình hoa bị vỡ tan , nhưng không thấy ai , Minh lại nhìn khắp phòng và ..... không thấy ai . Minh đang định bỏ ra ngoài nhưng hình như cậu phát hiện ra cái gì đó dưới sàn . Là máu . Sao lại có máu trong phòng , Minh sợ , sợ nhờ làm cái trò đại dột . Lăn theo vết máu , Minh nhìn thấy Châu đang ngồi co ro ở một góc nhỏ trong phòng , tay ôm chặt cái gối , người nhỏ run run , sợ hãi .

Bùng ! BÙNG ! BÙNG ! BÙNG !

Sấm nổ liên hồi và to hơn .

- mà.....má ... cư.....cứu ..... con ..... - Châu run giọng và , ngất luôn . Minh chạy ra chỗ nhỏ , lay lay nhỏ , nhưng vẫn vậy . Hai lòng bàn tay của nhỏ dính máu rất nhiều máu , và máu chảy từ cổ tay .

Minh bế nhỏ lên giường , lấy hộp sơ cứu vết thương và băng bó lại cho nhỏ .

- con nhóc này làm cái gì không biết , ngu thì không chịu ngu - Minh cần nhẫn .

Châu tỉnh lại , bị Minh cốc cho một phát vào trán đau kinh khủng .

- làm cái quái gì thế hả - Châu xoa xoa cục u vừa ra lõ , mắt cau có nhìn vào tên trước mặt .

- tôi mới là người phải hỏi cô câu đó đấy , đem ngủ không ngủ làm cái gì mà la hét om sòm , rồi lại bị thương như vậy nữa - Minh bắt đầu hỏi tội .

- anh đi mà hỏi ông trời nhà anh ấy , hỏi sao ông ta nổ sấm làm gì để tôi phải như vậy hả - Châu bắt đầu cau .

- sấm nổ thì liên quan gì tới cô - Minh ngờ ngác chẳng hiểu cái thể loại mô tơ gì .

- thế anh không biết là khi sấm nổ là tôi không thể chịu nổi được à , hỏi ngu - Châu ngồi dậy vênh mặt .

- cô ..... sợ sấm hả - Minh hỏi lại .

- thế không phải như vậy thì là như thế nào - Châu gắt .

- sấm mà cũng sợ , chịu - Minh nhún vai bĩu môi .

- tôi sợ chứ anh không sợ , vâng tôi biết rồi , giờ thì anh rút ngay khỏi phòng tôi cho tôi ngủ mau - Châu ra lệnh .

- đây là phòng cô nhưng là nhà của tôi , tôi muốn ngủ ở đâu chả được - Minh nói .

- ê tên kia đừng nói là anh sẽ ngủ ở đây tối nay đó nha - Châu hỏi nghi ngờ .

- ờ đúng rồi đó , với lại cái giường này nó bự như vậy , mười người nữa ngủ chung cũng thừa chỗ , mà đằng này có 2 người lo cái gì - Minh nói rồi ngồi hẳn vào giường kéo chăn lên .

- ê anh ngủ ở đây thì tôi ngủ ở đâu - Châu nhăn nhó hỏi .

- thì ngủ trên giường chỗ cô đó - Minh nói rồi nằm xuống nhắm mắt .

- má ơi , khổ con quá cơ - Châu nức nở - biết trước như thế này thì mình đã không trốn về nước rồi - Châu than vãn xong chui ra mé giường mà nằm xuống ngủ .

BÙNG ! BÙNG ! BÙNG ! BÙNG ! BÙNG !

Sấm lại nổ , to và nhiều hơn .

- MÁ ƠI - Châu lại hét , mắt nhắm tịt , chồm chặt cái gối lên đầu . Minh thì lại bị đánh thức , mục đích chính cậu ngủ lại chỗ này là vì cậu nghĩ nếu cậu ngủ lại thì nhỏ sẽ sợ và không kêu nữa ai ngờ nhỏ vẫn kêu như thường . Minh ngoảnh lại nhìn ra chỗ nhỏ , rồi xong nằm xích lại sát nhỏ , vòng tay qua người và ôm chặt nhỏ , thì thầm .

- nằm im và ngủ đi , đừng lo có tôi đây rồi - Minh ra lệnh bực tức . Châu mở to mắt vút phăng luôn cái gối ra ngoảnh mặt lại và ..... chạm nhau . Nhỏ không biết rằng cậu lại gần sát nhỏ như vậy , khôn quá cơ , đây gọi là vô tình hay cố tình hả .

- BIẾN THÁI AI CHO ANH ÔM TÔI HẢ , BIẾN NGAY CHO TRỜI NÓ TRONG - Châu hét lên và đập cho cậu một phát nhưng vì là đang ở trên giường cho nên là cự li bay cách Châu có vài xentimet à chứ nếu ở dưới đất thì chắc chắn Minh đã đập đất một cách nhẹ nhàng kinh khủng rồi .

- đau - Minh gắt .

BÙNG ! BÙNG ! .....

Sấm lại nổ , Châu hoảng quá ngã luôn vào lòng Minh và ôm chặt cậu , mắt nhắm tịt . À là vì hoảng quá nên có cái gì thì ôm chặt cái đó thôi .

- giờ thì ai mới là tên biến thái hả - Minh cười nửa miệng nhìn nhỏ . Sấm vẫn nổ , mắt nhỏ vẫn nhắm tịt không biết gì cả nên cái câu Minh vừa nói nhỏ cũng chẳng thèm nghe luôn .

- má ..... ơi ..... hic ..... hic - Châu than , tay vẫn ôm chặt lấy Minh , có khi còn chặt hơn .

- má cô không có ở đây đâu mà kêu - Minh nói . Cậu vòng tay ôm lấy nhỏ , tắt đèn . Xong cậu nhắm mắt lại . Thế là hai người ngủ với nhau . Chỉ là ngủ bình thường thôi không có cái gì

lĩnh tinh đầu , cảm nghĩ vớ vẩn . Minh tựa lưng vào thành giường , tay ôm lấy Châu , Châu thì nằm trong lòng cậu , tay thì vẫn vậy ôm chặt . Sấm đã ngừng nổ nhưng giờ thì cả 2 ngu hết rồi cho nên vẫn vậy không bỏ nhau ra .

Sáng , trời đã ngừng mưa và sáng lạng hơn . 2 người kia nhủ lòng mảy vì chói mắt , cựa quậy rồi tỉnh luôn , giờ thì 2 tên này mới bỏ nhau ra .

- cô mới chính là tên biến thái , thấy chưa - Minh cười gian xuống giường rồi rời khỏi phòng .

- biến thái biến thái biến thái - Châu lè lưỡi nhìn theo cậu - tên đáng ghét , mà nào mà lấy phải hần chắc là xui từ ngàn kiếp trước - Châu nói rồi xuống giường và đi thay đồ .

Ở trường .....

- tới trường rồi , nè mấy mi ơi , tao nhớ bọn mày quá cơ - Di sung sướng reo lên chạy lại chỗ bọn bạn .

- nhớ thiệt hay già bộ mày - Trần hỏi .

- xa nhau lâu quá cho nên tao nhớ tụi bay đó mà - Di giải thích .

- laau không gặp , điên chắc hôm qua vẫn gặp nhau tại cái nơi âm tà địa ngục đó còn gì - Anh nói . À cái nơi kinh khủng đó , nhắc mới nhớ , bọn nó lại bắt đầu nổi điên lên than trời than đất . Xong bước vào lớp . Trong lớp , hôm nay có điều gì đó rất khác lạ , con trai thì cộc cằn khó chịu , nhìn bọn nó thì có vẻ tức kinh khủng , con gái thì nhìn bọn nó với con mắt hình viên đạn , như là muốn ăn tươi nuốt sống bọn nó vậy .

- trong lớp có mình hà mày - Anh hỏi ngây thơ .

- con điên mình nào lại nằm trong lớp - An phía sau bước tới cốc phát cho Anh một cái . 8 người định bước vào thì cả lớp nhìn mấy người đó , đứa thì sứt sứt khóc , đứa thì gất gồng . Và ngay dưới lớp 4 đứa con gái đang đập phá chỗ của mấy cô nàng . Dạ là mấy chị Girlpeole đó ạ .

- có chuyện gì xảy ra vậy - Nhật ngạc nhiên .

- chịu - 7 đứa còn lại đồng thanh trên mặt nhìn vào trong lớp . Xong một tốp con gái bước tới bao vây và đẩy Minhax ra khỏi chỗ ZaiFULL .

- con chó kia , mày hết người yêu rồi à mà chọn mấy anh hoàng tử của bọn tao - Kiều chỉ tay trước mặt mấy cô nàng .

- mấy anh ấy là của bọn tao không tới lượt lũ ruồi beo rết rú như chúng mày hưởng nghe chưa - Lan cũng đứng lên si và .

- bọn mày phải chia tay các anh ấy ngay lập tức - Chi ra lệnh .

- nếu không bọn mày sẽ nhận được kết quả xứng đáng - Hà đe dọa .

- lại là cái chuyện điên khủng đó - Châu chán ngán vì sung đột bạn bè xảy ra chỉ vì cái chuyện bọn nó già vờ yêu nhau . Nhưng mấy con kia không biết sự thật như thế nào với lại đang điên người cho nên hiểu nhầm .

- mày nói bọn tao điên khủng à - Trang gất tiến lên .

- con này mày phải ăn đánh mới xứng với cái mặt lão toét của mày - Huyền ức chế tiến lên trước mặt Châu định đánh cho Châu vài cái cho đỡ tức .

Hết chương 12 , hãy đọc xem chuyện gì sẽ xảy ra với họ chỉ vì cái chuyện già vờ kia nhé . Đọc chương 13 là biết .

Bạn đang đọc truyện *Từ Đại Yêu Tình Lạnh Chanh Và Từ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Rắc Rối Nảy Sinh (Tiếp)

- lượn ra chỗ khác chơi - Minh giữ tay Huyền lại . Mặt Huyền sáng rực vì được hoàng tử trong mộng nắm tay mặc dù biết rõ lí do tại sao lại như vậy .

Tất cả giả tẩn , nhưng những ánh mắt căm ghét của nữ sinh trong trường dành cho bọn nó vẫn không ngừng tăng nhanh . Trong giờ .

Bà giáo bước vào , mắt cứ sẫm soi tức giận nhìn Minhax đang cười ngây thơ nhìn bà .

- mấy trò kia , làm cái gì mà toe toét như mấy con điên thế hả - Bà giáo quát .

- ủa , bọn em đâu có toe toét như con điên đâu cô - Châu đứng lên nhẹ nhàng nói , ngây thơ kinh khủng .

- em thấy cô hằm hằm như sát thủ ấy , hèn gì hôm nay mặt mũi toàn nếp nhăn , rõ kinh khủng - Di đứng lên nói thật lòng .

- đúng đó cô , cẩn thận không ế cô ơi - Trần cũng đứng lên nhắc nhở .

- cô hãy cười tươi , cười thật nhiều vào nó sẽ xinh đẹp hơn đó ạ - Anh khuyên .

Bà cô mắt mặt , mấy trò này thường ngày ngoan như thiên sứ ấy mà sao hôm nay lại như quỷ sứ thế này .

- MÁY TRÒ KIA ẮN NÓI LUNG TUNG , NÓI XẤU CÔ GIÁO , ĐI TUỔI NƯỚC XUNG QUANH SÂN TRƯỜNG MAU - bà cô lại quát , ra lệnh cho bọn nó . Hôm nay bọn nó ăn gan trời chắc mà to gan thế không biết . Trời thì ra hoàng tử của bà này cũng chính là mấy ông kia . Đúng là thể loại hoa già mà mê trái non .

- về hôm nay không học nữa - Khoa xách cặp đứng lên kéo Di ra khỏi lớp . Mấy chàng còn lại cũng vậy , xách cặp và kéo mấy nhóc kia về .

- á nhưng tôi đã tưới cây đâu - Anh kêu .

- phải nghe lời cô giáo , buông tay tôi ra - Trần nhăn mặt .

- bỏ ra , em sẽ ở lại tưới cây - Di giật tay khỏi tay Khoa .

- cô ơi bọn em sẽ tưới cây giúp cô ạ - Châu nói rồi tưới cười túm tay 3 con bạn đi lấy nước tưới cây . Zai full đứng đơ ở đó mắt mặt nhìn theo mấy nhóc . Các cô nàng đi kiểm xô và đổ nước đi tưới cây . Hơ mấy con này hôm nay tính tình thay đổi 380 độ à , hay là ức chế vì cái chuyện đó nên phát khùng rồi không biết .

- xin phép cô bọn em về trước - Nhật lễ phép cúi đầu rồi cả lũ khoác cặp đi xuống sân , mặt sắc lạnh tức giận .

- có vẻ không thi bảo - An nhìn chăm chăm vào mấy cô nàng

- lượn đi cho trời nó trong - Anh cãi lại . Mấy má còn lại là lưỡi chọc tức mấy tên kia . Hôm nay chắc chắn gan mấy má này to phình lên gấp chục lần mắt rồi .

Về nhà , chán chẳng có cái gì làm cả lũ ngồi tắt trong nhà Nhật chơi .

- chán quá đi mất , mở TV lên coi nha - Trần tí tùm lượn cái điều khiển và mở TV lên .

- mở cái kênh phim kiếm hiệp cổ trang ấy - Nhật vừa ăn vừa ra lệnh .

- kiếm hiệp với chả cổ trang lắm xạo vừa thôi - Trần vênh mặt cãi - xem oạt hình là hấp dẫn nhất - Trần cười và mở kênh phim hoạt hình . Nhaath thì cực kì ghét loại phim đó nên tức giận đứng lên giành lấy cái điều khiển .

- lớn tướng rồi ai lại còn đi xem cái thể loại trẻ con đó nữa - Nhật giằng lấy và mở sang kênh yêu thích của cậu , kênh yêu thích của cậu là kênh mà Trần ghét nhất , 2 người này sao mà ngược nhau thế . Xiong hai tên nhảy vào giằng co tranh giành vật phẩm , tội nghiệp cái điều khiển không khéo nó bị xé ra làm rước hoặc bị ép thành nước mắt , 6 người ngồi kia nhìn bọn nó mà thấy thương cho cái điều khiển khùng khiếp . Không biết là cố ý hay vô ý mà chắc là vô ý đấy , 2 tên bầm sang kênh thời sự , à hừm cái kênh này thì tất cả thấy bọn nó đều ghét .

- trời ơi , sao mà lại bầm sang cái kênh quý quái này thế hả - Di gắt .

- lũ khùng kia mở kênh khác mau - Khoa ra lệnh .

" thưa quý vị , chúng tôi vừa nhận được một tin mới , một tin mới sốt ruột gần mà chính chúng tôi cũng thấy sốc , 4 cậu quý tử của 4 tập đoàn trong số 8 tập đoàn danh giá nổi tiếng nhất thế giới mang tính cách ga lăng thay bỏ như thay áo , điều này ai cũng biết , điều giật gân là 4 cậu này đã chính thức có bạn gái mà bạn gái lại là 4 công chúa đương gia của 4 tập đoàn nổi tiếng tại Xin - ga - po . 4 tiểu thư được mệnh danh là tiểu yêu siêu phá phách mà 8 người đó lại hợp được với nhau , thật là kì lạ . Đàm phán cho thấy bên bố mẹ của 4 cậu quý tử rất mừng vì chuyện , nhưng bố mẹ bên các 4 tiểu thư thì có phu nhân Trịnh Hoàng Yến phản đối vì con gái bà tiểu thư Jennylor đã được đính ước nên không thể chấp nhận , và những phu nhân khác cho rằng các cô cậu vẫn còn quá nhỏ để bước vào cuộc sống cho nên không đồng ý , hôm nay các phu nhân sẽ đáp máy bay tới Việt Nam để lời mấy cục cưng của họ về . Và ngày hôm qua , tại lễ hội tình nhân , 4 công chúa đã đánh ghen với 4 cô em gái xinh đẹp nhưng mắc bệnh tâm thần từ nhỏ ..... " cô dẫn chương trình thông báo vừa tung lên hình ảnh mà Minhax đầu đá với Girlpeole trong buổi đại hội , vì Minhax diễn như vậy nên mọi người cũng chẳng thèm điều tra xem Girlpeole có thật là bị tâm thần hay không , họ còn tung hình 4 cặp đó ..... hun nhau , Họ quay Video mà các nhà phóng viên quay được ở sảnh đường nhà nười , 4 phu nhân đang bước những bước chân nặng nhọc .

- thưa bà , theo bà thì mối tình này có nên chấp nhận không thưa bà - chị phóng viên hỏi 1 phu nhân .

- con gái tôi nó còn quá nhỏ để bước vào cuộc sống nó còn quá mỏng manh kinh nghiệm , và nó còn chưa học hết cấp 3 cho nên không thể chấp nhận được - phu nhân Trịnh Hoàng Yến lên tiếng

- thưa bà mục đích của bà về việc bỏ hết công việc đang bề bộn mà đáp máy bay sang tận Việt Nam là gì thưa bà - 1 phóng viên khác .

- tôi sẽ đưa con gái tôi về Xin - ga - po , cần giáo huấn lại để nó có thể chứng chạc hơn nữa - phu nhân Hoàng Lan Hương trả lời .

phóng viên ùn ùn kéo tới ai cũng đang cố làm tròn nhiệm vụ và cho ra các bài báo nóng hổi vừa thổi vừa đọc , phóng viên kéo tới quá đông , các ông vệ sĩ phải chặn đường cho mấy bà đó qua .

- xin lỗi , cảm phiền lùi ra - ông vệ sĩ ngăn đám phóng viên lại .

Cảnh hỗn loạn , bức xúc đó hiện rõ ràng trên màn hình .

- nó bay ngay sang tận Xin - ga - po và lan tràn cả nước chỉ trong có vài tiếng đồng hồ thôi sao - Di ngạc nhiên .

trời ơi , bọn nó bình thường mà chứ cái gì đâu mà tự dưng bị đưa ra đàm phán như là một tông phạm có tiếng vậy trời .

- 4 công chúa đương gia là sao - Minh quay đầu lại hỏi .

- các cô là công chúa đương gia sao ? - Nhật cũng hỏi nhăn nhó mặt mũi .

- chết cha con rồi , lộ mất tiêu - Châu cúi gằm mặt lí nhí .

- đúng rồi đó , vì bọn tôi quậy quá cho nên 3 ngày bọn tôi chuyển sang một trường mới , vì không thể rèn được được nên bố mẹ đã cho bọn tôi về nước , ở đây có người cùng giống sẽ dễ dàng hơn trong việc rèn luyện cho bọn tôi - Anh trả lời .

- sao các cô không nói rõ thân phận của mình hả - Nhật hỏi

- này , các anh có hỏi đâu mà bọn tôi trả lời - Trần cãi lại .

" báo mới ! báo mới đây ! cực kì nóng hổi đây , đọc ngay kéo nguội , bà con ơi !!! " anh bán báo giọng lanh lảnh lanh lảnh , Nhật sai người ở ra mua lấy một tờ . Cả lũ xúm xít vào xem , trời trên báo hình bọn nó nắm tay nhau , kiss nhau , rõ mồn một luôn à . Trời ơi rắc rồi rồi má ơi .

- trên báo cũng có - Châu than .

- trời ơi còn cái gì cho tôi thử không bỏ qua cái này đi , khiếp quá - Di ngã lăn ra ghế .

- chán quá cơ , một lũ đáng ghét , sao lại tung cái tin chết người này ra chứ , thẳng nào chụp bọn mình không biết - Trần la hét .

King Koong ! King Koong ! King Koong ! King Koong ! ...

Tiếng chuông cổng kêu liên hồi như thúc giục , bà người ở ra mở cửa , là 4 phu nhân : Trịnh Hoàng Yến , Hoàng Lan Hương , Hà Ngọc Mai , Thiên Hà Kim , bà nào cũng xinh đẹp mê hồn , mặt bà nào cũng hằm hằm riêng chỉ có phu nhân Thiên Hà Kim là không tới nổi nào , 4 bà hùng hực bước vào .

- Mẹ - Trần đứng lên sững người khi thấy mẹ mình bước vào bà Hà Ngọc Mai .

- con giỏi lắm sao lại làm như vậy hả , con chưa có hết cấp 3 mà , con là người nối thừa duy nhất của họ Trương mà , con phải tuân theo gia phong như vậy mới đúng là công chúa đương gia chứ , con làm mẹ thất sự thất vọng đây - phu nhân Hà Ngọc Mai tuân nguyên một tràng .

- mẹ à mẹ hiểu nhầm rồi con ..... - Trần vội giải thích .

- mẹ không muốn nghe lí do , dù có thật hay giả thì mẹ vẫn phải đưa con về - phu nhân giận giữ .

- mang nó ra xe - phu nhân Hoàng Lan Hương ra lệnh , vệ sĩ túm tay Anh và lôi cô ra xe , vệ sĩ kieu ỷ đấy . Trong chuyện này bản thân là người có lỗi nên Minhax cũng chẳng phản ứng gì , ngoan ngoãn nghe theo lời mẹ ra xe ngồi .

- còn các cậu , tôi nề vì các cậu là con của mấy ông , cho nên tôi không muốn đụng chạm gì tới cậu , nhưng các cậu làm vậy thật quá đáng , con tôi nó vẫn còn nhỏ nên không thể có chuyện tình cảm giữa các cậu và bọn nó được - phu nhân Trịnh Hoàng Yến nói rồi đóng phập cửa lại , bỏ ra ngoài và lên xe với mấy bà kia . Zaifull ngồi đó chỉ biết nhìn nhau , chán . Xong thẳng nào về nhà thẳng ấy . Chắc mấy bà đó sẽ lôi mấy cô nhác đi theo mấy bà , chắc mấy cậu sẽ có những ngày tháng bình yên rồi , miệng thì cười vui vẻ nhưng trong lòng ai cũng thấy buồn , chán , thất vọng , và hơi nhói đau ở con tim . Thật là phiền phức khi mấy cái chuyện này xảy ra , mấy cô cậu sắp thi rồi mà lại như vậy thì tâm trí đâu mà học nữa , chắc lại thi rớt rồi luôn quá .

- thật không thể tin được chuyện đó là thật - Vân đập tờ báo xuống bàn .

- bọn nó còn giám bảo bọn mình bị tâm thần thành ra giờ mọi người đều nghĩ bọn mình bị tâm thần thật luôn rồi , thật đáng ghét - Linh tức giận .

- bọn này nhất định phải khừ mới được - Lan tức giận không kém có khi còn nặng hơn .

Hết chương 13 , chuyện thú vị còn ở chương sau , đón đọc chương 14 nhé ^ - ^ !!!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lanh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Chán Khi Ta Xa Nhau Tiểu Yêu À !!!

Tối hôm đó , Minhax bị lôi về biệt thự của mẹ mình , căn nhà của các chàng trai lúc trước có tiếng lất nhát của mấy cô nàng nên nó thật ảm áp , không căng thẳng , không chán ngán , không buồn , nhưng giờ thì hết rồi , không còn ai kêu la suốt ngày nữa , căn nhà thật yên tĩnh . Giờ thì mới nhận thấy , tiểu yêu đã để lại dấu ấn cho ngôi nhà này quá là sâu . Không ăn được vì chán , không chơi được vì chán , không học được vì chán , không ngủ được cũng vì chán , có lẽ họ xa nhau chỉ để lại cho nhau chữ " chán " chắc tương lai là chữ " đau " quá .

Tại biệt thự của mẹ Trần ở Việt Nam .

- mẹ à , thế mẹ định lôi con về thật sao mẹ - Trần nhăn nhó nhìn mẹ mình .

- tất nhiên , nếu không lôi các con về thì để người ta cười thối mũi mẹ à - phu nhân Hà nhâm nhi cốc rượu nho nhập khẩu từ Pháp .

- nhưng mà mẹ à ..... - Trần vẫn chưa nói xong .

- con nên nhớ , tục lệ của dòng tộc ta là không được có chuyện yêu đương những nhit khi chưa tròn 18 tuổi , con 17 tuổi rồi , qua đó 1 năm rồi ta sẽ cho con về , lúc đó thì tha hồ mà yêu với chả đương lắm sạo những nhit gì cũng được - phu nhân Hà nói rồi để mặc cô con gái cưng ở dưới phòng khách mặt đang méo xẹo mà đi lên phòng của mình .

Tại biệt thự nhà mẹ của Châu .

- má mi , hết đi con đâu - Châu hỏi mẹ , thường khi vẫn còn ở Xin - ga - po cô nàng vẫn thường gọi như vậy . Thật ra Châu bị mất mẹ khi vừa sinh ra được vài phút , Trịnh Hoàng Yến chỉ là mẹ kế nhưng bà rất yêu quý Châu hơn cả con ruột , với bà dù Châu chỉ là con chồng nhưng Châu vẫn là cục cưng không thể mất của bà , Châu cũng rất quý mến bà dần dần Châu đã quên mất việc bà chỉ là mẹ kế . Nghe tin con gái mới có tí tuổi đã đòi có bạn trai thì bà sợ nhỏ vẫn còn nhỏ , chưa biết gì thì sẽ bị người ta lừa rồi bị tên đó làm nhục , Châu mà bị làm nhục thì cũng đồng nghĩa bà bị làm nhục nên bà mới giận giữ nhưng không phải là với bà mà là với Minh .

- hết đi con đang bận lu bu công việc không thể về cùng được cưng của mẹ à - phu nhân Trịnh âu yếm con gái .

- má mi thế Hoàng Bảo nó có nhớ con không ạ - Châu hỏi thăm . Hoàng Bảo là con trai của phu nhân Trịnh với bố Châu và là em trai của Châu .

- hừ thẳng ý miệng khur khur bảo là rất ghét con nhưng mà lúc mẹ định đi thì nó nhét cho mẹ cái này bảo là đưa con - phu nhân Trịnh nói đứng lên giờ túi sách lấy ra một cái gói được bọc bằng lớp giấy hoa rất gọn gàng và đẹp .

- má mi , liệu có phải nó nhét quà bom tấn vào đấy rồi tặng cho con không má mi - Châu lo lắng vì tự dưng thẳng em quý tử suốt ngày chọc phá nó lại đi tặng quà cho nó , như vậy ai mà chả sốc .

- nhóc à , con chỉ nghĩ xấu cho nó thôi , ẹ nghĩ chắc không phải đâu - Trịnh phu nhân mắng yếu con gái .

- hi con đùa tí thôi , mẹ đừng nói với nó là con vừa nói câu đó nhé - Châu nũng nịu dặn dò rồi bóc gói quà , nhỏ rất hồi hộp không biết là cái cục nợ gì nhưng mà vẫn thấy hay hay , không biết thằng cha đó thay đổi gì rồi không biết . Mở ra nó thấy hơi sốc , trong đó là một con búp bê baby rất dễ thương và còn có một bức thư kèm theo .

" hi , bà chị gái đáng ghét , em biết chị có bạn gái nên đang rất háo hức , úi chết nhầm , em biết chị có bạn trai nên chắc em sắp được lên lớp chú rồi đúng không , chắc nó cũng đẹp trai

giống em đúng không , cháu em mà lì , chị gái siêu đáng ghét à em xin lỗi chị nha vì lúc trước đã hay chơi với chị , em đã biết lỗi và em sẽ sửa lỗi , chị cần chị cho cháu em về ở với em là được , nhưng mà chị không cần về chung đâu , chị cứ biến đi là trời êm biển lặng liền à , em tặng cho chị con búp bê đó để chị đỡ buồn khi xa con ok , good bye baby / em trai : Mỹ Thế Hoàng Bảo "

- trời má mi oi , thằng em con nó bị sao vậy - Châu đơ người khi đọc thư xong .

- thằng này đúng là , đề về mẹ nhân cho nó một trận - phu nhân Trịnh hằng học về cậu con trai của mình .

Mà cũng kì thật , thằng em siêu phá phách giống bà chị của nó , luics nào cũng phá nhỏ , thế mà giờ nói những lời này sao , với lại con nhà người ta chứ có phải là con ông đầu mà ông bảo là giống ông vậy , mà đứa cháu của cậu ta đã ra đời đầu mà nói mấy cái câu đó hả trời .

- không cần đâu mẹ đích thân con sẽ dạy dỗ lại nó - Châu mỉm cười .

- con đúng ý về với mẹ hả ? - phu nhân Trịnh mừng rỡ nói .

- dạ , con xin lỗi đã làm má mi buồn và bắt má mi phải bỏ hết công việc để chạy về đây , con xin lỗi má mi , má mi đừng giận con nha - Châu van nài bà mẹ bằng ánh mắt long lanh động trời .

- cục cưng à , ta thương còn không hết huống chi là giận hả - phu nhân Trịnh mỉm cười ôm lấy cô con gái bé bỏng .

Tại biệt thự nhà của mẹ Di .

- con chuẩn bị đi , tuần sau chúng ta sẽ lên máy bay - phu nhân Thiên Hà Kim dặn dò con gái .

- vâng - Di lễ phép .

- à mà này con với chồng con yêu nhau lâu chưa - phu nhân Thiên hỏi .

- dạ , yêu nhau cách đây 0 ngày 0 tháng 0 năm 0 giờ 0 phút 0 giây mẹ ạ - Di cười nói .

- ủa thế là 2 đứa yêu nhau lúc trái đất chưa hình thành hả , tình yêu mạnh liệt nhỉ , tới tận bây giờ vẫn chưa dứt , mà chắc lúc đó 2 đứa vẫn là cái con vật ngoài hành tinh quá nhỉ vì lúc đó trái đất còn chưa xuất hiện nữa mà - phu nhân Thiên lí giải , bà rất thích những chuyện tình cảm mãnh liệt như vậy .

- ôi trời , mẹ tôi - Di lắc đầu ngán .

- thôi , ngủ sớm đi cưng - phu nhân Thiên nói rồi chúc con gái ngủ ngon và đi về phòng .

Còn tại biệt thự của mẹ Tuyết Anh .

- mẹ oi , bao giờ thì chúng ta bay về bên đó ạ - Anh hỏi .

- tuần sau con à , chúng ta đi cùng với các gì đượng của con - phu nhân Hoàng Lan Hương nói . Mấy mẹ của các nàng minhax kia cũng chính là mẹ nuôi của Anh , và mẹ của Anh cũng chính là mẹ nuôi của mấy nàng đó .

- nhưng tuần sau con thì rồi , nán lại khi con thi xong rồi đi được không mẹ - Anh hỏi típ .

- không được đâu cục cưng của mẹ à - phu nhân Hoàng âu yếm nói - ta và họ đã đặt vé rồi , nếu không đi thì lỡ mất , sang bên đó , con sẽ được vào học trường mới lúc đó tha hồ mà làm bài thi - phu nhân Hoàng nói .

- à mà mẹ oi - Anh vừa nhớ ra một chuyện .

- gì hả con - phu nhân Hoàng ngược hỏi con gái .

- mà hồi nãy con thấy gì đượng Trịnh nói là vì thế mấy bố của mấy tên khủng đó nên mới không đánh mấy tên đó , có nghĩa là mẹ với 3 gì quen biết với nhà đó sao - Anh hỏi nghi ngờ .

- đối tác làm ăn con à , 2 bên chúng ta rất thân với nhau - phu nhân Hoàng giải thích .

- à , - Anh gật đầu .

- thôi đi ngủ đi con - phu nhân Hoàng nói rồi đi lên phòng .

- mẹ ngủ ngon - Anh chúc .

- ừ ngủ sớm đi con gái - phu nhân Hoàng nói .

Sáng hôm sau , trời sáng tinh mơ , rất đẹp trời nhưng cô cậu nào cũng mệt nhỏi người vì là hôm qua không ngủ được đó mà . Minhax định đi tới trường nốt buổi hôm nay rồi tạm biệt bạn bè sau đó mới đi chứ đi không thôi thì hơi áy náy . Châu tung tăng chạy ra cổng , vì hôm nay không phải nhìn thấy cái bản mặt của Minh lúc ở trên xe nữa , hạnh phúc quá trời . Vừa ra tới cổng thì đã thấy một cái xe mui trần đen bóng loáng , rất đẹp , cô nàng chạy ngay ra không thấy ai có vẻ là chủ của cái xe .

- hà , xe này của ai đây , hay là xe của mình ta ,hehe rất có thể , nhưng mà sao nhìn nó giống giống cái xe của tên chết đập đó nhỉ , chắc chỉ tưởng tượng thôi chứ tên đó sao biết nhà mình được - Châu nghĩ rồi vui vẻ chui vào xe , trong xe có một người đàn ông à không đúng hơn là 1 cậu nhóc bằng tuổi với Châu , anh ta đang chống cằm nhìn nhỏ , cười .

- rồi ược rồi anh cho xe chạy đi - Châu cài dây an toàn vào rồi ngồi ngay ngắn .

- đúng là con ngốc - tên đó cười tươi rồi quay về phía chỗ của mình chuẩn bị cho xe chạy .

- tên kia , anh ăn nói cho lễ phép vào đừng quên anh là tớ còn tôi là chủ , hiểu chưa - Châu cáu nhìn sang tên đang ngồi , xong nhỏ sựng lại , ông tài xế biến đâu rồi ấy chứ còn tên đang ngồi là Minh mà .

- hà sao lại là anh - Châu ngạc nhiên .

- không là tôi thì cô nghĩ là ai hả nhóc - Minh vẫn giữ nụ cười chết người đó nhìn nhỏ .

- sao anh biết nhà của tôi - Châu hỏi .

- tôi mà không biết nhà cô thì làm sao mà làm chủ của cô được - Minh cười mĩa .

-hừ tên đáng ghét - Châu lẩm bẩm, và Minh nổ xe chạy tới trường . 3 nàng còn lại cũng bị lôi vào xe . Không biết là xe máy ông có bị làm sao hay chấp mạch gì không mà đi chậm như con rùa , tới trường thì vào lớp mất rồi và bọn nó bị bà " tụng kinh " bắt đứng ở ngoài hành lang . 4 cô nàng đứng ở đó ức chế , ngày cuối rồi mà bị như vậy nên không thể nào chịu nổi , đứng đó và chửi rủa mấy tên kia , điếc tai , Zaifull lại lòi mấy nhóc về , nhưng không chờ về nhà mà chờ đi chơi . Cả ngày bọn nó đi hết công viên tới sở thú tới khu giải trí tới TTMS rồi cuối cùng vào nhà hàng .

Bọn nó ngồi trên bàn ăn và bắt đầu kêu món .

- không cần gọi đâu - Di cười nói với lũ bạn rồi nhìn sang chị phục vụ - chị mang hết đồ ăn ở đây ra cho bọn em , tốn kém đâu mấy tên kia sẽ chịu ạ - Di trả lời .

- HẢ - cả lũ đồng thanh trong đó có cả chị phục vụ .

- này bị ám đầu à , có tới trăm món lận , này ăn hết không - Châu hỏi .

-ăn hết - Di trả lời .

- ăn nhiều vậy bắt bọn này tính tiền hả , có vấn đề gì không đây - An hỏi ngoác ngoái .

- trời ơi bọn này sắp đi rồi , đãi bọn này đi không được hay sao - Anh hỏi mắt sáng rực long lanh tinh cường . Chịu hết nổi mấy bà heo này , không biết mấy bà là con gái hay là con gấu không biết , ăn nhiều , dữ dằn phá phách . 8 người ngồi ăn với nhau vui vẻ , nói toàn mấy chuyện thần kinh trên trời dưới biển không à . Ăn xong rồi về , hết .

Lâu không nói tới mấy cô nàng Girlpeole rồi nhì , dạ từ hồi lúc thất bại tới giờ được 2 tuần rồi nhưng mấy cô vẫn chưa tìm ra cách để trừng phạt Minhax , vừa nghĩ ra kế nhưng nghe tin Minhax sẽ qua Xin - ga - po , mấy con à này liền tổ chức ăn tiệc lớn vì cái gai trong mắt không mất công nhỏ mà nó cũng tự biến luôn . Sướng tít mắt cho nên chả thèm dốc sức để nghĩ cách hại mấy cô nàng nữa cho nên vài ngày gần đây trời yên biển lặng đây ạ .

Nghi học và không tới trường nữa , Minhax suốt ngày ở nhà ngủ nướng , hay đi mua sắm chơi bời thả ga , hoặc lúc nào ngứa chân ngứa tay tí thì qua nhà máy ông phá .

Hết chương 14 , đọc tiếp chương 15 nhé , sẽ có thứ rất thú vị trong chương này đó các bạn à .

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Trở Về .

Thấm thoát đã qua 1 tuần nữa rồi nhì , ngày Minhax lên sân bay trời rất trong xanh và Minhax trong bộ váy lụa trông phá là hấp dẫn . Hôm nay sẽ là ngày tuyệt vời nhất trong đời Girlpeole .

Tại sân bay quốc tế Hà Viên ...

- Chán quá , sao mấy tên đó không tới tiễn bọn mình nhì - Châu nhăn nhó .

- bọn khủng đó thì nhớ cái gì hứ - Anh cũng nhăn nhó .

- chắc là tụi mình đi mấy ông sướng lắm - Trần gật gù .

- mà nè bọn này thích mấy ông thật rồi hả mà mong mấy ông tới gặp lần cuối vậy - Di cười trêu 3 con bạn .

- có thể - 3 con đồng thanh gật đầu suy nghĩ .

- Hả - Di trở mắt nhìn không tin nổi

- hà hà cái gì - Châu hỏi .

- để tao đi nói với mấy ông thế nào mấy ông cũng cười tít mắt hehe - Di cười nham hiểm .

- á con kia , này cứ nói thử xem bọn tao sẽ làm gì mày - Anh đe dọa .

- tao cấm mày nói đó nghe chưa - Anh ra lệnh .

- tao cứ nói đó , làm gì nào , cái này là bọn mày tự nhận đó nha - Di cười trêu lũ bạn đang bốc khói phừng phừng .

- này không được nói cho mấy ông nghe - 3 con xông vào đè ngã Di xuống .

- có chuyện gì mà không cho tui tui biết vậy hả - An cùng với lũ kia vừa đi tới .

- á , các anh tới đúng lúc lắm đó , tui có chuyện muốn kể cho các anh nghe , hấp dẫn lắm đó là ..... um ..... um - Di chưa kịp nói xong thì bị 3 con kia bịt chặt miệng .

- à hehe không có gì đâu - Châu cười trừ .

- chuyện linh tinh của con gái ấy mà các anh quan tâm làm cái gì cho mệt đầu - Anh trả lời .

- buông tao ra , không phải đâu chuyện này còn có liên quan tới các ..... um ..... um .... - Di lại bị bịt chặt mồm .

- Di ơi đi thôi , tạm biệt nha - Anh nói rồi cùng 2 con bạn lúi Di đi .

- các con ơi - phu nhân Thiên chạy lại .

- chuyện gì thế ạ - Minhax đồng thanh .

- kế hoạch có chút thay đổi , chúng ta sẽ bay sang Mỹ vì mọi người đã chuyển sang đó rồi , 30 phút nữa ông ngoại sẽ tới đón chúng ta , chuyển bay tới Xin - ga - po sẽ bị hủy - phu nhân Hoàng bước tới .

- hà - 8 người kia ngạc nhiên .

- làm gì mà tâm đầu ý hợp thì nấy đũa - phu nhân Thiên cười tươi nói .

- chết con rồi má giết con rồi má ơi - Trần lẩm bẩm ỉu xiu , nếu kéo dài thời gian thì có lẽ Di sẽ có cơ hội khai tuốt tuần tuốt những gì 3 con bạn nói .

- à mà hồi nãy em định nói cái gì thế Di - Khoa hỏi ,

- à là ..... - Di ấp úng liếc nhìn lũ bạn và nhận được ánh mắt van nài từ chúng .

- nói nghe coi - An sốt ruột .

- à là cái chuyện lũ kia nó bảo là bọn nó ..... - Di nói nhanh xong lại nhìn lũ bạn , bọn nó đang hấp hối sợ sệt , hồi nãy bọn nó chỉ nói đùa thôi ai ngờ lại thành ra thế này , cái mồm hại cái thân rồi con ơi !!

- à bọn nó bảo là bọn nó rất sung sướng vì không phải nhìn thấy cái bản mặt quý tha mà bắt của các anh nữa , đúng là xui tận mạng mới phải dính vào mấy tên khùng chó như các anh người gì đầu mà rõ xấu thuộc thể loại là hotdog nhưng lại cứ tưởng mình là hotboy đúng là đồ khùng , đồ điên , đó là những gì mà tụi nó nói - Di bịa chuyện .

- các cô nói như vậy hả - An bắt đầu càu .

- ê con kia , mày nói linh tinh cái gì thế hả - Anh hỏi sừng người .

- ủa thế không phải hả , vậy để tao suy nghĩ lại nha - Di cười ngoảnh mặt đi

- lần này dù cô có nhảy lên tận Pháp Đức gì tôi cũng sẽ đập chết cô - Nhật .

Nhật nói xong 3 thằng xông lên quyết nhẫn cho 3 con nhóc kia đáng ghét kia một trận .

- má ơi cứu con - cả 3 con hét lên và bắt đầu chạy . 4 bà phu nhân nhìn theo mà chán .

- chơi nốt đi cung , chơi xong rồi đi cũng được - phu nhân Hoàng nói vọng theo .

- này nhóc , em bịa chuyện đấy hả - Khoa hỏi nghi ngờ .

- xem ra anh cũng không quá ngốc , em bịa chuyện đó - Di khai , nhún vai đắc ý .

- vậy sự thật thì 3 con nhóc đó nói cái gì - Khoa hỏi .

- bọn nó á , sao em phải nói cho anh nghe nhỉ , vô lí - Di nói rồi lại gần cái ghế và ngồi xuống .

- nói nghe coi - Khoa nhấn mặt .

- no - Di kiên quyết .

- nói - Khoa ra lệnh .

- no

- nói

- no

-nói .

- no

- không nói hả , anh sẽ cho em biết tay - Khoa nói và rồi xắn tay áo lên .

- ê tên kia anh định giờ trò gì vậy hả - Di giờ tay chỉ vào mặt Khoa .

- giờ trò gì thì em sẽ biết ngay thôi - Koa cười và bắt đầu ..... thọc lét .

- nói ngay anh sẽ dừng - Khoa đề nghị .

- á haha má ơi .... má ..... má cứu con ..... á haha .... - Di bị Khoa thọc lét không chịu nổi , cười sặc sụa

- bọn nhóc này , chịu hết nổi - phu nhân Thiên nói rồi kéo tay 3 bà phu nhân kia bỏ đi .

- má .... đừng bỏ con ..... haha ..... đừng ngay ..... đừng - Di van xin .

- nói đi rồi anh sẽ dừng .

- ok em nói em nói - Di trả lời , Khoa dừng lại .

- nói đi - Khoa ra lệnh .

- ừm thật ra là vậy , bọn nó bảo là ..... - Di thờ .

- bảo gì ? - Khoa sốt ruột .

- từ từ làm gì mà vội thế , nghe cho kĩ đây này - Di dặn .

- ..... - Khoa im lặng .

- á nhìn kia , bọn nó đang đuổi nhau đó - Di chỉ về phía sau Khoa , Khoa tò mò ngoảnh đầu lại .

- làm gì có - Khoan ngo ngo , chưa bao giờ cậu ngốc như vậy , lúc quay đầu lại thì ôi thôi con nhóc kia đã bỏ chạy theo mẹ nó rồi . Phá quá trời . Chịu .

- tạm biệt nha - Di vẫy tay chào .

- sau một năm nữa chúng tôi sẽ về , bái bai - Châu cười .

Ông ngoại đã tới và lúc này tất cả phải lên đường bay qua Mĩ .

" Xin thông báo chuyến bay từ Việt Nam tới Mĩ mang số Bheo859 chuẩn bị cất cánh đề nghị hành khách cố định chỗ ngồi và thắt dây an toàn , xin nhắc lại ..... " cô tiếp viên thông báo . Và rồi máy bay cất cánh , đứng trên sân thượng của công ti phụ trách hãng hàng không nhìn theo cái máy bay dần biến mất mấy ông Zaifull thấy nó cứ khó chịu sao sao ấy , kẹ , một năm thôi , chỉ 1 năm thôi cái cảm giác này sẽ chấm dứt , 1 năm thôi , chỉ cần đợi 1 năm thôi là tất cả sẽ quay về đúng vị trí vốn có của nó , Zaifull chán và ra về ngay sau đó bọn nó không muốn đi đâu vì trong lòng đang cảm thấy khó chịu tốt bậc , vừa lái xe vừa tự trấn an bản thân , mấy tên đó cũng chẳng hiểu tại sao lại khó chịu như vậy Minhax đi thì quá tốt chứ sao , không có ai nhí nhéo làm ồn mỗi sáng , không phải mất sức cãi nhau với ai vào mỗi ngày , không có ai gây rắc rối , từ nay bọn nó sẽ có một cuộc sống yên bình , quá tốt còn gì nữa vậy sao lại buồn , thật không thể hiểu nổi .

Về tới nhà thì mấy ông lặn vào phòng vào ngủ luôn , ngủ từ lúc 7 giờ sáng tới tận 11 h giờ đêm luôn , ngủ tốt đã man .

9h tối hôm đó , tại nhà hàng Thiên Long ..... 1 bữa tiệc được mở hoành tráng có thể nói là bết trần là nhà tức có nghĩa là toàn bộ nhà hàng rộng lớn được bao trọn gói , hôm đó không có một vị khách nào được vào ăn ngoại trừ những người được mời , Girlpeole chính là những người được mời không còn ai khác và chính chúng nó là người đã bao trọn cái nhà hàng này .

- chúc mừng vì từ này mưa thuận gió hòa - Văn nâng cốc rượu chúc mừng .

Zô ..... trần phần trăm- bọn nó đồng thanh hô to sáng khoái .

- mà nè từ lúc biết tin bọn nó sẽ chuyển sang Xin - ga - po tới giờ tao vẫn chưa hiểu tại sao bọn nó lại chuyển qua đó bọn này ạ - Linh nhăn nhó mong nhận được một lời giải thích dễ nghe từ lũ bạn .

- mấy còn hỏi nữa sao , tất nhiên là vì chúng ta quá xinh đẹp quá giỏi giang quá tuyệt vời , bọn nó biết rằng bọn nó không thể đấu lại tụi mình nên co giò chạy trước chứ còn gì , xem ra bọn này vẫn còn biết điều - Dương tự sướng . Từ sướng vừa thôi bà nội , mấy nhỏ đó còn xinh hơn bà nội nhiều đấy ạ chẳng qua bọn nó không son phấn gì thôi ạ , khiếp tự sướng kinh khủng .

- hà ? - Lan trở mặt - thế không phải là mẹ của bọn nó sang lỗi về à ? - Linh hỏi .

- ờ thì một phần là như mày nói còn 99 phần là như tao nói - Dương nhăn mặt .

- à nói mới nhớ , bọn nó trông ngốc nghếch lỗi thời lếch thếch như thế mà thân phận thật lại là công chúa đương gia , người kế nhiệm tập đoàn Santroan , kinh khủng thật bọn này nhí , tước vị của bọn nó còn lớn hơn cả của bọn mình nữa - Văn nói như giờ vẫn chưa hết kinh ngạc .

- hừ , mấy cái tước vị dở hơi của bọn nó chỉ là ở Xin - ga - po thôi còn ở Việt Nam thì bọn nó chẳng là cái gì cả , bọn mình vẫn là con gái thủ tướng bình thường và cao hơn bọn nó - Lan nói .

- mấy đừng có nói đùa , tao nghe nói , mẹ bọn nó là Đại Úy , bố là Đại Tướng , được cử đi công tác bên Xin - ga - po , về sau là được nhà nước thưởng tiền tự thành lập tập đoàn riêng đấy này ạ , bây giờ bọn họ vừa làm bên Xin - ga - po vừa làm bên Việt mình mà ,không phải dễ dàng để đạt được như vậy đâu - Linh suýt xoa kể .

- ước gì tao được trở thành người kế nhiệm tập đoàn ấy nhí - Dương ao ước .

- trời ạ , thích gì mấy đồng sắt vụn của bọn nó - Lan bĩu môi .

- mấy đừng có mà coi thường ,tập đoàn Santroan là do 4 tập đoàn tiên tiến nổi tiếng trong 8 tập đoàn nổi tiếng nhất thế giới hợp lại , tập đoàn Santroan lớn kinh khủng mấy biết không hả , có thể nói chưa có tập đoàn nào lớn bằng tập đoàn đó cả - Dương nói .

- hình như tập đoàn đó kinh doanh và phát triển mọi mặt đấy này ạ - Văn nhắc .

- ờ ha , ngay cả đồ dùng gia đình mình cũng có khi là sản phẩm của tập đoàn đó hay sao ấy - Linh nói .

- hừ , tưởng cái gì to lớn ai dè chỉ kinh doanh mấy đồng sắt vụn , phé thái đó haha - Lan cười lớn đắc ý .

- ủa thế hóa ra nhà mày toàn dùng đồ sắt vụn , phé thái hết hả ? - Văn hỏi .

- tất nhiên là nhà tao ..... - Lan thần nhiên trả lời nhưng chưa trả lời xong thì khựng lại - mà 3 con kia , sao suốt từ nãy bọn mày toàn bênh bọn nó thế hả , bọn mày theo phe ai vậy - Lan chau mày .

- thôi thôi , vứt chuyện đó đi , bọn mình tới đây là để ăn mừng mà , tiếp tục bữa tiệc thôi - Dương ngăn cản trước khi con bạn thân của nó nổi sùng lên thì hay . Mấy con này chỉ biết chuyện Minhax chuyển sang Xin - ga - po thôi còn cái chuyện chuyển sang Mĩ với cái chuyện chỉ đi 1 năm xong lại về thì mấy con này " tịt hơi " luôn , không biết nên mới tổ chức ăn mừng đó ạ , cũng may nếu mấy á đó mà biết Minhax chỉ đi có 1 năm và chỉ có 1 năm để cưa đổ Zaifull thì kiểu gì thì kiểu chắc chắn sẽ lại có nhiều anh em trong dòng họ bát đĩa đồ đạc nội thất

đất tay nhau đi gặp Diêm Vương để tố cáo bọn ả mắt và tất nhiên nhà hàng sẽ nhận được khoản bồi thường khổng lồ , cười tít mắt haha .

Ở Việt Nam đang là buổi tối , tự nhiên có quy luật các nước có cu kì cách nhau 7 tiếng thời gian cho nên bây giờ Việt Nam là 9h tối thì bên Mĩ đang là 4 giờ sáng , sau khi đáp máy bay thì mấy cô nàng cũng bay ngay về nhà ngủ ,

Trời hừng sáng .

Tại biệt thự của Châu .

" cốc cốc " tiếng gõ cửa vang lên từ cách cửa phòng của Châu .

- ..... - im lặng không động tĩnh gì .

" cốc cốc " tiếng gõ cửa lại vang lên .

- ..... - vẫn im lặng không có phản ứng gì hết .

" cốc cốc " tiếng gõ to hơn .

- ..... - vẫn không có gì xảy ra .

1 lúc sau .....

" Bùng Bùng Bùng " lần này vẫn là tiếng gõ cửa nhưng không phải gõ bằng tay mà là bằng ..... búa tạ .

- Cái Gì Mà Ầm Ỉ Thế Hà , Thằng Chó Nào Đấy - Châu quát tháo vì đang ngủ ngon .

- thằng em trai đây chứ thằng chó nào - Giọng nam vang lên mang tính chất đang cáu .

- làm cái gì mà sáng ra không cho tao ngủ thế hà cái thằng em phá phách kia - Châu quát tiếp và lại lăn ra ngủ .

" Rầm " cánh cửa bị đá bật ra một cách hết sức ấn tượng , 1 chàng trai cao to , đẹp trai sở hữu gương mặt baby đáng yêu kinh khủng hao hao giống mặt của Châu , xin thưa đó là Hoàng Bảo đấy ạ , tên ở Xin - ga - po của cậu ta là Nabote Santroan - Madaslayza , còn Châu là Jennyfor Santroan - Madaslayza .

- giờ này mà còn ngủ hà bà chị mập ú kia - Hoàng Bảo đi vào .

- mập ú ít ra còn xinh hơn nhóc nhiều nghe chưa - Châu nói nhẹ .

- ai xinh hơn còn chưa biết đâu - Hoàng bảo cãi .

- thôi thôi ai xinh hơn cũng được chỉ cần chị xinh hơn nhóc là được rồi , bây giờ nhóc ra ngoài cho chị ngủ đùm cái đi - Châu xua tay .

- dậy đi , không ngủ nữa , dậy chơi với em , nhanh lên - Hoàng Bảo kéo tay bà chị .

- chị buồn ngủ lắm không chơi với nhóc được - Châu trả lời và kéo cái chăn trùm lên đầu .

- chị dậy ngay đi , hayzai bị ốm kiệt sức rồi kia kia - Hoàng Bảo nhắc nhở nói .

- HAYZAI BỊ ỒM SAO ? - Châu ngồi bật dậy ngay như cái lò xo và chạy nhanh ra khỏi phòng .

- đúng là cái đồ .... - Hoàng Bảo cười nhếch mép và đi ra .

- nhóc cất Hayzai ở đâu hà - Châu hỏi thúc .

- trong lọ ấy - Hoàng Bảo trả lời .

- nhóc có bị sao không hà , cất nó vào trong đó làm sao nó thờ được hà , thằng nhóc kia - Châu mắng , mắt rung rung ngấn lệ , chạy lại cái lọ trong phòng Hoàng Bảo . Nhỏ cạy nắp lọ ra nhưng trong đó chẳng có gì .

- em để nó ở đâu vậy hà ? - Châu nhăn mặt hỏi .

- chị ngốc hơn em tưởng nhiều đấy - Hoàng Bảo vênh mặt - nó vẫn ở vị trí cũ chứ ở đâu - Hoàng Bảo trả lời .

- vị trí cũ á - Châu dần dần cúi mặt suy nghĩ xong cô cô nàng cho tay vào túi áo và móc ra một cái gì đó , không phải là một con gì đó , con rắn loại nhỏ , nó có nọc độc cực khủng , chỉ cần cái lưỡi của nó chạm nhẹ vào bất cứ một vật nào đó thôi là vật đó xun xeo , đen xầm vào , đó là do tác lực của nọc độc .

- tới bây giờ em vẫn chưa hiểu tại sao chị lại nuôi cái con vật nguy hiểm kinh tởm đó bên người không biết - Hoàng Bảo bắt đầu khó chịu .

- nó là cục cưng của chị đấy nhóc à , với lại Hayzai nó còn sạch sẽ hơn em nhiều nghe chưa - Châu nói rồi đặt con rắn lên cánh tay vuốt ve , con rắn nằm ngoan ngoãn và nhắm mắt ngủ .

- vậy là với chị em còn không bằng con rắn đó hà , chị nói nghe coi , em với con rắn đó ai an toàn hơn hà - Hoàng bảo nổi nóng không tin nổi một người như mình lại không bằng con rắn tí xíu kia .

- ui , cưng à , em với Hayzai thì đương nhiên với chị Hayzai an toàn hơn rồi vì Hayzai chẳng bao giờ chọc phá chị như cưng đâu nhưng yên tâm , em hơn Hayzai về mặt khác mà , hình như là về mặt phá phách và mặt ăn uống thì em hơn đứt Hayzai đó - Châu tươi cười nói .

Hết chương 15 , đón đọc chương 16 nhé !!!

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Sống Ở Việt Nam Vui Hơn .

hừ , chỉ gọi cái mồm - Hoàng Bảo cần nhần rồi chạy luôn vào phòng , đóng phập cửa lại , cậu giờ cuốn sách tự chế " 555 chiêu trò chọc phá bà chị già " . Cuốn sách này là do cậu nhọc tâm suy nghĩ suốt thời gian Châu trở về Việt Nam , dừng nghĩ là chưa thử qua nhé , cậu đã cho tất cả học sinh toàn trường Hatter - Passton - trường THPT nổi tiếng nhất tại Mĩ , Hoàng Bảo đang học trường này cậu cũng học lớp 10 như Châu mặc dù cậu kém nhỏ 3 tuổi , thật ra là cậu ta nhảy cóc đó ạ , trải nghiệm hết những chò phá đó và lần nào cũng đạt yêu cầu và tất nhiên cuốn sách đó đã hoàn thành , cậu tìm coi trò nào hay nhất để cho bà chị thường thức . " Chiêu thứ 33 : chọn địa điểm thích hợp , ăn chuối và ném xuống đất để bà heo già đi vào và trượt té " Bà heo già - là biệt danh cậu đặt cho Châu .

- cái này coi bộ khá là hấp dẫn đây , ừm , mình sẽ cho bà ngã xuống hồ bơi , người ướt như chuột lột hehe - Hoàng Bảo cười đắc ý . (à là vì ở Mĩ thì nói tiếng nước Mĩ nhưng mình không muốn việt ra rồi lại dịch đầu một lăm cho nên mình viết lời đối thoại là tiếng Việt nhưng thực chất là tiếng Anh nhé) .

- Heo già ơi , tui mình đi chơi đi - Di cùng 2 con kia lon ton chạy vào biệt thự nhà Châu rủ nhỏ đi chơi , à không chỉ riêng có mỗi cậu em phá phách của Châu thích gọi nhỏ là heo già mà ngay cả lũ bạn nhỏ tân chỉ cốt cũng thích gọi nhỏ như vậy ho nên vừa bay sang Mĩ bọn nó lập tức giờ cái cuốn sách ghi nhớ những việc cần làm khi qua nước ngoài và điều đầu tiên cần ghi nhớ là , khi qua nước ngoài phải lập tức thay đổi cách xưng hô , gọi nhỏ Châu thành heo già . Khó Châu rồi bị tới 4 tên chọc phá à hehe .

" bình ! bình ! bình "

- á , thằng nào mà hỗn xược quá vậy hả - bị cốc vào đầu đau điếng Di hét lên quát . 2 con kia cũng xoa cục u trên đầu vừa ra lò . Tất cả sững lại . Trước mặt bọn nó , 1 chàng trai cao to sò hữu khuôn mặt baby đáng yêu , sống mũi cao , đôi môi đỏ mọng , đôi mắt to đen huyền long lanh , mái tóc đen sẫm phẳng phất mùi hương bạc hà mát lạnh . Cậu ta có lẽ cao khoảng 1m70 , quần áo kết hợp với nhau khá ấn ý , làn da thì trắng hồng , ui ui người gì đâu mà đẹp trai dữ vậy , có lẽ là đẹp trảngang bằng với mấy ông Zaifull ạ nhưng mà xin lỗi mấy bà này không bao giờ thêm quan sát kĩ mấy ông nên không thấy mấy ông đẹp trai là đương nhiên . Tiện tay xin thừa luôn , người đó là Hoàng Bảo ạ .

- này nhóc vừa bình bọn này hả - Trần đang bức xúc mặc dù đang đơ trước trai đẹp nhưng nhỏ vẫn cố kiềm chế mà đi lên mắng cho trận .

- ..... - Hoàng Bảo nhếch mép khinh khinh , điệu bộ này rất giống chị Châu nhà ta nè .

- ê nhóc kia , hỏi sao không trả lời - Anh cũng bức xúc trước thái độ khinh người của Hoàng Bảo . Đẹp vậy mà sao hộn quá trời à .

- ..... - Hoàng bảo vậy không trả lời .

- nè giọng thằng này nhỏ quá quá không đủ nghe hả mày - Trần ghé sát tai Di hỏi nhỏ .

- đâu có tao nghĩ giọng nó đủ nghe đó chứ - Di ghé sát tai Trần trả lời .

- hay nó bị điếc hả mày - Trần ghé sát tai Anh hỏi .

- tao nghĩ chắc là không đâu - Anh lại ghé sát tai Trần trả lời , nhìn cái điệu bộ của mấy bà kia cứ thì thầm với nhau Hoàng Bảo không nhịn nổi cười nhưng cậu quay mặt đi hướng khác nên 3 bà kia không nhìn thấy nụ cười thần chết của cậu , đúng mà có rất nhiều người nhìn thấy cậu cười thì ngất luôn vì quá hoàn hảo , nhập viện luôn .

- này thằng nhóc kia , chị hỏi lại hỏi này nhóc bình bọn chị hả - Di nhấn nhỏ hỏi .

- có thấy bà heo già đâu không ? - Hoàng Bảo hỏi cái câu theo thể loại trống đánh xuôi kèn thổi ngược ạ , hỏi đồng trả tây ạ .

" bình ! bình ! bình "

ba cái cốc tiếp ra lò phang ngay vào đầu Hoàng Bảo .

- ui da con nào mà mất dạy thế hả , dám đánh cả thằng này nữa à - Hoàng Bảo cáu .

" bình "

- con này này , con này nhắc cho ni nhớ con này không phải heo già nghe chưa - Châu phía sau đánh cho cậu 4 phát , bà heo già này ra tay thì thôi xin rút kiếm ạ .

- dạ không phải heo già thì heo trẻ vậy ạ - Hoàng Bảo trả lời .

- đã bảo con này không phải heo - Châu tức lên đá cho cậu một phát và cậu bay ngay vào tường .

- híc híc sư từ hà đồng vừa tu luyện thêm võ hay sao mà khiếp vậy trời - Hoàng Bảo khóc thầm .

- à tui mày đó hả , vào đây chơi - Châu vừa vuốt ve Hayzai trên tay vừa tươi cười nhìn lũ bạn .

- ủa Hayzai hả , mấy năm rồi chẳng thấy nó lớn gì cả mà sao chỉ thấy nó teo thịt đi vậy - Trần cúi người nhìn vào chú rắn nhỏ đang nằm gọn trên tay Châu . Tiện xin giới thiệu luôn , Hayzai là do Châu nhặt được khi chú còn trong vỏ trứng ấy ạ khi nở ra thì Châu cưng lủ bạn chăm sóc chú trong niềm vui háo hức , nên Hayzai mới không bao giờ làm hại mấy cô nàng ạ

- Hayzai giữ eo hiểu chưa - Châu trả lời .

- giữ eo á , tao chẳng thấy eo nó nằm ở đâu cả - Anh thắc mắc hóm hỉnh nói .

- thôi đi nói nhiều quá mày - Châu hăng học nói rồi đi vào .

- nè ra hồ bơi chơi đi , lâu lắm không bơi rồi - Di rủ mấy con kia .

- ok , nhưng không thay đồ vẫn mặc đồ như vậy ok - Châu ra điều kiện .

- thế thì ướt hơn còn gì nữa - Anh nhăn nhó .

- kệ tụi bay - Châu vẫn thản nhiên đi ra hồ bơi , tay vẫn vuốt ve cục cưng bé nhỏ .

Hoàng Bảo đang ở đó , cạu ngồi khoác chân trên ghế ăn chuối , ăn xong bao nhiêu cạu vứt hết xuống đất , lung tung luôn , đi mà không cẩn thận thì có mà ngã lộn cồ xuống nước mất .

- A , thằng nhóc em trai mày đó hả - Trần hỏi khi nhìn thấy Hoàng Bảo .

- thằng Hoàng Bảo chứ có phải ma nào đâu à mày hỏi lạ thế - Châu ngạc nhiên .

- Hoàng Bảo á ? - 3 con còn lại đồng thanh .

- nó đó - Châu trả lời .

- công nhận khác thật , lúc tụi mình đi nó mới có tí xíu vậy nè - Anh ngạc nhiên giờ tay đo kích thước có chiều dài ngắn tũn biểu thị chỉ số lúc đó Hoang Bảo vẫn lùn tịt .

- con giờ hơi , hóa ra năm ngoái nó là người tí hon à mày - Châu cười tít mắt .

- tao không tin - Anh khẳng định .

- phải hỏi xem nó có đúng là Hoàng Bảo không - Di đề nghị .

- phải đó - Trần tán thành . Xong 3 con nhong nhong chạy ngay tới chỗ Hoàng Bảo để làm rõ sự thật còn Châu vẫn từ từ đi phía sau lác đầu nhìn mấy con hâm .

- cẩn thận , dưới chân - Châu hét lên nhắc nhở 3 con bạn .

- há ? - cả 3 con ngạc nhiên hỏi nhưng đang chạy với tốc độ nhanh nên không kịp dừng và .....

- Á ..... Á Á ..... - 3 con hét lên .

" tùm ! tùm ! tùm " 3 con đã dẫm phải cái bẫy mà Hoàng Bảo tạo ra để dành cho Châu ai ngờ mấy con này lại sập bẫy và kết quả tất cả ngã hết xuống hồ bơi .

- ukm , ặc , ặc , thằng nào ăn chuối mà vứt tùm lum vậy - Anh sắc nước ngoi lên , 2 con còn lại cũng vậy , tay chống chèn bờ nhưng người vẫn ở dưới nước .

- thằng em tao đấy , nó ăn chuối rồi cố ý vứt như vậy để tao dẫm phải và ngã xuống nước ai ngờ bọn mày lại là người dính chương hehe cảm ơn đã lãnh đạn thay tao - Châu cười vui vẻ tiến lại .

- thằng nhóc kia , mày là con cái nhà ai mà quậy như quỷ thế hả - Di gắt .

- mấy bà heo già đáng trí - Hoàng Bảo hăm mặt lại vì thất bại .

- thằng nhóc kia , mày là ai cũng được nhưng mà sao mày quậy kinh khủng vậy - Trần cũng bức xúc không kém .

- đó là di truyền từ bà chị heo trẻ này đây ạ - Hoàng Bảo chỉ vào Châu .

- thằng nhóc kia - Châu hét lên và chuẩn bị cho cạu 1 trận .

Mọi chuyện diễn ra thật tốt và tuyệt vời nếu không có tên Hoàng Bảo siêu quậy kia , bọn nó bây giờ mới thấy sống ở Việt Nam cạnh mấy lão hắc khủng kia còn đỡ hơn sống bên Mĩ cạnh thằng em khủng bố này . Ngày nào Hoàng Bảo cũng tìm đủ mọi cách để cài bẫy và chọc phá Châu nhưng tất cr ddiếu do 3 con bạn của nhỏ lãnh đòn hết . Tuy ở xa nhau nhưng mỗi tối hoặc nhưng lúc rảnh rồi Minhax với Zaifull vẫn thường nói chuyện với nhau qua laptop Ipad , kể cho nhau nghe những chuyện đã xảy ra với mình nhưng chủ yếu chỉ là cãi và chửi rủa nhau , nhưng sau khi nói chuyện xong bọn nó lại thấy rất vui và an tâm hơn , bọn nó bắt đầu thân nhau hơn và bắt đầu nói những cái câu như là " hi vọng sẽ sớm gặp lại nhau " chúc ngủ ngon " chào buổi sáng " chúc một ngày tốt lành " vậy đó , giữa họ tình cảm thật sự đã bắt đầu nhom nhóm nổi lên , mới có 3 tháng mà đã như vậy thì có lẽ sau 1 năm cái thứ tình cảm vợ vẫn ấy không thể nào gọi là tình bạn được nữa mà có thể còn lớn hơn gọi là tình yêu . Nhưng giờ mới có 3 tháng thôi chưa hết 1 năm đâu . Minhax cngx đã xin vào học trong trường Hatter - Passton học , Có thể nói ở trường không ai xinh và học giỏi hơn Minhax và Hoàng Bảo .

Một buổi sáng chủ nhật , Minhax và Hoàng Bảo được nghỉ nên đang cắm đầu vào lớp chặn bông ẩm áp ngủ ngon lành , trên bàn vẫn là mấy cái lptop , Ipad lộn xộn .

Trong căn phòng rộng lớn của mình Di đang ngủ .

" reeng ! reeng ! " tiếng chuông báo thức kêu inh ỏi .

Bộp ! cô công chúa bé nhỏ đưa chân đạp đổ luôn cái đồng hồ báo thức xuống đất và tất nhiên cái đồng hồ tịt hòng luôn .

- tên phá đám chiệt tiết - Di cần nhần và tiếp tục ngủ .

- Di , dậy đi con , Di - bố của Di - ông Lữ Quốc Khánh - chủ tịch tập đoàn Haarteen đương chức đại tướng ở Việt Nam kiêm chủ tịch thứ 4 của tập đoàn Santroan . Tên ở Xi - ga - po : Vattermeson Santroan - Vadasalaya , còn Di là Kelly Santroan - Vadasalaya

- ôi , con buồn ngủ lắm , hôm nay có phải đi học đâu ba - Di ổng ọ kêu la .

- dậy đi hôm nay con sẽ đi học - ông Lữ nói với con gái .

- ôi ba oi là ba , ba tính giết con luôn hay sao , 1 năm có 365 ngày 52 tuần và dư 1 ngày , 1 tuần có 7 ngày học 6 ngày nghỉ 1 ngày tính ra 1 nam con đi học 313 ngày nghỉ 52 ngày giờ ba tính cướp nốt 52 ngày nghỉ của con bắt con học 100 % các ngày trong năm luôn sao ba , con không chịu đâu ba ra ngoài cho con ngủ típ - Di phản tích cận kề xong lị nhắm mắt ngủ .

- dậy đi , hôm nay con sẽ đi học võ ở nhà thầy Senlenter - ông Lữ ôn tồn nói .

- hả , học võ , ba oi con có Hannamon rồi không cần học thêm nữa đâu ba ơi - Di trả lời mặc dù mắt vẫn nhắm tịt . Dạ Hannamon là cái loại võ mà các cô nàng đã sử dụng trong " chương 10 : Võ thuật của tiểu yêu " đấy ạ , ai không nhớ thì có thể ở lại coi , còn tui xin thôi không nhắc lại nữa ạ .

- con yêu à , Hannamon đầu phải là võ chính thống đầu nó là thứ mà mấy đứa các con tự chế ra đó không nhớ sao - ông Lữ nhắc .

- ba à , bất cứ cái gì đánh nhau được đều là võ hết ba à - Di nhân nhớ mờ mắt .

- không nói nhiều , 30 phút nữa nếu con không có mặt dưới nhà khi đã thay đồ xong thì ta sẽ kêu vệ sĩ lên thay đồ cho con - ông Lữ đe dọa xong rồi đi ra để lại gương mặt xệch xệch phía sau .

Bảo vệ sĩ lên thay đồ cho ? vệ sĩ là con trai mà . Mấy ông lên thay đồ cho sao , vậy thì mấy ông sẽ ..... Điền luôn nếu bị như vậy quá , Thiên Di nhảy bậy một phát chui luôn vào trong nhà tắm, nhanh lên không mấy ông vệ sĩ lên làm nhiệm vụ thì hay truyện đây .

Vì hoảng quá nên Di làm rất chi là nhanh , mới có 15 phút mà cô nàng đã thay quần áo làm vệ sinh cá nhân xong hà hà , chứ mọi khi để thay xong bộ đồ thì cô nàng cũng mất cả tiếng , làm vệ sinh cá nhân thì mất 2 tiếng . Thiên Di được mệnh danh là " Vua Ốc Sên " mà . Thường thờ đi xuống dưới nhà trong chiếc quần bò bó sát dài tới đầu gối , áo thun dài tay màu trắng bên trong áo bò bên ngoài , tóc búi cao phía trước lòa xòa một chút tóc .

- nhanh đó , chắc từ ngày mai ta sẽ dùng biện pháp này với con - ông Lữ nhăm nhì tách cà phê tay cầm tờ báo mất đeo kính chăm chú nhìn cô con gái xinh xắn , tự hào .

- ba thể mấy con kia cũng đi nốt hả ba - Di hỏi , nếu 3 con kia mà đi thì còn chấp nhận được mà nếu mấy à không thì con à này sẽ đập tung cả cái hà lên vì bị đối xử không công bằng , còn vì sao bị đối xử không công bằng thì các bạn tự hiểu .

- tất nhiên có 4 đứa con gái thì cả 4 đứa phải chịu chung số phận với nhau chứ - ông Lữ nhếch mép cười . Dạ nếu bạn nào vẫn chưa hiểu chỗ này thì tôi xin giải thích ạ , mỗi cô này mỗi người đều có 3 ch và ba mẹ nuôi và 1 ba mẹ ruột ạ .

- thế thì còn được - Di gật đầu cười rồi đứng lên vào trong phòng ăn để giải quyết bữa sáng và chăm sóc bổ dưỡng cho anh ruột nữa chứ .

Hôm đó các cô nàng đã tới nhà thầy Senlenter - một võ sư cực kì nổi tiếng .

- chào các em , các em có thể giới thiệu tên - Thầy Senlenter trầm giọng nghiêm khắc .

- em là Jennyfor Santroan - Madasalaya - Châu củi người giới thiệu .

- em là Kelly Santroan - Vadasalaya - Di cũng củi người giới thiệu .

- em là Yoeng-Keo Santroan - Hananenton - Anh cũng tương tự .

- em là Nanyenno Santroan - Viladoneller - Trần cũng như vậy .

- tốt lắm rất vui được gặp các em , như các em đã biết tới đây thì sẽ học gì - Thầy Senlenter nghiêm nghị nói và bắt đầu rảo bước - thầy có những cách để dạy võ riêng của mình , hôm nay sẽ là các ước cơ bản - Thầy Senlenter nói rồi rút ra 4 cái lăn trắng và ném cho bọn nó .

- cái này dùng để là gì vậy thầy - Anh ngạc nhiên hỏi .

- bây giờ thì các em hãy bắt đầu bài học của mình đi , các em có 10 phút để lau sạch căn phòng này , nếu như hết 10 phút mà vẫn chưa xong các em sẽ bị ăn đánh 20 roi .

- hà , thầy ơi , bọn em tới để học võ chứ có phải học lau nhà đâu thầy - Trần hỏi nhân nhớ mặt mũi , võ thuật kiểu loại gì thế này không biết .

- Bắt đầu tính giờ - thầy Senlenter hô to .

- nhưng thầy ơi .... - Di lên tiếng phản bác nhưng bị ngăn lại .

- còn 9 phút nữa - thầy Senlenter lại hô to , bọn kia quần đít thì hành nhiệm vụ , lau sạch cái căn phòng này chỉ trong 10 phút thôi sao , căn phòng mà nhỏ thì không nói làm gì nhưng mà căn phòng này rộng thênh thang kinh người luôn à .

Và kết quả thế nào thì các bạn rõ rồi đó , với các tiểu công chúa ăn sung mặc sướng từ nhỏ rồi thì đương nhiên mấy việc vặt này đã làm lần nào chứ , cái việc lau sàn này rất dễ nhưng lau nhanh mới là vấn đề cần bàn ở đây . Đã hết mười phút mà các cô nàng vẫn chưa lau xong được nửa của nửa căn phòng này luôn vậy thì thử nói coi lau xong căn phòng ở chỗ nào được .

Xong các cô nàng bị ăn đòn mỗi người 20 roi , thật khủng khiếp , mặc dù kêu là rất lớn nhưng thầy Senlenter vẫn không ngừng , đánh xong thầy không cho các cô nàng nghỉ một lát mà lại bắt tiếp tục lau sàn lau không xong thì sẽ bị ăn đánh , nếu hết giờ mà vẫn chưa đạt yêu cầu thì không được về . Minhax đã bị đánh tổng cộng 80 roi trong vòng 40 phút . Nưng ới lần thứ năm thì mất sức các cô nàng ngất luôn đi , phục trên sàn , thầy Senlenter nhìn thấy thì vẫn thì nhiên và còn mỉm cười nữa .

- thật khó để học nổi võ của ta , các công chúa đương gia à - Thầy nói xong quay bước ra về để mặc Minhax vẫn bất tỉnh nằm ở đó .

Thầy Senlenter là một người thầy nghiêm khắc , thầy luôn ra những bài học có yêu cầu kì quặc , không ai có thể học nổi võ của thầy , nhưng người nào mà học được xong thì người đó đã trở thành siêu sao hoặc bậc thầy nổi tiếng , nhưng từ trước tới nay chỉ có thằng con trai nào dũng cảm lắm mới dám xin học thầy chứ chẳng thèm nói con gái xin học , vậy mà giờ 4 người con gái đầu tiên trong lịch sử học trò của thầy Senlenter đã xuất hiện , những cô gái chân yếu tay mềm như Minhax thì có thể chịu nổi những bài học của thầy hay không đây ?

Hết chương 16 , câu hỏi trên sẽ được trả lời ở chương 17 .

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lanh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17: Sự Tự Hào Của Thầy Senlenter .

Sáng hôm sau , vẫn bắt đầu là phía xa xa ánh hào quang của mặt trời buổi sáng đã ló rạng , những đám mây bắt đầu bông bênh trôi , gió thổi lá rung rinh , chim hót , thật du dương và tuyệt đẹp , đường phố giờ đã bắt đầu nhộn nhịp , từng người từng người nói nhau đi ra đường , người đi trợ sấm đồ , người đi làm kiểm tiền , trẻ tung tăng tới trường , hôm nay là thứ 2 . Ngày Minhax sẽ phải tới trường nhưng giờ thì các cô nàng vẫn còn chưa được về nữa , nằm trên sàn nhà lạnh buốt thật khó chịu với các công chúa .

" ÀO ! ÀO ! ÀO !" 3 xô nước lạnh đổ ào xuống .

- ư .... ưm... khụ khụ ..... - Châu ho sặc vì nước cô nàng bắt đầu mờ mắt , mình đang ở dưới sàn , người ngom lạnh buốt , ướt sũng , bên cạnh 3 con nhỏ bạn cũng bắt đầu tỉnh , bọn nó ngo ngoặc ngo xuôi và cuối cùng cũng phát hiện ông thầy nghiêm khắc đang chống tay đứng trước mặt .

- dạ chào thầy , chúc thầy 1 buổi sáng tốt lành ạ - Dĩ cũng 3 con bạn khụ nụ đứng lên lễ phép cúi chào , xong rồi quay gót định đi về .

- đi đâu - giọng qâm lạnh buốt vang lên cũng đủ làm người ta lạnh cả sống lưng dưng cả tóc gáy vì sợ .

- dạ , bọn em về nhà ạ - Anh lễ phép trả lời .

- ai cho về - vẫn giọng đó , thầy Senlenter lên tiếng .

- Dạ ? - 4 con ngạc nhiên quay đầu lại hỏi .

- không nhớ hôm qua ta nói gì à , khi chưa hoàn thành bài tập thì chưa được về , quên rồi sao - thầy Senlenter thân nhiên .

- nhưng thưa thầy bọn em còn phải về để tới trường nữa chứ ạ - Trần nhần nhỏ nói .

- cho dù trời có bị xụp xuống mà người vẫn còn thì vẫn phải tiếp tục làm bài tập - thầy Senlenter to giọng .

- nhưng thưa thầy ..... - Châu lên tiếng định nói thì bị ông thầy chặn họng .

- bắt đầu tính giờ - Thầy Senlenter giờ đồng hồ lên và bấm nút cho thời gian bắt đầu chạy , buộc lòng Minhax phải cúi xuống cầm cái khăn lên và bắt đầu chạy khắp phòng để lau . Vẫn chưa xong khi hết giờ , ăn đòn .

Tính giờ ..... Chưa xong ..... Ăn đòn ..... Tính giờ ..... Chưa xong ..... Ăn đòn ..... Tính giờ ..... Chưa xong ..... Ăn đòn .....

Lại hết một ngày nữa , Mihax tuy có tiến bộ hơn về việc lau sàn nhanh nhưng kết quả vẫn chưa thấm vào đâu và như các bạn biết suốt cả ngày hôm đó Minhax không được ăn gì , bị đánh liên tục và còn phải chùi khắp căn phòng khủng bố này để lau sạch nó . Một lần nữa nhưng vì đang sợ bị ăn đòn nên không thấy mệt và cũng chẳng thấy đói luôn . Thầy Senlenter đã gọi điện về nhà bố mẹ của mấy cô và nói rằng các cô chưa hoàn thành bài tập , bị ăn đòn rất nhiều , không được ăn cơm nên chưa thể về nhà được . Bố mẹ của các cô đã chuẩn bị tâm lý trước rồi vì họ biết cho con gái theo học ông võ này thì kiểu gì cũng bị như thế , ai cũng biết ông thầy này rất nghiêm khắc nên mặc dù rất thương con nhưng họ vẫn phải cắn răng chịu đựng đau xót vì người ta có câu " khổ trước sướng sau " mà , nếu hoàn thành khóa học với ông võ này thì các cô con gái của họ sẽ được an toàn vĩnh viễn không cần lo gì cả vì sẽ không ai có thể đánh lại các cô nàng .

ở Việt Nam .

- sao rồi có liên lạc được không - Khoa sốt ruột hỏi Minh khi thấy cậu từ ngoài cửa đi vào , Hiện giờ Zaifull đang ngồi ở nhà An .

- không , tao liên lạc với mấy ả không được - Minh nhần nhỏ .

- sao mà không liên lạc được vậy trời , hừ - Nhật khó chịu .

- hay xảy ra chuyện gì rồi - An hỏi .

- hay qua đó coi chuyện gì xảy ra - Khoa đề nghị .

- HẢ ? - 3 thằng trở mắt nhìn tên còn lại .

- mày có sao không , bay qua đó để tìm mấy con nhóc đó hả - Minh hỏi .

- chứ giờ tính sao , cứ định ngồi đây phán đoán lung tung hả - Khoa nói .

- chắc là mấy con đó đang ngủ - Minh nói .

- bây giờ ở đây là 8 giờ sáng thì ở bên đó là 3 giờ chiều , mày nghĩ mấy con ham chơi đó chịu nằm trên giường ngủ chắc - Nhật bảo .

- ở nhi , vậy rốt cuộc là sao , sao chẳng liên lạc được với con nào hết vậy , cả 4 con đều không có tin tức - Khoa vò đầu bứt tai cần nhẫn .

- đặt vé máy bay sang đó 4 ngày nữa tụi mình sẽ sang đó ok - An nói .

- nhưng còn ..... - Khoa định nói .

- Chúc một buổi sáng tốt lành - Lan từ ngoài chui vào , giọng lạnh lạnh lạnh thấy ghét .

- là em đó hả , sao hôm nào cũng tới vậy - An ngoác đầu chán .

- em thích thì tới vậy thôi , ở nhà 1 mình chán lắm em muốn sang chơi với anh - Lan tươi cười , 1 chuyện đáng chú ý là lúc Minhax qua Mĩ thì Girlpeole đã ra sức làm thân với Zaifull và thành công , giờ thì với Zaifull thì Girlpeole như những đứa em gái ngoan , nhưng khá là phiền phức .

- thôi tao về đây - Minh đứng lên ra về .

- tao cũng vậy - Nhật và Khoa cũng đứng lên ra về

Khoa vừa về tới nhà thì bà quản ra chạy ra thông báo .

- thưa cậu chủ , ông chủ và bà chủ đang đợi cậu - bà quản gia Phương cúi rạp tỏ sự cung kính .

- được rồi - Khoa nói rồi đi vào nhà , bố mẹ cậu ngồi ở trên ghế sofa đợi cậu , mặt ai cũng tỏ vẻ khá là nghiêm trọng .

- ồ kì tích đó nha , bố mẹ hôm nay còn có thời gian rảnh mà tới thăm con cơ à , chuyện là trong đời nha - Khoa cười châm chọc , đúng là như vậy ba mẹ cậu lúc nào cũng có một ta việc phải giải quyết , chỉ thi thoảng hiếm có lần mới có chút thời gian về thăm cậu , vậy mà hôm nay , à chắc đây là cái thể loại thi thoảng đây mà .

- ta có chuyện muốn nói với con , ta muốn các con qua Đức định cư - bố của Khoa nói .

- Dạ ? - Khoa ngạc nhiên thét lên , thật là lúc trước cậu với mấy thằng ranh kia muốn đi sang Đức chơi thì bố mẹ lại không cho giờ không muốn đi lại bắt đi là sao .

- con giờ đã 17 chỉ còn vài tháng nữa là con tròn 18 tuổi , ta muốn con cùng với 3 thằng còn lại sẽ qua Đức để bảo vệ an toàn cho các con , đang có một mối nguy hiểm rình rập sau lưng các con , ta và mấy ông bạn già không muốn tới lúc đó mới hối hận - bố của Khoa thở phào , buồn rầu , nhưng cái này lại khiến cho Khoa hiểu nhầm .

- à con biết rồi , chắc bố mẹ lại đi xem bói toán ở chỗ mấy ông thầy mù chữ gì , thôi ba mẹ ơi ba mẹ yên tâm bây giờ và tương lai sẽ không có chuyện gì xảy ra với con và 3 thằng kia đâu , yên tâm , thôi con mệt rồi ba mẹ về cẩn thận - Khoa nói rồi đứng lên đi về phòng mình .

- thôi đi ông ạ , tôi nghĩ chúng ta lo hơi xa rồi , chắc là giờ hẳn đã chết hoặc là đã quên chuyện đã xảy ra vào 17 năm trước rồi , ông yên tâm đi - phu nhân an ủi chồng .

- hi vọng là vậy , thôi chúng ta về đi - ông Trương thờ dãi rồi đứng lên đi về , phu nhân Trương cũng vậy .

Hết chương 17 đón đọc chương 18 nhé

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Kết Thúc Và Khởi Đầu - Âm Mưu Sát Nhân .

- Ba mẹ ơi con về rồi - Anh lon ton vừa vào tới cổng đã hét toáng lên , à vì là sướng quá đó mà .

- thưa ông bà chủ tiểu thư về rồi ạ - chị người hầu bẩm báo .

- àừ .... - 2 ông bà đang ngồi tán chuyện buồn dưa lê bán dưa chuột . Thân nhiên trả lời như là con gái vừa đi chơi về .

- SAO NÓ VỀ - khi nhận ra và thoát khỏi mớ suy nghĩ bong bóng thì hai ông bà cùng hét lên , vì là ngạc nhiên quá không biết làm kiểu gì mà cục cưng của họ có thể thoát khỏi cái nơi thần tiên chết người đó .

- ba mẹ ơi , cục cưng của ba mẹ về rồi đây - Anh tươi tắn chạy vào nhà , cục cưng hay là cục nợ còn chưa biết .

- hà , Tuyệt Nhi , sao còn về được vậy - cha của Tuyệt Anh - ông Hoàng Phuong Tuấn - Được cử làm Đại Tướng tại Thái Lan - chủ tịch tập đoàn I.E.J 1 trong 8 tập đoàn nổi tiếng thế giới kiêm chủ tịch thứ 3 của tập đoàn Santroan . Khi thấy con gái về thì ngạc nhiên .

- ba nói cứ như ba không muốn con về vậy đó - Tuyệt Anh phụng phịu vì giận .

- ôi tiểu bảo bối , con về là tốt rồi , mẹ sẽ không cho con trở lại học thầy Senlenter nữa , bố mẹ đã suy nghĩ kĩ rồi , nếu cho con theo học thầy ấy thì thực là nguy hiểm bố mẹ sẽ cho con theo học một ông thầy khác , tuy không giỏi bằng thầy Senlenter nhưng ít ra cũng không có gì nguy hiểm với các con - phu nhân Hoàng ôm con gái khóc lóc .

- ừm con sẽ suy nghĩ về chuyện này sau , giờ con mệt rồi con về phòng nghỉ đây mẹ - Anh nói rồi đứng lên lễnh thễnh bước lên lầu và về phòng .

Ở nhà Di ..

- ôi cha mẹ ơi , thoải mái quá , bao lâu rồi mình chưa được trở về căn phòng có cái giường êm này nhỉ ..... ừm có lẽ là 33 tiếng rồi nhỉ - Di chống cằm suy nghĩ , bây giờ nhỏ rất thoải mái vì nhỏ đã đi tắm ăn một chút đồ và ngủ một chút , giờ đang ngồi phá trên giường này .

- ừ , đúng rồi , không biết bây giờ tên điên đó đang làm gì nữa , lâu không liên lạc giờ thấy hơi hơi nhớ , hehe ..... - Di thân nhiên cười tươi nói xong lại khựng lại như con rô bốt hết pin - á , sao mình lại nhớ tên đó không không có chuyện nhớ nhưng gì cả ..... tuyệt đối không ..... bình thường lại nào Lữ Thiên Di ..... bình thường lại ..... - Di tự trấn an , tuyệt đối không có gì này sinh trong trái tim nhỏ cả , cho dù có là thật thì cũng không phải dành cho Khoa , nhỏ luôn nghĩ như vậy khi thấy nhớ ..... chồng chưa cưới . Nhỏ luôn phủ nhận nó , không khẳng định nó , nên có lẽ chắc nhỏ cũng không biết là mình với Khoa đàn ..... có - tình - cảm - với - nhau . Nhỏ cầm cái laptop lên và bắt sóng liên lạc với Khoa , từng người vì nhỏ phát hiện hôm Khoa liên lạc với nhỏ hơn 50 cuộc , khủng khiếp !!! . Bất được sóng và đã liên lạc được với Khoa , hình ảnh cái gương mặt đáng ghét , nhìn là mắc ói của Khoa hiện rõ lên trên màn hình laptop (đó là do nhỏ tự nghĩ thôi chứ mặt Khoa không hề mắc ói tí nào đâu ạ) .

- hi , lâu lắm hông gặp , anh khỏe không - Di cười tươi nhìn Khoa .

- EM ĐI ĐÂU MÀ ANH LIÊN LẠC KHÔNG ĐƯỢC VẬY HẢ CON NHÓC PHÁ PHÁCH KIA - Khoa tức quá hét nguyên một tràng , Di ngồi đó nghe mà như muốn thủng cả tai .

- à , em đi ..... mà tên kia sao tự nhiên nổi khùng với người ta vậy hà , thích chết rồi cứ gì - Di quát trả lại nhưng âm lượng thì kém xa .

- hà ? - Khoa sựng lại , mặt hơi đỏ , quê chết đi được .

- sao tự dưng lại nổi khùng với em , em có làm gì anh đâu - Di nhắc lại , mắt tròn xoe cái gât .

- à không có gì , chỉ là anh hơi lo thôi sợ em xảy ra chuyện gì đó mà - Khoa cười trừ gãi cái đầu .

- anh sao rồi ổn không - Di hạ nhiệt hỏi nhẹ .

- ổn , còn em đi đâu mà hôm qua anh liên lạc không được vậy - Khoa hỏi , nhăn mặt .

- à hôm qua á , em bị tống vào một nơi đáng ghét , em bị bắt phải lau sàn , bị đánh hơn trăm roi , và không được ăn - Di kể nhưng cái kiểu kể này làm Khoa hiểu nhầm .

- thẳng nào tổng em vào đó hả , nói nghe coi anh sẽ cho nó ra bã , khốn kiếp - Khoa bắt đầu nổi sùng lên .

- haha , bố mẹ em đó , anh bay qua Mĩ đi rồi tới nhàn họ thành bã - Di cười lớn .

- sao ? - Khoa ngạc nhiên .

- thì bố mẹ bắt , em với 3 con kia đi học võ ở chỗ một ông thầy mắc chứng bệnh quái dị vô phương cứu chữa , ông không dạy võ bắt tội em đi lau sàn không lau xong thì bị ăn đòn , hết giờ học mà vẫn chưa hoàn thành bài tập thì không được về , cho nên hôm qua em không về nhà được nên anh không liên lạc được là phải rồi - Di kể .

- hừ , điên khùng ..... - Khoa nói nhỏ lầm bầm một mình - thôi em không sao thì tốt rồi , chắc bọn anh sẽ hỷ chuyển bay sang Mĩ thôi , tạm biệt - Khoa nói rồi tắt phụt máy luôn .

- thẳng chó chết , người kiểu gì không biết nói tắt là tắt luôn à , hừ , sao số mình đen đui phải lấy anh ta không biết , ĐIÊN CHẾT - Di hét lên , xong lăn ra chồm chồm ngủ .

Những ngày sau đó , Minhax nhất quyết không chịu nghỉ học võ của thầy Senlenter , bọn nó đã biết cách để trị những bài học siêu đỉnh của ông thầy cũng siêu đỉnh nốt . Thầy Senlenter rất tự hào về cách giải bài tập của bọn nó ví dụ như là : " thầy giao cho bọn nó một đồng đồ ăn bắt phải ăn hết trong vòng 2 phút , bọn nó đồ luôn đồng đồ vào thùng rác vì ông thầy không nói rõ là cho ai ăn nên bọn nó cho thùng rác ăn hết , và còn nhiều trò khác ..... "

Cuối cùng thầy đã bắt tay vào việc dạy võ cho bọn nó , võ của thầy khá là khó và rất công phu , các thao tác phải thật nhanh và gọn . Biểu hiệu của thầy luôn là " đánh nhanh thắng nhanh " . GDaanf dần , Minhax đã làm đúng khẩu độ đó , động tác của bọn nó khá là chính xác , nhanh và cũng rất đẹp mắt , Từ sau đó bọn nó đã thay đổi rất nhiều duy chỉ có cái tính cách phá phách như trẻ con và hay làm nũng , ham chơi của bọn nó là không hề giảm mà còn tăng lên khủng khiếp . Chắc ai mà lấy phải máy con mẹ này thì đúng là bị sao ủa tạ chiếu thật rồi . Minhax và Zaifull vẫn liên lạc với nhau đều đều mỗi ngày 5 tiếng trò chuyện hoặc nhiều hơn thế . Thời gian cứ thế mà trôi , trong bọn nó những mầm trời con mang tình yêu chứ đừng đã được mẹ thời gian nuôi nấng , bọn nó luôn che giấu cái cây con đó và luôn phủ nhận rằng với đôi phương mình hoàn toàn bình thường không có gì hết , không gì hết , nhưng " cây kim trong bọc lâu ngày rồi cũng phải trỗi ra " bọn nó sẽ không thể che giấu tình cảm được lâu đâu , rồi sẽ có một lúc bọn nó sẽ nhận ra thôi , nhỉ ? Nhưng không biết cụ thể là lúc nào nữa , kệ xác nó muốn sao thì muốn chỉ biết bây giờ cuộc sống của 8 đứa nó rất tốt . Không có các cuộc đấu đá , không phải khổ cực với mấy bài học . Không cần lo lắng cho nhau mỗi ngày , cái gì cũng tốt hết cái gì cũng đẹp , bầu trời bình yên này sẽ tồn tại trong bao lâu đây ??? 0 - 0 .

Sắp hết một năm rồi , sắp tới lúc Minhax trở về Việt Nam và sắp được nhìn thấy mấy ông kia ngoài đời thật chứ không phải qua laptop hay hay Ipad nữa , 8 đứa này đứa nào cũng rất vui , vui ra mặt .

1 tháng trước khi kết thúc một một năm , Ở nhà Anh , cô nagf đang ngủ ngon và rất say , giờ ở Mĩ đang là đêm nhưng ở Việt Nam đang là trưa . Anh bật máy bắt sóng với Anh , tiếng chuông báo hiệu làm vỡ bụng luôn cả giấc mơ đẹp của nhỏ . Tỉnh trợn tỉnh thần lần thể xác của Anh giờ đang không ổn định , " Báo động đỏ ..... Báo động đen ..... Báo động vàng ..... " tóm lại đủ mọi loại báo động luôn không thiếu một thứ .

- THĂNG RANH CHÁN SỐNG RỒI HẢ - Anh quát lên phẫn nộ .

- làm cái gì mà khiếp thế - An nhăn nhó .

- đang ngủ mà gọi cái gì , biết nửa đêm rồi hay không hả - Anh cau có .

- thôi thôi , tôi không biết giờ ở đó đang là đêm - An cười trừ .

- vậy thì tốt - Anh nói rồi dụi mắt nòi ngay ngắn trên giường , nhìn vào màn hình laptop .

- có chuyện gì nói nhanh - Anh hỏi .

- bao giờ cô với 3 con nhóc kia về nước - An hỏi .

- 1 tháng nữa - Anh cục lốc .

- về nhớ mua quà cho tôi đó - An nhếch mép dận .

- anh nghĩ anh là ai mà bắt tôi mua quà , mơ đi tên khùng - Anh chửi lại .

- tôi là chủ cô , không nhớ à - An vạ .

- tiện đây tôi nói luôn , anh mà không hủy cái bản hợp đồng tự chế khùng khùng dở dờ ý của anh đi thì tôi không về nước nữa - Anh ra điều kiện .

- cô ra lệnh cho tôi hả , cô nghĩ tôi mong cô về nước lắm chắc - An nói .

- không thì thôi , im mồm cầm sữa rửa chén , tôi còn ngủ , tạm biệt tên điên - Anh nói rồi tắt máy luôn và tiếp tục giấc mơ với anh hoàng tử bạch mã . An đang điên tiết lên .

- Sao ? - Girlpeole hét lên kinh ngạc .

- mày có chắc không - Lan lạnh lùng nói với tên đàn em .

- chắc ạ , em nghe mấy người ngoài đó nói chuyện như vậy ạ - tên đàn em cúi rạp người bẩm báo .

- mày nghe ai nói - Linh cũng hỏi .

- dạ em nghe mấy con người ở nhà các anh ấy nói 1 tháng nữa 4 con ranh đó sẽ về nước - tên đàn em tiếp tục .

- hèn chi đạo này Zaifull tươi tắn ra mặt - Vân bắt đầu .

- tao không hiểu , không tài nào hiểu nổi , sao mà cái ợn mình muốn gắn kết thì dù làm cách nào nó vẫn bị tuột khỏi tay bọn mình còn cái mà bọn mình ghét cay ghét đắng thì nó cứ luôn phăng phất trước mặt thật tức chết đi được - Dương hùng hực phẫn nộ .

- cái bọn nhóc đó suốt ngày làm kì đàn cán mũi bọn mình , không khừ sớm thì có ngày tội mình mất trắng với bọn nó - Lan nói .

- mày tính sao , nói kế hoạch nghe coi , mày luôn có ý tưởng hay mà - Dương nói .

- thẳng kia - Lan gọi .
- dạ có - tên đàn em cung kính .
- mày sang Xin - ga - po sai người giết chết 4 con ranh đó đi , nếu thành công thì thù lao sẽ tăng gấp 10 lần - Lan gian xảo .
- nhưng thưa chị sang Xin - ga -po để làm gì ạ - tên đàn em hỏi .
- thì sang đó giết 4 con nhóc đó chứ làm cái gì , sao mày ngu quá vậy - Linh nổi cáu .
- thưa chị theo như những gì em biết thì 4 con đó hiện giờ đang ở Mi thừa chị - tên đàn em nói .
- sao , bọn nó chuyển sang Mi ư - Dương ngạc nhiên .
- vâng ạ , em đã điều tra kĩ chuyện này và chính mắt em đã nhìn thấy bọn nó ở Mi thừa chị - tên đàn em tiếp tục bẩm báo .
- bọn nó chuyển qua Mi , từ Mi về Việt Nam sẽ đi qua biển , trên biển thì chắc chắn có 1 hòn đảo , tuyệt quá , như vậy kế hoạch của chúng ta sẽ chừng phải hoàn hảo hơn sao - Linh vỗ tay đôm đốp đắc ý .
- ý mày là sao - Dương nhăn mặt hỏi .
- thẳng kia , mày qua Mi điều tra xem bọn nhãi đó sẽ đi máy bay nào , bí mật gài 5 quả bom vào cho tao , nhớ bom nào có lượng bùng phá lớn nhất , gài thời gian sao cho khi vừa ra tới đúng giữa biển thì bom sẽ nổ , xong bọn mày phải thêm người xuống biển vớt mấy con nhãi đó lên , nhốt vào một chỗ naof đó là thiếu xác bọn nó luôn đi - Linh nói kế hoạch .
- vâng thưa chị - tên đàn em nói rồi đi ra .
- kế hoạch này hay lắm lắm - Vân khen .

- tao không tin là lần này bọn nó có thể thoát - Lan cười ranh mãnh . 4 con nhìn nhau mặt xảo tra không tin nổi . Đáng lẽ ra trời không nên tặng bộ da tuyệt đẹp và quàng lên người mấy con quý nhỏ độc ác đó một thân hình đẹp như vậy thật là uổng phí . Đứng là chuyện đời thật khó hiểu . Mới có mười mấy tuổi đầu mà đã toan tính ám sát nhau như vậy thì thật là không ổn chút nào , nếu là con trai thì còn có thể tạm chấp nhận được nhưng đây lại là con gái mới hay chứ . Minhax sẽ ra sao khi kế hoạch này được thực hiện đây , liệu có phải bỏ mạng không , chuyện gì sẽ xảy ra đây nhỉ . Nói có sai đâu , vừa hạnh phúc được có một thời gian ngắn mà mùi và mù của máu đã quay lại .

Hết chương 18 hãy đón đọc chương 19 nhé !

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lanh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Nguy Hiểm .

1 tháng sau .

Kết thúc một năm và tất nhiên Minhax , Zaifull , Girlpeole ddaxt tròn 18 tuổi và không còn là những cô cậu 17 nữa nhớ nhé . Minhax đã hoàn thành xong chương trình lớp 10 tại Mỹ và là học sinh sinh viên lớp 11 rồi , các cô nàng đã hoàn thành xong khóa huấn luyện của thầy Senlenter và hiểu được mục đích của những bài học thầy đưa ra đó là " vô chi khi giữa vào chí tuệ và lòng quyết tâm , nhiệt huyết đánh bại kẻ thù mới trở thành võ giời " chính như vậy thầy đã đưa ra nhưng bài học kì quặc để thử trí thông minh đối đáp của các cô nàng , thầy Senlenter rất rất có thể nói là siêu rất tự hào về 4 cô học trò phá phách của mình . Minhax giờ thì đã võ nghệ cao siêu rồi chắc không sợ những tên mà đen giống như lần trước nữa đâu nhỉ .

Tại sân bay Torreon (TRC) airport - Mỹ .

- các con về cẩn thận nhé , có gì thì nhớ gọi cho ba mẹ - phu nhân Hoàng rung rức tạm biệt các cô con gái .
- ba mẹ ở lại giữ gìn sức khỏe nha - Châu cười tươi và trên tay cô nàng vẫn là chú rắn nhỏ ngoan ngoãn - Hayzai .
- các con đi ba mẹ sẽ nhớ các con lắm đó - ông Lữ vuốt ve con gái và các con gái nuôi .

" xin thông báo chuyến bay S8509BBA , chuyến bay từ Mỹ tới Việt Nam chuyển bị cất cánh xin hành khách mau lên tàu và ổn định chỗ ngồi , xin cmr on , xin nhắc lại ..... " cô phát thanh viên giọng đồng đặc cũng giống cô phát thanh khi nhỏ mới ở Việt bay sang Mỹ vậy , các cây trời con yêu thương trong người các cô cậu trưởng thành rồi , và giờ thì thứ tình cảm đang hiện diện trong lòng họ là tình yêu chí tình yêu thôi học không muốn mất nhau và không muốn đối phương phải khổ sở nhưng nói thật không ai nhận ra điều này . Minhax và Zaifull đang nóng lòng được gặp nhau còn mấy con Girlpeole đang vui mừng hân hoan .

- nè tao thấy cứ bất an sao sao ấy bọn mày ạ - Châu nhăn nhó lo sợ .
- có gì mà bất an , mày yên tâm máy bay ở đây là siêu hạng không thể nào xảy ra sự cố như là hết nhiên liệu hay là nổ động cơ đâu yên tâm - Di trấn an cô bạn nhỏ .
- 3 con bạn chayjk đi trước và lên máy bay .

- vào túi chị nhé , chị sợ nếu ôm em trên tay thì chắc là bệnh viện nhà nước sẽ phải phẫu khẩu nhiều bệnh nhân đấy - Châu nói cười rồi nhẹ nhàng đặt Hayzai vào túi áo , xong cũng nhẹ bước lên máy bay như 3 con kia .

Sân bay Nội Bài - Hà Nội .

- chán quá , tự dung tội mày kéo tao tới đây làm gì , ngồi làm mồi cho muỗi hả - Minh nhăn nhó .

- thẳng kia , trật tự chút đi - Khoa mắng một câu .

- mà sao mấy con nhóc đó lâu quá vậy , chờ suốt hồi nãy rồi - Nhật nhăn nhó .

- ai biết , mấy con mẹ đó chắc giờ vẫn còn ngủ trên giường cũng nên - An cũng bắt đầu .

- liên lạc thử coi - Minh cướp luôn cái Ipad trên tay Khoa và bắt sóng liên lạc với Châu . Nhưng vì là đang ở trên máy bay mà quy tắc của máy bay này là không được nói chuyện hay liên lạc khi đang ở trên máy . Nên rốt cuộc là ..... 0 .

Trời đã ngả về chiều và bắt đầu một màu tối bao trùm lấy khoảng không , Zaifull đã ngồi đợi ở ghế trong sân bay mà chờ Minhax nhưng nhiều máy bay đã hạ cánh lầm rồi mà sao vẫn chưa thấy áy bay mà Minhax đi chứ .

- ôi thời ơi là trời đất ơi là đất , bọn nó đi đâu vậy không biết - Khoa nhăn nhó vò đầu bứt tai .

- hay là bọn nó hủy chuyến bay rồi - Minh nói .

- nếu là hủy chuyến bay thì mấy con mẹ đó phải báo với bọn mình để khỏi mất công đợi chứ - An cũng nói .

- chán quá , thôi về đi có gì thì tính sau - Nhật nói rồi đứng lên .

- ừ về thôi - Khoa cũng tán thành .

- mấy con nhỏ đó mà vác mặt về tao sẽ cho ra bã , hừ - Khoa giờ tay thành nắm đấm thề .

- thôi về đi ông tướng , chi giỏi cái mồm thôi đợi tụi nó về xem coi máy có dám không - Nhật vỗ vai trên .

An đi theo phía sau cười cười nhìn bọn đang trước xong cậu sựng lại . Cậu nhớ ra một chuyện , 1 tháng trước Anh có nói là nếu cậu không hủy bỏ cái hợp đồng thần kinh tự chế đó thì Anh sẽ không bao giờ thêm về nữa và giờ thì cậu vẫn chưa có hủy bỏ nó lẽ nào Anh không về thật . An lo lắng chuyện đó xảy ra , cậu không ngờ Anh lại nói thật nên hồi hận lắc đầu ra về .

Sau khi thay đồ và ăn com xong thẳng thì ngồi lướt wek , chơi game , online ..... nhưng thẳng nào cũng bật TV ỉnh ỏi nhưng không xem , bật cho nó đỡ yên tĩnh thôi .

Minh đang chơi game , game anh hùng người nhện cực hay luôn nó đang chiếm lĩnh hết tâm trí cậu , khá là hấp dẫn .

" Reeng ! reeng " chuông điện thoại của Minh vang lên làm cậu giật cả mình . Chi vì cú đó mà cậu thua ván luôn tức không chịu nổi , quyết phen này phải cho cái tên đầu sỏ phá đám đó một trận . Cậu cầm máy và nghe .

- THẲNG CHÓ NÀO ĐẤY HẢ ..... - Minh chuẩn bị phang cho tên đó một trận thì bị tên đầu dây bên kia ngăn lại , là An .

- trước khi mày tức giận vì tao làm mày thua ván chơi thì mày hãy nghe tao nói đã - An nói coi bộ nghiêm trọng .

- có chuyện gì mà mày làm bộ nghiêm trọng vậy - Minh liền hạ nhiệt .

- mày mở kênh tin tức trong ngày tức là kênh thời sự đó , mở đi - An nói gấp .

- có gì ở đó chứ - Minh bắt đầu lo lắng .

- mày cứ mở đi là mày sẽ biết - An nhanh lo lắng .

- ờ ..... - Minh lơ đãng mở kênh mà An yêu cầu .

" Tin mới nhận , hôm nay máy bay S8509BBA vừa đi tới giữa biển thì máy bay đột nhiên phát nổ , các hành khách cùng phi công và tiếp viên hành không đã rơi xuống biển , máy bay bị không kích bởi 5 quả bom thuộc loại vào cỡ có sự bùng phát lớn nhất thế giới mà giới thị trường đang ra sức nghiêm cấm không bán loại bom này , nhưng không hiểu những quả bom này lại được truyền bán một cách thầm lặng như vậy , hiện giờ cảnh sát đang điều tra vụ việc , điều đáng chú ý ở đây là máy bay đã bị nổ tan bành mảnh vụn vỡ to nhất chưa quá 5 cm , trên máy bay có khoảng 300 hành khách thì có 200 người bị thương 96 người tử thương , tất cả các hành khách đều đã được lực lượng chức năng tới ứng cứu và đã được vớt lên bờ , chỉ duy có 4 hành khách còn lại là vẫn chưa được tìm thấy xác , theo điều tra và điểm số thì 4 hành khách còn lại là 4 công chúa đương gia người sẽ kế thừa tập đoàn Santroan . Biệt danh Trương Thị Mỹ Trân , Mỹ Thị Bảo Châu , Lữ Thiên Di và Hoàng Tuyết Anh . Có nhiều thuyết minh cho rằng 4 cô công chúa đã bị nổ tung xác hoặc là đã bị đánh bật và rơi vào một hòn đảo nào đó , nhưng họ lại không thể đưa ra một lí lẽ hoặc căn cứ nào chứng minh 4 cô công chúa đương gia bị đánh bật lên bờ , do đó rất có nhiều khả năng và nguy cơ là các cô công chúa đã bị nổ tung xác , nguy cơ tỉ lệ sống sót giờ chỉ là 0.0001 % , khi những công chúa chết thì có nghĩa tập đoàn Santroan không có người thừa kế , và tập đoàn Santroan đang đứng trước nguy cơ phá sản , cổ phiếu trên sàn không ngừng giảm , có lẽ nếu trong vòng 4 ngày tới nếu các cô công chúa không trở lại thì tập đoàn Santroan - tập đoàn lớn và hùng mạnh một thời tung hoành khắp trái đất trên thương trường sẽ chính thức phá sản ..... "

" CHOANG ! " cốc nước trái cây ép mát lạnh đang nằm gọn trong tay Minh và đang được cậu nhắm nhĩ thưởng thức đột nhiên rơi luôn xuống đất , lòng bàn tay Minh không còn đủ chặt để giữ nó nữa , nước đổ lênh láng , mảnh thủy tinh đã đâm vào chân cậu nhưng nó chẳng thể làm cậu trở lại bình thường . Minh vẫn ngồi đó , mắt nhìn dán vào màn hình TV đang chiếu những hình ảnh của vụ tai nạn , con mắt cậu hiện rõ hình ảnh đó , nó đứng im không hề nhay nháy hoặc có một biểu hiện nào chứng tỏ nó sắp động đậy . Minh ngồi đó , một con người bằng xương bằng thịt sống đời bình thường mà giờ như là một tảng đá vừa mới được hoàn thành , từ hai hàng mi , một thứ nước chảy xuống lần dài trên má cậu . Đây là thể loại gì , Châu sống hay chết thì liên quan gì tới cậu mà cậu lại phải như vậy , chính cậu cũng chẳng hiểu nổi nữa , giờ thì con tim cậu ddaang ương bướng , nó không chịu nghe theo lời sai bảo của cậu nữa nhưng hình như nó bị thương , nó rất đau , đau lắm , cực kì đau , đau như là có ai đó đang nắm chặt tim cậu trong tay và bóp nát vậy . Sao vậy chứ .

- hừ - Minh cười nhếch mép một cái - làm gì có chuyện đó chứ , đài truyền thông bây giờ sao toàn là lừa bịp bợm điều toa hết vậy nhì - Minh tự nhủ .

- LỪ KHÓN NẠN - Minh hét lên nước mắt chảy ròng ròng không ngừng , cậu vung tay gạt mạnh các thứ trên bàn xuống đất , các thứ đó đều là đồ thủy tinh bằng sứ bằng sành nên khi va chạm mạnh thì vỡ tan luôn .

- thẳng chó nào ..... thẳng chó nào dám gài bom lên máy bay chứ ..... mà mà để ông phát hiện thì ..... thì dù tao có phải xuống tận 18 tầng địa ngục thì tao cũng sẽ lôi mày xuống và cho mày một trận ..... THẮNG KHÓN NẠN ..... - Minh hét lên , cậu đang bị nhấn chìm trong hoảng loạn , cậu vò đầu bứt tai , đập phá hết mọi thứ trong nhà , trông cậu giờ lúc này cứ như một con sư tử bị tiêm thuốc kích thích và phát điên vậy , bất cứ cái gì lọt vào mắt cậu cũng đều tàn đời hết . Đây là kiểu gì , cái loại tình trạng này có thể cho là đang đau khổ vì người yêu chết không đây ? .

- anh Minh - Ván hốt hoảng chạy vào nhà , nhỏ ngồi xuống túm tay Minh , nhỏ chắc rằng Minh đã xem cái bản tin nóng hổi vừa thổi vừa nghe đó thì nhỏ chắc là Minh đang ha hả cười sung sướng nên nhỏ định qua giả bộ thương xót rồi ăn mừng với Minh , ai ngờ vừa vào tới nhà thì nhỏ nghĩ mắt mình có vấn đề , nhà cửa đồ đạc bị tan nát tong bòng queo , thấy lạ nhỏ

chạy ngay vào nhà không cần xin phép hay bấm báo gì , thấy Minh đang đập phá đồ đạc như một con thú điên thì hốt hoảng chạy lại .

- anh Minh anh có sao không , anh chảy máu rồi nè , anh có sao không , anh Minh - nhỏ Vân lo lắng hỏi .

- TRÁNH RA - Minh quát lên vùng tay khỏi tay Vân làm nhỏ lộn một phát ra luôn .

- anh bị sao vậy - Vân càng lo lắng .

- con tiện nhân , mày là đồ quỷ đội lốt người , mày đừng tưởng có thể qua mặt được tao , tao biết chính mày và 3 con quỷ điên bạn mày đã cài bom lên máy bay - Minh chỉ tay vào Vân hăng hốc từ giận nói .

- anh ..... anh nói cái gì thế ..... em ..... không phải em ..... - Vân sợ tái mặt , sao mà Minh biết được chuyện nhỏ với 3 con bạn đã gây ra chứ .

- mày nghĩ tao ngu tới mức bị mày lừa hả ? - Minh tức giận , trông cậu thật khác xa với lúc trước .

- anh ..... anh phải tin ..... em ..... em ....em .....em không làm gì cả - Vân vẫn chối cãi nhỏ đang không hiểu tại sao Minh lại nói như vậy , chẳng lẽ Minh đã cho người theo dõi nhỏ với mấy con bạn , nhỏ sợ tới nỗi mặt mày trắng bệch như người sắp chết , người ngợp run cầm cập . Minh chạy liền một mạch lên trên phòng , mở cửa và lục lọi tìm một thứ gì đó , Vân sợ hãi chỉ biết bây giờ điều cần làm là rời khỏi đây trước khi quá muộn , đang run rẩy từng bước đi ra thì đã lại bị ai từm tóc giật ngược lại phía sau .

- Á ..... - Vân hét lên vì đau , nòng súng đã dí sát vào một bệ thái dương của nhỏ , cổ nhỏ thì bị một bàn tay khác , rất mạnh và chắc bóp chặt .

- tao không nghĩ rằng sẽ có ngày tao phải dùng tới cái này , mày sẽ là người hưởng diễm phúc đầu tiên mà nó bạn cho đấy , tao phải giết chết mày - Minh nói mặt hầm hầm sát khí , trông cậu giống như là một cái gì đó , nói là hồ hay sư tử thì không đúng là nói là người thì cũng không phải là đúng mà kiểu thể loại như là biến thành một thứ khác vậy đại khái là thế .

- anh ..... Anh Minh ..... khụ khụ ..... không phải em mà ..... là 3 con đó chứ em không là gì hết ..... khụ khụ là ..... là bọn nó xui em ..... - Vân vừa sặc sụa vì ngẹt thở vừa khai tuốt tuốt ra để thoát chết .

- đằng nào thì mày cũng có chân trong chuyện này , tao sẽ giết mày rồi kết liễu nốt 3 con kia - Minh cười ranh mãnh , tay cậu đã gần kề với cái nùm cò chuẩn bị bắn .

- tha cho em - Vân khóc sụt sùi , sợ hãi , người run không thể tả nổi , mắt nhắm tịt đợi cái chết .

- Vân - Minh tự nhiên hỏi ngớ , giọng nhẹ nhàng .

- tha cho em - Vân vẫn chưa nhận ra sự khác lạ này vẫn cứ sợ hãi mắt nhắm tịt là không biết trời chắng sao gì cả .

- anh ..... anh đang làm gì thế này - Minh buông nhỏ ra và nhìn lại hành động của mình , nhăn mặt .

- anh ... Minh - Vân run run giọng dần mở mắt .

- anh ..... anh xin lỗi ... anh không biết ..... anh ..... sao anh lại cầm cái này chứ ..... - Minh tái mặt nhìn khẩu súng trên tay .

- anh có làm gì em chưa - Minh hỏi ngay Vân , sợ rằng mình đã bắn hoặc đánh cô nàng .

- hồi nãy anh định giết em - Vân khựng gổì thờ dốc lấy lại sức .

- anh ..... anh xin lỗi em có sao không - Minh vội chạy lại đỡ nhỏ đứng dậy , ngồi lên ghế .

- anh có nhớ hồi nãy anh nói gì không - Vân hỏi nghi .

- anh đã nói cái gì hả - Minh nhăn nhó hỏi .

- vậy anh có nhớ em đã nói gì hồi nãy không - Vân lại hỏi .

- không , hồi nãy anh đáng sợ lắm sao - Minh hỏi , cậu lúc này đang ức chế cậu không biết và cũng không hiểu một cái gì khác , cậu ngồi xuống cạnh Vân .

- máy bay của Châu bị nổ , không tìm thấy xác của cô ấy và 3 con bạn , anh thấy thế nào - Vân hỏi , giờ thì nhỏ đã hoàn hồn .

- ..... - Minh im lặng không nói gì nước mắt bắt đầu tuôn rơi .

- anh yêu cô ta rồi sao - Vân hỏi luôn , nhăn mặt khó chịu .

- ..... - Minh vẫn không nói gì , ngồi im như tượng , mắt cú nhìn chăm chăm vào một vật .

- anh Minh , em ở đây nè , em không có ở đó , nè xin chào , em là người , người anh có hiểu không và em cũng đang nói chuyện với người chứ em không có nói chuyện với cái cây hay cục đá , anh hiểu không , em nói mà anh không nghe sao - Vân xoay đầu Minh về phía nhỏ , nói . Câu nói khá là hài hước , Minh nghe mà bật cười nhưng không lớn , nghĩ kĩ thì không phải cười vì vui . Vân bỏ ra đứng lên trước mặt Minh .

- em ở đây , còn sống , em đã ở cạnh anh mọi lúc , còn cô ta , cô ta ở đâu chứ , 1 năm qua đối với anh em chỉ có thể là một người bạn một người em gái thôi à , anh không có một chút tình cảm gì với em hết sao , vậy mà cô ta sao anh dành nhiều tình cảm cho cô ta vậy chứ , chỉ vì cô ta mà sít nữa giết chết em , anh không thấy rằng mình quá bất công hay sao , hả - Vân quát nói - Minh à , em xin anh , em xin anh hãy yêu em đi , em đã làm mọi cách rồi , cô ta giờ đã chết , cô ta chết rồi , không còn cái gì khiến anh phải ray rứt đắn đo khi anh tiến tới với em đâu Minh à - Vân cố gắng nói .

- Vân à , anh xin lỗi nhưng em không phải Châu , anh chỉ yêu mỗi cô ấy thôi , anh không yêu em và cũng không có cái gì gọi là tình cảm yêu đương nhăng nhit của anh dành cho em cả - Minh cố gắng nói cho cô nàng kia hiểu .

- không , không phải thế , anh cũng thích em mà đúng chứ - Vân cố gượng cười .

- không , với anh em chỉ là một người bạn không hơn không kém , thế giới này chỉ có một Châu thôi không có người thứ hai đâu - Minh vẫn thản nhiên nói .

- em không cần người thứ 2 một con đã một đứt hơi để giết chết rồi sinh ra con thứ 2 để có mà phát điên à - Vân nổi nóng .

- em nói cái gì cơ - Minh ngồi thẳng luôn . Nghi ngờ về câu nói đó

- à ..... ý .... ý em là một mình cô ấy đã làm anh khổ rồi sinh ra người nữa thì chắc anh sẽ phát điên vì khổ đó mà - Vân có viện cớ .

- anh mệt rồi, em về cẩn thận - Minh nói thờ phào, đứng lên đi lên lầu nhưng bị Vân dùng sức kéo lại đẩy cậu xuống ghế và nhỏ hôn cậu, nhỏ ghì chặt cậu siết chặt môi cậu với môi nhỏ, cảnh này cũng giống cái lúc mà Minh với Châu ở trong xe vậy ấy, Minh nhớ lại, cậu khóc lại khóc, cậu bị bắt lực cậu chán lắm rồi, mệt mỏi và không còn sức, 30 giây trôi qua rồi nhưng Vân vẫn không chịu buông ra, nó khá là dai, bỗng nhiên Minh nhắm mắt lại, cậu đã bị nhắm, cậu nhắm đó là Châu chứ không phải Vân, 1 phút sau, Vân bị cậu đẩy ra, ngã luôn xuống đất .

- đừng bao giờ dờ cái trò này nữa, cút đi - Minh lại như lúc này, đáng sợ .

- rồi sẽ có lúc anh sẽ phải yêu em vì trong cái thế giới này không có ai xứng với anh hơn em kể cả con nhãi mắt ranh hồn xược họ Mỹ đó cũng không - Vân nói mạnh đứng lên lấy túi xách và đi một mạch về nhà, nhỏ đi khá nhanh nên Minh cũng chẳng phát hiện nhỏ đang cười sung sướng mà chắc có nhìn thấy cũng không hiểu vì sao nhỏ cười đầu .

- ước gì là em, chứ không phải cô ta, Châu à - Minh đưa tay quệt ngang môi rồi ngồi đó .

Căn nhà với một đồng đồ nát ầy vẫn nằm yên vị trí . Bấy giờ thì thấy phát hiện một biệt tài mới của Minh, khi nổi giận, sự tức giận lên tới cực điểm thì Minh mất hết luôn lí trí, cậu sẽ bị biến thành một con người khác, khi bị mất lí trí cậu nói gì cũng đúng làm gì cũng chuẩn nhưng cậu không biết, cậu không biết mình nói gì và cũng chẳng biết chuyện gì xảy ra khi bị mất lí trí, cái này cũng giống như người bị say, sau một đêm thì chẳng nhớ gì còn các khoản khác thì không giống . Chuyện này sẽ đi về đâu .

Hết chương 19, hãy đọc tiếp chương 20 nhé !

Bạn đang đọc truyện *Từ Đại Yêu Tình Lạnh Chanh Và Từ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Thông Sản Kế .

" RÀ ÀO " tiếng nước đổ .

- ừ ..... ư .....

- ơ .... khụ khụ ..... đây là đầu mà tối thui vậy nè ..... khụ ..... khụ - Châu cựa quậy rên rì . Mát bắt đầu mờ .

- quái, trời mất điện sao - Châu bắt đầu tiếp nhận tình hình .

- um ..... khụ ..... khụ ..... - Di và 2 nàng còn lại cũng bắt đầu tỉnh .

- ó ..... tụi mình ở đâu mà tối thui vậy hả - Di cũng bắt đầu .

- tao nhớ lúc bọn mình vẫn còn trên máy bay, sau đó máy bay phát nổ, tụi mình và mọi người cùng rơi xuống nước, như vậy có nghĩa là ..... - Trần nhớ lại .

- đây là địa ngục - 3 con cùng nhìn nhau sợ hãi .

- nhưng bọn mình là người tốt mà, bọn mình có làm cái gì ác độc đâu mà bị đẩy xuống địa ngục vậy ta - Anh nhăn nhó .

- chắc đây là thiên đường chứ không phải địa ngục đâu - Di thắc mắc .

- nhưng thiên đường làm gì mà đen thui vậy, hay đây là cách trang trí mới của thiên đường ta - Trần cười tươi nói .

- à mà nhỏ Châu đâu, sao không nghe thấy tiếng nó vậy à - Anh sứt nhó .

- Châu, Châu à - Di hỏi dò, vì tối quá nên bọn nó không thể nhìn thấy bất cứ thứ gì .

- ..... - Châu đang mệt vì kiệt sức, chỗ nhỏ ngồi chính là chỗ đặt bom cho nên là nhỏ bị thương nặng nhất, đang mệt với lại hồi nãy bị dội nước lạnh nên giờ đang nằm im, mắt lim dim .

- Châu ? - Di gọi lại .

- ..... - vẫn im lặng .

- chắc nó không có ở đây - Trần nghi .

- vậy nó ở đâu - Di hỏi .

- chẳng lẽ nó đã chết - Anh bức xúc .

- tụi mình cùng chết đây còn gì và chúng ta đang ở một nơi không rõ nguồn gốc - Trần nói .

- bọn mày lải nhải đủ chưa - Châu đã bớt mệt giờ đang ngồi dựa vào tường .

- con nào đấy - 3 con sợ hãi đồng thanh .

- con ma - Châu cười đùa .

- Á MA ..... MA ..... MÁ OI - 3 con cùng hoảng cùng hét toáng lên .

- bọn mày đúng là tai nạn máy bay xong thì đúng là trí thông minh của bọn mày bị giảm đi 99,9 % luôn rồi - Châu cười trừ .

- con nhỏ Châu đáng ghét - Di cắn nhai .

- sao hỏi này tại tao gọi mà mày không lên tiếng vậy - Trần hỏi .

- tao mệt quá nên không buồn trả lời đó mà - Châu cười .

- mày nghĩ đây là thiên đường hay địa ngục hả - Anh dò hỏi ý kiến .

- ờ theo tao á , thiên đường và địa ngục thì chỉ có trong giở tưởng thôi , còn ngoài đời thật thì không có hoặc có thật nhưng tại mình không biết chẳng hạn ..... - Châu đang nói thì bị ngắt .

- mày nói thẳng ra đi cho bọn tao xin , tao biết mày đọc nhiều sách hiểu biết nhiều nhưng bọn tao không cần nghe mày lí giải hiểu chưa , mày nghĩ chỗ này là chỗ nào - Di cau có .

- thì theo tao là bọn mình chưa chết , vẫn còn sống và đây là trần gian - Châu thần nhiên như cô tiên .

- sao được , bọn mình ngồi đúng chỗ đặt máy bay , xong lại còn rơi xuống biển như vậy mà vẫn còn sống sao - Trần nghi .

- tao thấy ..... - Anh định nói gì đó và cô nàng định ngồi theo kiểu khác chứ ngồi kiểu này bắt đầu tê chân rồi đó nghe nhưng không cử động được .

- thấy gì hả - Di hỏi .

- tao bị trôi - Anh sững người - ty chân đều bị trôi hết .

- hả - 3 con còn lại ngạc nhiên và cũng thử cử động kết quả , phát hiện chân tay đều bị trôi .

- vậy là sao - Di sợ hãi - bọn mình bị bắt ? - Di đoán mò.

" Tách " công tắc đèn bật lên , đã có ánh sáng giúp bọn nó tiếp nhận tình hình theo cách tốt hơn nhưng vì là đang tối mà tự dưng sáng bừng lên cho nên là bị chói mắt .

- thông minh lắm , không hổ danh công chúa đương gia của tập đoàn Santroan danh giá tẹo nào - một tên cao to lực lưỡng , trên người hằn mặc toàn đồ đen , phía sau tên đó là mấy tên khác cũng toàn màu đen trên người , đề ý mới thấy trên mắt tên đứng trước mà lên tiếng hỏi này có một vết sẹo dài từ mắt trái xuống trông tòm vãi chảy ra .

- lại thuộc kiểu cục đất sét đen đây mà - Di cười tươi dựa người .

Giờ mới thấy bọn nó ngồi trong một căn nhà một gian cụ thể hơn đó là nhà lá , dựng bằng lá tre nếu đốt lửa lên thì 1 phút sau cháy rụi thành tro luôn . Căn nhà bé xíu chắc có 18 mét vuông là cùng khuôn khổ theo chiều hình chữ nhật , cánh cửa ra vào chings được làm từ cái nan tre kết lại chiều dài khoảng 2 mét chiều rộng khoảng 1 mét , chặt đã man , nóc trần nhà nạm nhện , nheo nhóc bám đầy nhưng không nhiều cho lắm chứng tỏ căn nhà này dựng lên cách đây chắc cũng chỉ có 2 tuần là nhiều lắm rồi .

- ai thuê - Châu hỏi giọng lặng như băng

- con nhãi ranh mày nói cái gì - 1 tên phía sau nói , gọi tắt hần là a nhé , cho tiện .

- hử , còn hỏi sao , bọn tao với bọn mày không thù không oán mặt mũi còn không biết vậy mà tự dưng ..... à đúng rồi vậy là tao hiểu có kẻ nào đó đã bỏ tiền với giá cao ngất trời thuê bọn mày đi cài bom vào máy bay để bọn tao bị rơi xuống biển sau đó bọn mày sẽ ra đó vớt bọn tao lên và dựng lên cái nhà lá này nhốt bọn tao ở đây chắc là ..... chắc là để ..... để ..... để thiêu xác chứ gì - Châu nói mặt lạnh như tiền sát khí đằng đằng , mấy tên bắt cóc cùng với 3 con bạn im lặng nhìn Châu , người gì đầu mà thông minh dữ vậy .

- con này ..... thông minh - một tên khác nói mặt vẫn chưa hết xi mơ đơ , gọi tắt hần là b nhé , cũng vì là cho tiện .

- thẳng đầu sỏ thông minh đấy , nghĩ ra cả cái kế này cơ , nhưng mà sao toàn dùng đồ cò lỗ sĩ vậy , mấy cái trò trẻ con này trong sách đây đó - Châu nhăn mặt , chê bai , thì ra nhỏ biết cũng là vì nhỏ đọc sách sao , tưởng nhỏ chỉ thích đọc truyện tranh hài thôi chứ ngay cả mấy cái trò này cũng biết luôn , siêu ghê .

- bây giờ thì cho dù mày có phát hiện ra đi chẳng nữa mày với mấy con nhỏ bạn của mày cũng sẽ bị thiêu chết thôi , muộn quá rồi - 1 tên khác nữa , hần là tên còn lại gọi tắt là c , lí do cũng vì tiện nốt .

- ờ , chẳng sao dù gì thì bọn tao cũng chết một lần rồi chết nốt lần nữa cũng chẳng sao - Di cười mỉa .

- mấy con này gan dữ hả - tên mặt có sẹo nói .

- tất nhiên không giống lũ chúng mày , một lũ nhát gan , nhìn tại mày vậy thôi chứ tao biết chắc nếu bọn mày ở trong hoàn cảnh này sẽ kêu van í ới - Anh vẹo giọng .

- một lũ đầu to mà óc như quả nho - Trần chọc tức .

- mấy con này ..... kệ dù gì bọn mày cũng sắp chết cho sướng bã mồm đi cũng được , bọn bay ra ngoài thi hành nhiệm vụ - tên b noisphaayr tay và cùng 3 thằng kia định đi ra ngoài .

- khoan đã - Châu ngăn .

- muốn gì - tên c vênh mặt .

- các anh đẹp trai yêu quý à , bây giờ thì dù các anh có muốn giết bọn em cũng được nhưng trước khi chết em có một tâm nguyện muốn thực hiện - Châu giả bộ , giọng ngọt sớt sớt son luôn , mắt long lanh như giọt sương sớm ban mai .

- ừ các anh đấy , em muốn gì bọn anh chiều tuốt ngoại trừ việc thả các em đi - 4 tên cười nhe răng đáp lại , thấy mà khiếp đúng là lũ món sặc .

- không không cần cao cả như vậy đâu , chả là em có một con gấu tét đi , em bị mất nó hình như là lúc các anh mang bọn em về nhốt ở đây đó nên chắc chắn là nó chỉ ở trong hòn đảo này thôi , em rất yêu quý nó nếu em chết em cũng muốn chết chung với nó , các anh có thể tìm nó về cho em được hông zậy các anh thân yêu , đẹp trai - Châu gắng từng chữ nói và cố gắng để giọng thật tự nhiên và trong trẻo đáng yêu .

- định lừa bọn này hả , bọn này đi thì mấy cô em tháo dây trói bỏ trốn hả - tên có sẹo chống tay cười khềnh ra về ta đây thông minh , ặc .

- không các anh có thể xích bọn tôi lại , muốn dùng bao nhiêu dây xích cũng được - Châu cười khoái trá .

- được , mang dây xích lại đây - tên a ra lệnh , mấy tên đó mang vào hàng tá dây xích toàn là hàng độc không à , to mà còn chắc , mấy tên đó trói Minhax bằng dây xích rồi chia nhau đi tìm con gấu tét đi theo nguyện vọng cuối đời . Khi mấy tên đó đi rồi Châu thờ phào nhẹ nhõm .

- bọn tao ngồi nghe mày nói mà nổi cả da gà - Di nhún vai .

- tới chính tao cũng muốn chết khi tao nói mấy từ đó , kinh không tả nổi - Châu cười .

- mày nghĩ ra trò gì hả - Trần hỏi .

- Hayzai - Châu gọi , chú rắn nhỏ trong túi cô nàng bỏ ra trườn trên tay và lên tới vai , tài ghê , bị như vậy mà chú rắn này vẫn không sao .

- còi trói đi - Châu ra lệnh .

con rắn từ từ bò xuống chỗ dây xích .

- mày nghĩ sao mà kêu Hayzai còi đồng xích này chứ - Anh ngạc nhiên .

- vậy là mày không biết rồi , Hayzai là một con rắn đặc biệt , nó không có trong sách thể giới động vật mà nó ở trong sách động vật tuyệt chủng , nó là con cuối cùng của dòng rắn độc nhất thế giới , không ở đâu có con rắn thứ 2 , nọc độc của nó có thể giết chết cả một con voi trong nháy mắt , không chỉ có tác dụng với thi thể sống nó còn có tác dụng với đồ vật , cho dù mấy tên đó có cái xích chặt thế nào , nhiều tới đâu thì cũng chỉ trong nháy mắt nọc độc của Hayzai sẽ làm cho cái đồng đó xù vào biến thành như kiềng lá khô ấy - Châu nói .

- đúng là " thức khuya mới biết đêm dài ở lâu mới biết là độc rất cao " không ai hiểu rõ tường tận Hayzai như mày - Trần nói .

Bọn nó cười nhìn nhau , khoái trá , đúng vậy trong nháy mắt Hayzai đã biến cái đồng dây xích đó thành một đồng sắt vụn mà có khi ngay cả bà đồng nát cũng không nhận ra trước kia cái đồng đó là sắt . Minh đứng dậy nhưng vì ngồi lâu quá nên chân tê , mãi mới vực dậy được . Bọn nó phui quần ó và mở cửa đi ra , đi bằng cửa chính mở ra thì thấy ngay mấy tên kia vừa mới về tới nơi , giờ thì mấy chú đất sét móm sặc đã biết mình bị lừa cho nên quay về ngay .

- thì ra là mày lừa bọn tao - tên có sẹo tức giận .

- cái đồ óc bả đậu như bọn mày thì làm sao mà không thể không bị mắc lừa được - Di chống tay nói chộc tức

- mấy con nhãi ranh , bọn mày bị phát hiện rồi , dù giờ có coi trói được đi chăng nữa thì bọn mày cũng bị bắt lại thôi - tên c nói cười khinh khinh .

- để xem 4 tên vô dụng như bọn mày có lấy được tới cả một sợi tóc của bọn tao không đã - Trần thách thức .

- à mỹ con này mạnh mẽ quá ha , để xem , lên đi anh em - tên mặt có sẹo nói phẩy tay một cái , một lũ đấng sao tới cả chục tên không biết ở đâu chui ra mà xông lên , nhưng giờ thì khỏi nói với vô dai đen của ông thầy Senlenter cay nghiệt nghiêm khắc được truyền dạy vào tay trọn vẹn như vậy thì cho dù chỗ đó có tới 500 tên nữa thì cũng vứt . 1 phút sau toàn bộ bị Minhax đánh tan bành tơi xác , nằm phục dưới chân , bọn này cũng bắt đầu thấy mỗi chân và mỗi tay rồi đấy .

- về mà bú sữa mẹ đi cung đi còn chưa vững mà còn đòi đánh với bọn chị à , khó hơn là mò kim đáy biển đấy cung ơi - Anh lắc đầu nói , Minhax quay đi . Thì ra bọn nó đang ở trên một hòn đảo hoang , cây cối um tùm rập rập , không một bóng người , có thể là có vài con thú hoang cũng nên .

- bọn mình về bằng cách nào đây - Di và 3 con bạn giờ đã đứng trước biển nhưng không biết quay trở về đất liền kiểu gì .

- ời , hay là cứ đợi đi bao giờ có người tới cứu thì về - Châu ngồi phịch xuống đất .

- mày nói cứ như là dễ lắm ấy , sao mọi người biết bọn mình ở đây mà tới cứu - Trần cũng nhăn nhó ngồi phịch xuống .

- nếu bọn mình không về kịp trước 4 ngày thì ..... - Anh buộc miệng nói , xong khựng lại , 4 con nhìn nhau .

- Tập đoàn Santroan - 4 chị đồng thanh lo lắng .

- tập đoàn Santroan sẽ phá sản mất - Di nhăn mặt khóc không thành tiếng .

- làm sao đây , làm sao bây giờ - Trần cũng vọng vẹo theo .

- thôi đi lo gì còn tới 4 ngày nữa để trở về mà , rồi sẽ có người tới cứu chúng ta thôi , nhân tiện đây sao không đi chơi chút cho vui nhì - Anh đứng phắt dậy an ủi lũ bạn .

- đi thì đi sợ gì , nghịch chỗ đã vào vì không có ai ngăn bọn mình đâu - Châu đứng lên tán hường ý kiến .

- ok - Di và Trần cũng tươi cười theo và cũng đứng lên chạy theo 2 con đi trước .

Giờ nói về mấy tên bị đánh kia nhé ! .

Sau khi tỉnh lại thì tên nào mình mấy cũng tìm bầm , tên mặt có sẹo rút điện thoại ra bấm báo sự việc .

- thưa chị - tên đó nói .

- sao rồi , xong hết chưa , làm tốt lắm về đây mà nhận tiền lương , bọn chị đã tặng thêm cho rồi đấy - Linh bắt mấy cười hạnh phúc , bên cạnh nhỏ 3 con quý kia cũng có mặt .

- không , chị ơi bọn nó chạy thoát rồi - tên đó nói .

- SAO ? - Linh hết hoảng .

- bọn nó đã còi trói được và đã chạy thoát thưa chị - tên đó sợ .

- bọn mày đúng là một lũ vô dụng , vô tích sự , đi chết hết đi - Linh mắng .

- bây giờ tính sao hả chị - tên đó hỏi .

- đưa tao ..... - Lan cướp máy - nếu tao không nhằm thì hình như cái hòn đảo đó là một khu rừng , bọn con nhãi đó chưa thể rời đảo được vì bọn nó không thể về đất liền , hãy đốt cháy khu rừng đó cho tao - Lan cười ma mãnh .

- vâng thưa chị - tên đó nói rồi cúp máy , hần sai đàn em đi kiếm một chút củi và sai một số tên về đất liền mua tới cả chục thùng dầu hỏa . Hần sai bọn đàn em rải đồ dầu khắp các nơi chỗ nào cũng có các đường dầu chảy theo lối hình ngoằn ngoèo nhưng không đứt , chủ yếu bám vào các gốc cây là nhiều .

- bật diêm đốt lên cho tao - tên đầu sỏ ra lệnh , quái nhĩ hần sai người đi kiếm củi rồi cuộc cũng chẳng để làm gì , diêm vừa vút xuống đất nhanh chóng bắt được dung dịch dầu hỏa cháy bùng lên , ngọn này nối ngọn , cứ như thế dần dần các cây lớn nhỏ bốc cháy

Đám cháy không thể lan nhanh cho nên vẫn có chỗ chưa cháy . Minhax tung tăng nắm tay nhau đi dạo một vòng quanh rừng , nhớ hồi bé tí bọn nó cũng vậy dắt tay nhau chạy vào rừng chơi , mọi người đồ nhào như phát điên đi tìm , bọn nó đã gặp thú rừng bị mấy con thú đuổi đứt hơi và cuối cùng thì leo lên lưng mấy con hổ báo cười như cười ngựa gỗ vậy , nhớ lại mới thấy buồn cười , đúng là lúc trẻ con thì thật sướng thích làm gì thì làm mà không sợ ai là rầy .

- ước gì bây giờ quay ngược thời gian trở lại lúc tụi mình 3 tuổi nhĩ - Di ao ước .

- nhớ lại cái lúc tụi mình vào rừng chơi ấy , đầu tiên bị báo đuổi rồi tới hổ sau đó lại tới rắn hổ mang , sau đó thì có thể cười hổ , hay thệt lúc ấy , xong rồi thì nhặt được Hayzai - Trần kể lại .

- ước gì tụi mình bị yểm bùa , bé xiu mãi không bao giờ lớn thì hay quá - Anh cũng hùa theo .

- không lớn lên rồi cũng vui lắm chứ , được bay nhảy khắp nơi mà không làm phiền tới ai , vui lắm - Châu cười dịu .

- và còn có thể cưa đồ anh Minh nhà mày nữa - Trần chọc ngoáy trêu .

- mày nói cái gì thế hả , ông ta có phải cái cây đầu mà tao cưa được , có khi cưa xong thì lò phọt ruột mà chết luôn ý - Châu nhăn nhó ,nhặt sát khí nhìn con bạn , thực ra Châu đã hiểu ý của con bạn rồi nhưng mà nói lái đi ấy mà .

- thôi đi , tao nghĩ mày đủ thông minh để hiểu cau nói của tao chứ - Trần cười ma mãnh .

- mày không cần giấu nữa đâu , bọn tao biết mày thích tên đó rồi - Di nói , cười từ từ .

- đúng rồi , lần này thoát nạn trở về mau nói rõ tình cảm với ông ta đi không mất trắng như chơi đẩy con ạ - Anh cũng hùa theo .

- ba con kia , bọn mày hùa nhau trêu tao , bọn mày nói toàn những chuyện linh tinh không à ..... tao ..... tao ..... tao thì làm sao mà ..... - Châu mặt đỏ ửng lấp bắp .

- làm sao mà không thích được , đúng không nào - Di nói tiếp .

- bọn nhãi ranh , không chơi với bọn mày nữa - Châu tức giận quay mặt bỏ đi , gườ gườ . Bóng nhỏ nhanh chóng biến mất sau hàng cây .

- con này , thích thì cứ nói thẳng ra , còn bày đặt - Anh cười phá lên .

- đừng có chọc nó nữa , tao cũng biết hết tin đen của bọn mày rồi , bọn mày thì có khác gì nó đâu , cùng một ruộc với nhau thôi , chẳng qua hoàng tử bạch mã là hơi khác chút à - Di vuốt ve lọn tóc , liêu xiêu đi trước , và Di đã bị ném một bài học cực kì nhớ đời có thể coi rằng bài học từ 2 con bạn này đã in đậm trong trí não Di rồi không quên nổi đâu .

- bọn nhóc con . đáng ghét - Châu dỗi giận bực tức vừa đi vừa cằn nhằn

- quái nhĩ , sao gốc cây nào cũng có nước đỏ thế này - Châu bắt đầu ngạc nhiên , nhớ lại gần đồng nước ướt đỏ nhúng 1 ngón tay vào cho ướt rồi thử ngửi .

- mùi dầu hỏa mà - Châu ngơ ngơ , xong nhỏ bắt đầu ngửi thấy mùi khói , nhỏ ngo quanh và phát hiện một số cái cây đang bị bốc cháy .

- thôi chết rồi , khu rừng bị cháy - Châu hoảng sợ đứng lên vội chạy đi tìm lũ bạn .

Hết chương 20 , hãy đọc tiếp chương 21 nhé .

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 21: Tình Bạn Và Tình Yêu .

- nhỏ Châu chạy đâu rồi không biết - Di cùng 2 con bạn đang chạy đi tìm Châu , 3 con này đã phát hiện ra đám cháy và đám cháy này mỗi lúc một to .

- không biết nó có xảy ra chuyện gì không biết - Trần lo lắng nói .

- chắc không đâu , nhỏ Châu không phải là một đứa muốn chết là chết đâu - Anh an ủi 2 cô bạn .

Đám cháy lan tỏa mỗi lúc một to , các cây trong rừng lần lượt bốc cháy , khói dâng cao và bốc lên tận mây xanh . Trong đất liền người ta cũng đã phát hiện ra đám khói nhưng không chắc là có phải do lửa cháy hay không vì họ không nhìn thấy hòn đảo và càng không thể nhìn thấy đám cháy đang sôi động nhiệt huyết trong tim , thỏa sức bốc cháy . Nếu biết có lửa thì đội cứu hộ an toàn an ninh sẽ tới ngay với chiếc trực thăng đầy nước để dập tắt đám cháy , vì đám cháy này không phải cháy nhà hay cháy một cái gì bình thường mà nó cháy cả một khu rừng cho nên đương nhiên là không thể dùng ống dẫn nước mà phụt như mọi khi được mà phải nhờ tới trực thăng . Mọi người không biết rõ có phải cháy hay không nên cần phải cử người đi xem xét hiện trường . Mọi người đang đau đầu vì chuyện mất tích không tìm thấy xác của Minhax , nên chẳng ai còn hơi đâu mà lo mấy chuyện bao đồng , Sau khi Minhax bị rơi xuống biển , nhiều người phán đoán là các cô ằng đã chết , ai cũng buồn mà chẳng hiểu sao mấy con nhóc phá phách đó lại được mọi người yêu quý tới vậy , bản thân tôi là tác giả nhưng cũng chẳng hiểu vì sao , cô phiếu trên sàn của tập đoàn Santroan không ngừng giảm mạnh , dđf này chứ không cần tới 4 ngày thì có lẽ tập đoàn Santroan sẽ phá sản luôn rồi mà có khi tập đoàn Santroan chỉ còn trụ được thêm vài giờ đồng hồ nữa thôi , bố mẹ của các cô đều rất buồn phiền vì vụ tai nạn của những cô con gái bé bỏng và số cổ phiếu trên sàn thì đang xuống dốc không phanh . Cũng vì vụ của con gái nên phu nhân - mẹ của các cô cũng mất sức , gầy sọt đi vài kí , riêng bà Thiên Hoàng Kim thì đồ bệnh ốm liệt giường . Com không ăn Thuốc không uống , kiểu này mà nán thêm vài hôm nữa thì chắc Châu không còn được gặp mẹ kế và 3 cô còn lại thì không còn được gặp mẹ nuôi nữa luôn . Và tất nhiên , Zaifull cũng chẳng vui

về gì trước chuyện này , ngày nào Girpeole cũng tới mùa may quay cuồng trước mắt Zaifull để làm mấy ông vui nhưng lần nào cũng bị đuổi về trong tình trạng cấp báo động đờ . Lúc nào cũng rũ rượi , rượi bia chất kín nhà , say lèm bèm lèm bèm . Biết chuyện có khói bốc lên và đang cần người đi điều tra nên Zaifull xin đi để thay đổi tâm trạng một chút , Girpeole thì kịch liệt phản đối vì mấy ông mà tới đó thể nào cũng gặp Minhax cho xem và coi như , kế hoạch lại phá sản , và lại bị " thông sản kẻ " tiếp à . Zaifull không nghe một mực nhất quyết đi .

Tạt qua chuyện ở đất liền một chút thôi , quay lại với các cô nàng ở trên đảo nhé .

- nguy rồi , đám cháy sắp lan tỏa khắp khu rừng này rồi - Di lo lắng nhìn tứ tung xung quanh .

- mau đi tìm nhò Châu đi - Trần hồi thúc lũ bạn .

- không kịp rồi , đám cháy lan tỏa khắp nơi , bọn mình chạy hướng nào bây giờ - Anh thất thần .

- liệu Châu có trong đám cháy đó không biết - Di băn khoăn , mặt cắt không còn giọt máu .

- bọn mình làm gì bây giờ , nếu chạy ra ven bờ thì sẽ an toàn nhưng chẳng lẽ lại để mặc Châu như vậy - Anh rung rức sức khóc .

- bọn mày ra ven bờ đi , tao sẽ cố gắng đi tìm nó , cùng lắm là bị thiêu chết thôi không có gì to lớn lắm đâu - Di kiên định .

- sống cùng sống chết cùng chết , mày chết nó chết tao cũng muốn đi theo - Trần nắm tay Di nói - Anh mày chạy ra ven bờ đi - Trần nói .

- không bọn mày đi đâu tao cũng đi theo , tao không muốn bị nhốt lại cuộc sống này đâu - Anh cũng nói theo , mắt nhỏ giọt lệ .

- BỌN MÀY ĐIỀN À ..... - Di quát lớn - bọn mày đi đi ..... hức ..... neus tao với nó chết ..... hoặc chỉ có tao bỏ mạng thôi thì ít nhất còn 2 đứa tụi mày ở lại ..... bọn mày phải cố gắng nương tựa nhau ..... để ..... để sống cho cả phần của tao nữa ..... với lại một điều là ..... tập đoàn Santroan sẽ không bị phá sản ..... hiểu chưa - Di nói trong nước mắt vùng vằng .

- đừng lo , nếu còn nhò Anh ở lại thì tập đoàn Santroan cũng sẽ không bị phá sản đâu - Trần nói xong lại quay lại nói với Anh - mày đi đi , sống cho cả phần của tao nữa , nhé , nếu mày có gặp Châu thì gửi lời hỏi thăm tới nó , chắc chuyện này bọn tao sẽ không thoát được đâu , chúc mày may mắn - Trần cũng nức nở , xong nhò kéo tay Di đi .

- không bọn mày đừng bỏ tao ..... híc híc ..... đừng bỏ tao ..... tao xin bọn mày đấy ..... đừng mà ..... bọn mày chết thì tao sống cũng chỉ là cái bóng mờ ảo qua đường thôi ..... cho tao đi cùng với ..... xin bọn mày đấy - Anh khóc như điên , cố gắng níu tay hai con bạn .

- buong ra đi , mày đi đi ..... chạy về ven bờ đi ..... ở đó mày sẽ được an toàn ..... nghe chưa - Trần văng tay Anh ra khiến nhò té ngã , nửa ngồi nửa nằm dưới đất , Di cũng khóc nhiều không kém , nhò không biết mình nên làm gì nữa , sao mà tình cảnh lại thành ra thế này , bọn này kiếp trước hứa sẽ gắn chặt với nhau hay sao mà đứa này đùn đẩy đứa kia nhận phần chết về phía mình không biết .

- đi thôi , Di - Trần hồi thúc nước mắt đầm đìa kéo tay Di .

- không ..... bọn mày đừng độc ác máu lạnh với tao như thế mà ..... tao xin bọn mày đấy ..... híc híc ..... tha cho tao đi tao không muốn chỉ còn lại một mình đâu mà ..... - Anh lại đứng dậy lại cố gắng níu tay .

- mày đừng có ương bướng tro tro cái mặt như thế - Trần lại quát .

- BỌN MÀY NÓI ĐÚNG CHƯA , CỨT HẾT ĐI , KHÔNG ĐƯA NÀO ĐƯỢC THEO TAO HẾT - Di quát xô ngã 2 con bạn .

- một mình tao là đủ , không cần bọn mày đi theo đâu , tao không muốn làm bạn với bọn mày nữa , bạn bè phải hiểu nhau và thông cảm cho nhau chứ , còn bọn mày thì sao , không hiểu và cũng không thông cảm cho tao , tao muốn đi tìm nhò Châu nhưng rừng cháy rất nặng , có thể chết như chơi , bọn mày có thể ra ven bờ và nhờ đó mà sống sót , một mình nó là đủ để tao lo chết mệt mà bọn mày còn định để tao lo tiếp à , muốn tao chết ngay tại chỗ hay sao - Di chỉ vào mặt 2 đứa kia quát .

" Đoàn ! Đoàn ! Đoàn "

- Á ..... Á ..... Á .....

" phịch "

- một lũ nhãi ranh , tưởng mình cao cả lắm - một đám người đàn ông cũng thuộc thể loại trùm hắc xã hội đen , hoặc là một tay sát thủ chuyên nghiệp chẳng hạn .

- mấy con ngốc này thì nói làm gì cho một hủ đại ca - 1 tên thanh niên khác cũng bước tới . Chính hai tên này đã nổ súng và bắn Minhax , mỗi em nhận một lựu đạn từ 2 tên này .

- các người ..... các ..... người dám ..... - Di nằm phục dưới đất , mắt lìm dim , mất sức .

- không có gì ác ý đâu , chỉ là bọn ta muốn làm phúc để các người có thể vẹn cả đôi đường thôi - đám người đàn ông ngồi thấp xuống .

- đúng vậy , hồi nãy thấy bọn mày cãi nhau , thương quá , con này đồ con kia , con nào cũng muốn nhận phần chết về phía mình nên chức cả 3 lũ chúng mày đều chán sống hết cả rồi nên bọn tao cho bọn mày chết một thể luôn , dắt tay nhau mà đi gặp Diêm Vương đi - tên thanh niên nói .

- chắc là chúng chết rồi chứ - tên đàn ông sắc lạnh nói .

- vâng chắc vậy , nhịp thở của bọn nó rất yếu , một chút nữa là chết liền , khu rừng này sắp cháy rụi rồi nên đại ca cứ yên tâm bọn nó sẽ chết thôi , mà còn con nhò họ Mĩ đó không có ở đây có cần đi tìm nó không đại ca - tên thanh niên ngược nhìn người đàn ông .

- không cần , bỏ qua đi , giờ này không thấy tăm hơi nó đâu chắc là nó đang nằm ở một xó nào đó rồi - tên đàn ông nói rồi đứng lên .

" reeeng!reeng! " tiếng chuông điện thoại vang lên ngay sau đó

- alo - hán bắt máy

- hoàn tất rồi chứ chú em - một giọng nữ vang lên ở đầu dây bên kia .

- gọn gàng nhanh chóng hết rồi - tên đó cười nửa miệng .

- tốt , vì các cậu hoàn thành nhanh hơn dự định nên tiền lương sẽ gấp 5 - giọng nữ sắc lạnh nói .

- cảm ơn - tên đàn ông .

- hi vọng chúng ta sẽ hợp tác làm ăn lâu dài với nhau - giọng nữ cười nham hiểm .

- vinh dự - tên đó cũng nhếch mép cười theo . Hắn cúp máy và người đầu dây bên kia cũng cúp theo

- đi thôi đại ca , trúc thẳng ở sẵn bên ngoài kia rồi - tên thanh niên nói . Và hắn với tên đàn ông cùng sai bước đi , tới bước thứ 3 thì .

' Đoànag Đoànag Đoànag Đoànag' 4 phát súng nữa lại nổi lên , nhưng không phải 2 tên đó nữa mà là 4 tên con trai khác sở sủng . Là Zaifull .

Hai tên đó mỗi tên bị bắn 2 phát , khụy gối xuống và cũng là vì không đề ý nên mới bị trúng .

- thẳng ranh nào - tên đàn ông tức giận .

- lũ khốn bọn mày rất xứng đáng được nhận phần quà này - Khoa tức giận , sát khi cực kì kinh khủng nhìn cô vợ bé nhỏ nằm phụ dưới đất thì không hteer nào không có giọt nước mắt nào rơi .

- 2 thằng nhĩ ranh còn đang bập bẹ 2 tiếng mẹ ời như bọn mày mà cũng dám chống lại bọn tao à - tên thanh niên tuy bị bắn nhưng vẫn cười nham hiểm .

- mày đi tìm nhỏ đó đi , mọi chuyện ở đây cứ giao cho bọn tao - Nhật ghé sát tai Minh thì thầm .

- được , vậy tao giao mọi chuyện lại cho bọn mày , bảo trọng nha - Minh nói rồi lên chạy đi sâu vào trong rừng .

Rừng lúc này cháy khốc liệt hơn bao giờ hết , một vài cây to đã cháy rụi mà đổ lè lết , không cẩn thận là toi mạng như chơi . Những đám lửa bốc cao ngất ngửa , nóng rừng rực rừng rực , mùi khói bốc lên nồng nặc khó thở , nếu ở lâu trong này độ tiếng thì chắc sức koer không giữ nổi mất .

- em ở đâu thế hả Châu - Minh lăm lăm lo lắng chạy khắp rừng nhưng không thấy nhỏ đâu .

- Á - tiếng kêu thất thanh vang vọng xuyên suốt cả khu rừng , giọng nói thất trong trẻo và thật quen , Minh vội đi theo hướng của giọng nói và nhìn thấy ..... thấy Châu . Châu đang nằm phục dưới đất , nhờ bị một cái cây to đè ngang người , nếu như không nhằm thì hình như là cái cây còn đang ..... bốc cháy . Lửa cháy bén sang cả quần áo của Châu và bắt đầu nham mẽ mò tới da thịt của nhỏ , Minh vội chạy lại , cố gắng chuyển cái cây ra , mắt không rời Châu , thứ nước gì đó rơi . Khi kéo được khúc gỗ sang thì trễ mất rồi , ngọn lửa đã bén hết sang quần áo của Châu , không tài nào dập tắt nổi với cả quần áo của Châu làm bằng chất liệu dễ cháy và còn cháy lâu , Hayzai trong túi lườn thườn bỏ ra , mình mẩy xơ xác , Minh nhìn thấy con rắn thì sợ chết khiếp nhưng giờ này thì cậu không quan tâm là con rắn có độc hay không mà chỉ quan tâm tới Châu thôi , ban đầu Hayzai nhìn thấy Minh tưởng rằng cậu định hại Châu nên chuẩn bị phang cho mình một phát nhưng về sau thì thấy thái độ của cậu thì lại thôi . Minh không còn cách nào khác bèn cởi cái áo khoác ngoài ra , và cậu xé toạc luôn cái áo của Châu ra , chảy dừ quá nên phải xé hết , Minh cố gắng để không nhìn thấy bất cứ thứ gì khi Châu bị xé áo và lộ hàng . Minh nhanh tay với lấy cái áo khoác của mình và khoác lên người Châu , với cái váy của Châu cũng vậy , bị Minh xé rách luôn nhưng vì cái váy không cháy nhiều lắm nên chỉ bị xé tới đùi là cùng . Như thế này thì chắc chắn là loại biến thái rồi nhưng trong trường hợp này thì không thể gọi như vậy mà phải gọi là ..... gọi là bao giờ nghĩ ra rồi nói . Minh vượt nhanh những lộn tọc vương lổa xổa trên mặt của Châu .

- cổ lên , Châu - Minh nói rồi đưa tay bế nhỏ lên . Vừa nhấc nhỏ lên thì nhỏ lìm đim mất sức tỉnh .

- là ..... anh à - Châu gọi nhỏ

- là tôi đây - Minh bắt đầu bước đi , bước nhanh .

- hay nhĩ - Châu cười nhẹ và lại ngất lìm đi , nhịp thở thoi thóp rất yếu , rất yếu . Minh nhanh chân , nhanh như thể là cậu đang chạy vậy . Hayzai cũng không phải là loại ngu gì , nó đã bám vào cái áo của Minh tren người Châu , nó đi theo đề phòng lỡ Minh định làm gì nhỏ thì hay , nhưng Minh lại không biết con rắn đã bám lên áo mình từ lúc nào , mà giờ thì cũng không biết luôn . 3 chngfkia cũng nhanh chóng xử lí 2 tên sát thủ , tài bắn súng công nhận là cũng khá tuyệt , mà tới giờ chính tui là t/g cũng mới biết là 4 tên này biết bắn súng đây ạ . 3 tên nhanh chóng bế các cô nàng lên và chuyển hết lên trực thăng và bay ngay trở về đất liền . Nhanh chóng và gấp rút Minhax mỗi người nằm trên một chiếc giường kéo được bác sĩ đẩy vào phòng cấp cứu , 3 nang kia thì bị bắn và ăn lấy đạn , còn Châu thì bị phồng phai sát trùng và sử lí kịp thời vết thương nhưng dù là bị làm sao thì tóm lại tình trạng của 4 chị này rất nguy hiểm , kịch tính .

Minhax vẫn còn sống và người vẫn đây như là một con động đất dữ dội khiến mọi người đổ xô tới xem , đội chức năng bảo vệ an ninh bệnh viện phải căng một cái dải băng đỏ quanh bệnh viện để ngăn cản nhưng vị khách hồ hởi mừng thăm kìa không thì bệnh viện này nguy cơ bị nổ bung là trên cả 100% .

Tất nhiên không thể thiếu sự góp mặt ác ý của Girlpeole , mấy con à này đang tức điên tiết lên , kế hoạch thứ 3 lại phá sản hay còn gọi là " thông sản kế " đó ạ . Bố mẹ của Minhax cũng tới coi , ai cũng đầm đìa nước mắt vì khắp khối mừng thăm , ngay cả phu nhân Thiên Hà Kim bệnh tình có khi không tài nào chữa nổi nữa mà khi nghe tin đã tìm thấy con gái thì lập tức sức khỏe đang là 0.0001% lập tức tăng vọt lên thành 100% khỏe khoắn hẳn luôn , bà cứ nằng nặc đòi đi . Cô phiếu trê sản của tập đoàn Santroan lại tăng vùn vút có khi còn cao hơn khi chưa giảm .

Sau 4 tiếng phẫu thuật khó khăn thì mọi thứ đã kết thúc hoàn toàn thành công . Bác sĩ , nhân viên , người bệnh trong trong bệnh viện , Zaifull và bố mẹ của Minhax ai cũng thờ phào nhẹ nhõm và vui tươi hẳn lên ngoại trừ 4 con quỷ sứ kia thì tức quá lên bỏ về nhà .

-----
trong căn nhà kho XYZ ở đường ZYX .

- bọn mày đúng là một lũ vô dụng , vô tác dụng , tapo khong hiểu sao tao lại bỏ ra của chục tỉ đô la để thuê bọn mày không biết , tiền mất mà mấy con nhỏ đó vẫn chưa mất - Linh quát bọn đàn em .

- còn thằng này nữa - Vần bước gần tới chỗ tên thanh niên - mày với đại ca mày có phải là sát thủ chuyên nghiệp không thể hả , sát thủ chuyên nghiệp kiểu gì mà để mấy tên kém tuổi mình bắn cho thương kiết xác như vậy hả , thể mà bảo là hoàn thành hết rồi hoàn thành hết rồi bọn nó chết hết rồi , chết hết rồi thì 4 con nhãi nào nằm trong viện kia , mày với đại ca của mày là cái loại gì hả , bọn mày là loại gà chồ gì , tao bỏ tiền ra thuê bọn mày để bọn mày đi chơi à , đi du lịch ngắm cảnh chắc , cái đầu bọn mày sao mà nó toàn bã đậu hết vậy , lúc đó bọn nó còn thờ thì phải bắn cho tới khi nào bọn nó không còn thở được mới thôi chứ , bỏ một quả đạn của bọn mày đất lăm à hay bọn mày sợ hết đạn để bắn , hả - Vần chỉ tay vào mặt tên thanh niên , quát , nhỏ nói ra mấy cái câu sao mà độc địa thế không biết .

- đã không được việc thì thôi đằng này thằng cha đó còn bị bắt nữa mới hay chứ , nếu thằng cha đó mà khai ra thì bọn mình chết chắc - Linh nói .

- chuyện đó thì tính sau , bây giờ thì dù gì bọn mày cũng đã làm rồi thì cũng sẽ có thù lao chứ như vậy mới công bằng - Lan đứng lên từ trong bóng tối bước ra - Bin - Lan gọi tên đồ đệ , Bin cũng là một tay chân thân cận của Lan và 3 con kia .

- cho bọn nó hưởng thụ trong 5 ngày rồi gửi về quê đừng quên tặng cho mỗi thằng cái xe lăn làm quà kỉ niệm và nhớ hức mấy câu tôi bọn nó - Lan nói xong cung 3 con bạn ra về .

- vâng chị yên tâm - Bìn cúi đầu lễ phép .

Nói như vậy thì ai cũng biết và hiểu ý nghĩa của cái câu nói ấy

Chiếc xe ô tô lẩn bánh chạy trên đường rừng và ra khỏi khu rừng ZYX hòa nhập vào đường phố và dòng người huyền ảo trong mà đêm của buổi tối đang bao trùm lấy mọi thứ , thành phố lên đèn và nó nhộn nhịp hơn bao giờ hết , các cửa hiệu mờ ra đèn nhấp nháy in hình dòng chữ quảng cáo sản phẩm hoặc ghi tên của hiệu để tạo vẻ đẹp , một vẻ đẹp bí ẩn chỉ có vào ban đêm, và ban đêm cũng là thời gian lãng mạn nhất để các cặp tình nhân đi chơi với nhau , đông đúc ồn ào , có khi như vậy thì thấy vui , có khi thấy tức vì tiếng ồn quá lớn , có khi lại buồn , Đời luôn như thế , cái gì cũng có căn bản riêng của nó không có cái gì là riêng biệt . Mọi thứ đều có một vẻ đẹp , một sự thật và một bí mật riêng của nó hoặc của ai đó nhờ nó giữ họ .Đừng bao giờ khinh thường hay rẻ thiết bất cứ ai cho dù là ông bà ăn xin hay ngay cả một thứ đồ vật trong nhà . Mọi thứ đều có giá trị riêng .

Hết chương 21 , hãy đọc tiếp chương 22 nhé ! .

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Trời Yên Gió Lặng

Sáng hôm sau một buổi sang cũng khá là đẹp trời , gió hiu hiu thổi , cây rung rinh nhẹ nhàng , mây bồng bênh trôi , mọi thứ vẫn như vậy . Thanh bình , yên tĩnh như chưa xảy ra bất chuyện gì . Trong phòng bệnh , một màu trắng độc tôn , mà cả bệnh viện cũng vậy không biết màu trắng tượng trưng cho cái gì mà ai cũng tôn sùng màu trắng vậy không biết , có thể màu trắng là màu độc tôn trong bệnh viện . Sau ngày hôm qua , ai cũng mệt mỏi ngủ say như chết nhưng có người vẫn tỉnh bơ , cụ thể là Zaifull thì tỉnh bơ còn bố mẹ các cô nàng thì ngủ say như chết ạ , vì bây giờ không còn rắc rối nào nguy hiểm rình rập nữa cho nên họ mới yên tâm đánh giấc ạ .

- ưm ..... ư ..... ư - Di bắt đầu cựa quậy và mở mắt . Đôi mắt to tròn đen láy long lanh như một cái gì đó tóm lại là đẹp , hết . Đôi mắt mở căng ra để nhìn nhận hiện trường nơi mình đang ở , tường trắng giường trắng mềm trắng mà cánh cửa phòng cũng trắng .

- chỗ quỷ quái gì mà toàn màu trắng thế này - Di đưa tay dụi mắt , nhắm mắt khó hiểu .

- màu trắng ? - Di sựng lại hỏi ngớ - chết cha con rồi ..... chẳng lẽ đây là bệnh viện sao - Di lo lắng .

" cách " cánh cửa phòng mở ra , Khoa bước vào , trên tay là đồng hồ , toàn thức ăn là thức ăn .

- em tỉnh rồi hả nhóc - Khoa cười và đóng cửa đi vào .

- đây là bệnh viện hả anh - Di run giọng hỏi .

- không là bệnh viện thì em nghĩ đây là đâu hả - Khoa đặt đồng hồ đó lên bàn và ngồi xuống .

- hả - Di tái tím mặt hoảng sợ .

- sao thế , em đau ở đâu à - Khoa lo lắng hỏi .

- em có bị ông bác sĩ chích cây tiêm không anh - Di hỏi sợ .

- em có sao không hả , đã vào bệnh viện thì phải bị bác sĩ tiêm chứ - Khoa cười nhẹ , tưởng cái gì .

- thôi rồi - Di nằm phịch luôn xuống giường .

- có vấn đề gì à - Khoa hỏi .

- chả là lúc 8 tuổi , em và mấy con bạn bị chẹt xe , phải đi cấp cứu , như bình thường là bọn em phải ngất đi nhưng lúc đó không hiểu sao mắt cứ mở to ra , ông bác sĩ tiêm thuốc mê cho ngủ rồi nhưng thuốc , không có tác dụng thế là trong phòng mổ em thấy ông cầm cây tiêm bự tồ chàng vậy nè , chích vào người em đau khủng khiếp luôn , nên là cứ lúc nào thấy ông bác sĩ ma ám cầm cái cây tiêm định chích vào người em là em lại sợ run lên - Di kể .

- thôi , nghỉ đi , đừng lo ông bác sĩ chữa bệnh cho em không có cầm cây tiêm để chữa cho em đâu , yên tâm - Khoa trấn an , đặt nhẹ Di xuống gối và kéo chăn lên .

- thế ông dùng cái gì thế anh - Di cười hạnh phúc .

- kéo và dao - Khoa trả lời xong thì cúi xuống và hôn nhẹ lên trán Di - nghỉ đi , lát anh quay lại - Khoa nói rồi đi ra .

- kéo với dao sao - Di nhắc lại , lần này sợ quá nên ngất luôn à , chưa ngủ mà mắt đã nhắm tịt như vậy là hay lắm đó nha .

Châu cũng tỉnh lại và lúc đầu con mẹ này còn khủng khiếp hơn Di cơ , chạy toát loạn khắp phòng kêu la , khóc không thành tiếng . Chịu luôn , có thể là không chỉ Di sợ bệnh viện mà ngay cả nhỏ Châu cũng sợ , không biết chừng 2 con mẹ còn lại cũng sợ luôn ấy . Về sau thì trấn tĩnh lại , nhờ tìm thấy một bộ đồ nữ trong phòng , nhanh chóng nhờ thay đồ và lên ra khỏi bệnh viện , nhưng vừa ra tới cửa thì nhớ tới một thứ không biết giờ này nằm ở đâu hay bị thiếu chết rồi cũng nên đó là Hayzai ạ .

- đúng rồi Hayzai , Hayzai , không biết nó ở đâu nhi - Châu tự lẩm bầm một mình và chạy ngay vào trong phòng chỗ cái ao của bệnh iện , đồng phục bệnh nhân ấy ạ .

- thường thì Hayzai luôn ở trong túi mình không biết nó có ở đó không nhi - Châu cầm cái áo lên , mò vào túi tìm một cái gì đó dài dài trườn trượt nhưng không có cái gì cả . Nhỏ tái xanh mặt lại , lo lắng . Bỗng trong túi nhỏ có cái gì động đậy , lịch nhích và cái thứ đó chui ra , một con rắn có cái đầu tròn tròn nhỏ nhỏ , thân hơi dài chừng độ 20 cm , da màu đen sậm . Là Hayzai , chẳng biết sao nó chui được vào cái túi của nhỏ nữa , cái này chính tôi cũng không biết là sao hết ạ .

- mầy đây rồi - Châu cầm chú rắn lên tay cười hạnh phúc và lại cho nó vào túi - đầu tiên phải chuẩn khỏi đây trước khi mầy ông bác sĩ gây thương tích cho mình - Châu nói rồi phòng ngay ra khỏi bệnh viện , không ai chú ý tới nhỏ vì họ nghĩ đó chỉ là một người thân tới thăm bệnh nhân , bình thường mà thôi . Nhỏ chạy ngay về nà , cần biết thự mà lúc trước mẹ nhỏ về Việt Nam để tóm cổ nhỏ về Xin - ga - po . Cánh cổng không cần chìa khóa để khóa mà nó vẫn được đóng chặt an toàn bởi mật khẩu riêng chỉ những người thân cận mới biết .

- cam quýt mít dừa đưa lên táo ổi , mờ - Châu đọc mật khẩu , mật khẩu gì mà toàn tên trái cây hết vậy trời . Cánh cửa cổng dần mờ ra , nhỏ chạy nhanh vào nhà nhưng để đề phòng nhờ bệnh viện sai người tới bệnh viện để lời nhỏ trở về bệnh viện , nhỏ đọc mật khẩu khóa và đọc mật khẩu hàng rào điện .

- Moto - ta yêu người - Châu đọc xong thì biến luôn vào nhà , quanh nhà của nhỏ hình như là có một cái gì đó trong suốt bao bọc , xin thưa đó là điện đó ạ , ai mà bén mảng tới là thành lợn quay mùi thơm phưng phức luôn đấy ạ .

Người ở trong nhà thấy nhỏ thì chào hỏi rối rít , mừng quá có người còn khóc lóc vì vui , nhỏ thấy thật tiếc tai nên chỉ âm ừ vài cái cho qua rồi phi nhanh lên phòng , nhảy lên giường và đánh một giấc cho qua , nhỏ không ngờ vết thương bị băng bó chưa khỏi mà lại vận động như vậy thì nó sẽ bị hở miệng vết thương và giờ thì nó hở rồi đấy ạ , cổ tay nhỏ có một vài giọt máu đỏ loang lổ chảy ra , là vì lúc còn ở trong bệnh viện , tay nhỏ đang được truyền nước mà nhỏ giựt phăng luôn ra không để ý cây kim đã bị cắm ngay vào trong cổ tay nhưng không gây cảm giác gì nên nhỏ không phát hiện là đương nhiên .

Hiện giờ trong bệnh viện ..... mọi người đang đổ điên lên đi tìm nhỏ .

- điên chết quá , vừa tỉnh dậy lại chạy đi đâu rồi không biết , nhỏ đó là người hay là robot vậy mà không biết mệt là gì hay sao chứ - Nhật ngồi phịch xuống ghế cau có .

- liệu có phải nó bị bắt cóc rồi không nhỉ - Trần hỏi nghi .

- không đâu nếu nó bị bắt cóc thì không bao giờ xảy ra chuyện đó , Hayzai sẽ cắn chết cái tên đã mang nó đi - Di nói .

- Hayzai là thằng nào , nói có vẻ như là thằng cha này lúc nào cũng ở cạnh nhỏ đó nhỉ - Minh nói , mặt sát khí , đây là trạng thái gì nhỉ , có thể là ghen chăng ?

- à Hayzai là ..... - Anh định trả lời thì bị ngăn lại .

- Anh , không được nói , mày quên rồi à - Di nói nhỏ .

- thì đằng nào thì anh Minh nhà nó cũng phải biết thôi , trước sau gì thì cũng như nhau mà cứ để tao nói cho cậu ta biết - Anh nói , âm lượng đủ để cho mọi người cùng nghe , 4 tên kia ngồi nghe mà bắt đầu nghi ngờ , trong đầu Minh đang chứa đựng một quả bom nguyên tử , nó có thể nổ bất cứ lúc nào vì tức .

- đúng rồi đó , không nói cho thằng cha này biết thì có khi một ngày nào đó cậu ta bị Hayzai xử cho phát thì hay đấy - Trần đồng tình .

- nhưng mà bọn mày quên rồi à , không được tiết lộ bí mật về Hayzai cơ mà - Di cần nhắc .

- nhưng trước sau gì cũng phải nói thôi - Anh nhăn mặt .

- đúng rồi đó Anh à , nhờ Hayzai bị bắt đi là sinh vật thí nghiệm khoa học thời cổ thì sao , mà có khi bị nhốt vào sở thú cho mọi người chiêm ngưỡng cũng nên đó - Trần xoay ngoắt đứng về phe của Di .

- không lời thôi , mày mà nói ra và Hayzai bị bắt đi thì nhỏ Châu sẽ cắt tiết mày cho chó ăn đấy - Di đe dọa .

4 tên kia trần mắt lắng nghe , mấy tên này đang hồi hộp không biết Hayzai là cái gì mà khi mọi người biết tới Hayzai thì nó sẽ bị bắt đem làm sinh vật thí nghiệm sinh học hay cho sao sở thú nữa , khổ ghê .

- ê nhìn cái gì mà nhìn - Di và 2 con bạn nhìn mấy ông kia , sợ sợ .

- Hayzai là ai thế , tội phạm nặng kìa chốn tù hà - Nhật chống cằm nói suy .

- nhỏ Châu nhà em đi cặp bồ với một tội phạm hà nhóc - Khoa hỏi Di , cười .

- nói nhieuweuf quá , tiếp tục đi tìm nhỏ Châu đi - Di ra lệnh .

- mệt rồi , ngồi nghỉ chút - An nói , dựa lưng vào thành ghế .

- này hay là nó về chỗ ấy nhỉ - Anh nói .

- có thể lắm nhưng kiểu gì nó cũng đòi mật khẩu mới cho xem - Di đưa ra ý kiến .

- thì bọn mình trèo tường vào , trò này thì bọn ỉnh là số một mà - Trần cười tươi .

- giờ hơi , mày nghĩ nó không mở hàng rào à , trèo tường vào có mà thành lợn quay à không thành người quay luôn à - Di cốc một phát vào đầu Trần .

- ờ ha - Trần gãi đầu .

- chỗ nào vậy - Minh hí hóp .

- HỒI NHIỀU LƯỢN NGAY - 3 con cùng hét lên , tức giận vì sự tò mò không nên có của Minh , tuy chỉ là quát Minh nhưng cả 4 thằng cùng quần đất chạy ra ngoài .

Sau khi 4 tên kia đi rồi thì Di và 2 nhỏ bạn đi tới nhà của Châu , cẩn biệt thự ấy ạ . Di cầm một nhánh cỏ to vứt qua bên tường và ngay lập tức nhánh cỏ đó đã bị biến thành tro bụi . Năng lượng thật khủng khiếp .

- đó tao nói rồi mà - Di nhún vai nói , chuyện này là thường xuyên xảy ra .

- tội mình bấm chuông cửa đi - Anh nói .

- nhỏ Châu sẽ nghĩ là nhân viên bệnh viện tới sẽ không cho người ra mở cửa đâu - Trần nói .

- giờ tội mình tính sao - Di hỏi .

- con nhỏ này nó chốn viện , phải nghĩ cách mang nó trở lại thôi - Anh đề nghị .

- nhưng chính tội mình cũng trốn viện để đi tìm nó đây còn gì - Di tỏ thái độ .

- tao không ngờ cái vụ lần đó có ảnh hưởng tới nó khủng khiếp như vậy luôn đó - Trần nhăn mặt .

- còn phải nói , từ lần đó nó sợ chết khiếp luôn , không bao giờ chịu tới bệnh viện , thuê bác sĩ về nhà thì bác sĩ không được mặc áo trắng mà phải mặc áo màu , khủng như vậy còn gì - Di .

- gọi cho 4 tên kia thử coi , biết chừng 4 teen đó có cách để chịu vào trong nhà cũng nên - Anh nói và Trần giờ điện thoại ra bấm số và gọi cho 4 ông kia .

4 ông đó tới ngay , thực chất thì Minh lái xe , tên này làm cho 4 tên còn lại hồn bay phách lạc , đi với tốc độ tới khủng khiếp có thể nói là lớn nhất . Đâu xe xong 3 ông nôn ọe hết ra , chả là vừa trải qua 1 cơn bão nguy hiểm đó ạ . Còn Minh thì chẳng sao .

- sao rồi , sao không vào mà ở đây làm chi - Nhật vênh cằm hỏi .

- thì là vấn đề này nên tui tui mới gọi mấy ông tới nè , nghĩ cách vào nhà đi - Trần chỉ vào cánh cổng .

- mở cửa đi vào - An thản nhiên như thần tiên hay làm .

- dễ như vậy thì cần gì phải gọi mấy cậu tới chứ hả - Anh tròn mắt khinh khinh .

- trèo tường - Khoa chỉ lên phía tường .

- nhìn kĩ nè ông nội - Di cũng lại cầm một thứ gì đó , vờ tay ném qua bên kia tường rào và thứ đó bị cháy luôn

- cách gì cũng không được vậy thì làm sao - Minh nhăn nhó .

- thì không biết phải làm sao nên mới gọi các cậu tới vậy mà các cậu lại còn hỏi bọn tôi là phải làm sao thế tóm lại bây giờ phải làm sao - Trần ức chế , sắp khóc .

- bấm chuông cửa đi - Nhật nói tiến lại phía cái chuông và ấn , ấn có khi phải tới chục lần ấy , mọi như hết cả tay mà vẫn công cốc , không ai ra mở cửa .

- các cô có chắc là Châu ở trong đó không vậy , hình như không có ai ở nhà thì phải - Minh nói .

- cũng không biết nữa , nhưng tình hình này thì nó chỉ có thể tới đây thôi , nó không còn chỗ nào khác - Anh nhún vai .

- gọi điện thử coi - Khoa đề nghị và rút máy ra , và lần này thì gọi tới 10 cuộc nhưng cũng không có ai bắt máy , chuyện gì vậy nè .

- không gọi được , bực quá đi mất - Khoa ném phập cái điện thoại xuống đất , cậu ta đang mất bình tĩnh .

- à đúng rồi , gọi bà quản gia đi - Anh cười nhẹ .

- BÀ QUẢN GIA OI , BÀ QUẢN GIA - 3con cùng dùng hết sức hết lên , nhưng không thấy động tĩnh gì .

- hét như vậy thì tới lúc bà quản gia đó nghe thấy thì chắc các cô phải chuyển ngay vào bệnh viện tâm thần luôn đấy , bộ dạng như mấy con thần kinh - An nhếch mép .

- đọc số bà quản gia đó coi - Minh cũng giờ điện thoại ra , Di đọc cho số và Minh gọi , lần này thì khác bà quản gia nghe máy .

- alo - giọng khàn khàn già yếu đích thì là bà này đã hơi cao tuổi .

- dạ thưa bà ..... - Minh đang định nói thì điện thoại bị giật phăng luôn .

- đưa đây - Trần cướp máy và nghe .

- thưa bà - Trần khề giọng .

- dạ cô chủ - bà quản gia vội tỏ giọng cung kính .

- Jennyfor có về nhà không bà - Trần hỏi .

- dạ có ạ , cô chủ về rồi lên phòng nghỉ luôn ạ - bà quản gia thông báo .

- phù - Trần thờ phào nhẹ nhõm .

- bà kêu nó dậy được không ạ - Trần bắt đầu cười nhẹ .

- vâng chờ tôi chút xíu ạ - bà quản gia nói rồi cúp máy đi lên lầu gõ cửa .

" cốc cốc cốc cốc "

- thưa cô chủ , có cô chủ Nanyenno tới thăm ạ - bà quản gia nói .

- ..... - im lặng .

- thưa cô chủ , có người cần gặp cô - bà quản gia to giọng hơn

- ..... - im lặng .

vài lần nữa , vài lần nữa vẫn không có một chút động tĩnh gì hết , bà quản gia lo lắng chạy ngay xuống nhà , nhấc máy và bấm số gọi cho Trần .

- sao rồi bà - Trần nhấc máy .

- tôi đã gọi rồi nhưng không được ạ , cô chủ không lên tiếng - bà quản gia nói , giọng hấp hối lo sợ .

- Dạ ? - Trần tím mặt lại - bà ra mở cổng cho bọn cháu với ạ , bọn cháu ở ngay ngoài cổng rồi , bà mau ra mở đi , nhớ Châu khóa cổng và cũng mở luôn hàng rào rồi - Trần nói gấp .

- vâng - bà quản gia lụ khụ bước ra . Cả bọn xúm quanh cái cổng , ai cũng nóng lòng .

- trái mít thơm ngon bổ dưỡng ta yêu người, mờ ra - bà quân gia đọc mặt khẩu, dạ mặt khẩu nổi da gà này là do Châu cài đầy ạ, như thường lệ cánh công sẽ mờ ra, nhưng lần này vẫn đứng im.
- không ồn rồi, cô chủ Jennyfor đổi mặt khẩu rồi ạ - bà quân gia nói vọng ra với bọn bên ngoài.
- hà, đổi mặt khẩu sao, vậy bà đọc mặt khẩu mở tường rào đi, bọn cháu sẽ trèo qua tường - Di nói nhanh.
- vâng - bà quân gia gật đầu - xe đẹp xe quý, tình yêu của ta, mờ - bà quân ra đọc mặt khẩu tiếp, nghe mà thấy dựng cả tóc gáy, cả cái này cũng là do nhờ Châu cài đó ạ.
- tôi đọc rồi ạ - bà quân gia nói.
- được tại mình trèo vào -Anh nói định trèo lên tường nhưng đúng lúc đó có thằng nhóc chơi bóng không may qua bóng bay qua tường rào và biến thành tro luôn. Anh sợ quá rụt chân lại nhưng do hấp tấp nhỏ đã bị té.
- ngay cả cái này nó cũng đổi rồi sao - Trần đơ người.
- nghĩ cách gì đi, tao lo quá - Anh cũng hấp hời sợ hãi.
- phs cái cổng này ra - Minh nói.
- không được, không ai được phá cái cổng này - Di và 2 nhỏ bạn đứng lên chắn trước cái cổng.

- không phá thì sao mà vào được, phá xong thì lấp cái mối chứ có sao đâu - Minh nói và gọi người tới phá, cái cổng này khá là chắc, độ dày của nó cũng tới độ 5 - 8 cm, làm bằng mạ vàng kim bạc, rất khó để phá nó, nói thật nó rất chắc chắn nhưng chưa thấm vào đâu trước tiên muốn phá cái cổng phải phá cái hộp mật mã đã chứ nếu không thì nằm mơ mới phá được cái cổng mà có khi nằm mơ cũng không được, tốn rất nhiều thời gian.

10 tiếng sau ..... Trời đã buông lỏng và giờ đang ở độ xế chiều 5 giờ, cái cổng đã bị phá nhưng bị phá được một lỗ đủ to để cả lũ chui vào. Cả lũ thất thần phi ngay lên trên lầu và chuẩn bị công đoạn tra tấn cái cửa, nhuwng chủ cửa này dai lắm gỗ thế nào cũng không chịu mở thôi thì phải dùng tới vũ lực thôi, Minh lùi ra sau và tung một chưởng cái cửa đổ rạp xuống luôn. Tội nghiệp chủ cửa, phải ra đi sớm như vậy. Trong căn phòng một màu tối đen nhem bao trùm mặc dù bây giờ vẫn chưa phải đêm, trên chiếc giường khủng bố một dáng người nằm trên đó, một tay buông thõng ra và có tiếng " tóc tóc tóc ", Di bật điện lên và thấy Châu. dưới sàn từng giọt máu nhỏ giọt chảy, Cả lũ xúm lại nâng Châu lên và khủng khiếp hơn, tím tím, đã ướt sũng vì máu chính là vì vết thương trên lưng Châu bị hờ máu đã theo đường đó mà chảy ra, chảy nhiều khủng khiếp. Minh vội bế nhỏ lên và phi ngay tới bệnh viện, còn lũ kia chỉ biết ở phía sau.

Và lại tiếp tục phải chữa trị, vết thương ban đầu đã nặng rồi mà giờ lại còn nặng hơn vì bị hờ và lại còn mất máu, sao mà khổ thế hà trời, Hayzai thì mấy cô nàng tóm gọn cho vào lòng bàn tay rồi cố gắng để không ai phát hiện ra nó, và tất nhiên 3 cô nàng kia cũng là bệnh nhân thuộc loại chốn viện nên đã bị y tá và bác sĩ lôi về phòng và hát cho một bài. Hix xui tận mạng, đi cứu người rồi cuộc nhận lại kết quả này đây.

Hết chương 22, hãy đón đọc tiếp chương 23 nhé, cảm ơn đã đọc.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Bức Thư Máu Lửa - Rắn Cắn.

Trong một căn phòng rộng lớn, thuộc thể loại văn phòng làm việc, chiều dài khoảng 13 mét chiều rộng khoảng 12 mét, rộng kinh khủng, hai bên tường những cái kệ đựng đầy sách dựng thẳng đứng, những cuốn tài liệu bìa xanh được sắp xếp ngay ngắn, phía bên tường, nơi trực diện nhất, một cái bàn làm việc bề bộn giấy tờ, thật khác với sự ngăn nắp trong căn phòng, chiếc máy tính đã lên hình và đang chờ lệnh và sự điều khiển của chủ nó. Trên chiếc ghế tựa kiểu xoay cán khoắc bộ dạ cánh màu đen truyền thống của những cái ghế như thế này, một người đàn ông đã lớn tuổi, khuôn mặt già dặn kinh nghiệm trong việc kinh doanh, ông bắt đầu có ria mép, làn da hơi ngăm sạm, đôi lông mày nhũn lại để lộ từng nếp nhăn của tuổi da, đôi mắt đầy ngăn nếp nhăn đang đắm chiêu nhìn qua bên khung cửa sổ. Ông khoác treen người bộ com lê màu xanh sẫm màu, chiếc cà vạt màu xanh trời kẻ sọcjk nằm ngay ngắn, chiếc quần cũng cùng loăng màu xanh sẫm với cái áo, đôi dây đen bóng loáng tựa gương soi, người ông toát lên một cảm giác có vẻ như là ông đang rất lo lắng một việc gì đó, ngoài kia, khung cửa sổ vốn lớn cái mảnh rèm màu trắng đục, gọn gàng và ngay ngắn, cánh cửa sổ mở bùng, ánh sáng và gió theo đường mà tràn vào, không khí mát lạnh sáng khoái nung trong hoàn cảnh này thì chẳng còn gì là thoải mái với chả sáng khoái. Phía bên ngoài của khung cửa, một khu vườn không nhìn thấy đầy, cây to cây nhỏ đan xen nhau mà vương lên, trên cành cây chim hót râm ran bay nhảy đùa với gió, mấy bông bành trôi, cảnh là rung rinh đung đưa theo gió, một bản hợp xướng của thiên nhiên đang diễn ra trước mắt, mọi thứ thật êm đềm và bình yên, ước gì ta hóa thành chim hóa thành gió, hóa thành cây để có thể trở thành một thành viên trong bản hợp xướng đó, vô tư đi, không cần lo toan hay muộn phiền bất cứ một thứ gì, thoải mái mà thả hồn theo gió, nhưng không đời người đâu phải dễ dàng như vậy, đâu phải thanh bình như vậy, ông trời bắt ta làm người thì ta phải làm, ta không có quyền kháng lại sự định mệnh đó và để rồi giữa ta với người sinh ra chiến tranh và phải nghĩ cách mà hại nhau, vậy đó chiến tranh con người không bao giờ kết thúc.

" cách " tiếng cánh cửa mở ra khiến người đàn ông đang đắm chiêu suy nghĩ trở lại với hiện tại. Một người đàn ông bước vào trên tay là một tờ giấy nhưng đúng hơn nó là một lá thư, mặt cả hai người đàn ông cùng mang một nét giống nhau, ai cũng sợ hãi.

- là hần, chính hần đã gửi nó, tôi nghĩ hần vẫn chưa chết và hần vẫn chưa quên nó - người đàn ông với bức thư trên tay nói, ông này cũng trông vẻ như là trạc tuổi ông đang ngồi ghế. Ông có bức thư đưa bức thư cho ông ngồi ghế và ngồi vào cái ghế đối diện.
- chắc không hay có nhầm lẫn - ông kia vẫn ngồi im, giọng nói bình tĩnh hết sức.
- không hề có sự nhầm lẫn ở đây - ông ngồi ghế đối diện mặt đánh lại, ông kia tay run run cầm lấy bức thư và mở nó ra, mắt ánh lên sự sợ hãi nhìn ông đối diện.

" chào ông bạn gì thân mến !

Ông còn nhớ tôi chứ, là bang chủ bang hắc long xám kiểm sát thủ chuyên chế bắt cánh gác. 1/2/1998, ông còn nhớ ngày này chứ, đó là ngày giỗ của con tria tôi. Tổng Gia Chánh, chà chà chắc ông phải nhớ rõ ấy chứ, con trai toi mà có thêm bạn tới cùng thì chắc nó sẽ bớt cô đơn hơn ông nhì, tôi thấy mấy thằng con quý tử của ông được đẩy, đều là đàn ông con trai với nhau cả mà sẽ dễ gần hơn, ông thấy sao nếu thằng con độc nhất và 3 thằng cháu của ông cùng đi tới chỗ con trai tôi, ông có đồng ý không à mà cho dù ông có đồng ý hay không thì mọi chuyện vẫn như vậy thôi, 17 năm trước tôi đã hứa và 17 năm sau khi 4 thằng đó tròn 18 tuổi, lời hứa sẽ được thực nghiệm, tuần trước tôi có cho người đi điều tra, thông tin nhận được thì hình như con trai các ông tên là Vinh Khoa, Bách Nhật, Chính An và Triết Minh, nhì, chỉ cần biết tên thôi, tôi có thể tìm thấy 4 thằng con trai của các ông

và chỉ cần nhìn thấy mặt là tôi sẽ " khực " ngay , chúc ông may mắn haha , nợ một máu phải trả bằng 4 máu " .

- hân ..... đúng là hân - người đàn ông cảm xúc thư đọc xong thì lắp bắp run sợ không nói nên lời .

" cách " cánh cửa mở ra thật nhanh , 2 người đàn ông nữa bước vào , ông nào cũng có vẻ như đã ngoài 40 , bước vào độ tuổi trung niên , 2 ông vừa vào cũng ngồi xuống , 4 người này cùng ngồi vào cái bàn tiếp khách trong gian phòng , ai cũng nhìn nhau và không ai có thể giấu nổi nỗi lo lắng cực điểm trong mắt .

- phải nghĩ cách gì đó , chúng ta không thể chống tay đứng nhìn được - một người đàn ông mặc áo đen lên tiếng .

- vô ích cho dù chúng ta có giấu bọn nó ở tận ngoách ngách nào đi chăng nữa thì người của Tổng Gia Trang thế nào cũng sẽ tìm ra thôi - một người đàn ông khác , thôi không dài dòng vòng vo tam quốc gì nữa nói ngắn gọn nhé 4 ông này chính là bố của 4 anh kia đây ạ .

- chẳng lẽ không còn cách gì hết sao - ông Trương nói .

- không biết , chúng ta phải nhanh chóng nếu không bọn nó bị chém lúc nào không biết đâu - ông Hàn cũng đánh mặt lại .

- chúng ta có thể che mắt Tổng Gia Trang - ông Vương nở một nụ cười bí hiểm .

- cách gì - ông Dương nói , 3 ông còn lại vui như mở cờ trong bụng , nhìn chăm chăm vào ông Vương .

- người ta thường nói nơi an toàn nhất là nơi nguy hiểm nhất nhưng nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất - ông Vương nói .

- cụ thể là sao - ông Dương sốt ruột .

- Tổng Gia Trang biết tên con trai của chúng ta vào tuần trước vậy thì nếu đúng lẽ thì bọn nó đã bị hân giết vào tuần trước rồi chứ sao tới bây giờ mà hân vẫn chưa hành động đi , chắc chắn chỉ có một lý do , hân chỉ biết tên không biết mặt , hân không thể nào tìm ra bọn nó trong vòng một tuần khi mà chỉ biết tên , cho nên hân cố tình gửi bức thư này để đe dọa chúng ta làm chúng ta hoảng sợ và mục đích chính là làm chúng ta phải gấp rút chuyển con sang nước ngoài khi đó , Tổng Gia Trang sẽ cho người mai phục ở tất cả các sân bay trong nước , số lượng sân bay nước ta không có nhiều nên việc này có thể làm được , bây giờ chúng ta sẽ cử 4 thằng giả tên bọn nó đưa 4 thằng đó sang nước ngoài , Tổng Gia Trang phát hiện sẽ lập tức điều người sang theo ngay , còn bọn nó thì chúng ta sẽ đổi tên , như vậy Tổng Gia Trang sẽ không nghi ngờ hay phát hiện rằng âm mưu của hân đã sụp đổ , đó là cái mà tôi nghĩ ra các ông thấy thế nào - ông Vương dứt lời .

- cũng có lý - ông Hàn gật đầu .

- vậy cứ tiến hành theo cách này mà làm - ông Trương nói .

- còn về gia đình của 4 người thế mạng đó chúng ta sẽ đền bù vào việc chu cấp tiền hàng tháng cho họ , chúng ta không thể để 4 người thế mạng đó chết không công như vậy được - ông Dương đề nghị .

- cũng được , chuyện đó không thành vấn đề - ông Hàn nhất trí , cả 4 ông này đã trút được gánh nặng trong lòng rồi . Căn phòng giờ thì vẫn còn rất căng thẳng nhưng lựu đạn đã giảm đi rõ rệt , không còn tới mức cực độ như lúc trước nữa . Khiếp quá mấy lão này già rồi mà trí thông minh còn minh mẫn sáng chói quá ha , ấn tượng đấy nha .

- Á Á Á ..... - tiếng kêu thất thanh phát ra từ trong một phòng bệnh như muốn làm cho cái bệnh viện này nổ tung luôn .

- có chuyện gì vậy - bác sĩ và các y tá vội chạy vào phòng bệnh-nơi có thể coi là vù xảy ra động đất , có cả mấy cô cậu kia nữa ạ , chắc các bạn cũng tò te tí tìm đoán ra người vừa kêu là ai rồi nhỉ , dạ là nhỏ Châu đó ạ .

- nó đâu , nó đâu rồi ..... - Châu run giọng , nước mắt ngấn nước mắt dài , đua nhau mà chảy .

- cái gì là cái gì đâu - Minh ngạc nhiên bước lên hỏi .

- là nó đó , mấy người giết nó rồi hả - Châu nức nở khóc lóc .

- cái gì cơ - Trần cũng ngạc nhiên hỏi .

- mấy người thấy nó và đã giết chết nó rồi hả , sao mấy người ác dữ vậy , nó là của tôi mà sao các người nữ xuống tay hả - Châu lăn ra khóc lóc sục nức kinh khủng luôn , nhưng mấy người kia thì chẳng hiểu đây là loại mô tơ gì cả , nhỏ chỉ bảo nó đau thôi và không nói rõ là cái gì thì bố nó biết cái mà nhỏ đang tìm là cái gì chứ .

- mày định nói tới cái gì hả , Châu - Di tiến lại ngồi lên giường , đặt nhẹ tay lên vai Châu .

- Hayzai đó - Châu nín khóc nói .

- hử tưởng gì đừng lo , nó trong tay bọn tao nè - Di cười tươi .

- thiệt sao - Châu rạn vỡ luôn .

- ừ nó trong tay Anh ấy - Di nói rồi ngoảnh mặt lại phía Anh - mang ra trả nó đi - Di nói và Anh cho tay vào túi áo của mình , tìm một thứ gì đó .

- nó không có ở đây - Anh hoảng hốt la lên .

- Why not ? - Di và Trần cùng đồng thanh .

- không biết , chắc là nó ở trong phòng ớ , chờ chút tao về phòng tìm - Anh nói rồi chạy luôn về phòng của mình . Mấy người ngoài cuộc đứng trân mắt chẳng hiểu gì , đứng rồi có nói đâu mà biết , không biết thì đương nhiên là không hiểu rồi .

- vậy không có gì chúng tôi ra ngoài - một cô y tá nói .

- nên nhớ đây là bệnh viện , nếu không có gì nghiêm trọng thì làm ơn giữ im lặng một chút , cảm ơn - ông bác sĩ già đeo gọng kính rồi nghiêm mặt lại , có vẻ ông này rất tức giận .

- chết rồi - Anh chạy ngay vào phòng , nét mặt tái tím .

- ai chết cơ - Châu hỏi ngây thơ vô số tội .

- không tìm thấy nó đâu cả - Anh thờ đốc nói gấp .

- Why ? - 3 con kia cùng hét lên .

- bọn mày nói tiếng Việt đi hộ tao cái - Anh cũng gắt .

- không thấy, vậy nó đâu - Châu hỏi tức , nước mắt lại ngân ngân ngân ngân .

- chết rồi, không thấy nó vậy thì nó ở đâu mới được chứ - Di đứng lên, đi đi lại lại sợ hãi .

- này rốt cuộc suốt từ này các cô nói cái gì mà tui tui chẳng hiểu gì hết vậy , mất gì bọn tôi kiếm cho , nhờ thấy thì sao - Nhật nhún vai khó chịu .

- đúng rồi đó , chứ đúng như thế này mà nghe thì bọn tôi không hiểu gì cả - Khoa cũng nhăn nhó khó chịu .

- có gì thì nói ra có thể bọn tôi sẽ giúp được cũng nên - An cũng góp ý .

- nói ra nghe coi - Minh cũng không chịu cảm .

- nếu các anh im lặng một chút thì có ai bảo rằng các anh bị cảm không hả - cả 4 con cùng đồng thanh lúc này bọn đang quần trí nên tò thái độ như vậy là đương nhiên với lại hôm nay 4 ông kia tốt đột xuất nên 4 nàng tiêu hóa trạng thái không kịp .

- đúng là làm ơn mắc oán - Khoa tức giận lùi lùi đi ra , có ý giúp đỡ mà bị phản đáp như vậy thì ai mà vui cho được , 3 anh còn lại cũng vậy , chẳng khâm khá gì hơn .

Đột nhiên , phía bên ngoài cả bệnh viện đang hỗn loạn tương đương với việc xảy ra chiến tranh thế giới lần thứ 2 . Zai full khá là bức mình vì cảnh này , hồi này mấy ông bác sĩ còn mắng quát tháo vì tội làm ồn vậy mà bây giờ chính họ đang làm náo loạn cả bệnh viện , chẳng biết có chuyện gì xảy ra nữa hay là Mĩ lại tuyên chiến tranh giành lãnh thổ với Việt Nam đây ta ? , chắc không đâu .

- mấy người này bị sao vậy - Khoa ghé sát tai Nhật hỏi .

- mày hỏi tao tao hỏi ai ai hỏi ai - Nhật cau có nói .

- mày hỏi nó chỉ bằng đi hỏi không khí ít ra còn đỡ hơn đó - An trêu .

- sao nhìn như là kiểu họ bị tiêm thuốc kích thích quá ta - Minh xoa cằm nghi ngờ .

- điên, tiêm thì chỉ 1 người hai người thôi chứ chẳng lẽ là cả cái bệnh viện này hả - Nhật cốc đầu Minh một cái .

- nè có chuyện gì xảy ra vậy - Khoa túm một vị bác sĩ đang mất hồn lại hỏi .

- có ..... có ..... một con ..... một con rắn ..... nó ..... nó ..... - vị bác sĩ trẻ này trông có vẻ chỉ là tiểu sinh học nghiệp thôi , nói chưa xong ngắt luan vì sợ , trời ơi như vậy thì thả đi làm bệnh nhân cho nó đỡ mất mặt .

- rắn sao ? - Minh chau mày nói .

- hần là nó rất độc và lợi hại cho nên mọi người mới sợ như vậy - Nhật bình thản nói .

- vô kêu mấy bà lộn kia thu dọn đồ đạc rồi rời khỏi đây, không khéo bị rắn cắn thì hay - An nói rồi mở cửa bước vào - trong bệnh viện có rắn độc , các cô mau thu dọn đồ đạc đi chúng ta sẽ rời khỏi đây - An nói rồi lại đóng cửa đi ra , sai người ta mà mình lại đi làm vậy thì sai làm gì cho nó mất công chứ hả trời .

- RẮN ĐỘC - cả 4 cô nàng cùng đồng thanh đáp , trong đầu cùng chung một ý nghĩ " HAYZAI SẼ TRỞ THÀNH SINH VẬT THÍ NGHIỆM " . lập tức khác cả 4 nàng cùng phóng ngay ra ngoài , nhìn quanh nhìn quất mà chẳng thấy bóng đang chú rắn nhỏ đâu , đứng rồi Hayzai nhỏ có tí xiu à sao nhìn thấy trong hoàn cảnh hỗn loạn như sắp xảy ra chiến tranh như vậy chứ .

- mau tìm ra nhanh lên không thì Hayzai của tao bị đưa ra đâm phán như là sinh vật ngoài hành tinh đó ..... huhu ..... tao không biết đâu bắt đền tui bay đó ..... huhu ..... trả Hayzai lại cho tao đi ..... huhu ..... - Châu sợ quá khóc toáng lên nhưng giờ thì trong bệnh viện đã có qus nhiều người khóc lóc rồi , ai nhìn thấy cô khóc cũng nghĩ là cô khóc vì sợ rắn cắn thôi chứ chẳng có ma nào biết li do thực sự đâu , ngoại trừ 3 con quý nhỏ kia đang nhìn nó với con mắt áy náy . Còn 4 tên kia thì rõ rồi đó , lại lâm vào tình trạng , tịt mắt tịt mũi không hiểu gì luan . Bỗng có cái gì đó nhon nhót nhỏ nhỏ dài dài trường lên người Châu , nó bò lên vai , còn Châu thì đang phá lên khóc lóc mắt nhắm tịt không chịu mở , 3 con kia phát hiện cười phá lên , Châu mở mắt và nhìn thấy Hayzai , chú rắn nhỏ đáng iu đây rồi . Châu nín khóc và cười tươi nắm lấy Hayzai cho chú chạm má , khóc lên vì vui . Ôi trời ơi vì cái cảnh này mà cả bệnh viện im thin thít , con rắn độc kinh khủng kia à cô gái bệnh nhân mảnh mai đáng yêu kia sao lại ..... Vì yên lặng quá 4 cô nàng đã phát hiện ra , hết vui luan nhìn mọi người với con mắt ngây ngô khó hiểu .

- Á ..... Á ..... Má ơi ..... rắn rắn ..... cứu con ..... Má OI - Châu hét lên , đặt nhanh Hayzai lên vai và chạy ngay vào phòng kêu la thảm thiết , phải đóng kịch như vậy thôi , không khéo cô cũng biến thành sinh vật lạ luôn thì chết . Mọi người sau khi nhìn thấy trạng thái này nghĩ là mình bị hoa mắt nên cũng tất tưởi bỏ chạy , mấy ông bảo vệ cầm nã , vũ khí trang bị đầy đủ chạy ngay vào phòng bệnh của Châu để kịp thời giải nguy ứng cứu cho nạn nhân sắp lìa đời kia , vừa vào tới nui thì ôi thôi , mất mặt quá , tịt dưng chạy vào các bạn có biết mấy ông đó thấy gì không ạ , dạ là thấy nhô Châu đang thay áo ạ , một túm con trời chạy vào đúng lúc này , trong phòng chẳng có biến cố gì chứng minh là có rắn .

- BIẾN THÁI - lần này thì cái bệnh viện xup luan , mấy ông kia bị nhò đánh cho tới chết thì thôi , khổ chưa .

Lúc trở về nhà .....

- cô không sao chứ - Minh đưa Châu vào tận phòng để đảm bảo con rắn kia không có trên người Châu , còn đám bạn thì bay đi chơi hết rồi ạ .

- tôi không sao không sao , anh về đi cho tội nhờ cái coi , anh và tôi khác giới mà ở chung trong một phòng người ta mĩ thấy thì có mà chết tôi à , đi ra ngoài đi - Châu cố gắng dùng mọi sức đẩy Minh ra .

- có ai nhìn thấy đâu mà cô lo - Minh nhăn nhó .

- có tôi thấy đây nè , đây là phòng tôi nhà của tôi không phải của anh phiền anh lượn ra dùm nhanh ạ - Châu quát lên .

- tôi thấy hình như là cô muốn tôi ra khỏi phòng không phải là vì sợ có người nhìn thấy thì phải nhì - Minh chống cằm nói .

- dạ dạ vâng ạ sao cũng được muons nghĩ sao thì nghĩ nhưng trước tiên cảm phiền anh ra ngoài cho - Châu nổi sùng lên .

- có cái gì trong túi cô kia - Minh chỉ vào khi nhìn thấy cái túi aops của Châu có cái vật gì đó lách nhích .

- à ..... ờ không có gì đâu ..... chỉ là mấy thứ đồ chơi thôi mà ..... hìhi ..... - Châu viện cớ nhưng nhỏ không nghĩ rằng Minh là vua ham chơi mà , có thứ đồ chơi nào đặc biệt là cậu phải chơi qua một lần mới được và cái thứ trong túi áo Châu cũng không khỏi bị lọt vào tầm ngắm .

- đồ chơi hả , đưa ra đây coi - Minh cười tươi . Mắt sáng rực .

- sao , không được ..... cí này ..... cái này ..... anh sẽ không hài ờng khi mà nhìn thấy nó đâu ..... - Châu lùi lại phía sau ,

- sao cũng được nhưng cô phải cho tôi xem thì mới biết là tôi có hài lòng hay không chứ - Minh chau mày .

- không ..... đảm bảo là không mà ..... - Châu lại lùi lại mấy bước nữa còn Minh thì tiến lên . Mắt kiên nhẫn , cậu không đợi sự cho phép nữa tự tiện cho tay vào túi nhỏ và móc cái thứ đồ chơi mà nhỏ nói ra để coi .

- tên kia , vô duyên vừa thôi ..... đừng có tự tiện như thế ..... nè ..... bỏ cái tay bẩn kia ra ngay coi ..... quái ..... tên điên kia ..... - Châu la hét cổ giăng tay Minh ra khỏi túi mình như công cốc .

- từ thôi thế đấy , mặc xác tôi ai kêu cô nói ra chỉ làm tôi tò mò , phải chịu - Minh ương bướng , tiếp tục và cuối cùng cậu cũng thành công , nắm được thứ đồ chơi bí ẩn đó cậu rút tay ra và đơ người , trên tay cậu đồ chơi không thấy mà lại thấy một ..... con rắn . Con rắn có đôi mắt màu xanh dương to tròn , 2 cái răng nanh thò ra ngoài mà thấy khiếp , nó thè cái lưỡi ra và thụt vào thật nhanh một tiếng kêu " sịt sịt " trời con rắn trong bệnh viện đây à và cũng là Hayzai luôn . Minh tím mặt lại và nhìn chằm chằm vào con rắn . Nhìn thấy vật thể lạ hình hài mang dạng con người và hẳn cứ nhìn chằm chằm vô mình , Hayzai định nghĩa tên này là tên thuộc loại cần xử lí kịp thời không sẽ nguy hiểm . Nhanh chóng và gọn gàng như một tia chớp xuất hiện Hayzai thè cái lưỡi và há miệng ra , 2 cái răng nhọn hoắt , nước dãi kéo dài nhìn mà kinh khủng . Trong nháy mắt Hayzai đã cắn một phần vào vai cậu , máu rỉ ròi , ngay lập tức Minh loạng choạng buông con rắn ra , cậu thấy người mình ỉnh ỏi , nhất là phần vai , sau đó tới đầu , cái đầu không biết nạp thêm cái gì mà nó nặng khủng khiếp , mi mắt cũng vậy , không tài nào mở ra được nổi nữa . Cậu không thể nào chống chịu được nữa , cậu thấy cái thân xác của mình dường như nặng lên cả tá thịt và không thể nào đứng trụ chân được nữa , cậu ngã phịch xuống đất , mắt nhắm tịt nhưng trước khi quên hết tất cả cậu kịp nghe thấy tiếng của Châu một tiếng gọi " Minh " lớn tiếng , sợ hãi vang lên , sau đó cứ thế cậu ngất đi , cậu chết rồi sao , chết sớm vậy à , cậu mới có 18 thôi , chưa có vợ chưa có con chưa có gì cả và cậu còn chưa nói rõ tình cảm của mình với Châu nữa , nhiều việc vậy mà giờ chết sao , tiếc quá đi thôi .

- MINH - Châu chạy lại đỡ lấy người Minh trước khi người cậu hoàn toàn chạm đất , mặt nhỏ biến sắc , tái tím như chính mình bị dính độc vậy .

- Minh tỉnh lại đi ..... tỉnh lại ..... đi - Châu cố lay lay Minh dậy , nhưng tất nhiên Minh vẫn bất động .

- đứng rồi ..... thuốc giải ..... thuốc giải đâu nhĩ ..... - Châu lắp bắp hai hàng mồ , nhỏ giọt từng giọt nước mắt nhỏ lăn tăn theo nhau mà chảy xuống . Nhỏ đặt nhẹ Minh xuống và bắt đầu lục tung cả cái phòng mình lên , nhỏ như phát điên lên được vậy , lúc cần tới thì nó không thấy đâu cả , mà lúc không cần thì nhìn thấy suốt ngày , tro trên quả thái mức độ lun rồi .

- nó đâu rồi ... xin mày đó ..... mày ở đâu ra mặt đi mà đừng chồn nữa ..... tao không muốn đau mà ..... - Châu vừa khóc vừa lăm bằm một mình nhỏ sợ hãi quá rồi , chết mất , nhỏ không kippj tìm thấy thuốc giải trước khi nọc độc phát tán khắp cơ thể Minh thì sao , Minh mà chết thì sao , nhỏ sẽ tự dần vứt bản thân mình , tại nhỏ hết mà , nếu nhỏ nói rõ cho Minh biết trong túi nhỏ có cái gì thì Minh sẽ không có chuyện gì cả . Tại nhỏ hết , tại hết . Nhỏ tự dần vứt mình , nỗi lo sợ lên tới cực điểm luôn rồi . Trời ơi , ông trời giờ đang chết bầm chết đập ở xó nào mà không hé mắt xuống nhĩ và giúp nhỏ tìm thấy cái tên thuốc giải đáng ghét kia chứ , ông trời có mắt không vậy hả .

Hết chương 23 , đón đọc chương 24 nhé . ^ - ^ !!!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lanh Canh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Tình Cờ .

Trong tiệm sách .....

- nè đi đâu chơi đi , vô đây làm gì chán chết mất - Nhật cần nhẫn , bức bối .

- trật tự chút đi , đang bận - Trần ném luôn quyển sách vô mặt Nhật , mắng .

- sao tự dưng lại có hứng thú đi mua sách vậy , hình như là hôm nay trời sẽ có giông kinh khủng lắm đây , lát về phải sửa lại cái mái không chết - An ngó mặt ra , nhìn trời nhìn đất . Ngay lập tức Di chạy vọt vào sít nữa thì đám chúng Khoa , nhỏ chạy lại chỗ mấy con bạn .

- xong rồi , tao lấy được rồi - Di thì thầm cười tươi .

- ừ thì lấy ..... - Anh thần nhiên xong khựng lại .

- lấy được rồi - Trần và Anh cùng đồng thanh .

- ừ lấy được hết rồi - Di tươi tắn tiếp và gờ tay ra và trên tay nhỏ là 4 tờ giấy , trông chữ nghĩa có vẻ loằng ngoằng , chẳng biết chữ ai mà xấu khiếp vậy .

- đưa đây coi - Anh lập tức giật lấy 4 tờ giấy và gờ từng tờ một coi , nụ cười rạng rỡ .

- tốt quá , hù cái này đi là bọn mình tự do - Trần cũng tươi theo .

- cái gì vậy - An từ đầu chau ra ngó vào xem .

- ui đi ra đi , không có gì cả - Anh lập tức đẩy cậu ra .

- nhìn mấy tờ giấy đỏ sao mà quen quen vậy ta - An thắc mắc như tên ngốc vậy . Trong nháy mắt đồng giấy đỏ đã lìa đời , phân thân thành hàng trăm nghìn mảnh nhỏ .
- từ nay ta tự do - Di nhảy cẫng lên .
- YES - Trần giờ tay hướng ứng .
- tự do ..... - Di nói câu lửng .
- MUỐN NĂM - 3 cô nàng cùng đồng thanh hét lên . Xong chạy ra ngoài nhanh như gió , nhảy vào trong xe .
- mua xong rồi hả , làm gì mà âm ỉ vậy - Khoa nhăn mặt .
- nói nhiều , nhanh , lái xe - Di ra lệnh .
- hay nhỉ , em ra lệnh cho anh đấy à - Khoa chống hông quát nhẹ .
- trời ơi , nhanh lên , đi ăn kem - Anh giẫy nảy lên .
- bọn con nhóc này hình như hôm nay có vấn đề về thần kinh rồi đấy - Nhật ghé sát tai An .
- không đi hả - Anh vênh mặt lên và trèo lên chỗ ghế lái . Ở đó đã cắm sẵn chìa khóa xe . Nhỏ nỏ máy , đóng cửa thắt dây an toàn , rín ga và ..... phi luôn , khói bay tít lù , nhò này biết lái ô tô sao .
- tạm biệt nha - Di vẫy tay chào rồi cũng tương tự phi luôn xe theo chiếc ô tô đen bóng kia .
- hôm nay chịu khó đi bộ nha , coi như là tập thể dục buổi sáng à không buổi trưa , bye - Trần cũng vậy nói xong và phi đi luôn , 3 tên kia thì trở mắt nhìn , tưởng mấy mẹ này mảnh mai chân yếu tay mềm xe đạp cũng không đi nổi mà biết lái ô tô sao , hơi bị quá sức tưởng tượng rồi nha .

-
- anh không sao chứ - nhỏ nhẹ và dịu lắng , Châu cầm cốc nước trên tay đưa cho Minh .
  - không , rất nhiều sao , tôi sắp chết rồi đấy - Minh thờ phào nói hất , cầm cốc nước từ tay Châu , ngồi dưới sàn lưng dựa tường .
  - anh sắp chết rồi hả - Châu hỏi nhỏ , nước mắt lại rơi khổ ghê , sao mà nhảy cảm quá vậy , vừa nín xong lại khóc .
  - trời - Minh phì cười - tôi nói đùa thôi mà , cô ngây thơ quá rồi đấy .
  - anh có thấy là anh quá đáng lắm không hả , tôi lo cho anh như muốn phát điên lên mà anh còn ở đó mà đùa được à - Châu suốt mướt , mặt đanh lại , nghiêm trọng tới mức đó sao .
  - mà con rắn đó ..... nó có làm gì cô không hả - Minh hỏi lo lắng .
  - không cần lo , Hayzai không giết tôi đâu - Châu lau nước mắt , nụ cười hồng lan lại rực nở trên khuôn mặt .
  - Hayzai ? con rắn đó là Hayzai á - Minh trở mắt .
  - hả ..... ở ..... om ..... nó .... nó - Châu lắp bắp cố tìm ra một lý do gì đó để che đậy Hayzai , cái mồm hại cái thân rồi cung ơi .
  - nói thật cho tôi nghe , con rắn đó là gì của cô - Minh nghiêm mặt lại , không phải là đang ghen với con rắn chứ anh trai , chắc không đâu .
  - nó .... nó - Châu lắp bắp .

Minh đang nhìn chăm chăm vào một thứ , trên vai Châu , sự thay đổi này làm Châu nghi ngờ nhò nhìn vào vai mình và Hayzai đang ở đó gương đôi mắt đáng sợ về phí Minh , mắt trợn mắt , đây là cuộc thi đấu mắt hay sao , có thể lắm chứ .

- con rắn đó sao lại không cắn cô - Minh nhẹ giọng , mắt vẫn nhìn chăm chăm vào con rắn đang thè lưỡi nhìn cậu , trêu tức chắc .
- có lẽ đã tới lúc tôi nên cho anh biết một việc - Châu thờ dài .
- 1 việc , là sao - Minh vẫn dán mắt vào con rắn .
- đây là Hayzai , rắn của tôi - Châu nói ôm lấy con rắn đồng thời lùi lại 3 bước .
- rắn - của cô - một con rắn độc - chết người - suýt giết tôi - Min hằng từng câu .
- tôi rất quý nó , nó là 1 phần của cuộc đời tôi , tôi không thể mất nó vì vậy tôi mong anh hãy giữ bí mật về nó - Chaubình tỉnh nói .
- nó là 1 phần của cô thế còn 9 phần kia thì là cái gì - Minh hỏi .
- anh hỏi gì kì thế , 9 phần kia là của tôi đâu phải của anh mà anh hỏi làm chi , tôi chẳng cần trả lời làm gì cho tốn sức tốn hơi - Châu trả lời .
- cô dư sức ới cái câu dài ngoằng đó sao không để dành để mà trả lời câu hỏi của tôi cho đỡ tốn sức tốn hơi hả - inh chuyển hướng nhìn sâu vào trong mắt Châu , 4 con mắt đụng nhau , nhìn như đờ luôn .
- chẳng việc gì mà tôi phải tiết lộ chuyện riêng tư của mình - Châu ngoắc đầu tránh ánh mắt của Minh .
- tôi biết 9 phần đó là dành cho người trong mộng của cô chứ gì , nói nghe coi đó là ai - Minh hỏi gặng .
- sai rồi , người trong mộng của tôi nhiều lắm anh đếm tới năm sau cũng không hết được đâu - Châu vênh mặt .
- cô mê trai zữ ha - Minh phì cười .

- anh bị đơ à , tôi chỉ bảo tôi có nhiều người trong mộng nhưng tôi có bảo đó là những người mà tôi thích đâu - Châu vắt cổ cãi .

- cô ..... phải lòng ai chưa - Minh đột nhiên hạ giọng hỏi , mặt thờ thẩn .

- um ..... có chưa nhỉ ..... - Châu bắt đầu suy nghĩ - a ..... có rồi - Châu chợt nhớ ra .

- là ai - Minh vẫn bộ dạng tâm trạng đó .

- anh hay nhỉ , đó là chuyện riêng tư của tôi , anh là bố tôi chắc mà tôi phải nói cho anh nghe , đồ khủng - Châu chu mỏ , gất .

- nói nhanh , không tôi sẽ bắt cô phải nói - Minh hăm dọa .

- Cái Gì ? - Châu tròn mắt - anh nghĩ anh là ai , cảnh sát chắc , tự nhiên anh vô nhà tôi , ngồi trong phòng tôi , bắt tôi trả lời mấy câu hỏi mang tính cá nhân , xong anh còn hăm dọa tôi nữa , hơ hay ha , anh nghĩ anh có thể ép được tôi chắc - Châu lè lưỡi chọc tức .

- nếu cô không nói tôi sẽ nói cho mọi người biết một chuyện , đảm bảo cô sẽ không dám thò mặt ra đường nữa - Minh nhếch mép .

- chuyện gì mà khiếp vậy , nói thử cái - Châu thách thức .

- chuyện gì á ..... um ..... đó là ..... cô ..... cô bị ..... - Minh hơi ngượng , có nên dừng từ này không ta .

- tôi bị làm sao - Châu nhăn mặt .

- cô bị tra còi áo - Minh nói thẳng .

- cái ..... cái ..... CÁI Gì ? - Châu hét lên .

- cô bị người khác lột áo , nghe rõ chưa - Minh nói to lên .

- anh bị khủng hã , làm gì có chuyện đó , anh đừng có mà bịa chuyện - Châu quát lên .

- giờ cô có đem gurom chém của " BAO THANH THIÊN " tới đây đi chẳng nữa toi cũng chắc chắn rằng cô đã bị như vậy - Minh quả quyết .

- tên dói trá , gian xảo ..... anh ... anh nghĩ là tôi tin chắc ..... anh ... làm sao mà biết được chứ ..... - Châu gất lên , lấp bắp .

- thì chính tôi làm chuyện đó mà - Minh thần nhiên nói .

- SA A AO - Châu hét lên , âm lượng khủng khiếp cực kì .

- hử , cái lúc mà cô bị cây đè lên đó , lửa cháy xén mất cái áo của cô tôi không còn cách nào khác phải xé vấy và áo của cô , vậy đó - Minh nói .

- đồ ..... đồ biến thái - Châu rung rung nước mắt tiến lại và lấy tay đánh vào người Minh .

- anh điên rồi ..... tôi bị sao thì liên quan gì tới anh .... anh .... anh dám xé áo , xé vấy của tôi ..... anh đúng là tên bỉ ổi , biến thái vô liêm sỉ ..... không ..... không biết tôn trọng phụ nữ ..... đồ đáng ghét ..... - Châu vừa đánh vừa khóc .

- nhưng tôi không nhìn thấy gì hết , chẳng qua lúc đó tôi không biết phải làm thế nào vì lửa cháy quá lớn , cô có biết nếu tôi không làm vậy thì cô đã bị thiêu cháy rồi không - Minh gất lên .

- tôi sống hay chết thì mặc tôi , liên quan gì tới anh - Châu gất theo .

- VÌ TÔI YÊU CÔ TÔI KHÔNG MUỐN CÔ XẤY RA CHUYỆN GÌ HẾT , NGHE RÕ CHƯA ? - Minh nắm lấy cánh tay Châu , hét lên , mặt tức giận , nói xông cậu xông lên hôn Châu , nụ hôn say đắm nóng bỏng , hơi quá ha . Châu đơ người không phản kháng gì , nhỏ chưa tiêu hóa hết các dung lượng " electron " vừa rồi , mắt nhỏ mờ tròn to , không chớp . Đây là loại gì , Minh vừa mới nói gì cơ , tò tính sao , đúng là tình cờ mà , có cuộc tò tính nào xảy ra bất ngờ như vậy không . Minh hôn nhỏ , vẫn vậy không buông , đúng là trong cái rủi có cái hay . Chuyện hay xảy ra ngay trong khi xảy ra cái cọ . Minh buông nhỏ ra và ghì đầu nhỏ vào vai mình , một tay ôm lấy nhỏ , một tay chống xuống đất .

- anh yêu em nhiều lắm em có biết không hã , nếu em xảy chuyện gì thì em tính sao , làm bạn gái của anh nhé , em - Minh hạ giọng , hôn lên tóc nhỏ , mùi hương đầu ô liu phảng phất .

Châu vẫn đơ người không phản kháng gì hết , lỗ tai nhỏ bị hẹp lại rồi hay sao mà mãi vẫn chưa hiểu gì , mãi tới khi Minh nói câu chủ chốt đó . Nhỏ nhấ,s mắt lại để nghỉ lại , đầu cúi gằm vào vai Minh , đưa tay ôm cổ cậu nói .

- em yêu anh rất nhiều - Châu nói lí nhí đủ để Minh nghe .

Minh vòng nốt tay còn lại , ôm chặt nhỏ vào lòng , chặt lắm như thể cậu sợ ai sẽ cướp nhỏ đi vậy đó .....

2 người ngồi đó - ôm nhau - trên sàn - trong phòng ngủ - trong nhà - không có ai (trừ cặp đôi mới ra lò) . Cả 2 đang ngập tràn trong hạnh phúc , hạnh phúc lắm , một thế giới toàn màu hồng , màu hồng của tình yêu , màu hồng của hạnh phúc , màu hồng của yêu thương . Còn gì vui hơn , khi giờ đây 2 người họ trở thành cặp của nhau , không phải mơ không phải là giả như lúc trước tất cả điều là thật , một sự thật không thể sai lầm - 2 người họ là của nhau - một cặp bồ câu trời sinh không thể nào tách rời . 1 lúc lâu sau đó , 2 người bỏ nhau ra , nhìn nhau chằm chằm (tính làm chuyện gì đây ?)

- anh hạnh phúc lắm - Minh cười nhẹ .

- em cũng vậy - Châu cũng tương dạng , xong lại tiếp cú hỏi nãy , hôn nhau , nụ hôn say đắm , hạnh phúc nó là của tình yêu , cả 2 đều muốn chứ không phải là một cái gì đó vô tình hay bị ép buộc . Thật vậy đó , yêu thì rất khó , khi chia tay thì rất dễ nhưng để quên nhau thì còn khó hơn chục lần . Đau nữa , trái tim như bị bóp nát bị đem xay thành nước sinh tố " tim " thơm ngon nhưng chứa vị đắng cay . Tình yêu là sao chối , nó là chứa xui xẻo mà nhưng có lúc tình yêu cũng là sao Phúc Tinh , đem tới may mắn hạnh phúc cho 2 bên . Xui là sao Chối , may là sao Phúc Tinh , nguy hiểm quá , liệu tình yêu của 2 vị này là gì ? Sao Chối ? Sao Phúc Tinh ? . Chưa biết được , chỉ cần biết hiện tại , họ đang ngập tràn trong biển bờ yêu thương . Vậy là đủ .

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Yêu Tinh Lanh Chanh Và Tử Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Chương 25 .

Sáng hôm sau , một buổi sáng đẹp trời , đẹp trời hơn bao giờ hết , nhất là đối với cặp tình nhân vừa thành gia . Hôm qua Minh không về nhà , ở lại nhà Châu , 2 tên này nói chuyện tới quá nửa đêm , toàn mấy chuyện linh tinh nhưng chủ yếu cãi nhau là nhiều , lúc mệt thì ôm nhau ngủ , hết .

Trước cổng trường THPT Tuyên Quang - trường cấp 3 - trường mới bọn nó chuyển tới , mấy anh chàng kia cũng vậy , chuyển sang đây học và tất nhiên hình với bóng thì hình đi đâu bóng đi đó , Zaiful chuyển trường 4 mẹ Girleole cũng chuyển nốt . Nhưng trong thời gian này Girleole có chuyện bận đột xuất bọn nó đang thực hiện một kế hoạch lớn , nên tạm thời Minhax có những ngày tháng trời yên gió lặng .

" B rùm B rùm ..... Kít Kít " tiếng xe ô tô phanh gấp làm học sinh trong trường như muốn nổ tim vì giật mình , 3 con ô tô đen bóng loáng thể loại hàng xịn đầu ngay trước cổng , 3 nàng tiểu thư khá là đơn giản trong bộ đồng phục trắng học sinh và chiếc váy đen hơi xòe , đơn giản nhưng không hề giản dị , ai cũng trông xinh tươi làm trái tim anh chàng ở đó phải xao xuyến , tiếp thêm sinh lực cho quả bom nguyên tử sắp nổ trông mỗi cô gái vì tức , trường này mà có thêm mấy cô xinh tươi này thì coi như họ hết giải hotgirl toàn trường . Minhax lộ diện trong thể xác tiểu thư , chuyện đó hoàn toàn bình thường nhưng ô tô ở đâu ra , đừng bảo mới mua nhé ? chuyện này không bao giờ xảy ra , chẳng lẽ ô tô của mấy ông kia hôm qua chưa giả nha , mượn mà không giả là coi như chôm luôn đấy á .

- hôm nay phi xe tới trường thích quá nhỉ - Trần nháy mắt với mấy con bạn , bọn nó nhìn từ ngoài nhìn vào , ngắm cái contrường khủng khiếp kia , không biết bọn nó có phải tham gia cuộc thi chạy maratong đi tìm lớp hay không không biết nữa , khổ quá sao không dọn qua cái trường nào bé bé tí coi đỡ khổ .

" Ket ! " lại là tiếng xe phanh trời tai , lần này thì tìm mấy tên trong trường nổ hết luôn , 3 con mô tô đời mới loại hiệu gì đó chỉ biết là nó là cái loại xịn nhất trong thể giới xe máy ngày nay . 3 con mô tô đua đi trên đường cao tốc đen bóng loáng , tiếp theo 3 anh chàng gỏi đó bỏ mũ bảo hiểm ra , ủa trời ơi Zaiful đây chứ không ai khác , đẹp trai quá trời lun à , toàn bộ nữ sinh trong trường mà bóng long miêng long ngong , trái tim nở rộ kịch liệt như hoa .

Tiếp tục cũng như đột trước sự xuất hiện của 3 anh này lại tiếp thêm sinh lực cho mấy quả bom nguyên tử trong người mỗi tên con trai , mấy ông này mà ở đây thì mấy tên đó hết hobby toàn trường . Minhax mắt nổi hình trái tim , miêng há hốc . Đừng bảo là vì thấy trai đẹp đó nha . Không đâu , Trai ddj làm sao có thể quyến rũ bọn nó được , bí mật là nằm ở đây . MÔ TÔ !!! .

Thấy biểu hiện là lũng trên mặt mấy cô nàng 3 tên kia tự sướng , tưởng đó là vì sự xuất hiện của mình .

- MÔ TÔ - Minhax cùng hét lên sung sướng thích qus trời quá đất luôn , chạy lại chỗ con xe sờ sờ mó mó như bắt được vàng . Mấy ông kia xấu hổ vì tưởng bở .

- cho tôi mượn một chút nha - Trần hỏi , giọng hối thúc .

- cho mượn đi , mà nha nha - Anh ông ẽ mắt không rời con xe .

- coi như tôi xin , cho tôi mượn chút đi - Di cũng bắt đầu .

- CÓ MƯỢN KHÔNG HẢ ? - Trần quát lớn .

- ĐỒ KEO KIẾT BÚN XỈN - Anh chửi lớn .

- ĐỒ HEO , RƯỢU MỜI KHÔNG UỐNG THÌ UỐNG RƯỢU PHẠT HẢ ? - Di cũng nổi nóng .

- KHÔNG CHO MƯỢN THÌ CUỐP - Trần nói và lập tức cả 3 con xông lên đẩy mấy ông kia mặt thần thơ lơ lơ mơ xuống đất ., Lập tức tụi nó nổ máy và phi đi với tốc độ bằng 1 nửa máy bay , khiếp kinh khủng . Mà bọn này sao vậy , hỏi mượn người ta , người ta còn chưa trả lời mà đã tính luôn chuyện cướp xe rồi sao . Hix có phải con gái không đây .

- Á .... TRỜI OI ..... HOÀNG TỬ ĐẸP TRAI QUÁ ĐI .....NGẢ MÀ CŨNG TUYỆT NỮA .....

đám nữ sinh trong trường đồng loạt hét lên , có cần mê trai tới vậy không trời , không tất cả đều đổ từ 1 cô gái , cô bước gần tới 3 tên kia nhìn xuống với con mắt kinh thường .

- các ậu nên cuốn xéo khỏi đây đi , đừng có ở đây gay trần động đất nữa - cô gái lạnh lùng nói , nhò nghĩ mình là ai , lại thủ vị rồi đây .

Đó là Kiều Trang lớp 11A1 , học sinh xuất sắc nhất của trường , gia đình khá giả , sở hữu tập đoàn IEJ lớn thứ 9 thế giới . Thân hình cao 1m69 da trắng như sữa , tóc dài ngang hông đen bóng mượt mà , mắt đeo gọng kính trắng , cắt mái ngố buông sóng tự nhiên , chiếc áo trắng phục sinh kèm theo chiếc váy xanh lam , đôi dây xanh đậm , thắt nơ gọn gàng , trông cô thật là xinh .

- cô nghĩ mình là ai mà ăn nói láo xược như vậy - Nhặt vênh mặt lên , ngồi dưới nhìn lên , gương mặt lạnh lùng kinh khủng .

- hỏi thừa , chẳng qua chỉ là bọn tép riu đáng khinh - Kiều Trang nói , nhấn mặt khó chịu .

- cô nói đó là câu hỏi thừa sao vẫn còn trả lời - Khoa vênh mặt hất lại .

- hỏi mà không trả lời sao được - Kiều Trang nhếch mép .

" Đường phố vào buổi sáng khá là tấp nập dòng người hòa vào nhau , tiếng nói tiếng cười và đủ mọi âm thanh vang lên quyện vào nhau tạo nên một bản giao hưởng không đường nét mờ nhạc , kinh khủng nhưng với cái khung cảnh này thì bnr giao hưởng đó khá là có ích mỗi tội hơi ồn , ông mặt trời ló rạng sau lớp mây khi vừa đánh một giấc dài trong chiếc chăn đông ấm áp , nhưng giờ là mùa hè mà đắp chăn bông thì chắc ông trời nóng lắm , tội nghiệp , chỉ gió lù qua , luồn vào tóc em , một cánh tóc bay lên đùa vào trong làn gió như những đứa trẻ đùa với nhau , gió cây xao xác lá vàng rơi , rơi rồi lại rơi ....." tiếng đọc bài vang lảnh lảnh trong một con xe ô tô đang chạy trên đường nhưng giởng như giọng nói đó chưa muốn dừng .

- anh điếc tai lắm rồi đấy , vẫn gì mà giờ quá vậy ka - Minh vừa lái xe vừa chăm chọc .

- cái gì , như thế này là hay lắm rồi ông ạ - Châu gianh giọng cãi .

- hay gì mà hay , vẫn gì mà không có mạch cảm không có cảm xúc không có hồn gì cả - Minh ra một loạt chê bai .

- anh nói nghe hay nhỉ , đây là văn chứ có phải động vật hay người đâu mà mà có hồn với chả cảm xúc lắm trò - Châu bêu môi .

- Á ..... - Châu đột nhiên hét lên , nhỏ vội mở kính xe và thò đầu ra ngoài , Minh thì hoảng hết hồn hết vía .

- có chuyện gì vậy em - Minh hỏi lo lắng .

- có 3 đứa con gái đang lái mô tô , hình như đây là dòng mới trông xịn kinh khủng luôn ý , 3 con đó lại còn mặc đồng phục rồi lái mô tô , trông chẳng hợp chút nào vừa nữ lại vừa nam tính

- Châu giương đôi mắt thèm thuồng nhìn 3 con xe đang dần mất hút sau con đường phố dài .

- có vấn đề gì à - Minh vẫn hỏi , mặt nhăn lại .

- không không phải có vấn đề - Châu mặt vẫn thần thơ

- thế thì sao - Minh lại hỏi .

- không phải có vấn đề mà là có vấn đề rất lớn - Châu trả lời xong , ngồi ngay ngắn vào ghế , đóng khung kính lại mặt buồn rười rượi .

- em sao vậy - Minh lại típ .

- bức mình quá đi mất , sao anh hỏi làm quá vậy tập trung lái xe hộ em với , không thì lại hết răng ăn cháo bây giờ nè - Châu quát tức giận .

- sao tự dưng em lại nổi khùng với anh - Minh cũng lại chau mày lại , to tiếng .

- em thích thì em nổi khùng đó có sao không - Châu vênh mặt lên cái .

- em hay quá ha , vô duyên vô cớ tức giận với anh , đúng là cái đồ khùng - Minh mắng .

- em khùng thì anh bị điên , rõ chưa - Châu quay mặt quát .

- em dám bảo một người như anh bị điên hả - Minh đen mặt lại , buông lái dành hết ánh nhìn vào Châu , mặt hầm hầm tức giận .

- ờ em dám đó , anh làm gì được em - Châu quát , giọng to hơn .

- em đúng là vô lễ mà rồi cuộc thì em có giáo dục không vậy - lần này thì Minh thực sự tức giận rồi .

- anh đừng có ..... - Châu đang định nói thì khựng lại - Á ..... anh có lái xe cho đang hoảng không vậy - Châu hét lên , Minh giật cả mình quay lại nhìn thì chết toi rồi cái xe sắp đâm vào một đoàn nhà trẻ qua đường , phanh lái không ai cầm , chết mất

- Á ..... cẩn thận - Châu hét lên , giữ chặt cái lái nhưng do bất cẩn nhỏ không thể chống nổi , chân đâm mạnh vào phanh xe , nhưng do con xe đang mất lái nên cũng chả ích gì , cũng may con xe đã đâm chúng vào cái cây không thì chết giờ , sau khi đã thoát nạn cả 2 cũng ngồi thở dốc , mệt chết đi được , bọn nó vừa trải qua 1 cái kiểu như là động đất .

- tại anh đó ..... sít nữa thì chết nhà - Châu đổ lỗi .

- - cái gì ..... sao em lại đổ tội cho anh ..... đâu phải 100 % tại anh hết đâu - Minh nhăn mặt giải thích .

- tại anh tại anh hết ..... ai kêu anh không tập trung lái xe cơ giờ nhìn đó , cái xe bốc khói rồi hỏng rồi ở , giờ tính sao - Châu gắt .

- tại chó sao tại anh , tự nhiên em cầm lái cơ - Minh trách .

.....

.....

@#\$%^&*@#%/#%\$^@%\$^%&& ..... @\$^%&^*(\$#@%\$^%

2 người ngồi đây mà cãi nhau , ngày đầu yêu nhau mà cãi lăm thế hả trời , đôi này sẽ kéo dài trong bao lâu đây , cuộc cãi vã này khá là kịch liệt , chắc sẽ dẫn tới đánh nhau và chia tay luôn đó ạ .

.....

.....

.....

10' sau

.....

.....

- thôi mệt rồi - Minh thở mạnh , cãi nhau nói liên tiếp trong từng ấy thời gian thì không mệt mới lạ .

- em vậy à - Châu cũng tình trạng không kém .

- thôi tội mình hòa nha - Minh nói .

- không hòa hiếc gì cả

- thôi được rồi anh xin nhận thua , đừng giận anh nữa nha

- em muốn giận anh nhưng mà chẳng còn hơi để giận nữa

- nhóc con - Minh cốc luôn một phát vào đầu Châu và mở cửa đi ra , châu cũng vậy .

- tính sao - Châu hỏi, mắt nhìn con xe hồng hộc kia .

- chịu thôi - Minh bó tay .

- á ..... sắp tới giờ vô lớp rồi á - Châu giãy lên .

- đi thôi - Minh nói rồi kéo tay Châu chạy nhanh tới trường còn con xe thì để mặc đó , thằng nào rước đi thì tốt , về mua cái mới ớ .

Đang mệt mà lại phải chạy một đoạn đường không gần này thì có mà đứt hơi chắc nhưng sắp vô lớp rồi tính sao ..... chịu thôi ai bắt tiêu phí thời gian làm chi để giờ phải vậy .

- chuẩn bị xong hết chưa , Linke - một người con gái tóc vàng , da trắng gương mặt baby thiên sứ , giọng nói sắc lèo tới rợn

- xong rồi - lại một người con gái khác tên Linke trả lời , ngồi trên một chiếc ghế tựa tay cầm một đồng giấy tờ cá thứ linh tinh gì đó , tóc pha trộn lẫn 2 màu đỏ và xám , mốt mới hiện nay .

- Sewlaly , lo gì bọn nó sẽ chết thôi đừng vào Ken chúng ta thì coi như chết - lại 1 người con gái thứ 3 khác , xinh chẳng kém 2 cô kia . Da trắng tuyết , tóc vàng nhạt pha cam hồng , một loại tóc mới chẳng .

- Onaiyken , không nên chú quan , bọn mình đã thất bại lần trước lần này không thể thất bại được , anh tao cũng bị mấy thằng đó giết nhất định không thể sống sót - lại 1 cô gái khác nữa , cũng xinh nốt , tóc đen huyền , da cuống trắng .

- thực sự cho mấy tên đó chết thật luôn sao , Analikin - Sewlaly hơi buồn .

- vậy mày hãy cho tao 1 lí do nào đó chính đáng để bọn mình cho mấy tên đó sống đi - Analikin mặt lạnh băng .

- mấy tên đó là người bọn mình yêu - Linke giọng cũng buồn .

- yêu á ..... trời ..... mấy thằng nhóc đó thì có gì hay ho , yêu bọn nó thì có được đáp trả hay không , mấy thằng đó chỉ để tâm tới 4 con nhãi ranh kia thế thì bọn mình nằm ở chỗ nào , hử với lại 4 thằng đó phải chết thì anh tao ở dưới suối vàng mới được thanh thản nghe rõ chưa - Analikin giọng sắc lạnh .

- địa ngục chứ không phải suối vàng - Onaiyken nhăn mặt .

" Đoàn "

- mày còn dám nói nữa tao sẽ cho mày đi trước bọn nó - Analikin giờ súng lên bắn trúng vào tay Onaiyken , mặt nhòe toàn một mùi máu hận thù .

" cạch " cánh cửa mở ra một tên bước vào .

- thưa tiểu thư , lão gia đã bắt được 4 thằng đó rồi ạ - tên đó cúi rạp người bẩm báo .

- Cái gì - Analikin đánh mặt thét .

- có chuyện gì à , mày muốn 4 tên đó chết cơ mà - Linke ngạc nhiên .

- sao mà dễ dàng như vậy được chứ - Analikin chống cằm suy nghĩ .

- vấn đề gì vậy Analikin - Onaiyken hỏi , tay ôm chặt vết thương .

- ông chủ đang ở đâu - Analikin hỏi .

- dạ đang ở phòng mặt tại trung tâm SeokoXJZ ạ - tên đó nói .

- đưa tao tới đó - Analikin nói rồi bước ra ngoài , 3 con kia cũng đi theo .

Cánh cửa đóng sầm lại một mùi máu tanh bốc lên nồng nặc , một bãi chiến trường mà có khác , căn phòng này vị trí này nơi này đang có một cuộc tra tấn lớn , lớn và rất lớn , một căn phòng có vẻ yên tĩnh chưa bao giờ thấy ngoài mấy cái tiếng như là " Đoàn Đoàn Đoàn..... Chát Chát ..... Bùng Bùng ..... v.....v..... " trong khoảng có khoảng độ 20 tên con trai và 4 đứa khác ngoại phạm , cuộc tra tấn dành cho 4 thằng ngoại phạm đó diễn ra khá là cực hình , bị trói chân tay , bị treo lên , bị đánh bùng roi , bị bắn , như là một biển báo bắn súng vậy , trong một góc đối diện . một người đàn ông có vẻ uy quyền nhất tại chỗ này , gương mặt gầy xọp toàn xương với xấu , đôi mắt hóp lại , đăm chiêu , mặc trên người bộ đồ dành cho người cao tuổi bình thường , da nhám nhám xám đen , tóc đã trắng bạc toàn phần , đầu chủ yếu là diện tích tóc nhưng chỉ là thưa thớt , độ vài năm nữa là ông này hói sạch tóc , đôi dép còi xanh đã sờn bạc . Một người đàn ông đã già , gương mặt bình thường , dáng người gầy nhom , trông ông ta khá là giản dị , người đời nhìn vào thì ai cũng rất kính trọng ông ta vì coi ông ta như bậc lão thành , người già ít mấy ai như thế , vậy mà chẳng lẽ ông ta là đầu sỏ ở cái chỗ rợn người này chắc , hay là nhầm nhai nhưng mà trong phòng này thì chẳng thấy ai có vẻ là thủ lĩnh hay ông chủ gì cả ngoại trừ ông ta , thật quá sức tưởng tượng .

" Đùng " cahnhs cửa phòng lập tức bị đẩy ra đúng hơn là đá ra một cách thô kệch và mất tự chủ , nó đã qua đời . Ken bước vào (Ken là tên nhóc của 4 con mặt sức hồi nãy đó ạ) , trong đó Analikin là một tay sát thủ chuyên chế hành động , nữ nữ cao thủ ẩn nấp trong vòng 1 năm trời , và giờ nó lại quay trở về , khi Analikin trở về một tai họa lớn đối với con người , Linke , Onaiyken , Sewlaly , những hạng thủ đáng gờm thua Analikin một bước , xinh như thiên thần và ác như quỷ ma đánh .

- con chào chú , chú Hin - Onaiyken chào . Lần lượt 3 con kia cũng tỏ vẻ tôn kính vậy là chắc rồi lão già đó là bậc trưởng tại đây .

Rốt cuộc thì có chuyện gì đã xảy ra vậy đây ?

Hết chương 25 đón tiếp chương 26 nhé .

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26: Chương 26

- Haizzzzzzzz ..... - tiếng thờ dài nghe nẫu ruột nhưng hồn nhiên vang lên .

Trong trường học , hiện giờ đang là thời gian mà tất cả các học sinh trong trường thích nhất là thích khi tới trường , chỉ trừ một số chú một sách thôi - giờ ra chơi , kéo dài tới tận 1 tiếng lận mà không vui chơi thoải mái thì thật uổng phí . Một cô gái có mái tóc vàng óng mượt xoăn tít buông xòa tự nhiên , mặc trên người bộ đồng phục nữ nhưng hơi bó sát lộ ra những đường cong của cơ thể xinh tươi này , mắt xanh màu nước biển trong sáng hồn nhiên nhưng cái mặt thì không toát lên điều đó , khuôn mặt bầu bĩnh đáng yêu nhưng gương mặt của 1 đứa trẻ mập khi mới ra đời , nghĩ coi nó đáng yêu ra sao , làn da trắng sữa , mịn màng , đôi chân thon dài bước đi điệu đà làm bao anh chàng phải vỡ tim , thật không tốt khi đôi mắt khá đẹp của cô nàng lại là đôi mắt không hoàn chỉnh vì nó bị cận , cho dù là đeo kính thì trông cô cũng thật đáng yêu , có thể nói khi đeo kính lên cô trông càng xinh xắn thơ ngây hồn nhiên hơn , với vẻ bề ngoài toát ra sức đẹp cuốn hút mê người cùng dáng nhìn thì thật trông cô như một cô bé hiền lành dễ thương nhưng sự thật thì , hãy quay 360 độ , bạn sẽ biết con người thực sự của cô nàng , máu lạnh , tàn nhẫn , sắc sảo , mưu tính , thông minh sắc bén , tính tình nóng nảy như là sư tử hà đông , có khi quý Sa - Tăng cũng phải cúi đầu xin làm nô lệ trước tính cách của một đứa con gái dễ thương bề ngoài nhưng bên trong thì thực chất là một con quỷ . Nhưng xin mọi người chớ khinh , hãy quay 360 độ cho tôi , một nửa con người mới hiện ra với tính cách thiên thần chói lọi rồi quay 89 , 54 , 90 , ... mỗi lần quay các bạn sẽ nhìn thấy một con người trong cô gái này . Cô nàng đã tính cách . Cô sai bước chân mặc sức để gió xuân mon tron trên tóc mình , mái tóc đã vàng óng lại còn tiếp thêm ánh nắng trông nó cứ lấp lánh huyền diệu , Cô đi , bước đi đều đặn , nhưng hình như hồn viwá các thứ đang ở trên chín tầng mây hay sao mà chẳng chú ý gì hết , đôi mắt mở to tròn nhìn thẳng về phía trước mà lại đâm chúng vào một người đối diện với mình , cả 2 ngã bịch ra đất , một vòng quay kiến sao mới mọc trên đầu cả 2 cùng chói sáng vàng một vài giây . Xong cả 2 tỉnh táo .

Mất chạm mắt .....

Mất trời mắt .....

Mất lờm mắt .....

Tỉnh thế cực kì đáng đánh nhau kéo dài vài chục giây rồi tắt .

- đồ mù đi đứng kiểu chi thế - cô gái bức tức khi gã kia không chịu xin lỗi mình

- cái đồ nhà cô mới là đồ mù đi đứng kiểu gì mà đâm vô tôi - gã con trai kia cũng gắt gỏng không kém quát lên , một chàng trai hotboy cực kì chuẩn men . Khuông mặt baby đáng yêu , đôi mắt tím biếc , lông mày daifraanj , đôi môi đỏ mọng nước , mặc bộ đồ học sinh ước lượng tỉ lệ phần trăm cao khoảng 1.7.

- tôi thừa nhận là tôi đã không chú ý khi đang đi ..... nhưng còn anh chấ anh là cái đồ không bị mù nhỉ đi kiểu gì mà thấy tôi không tránh để tôi va vào anh ..... à tôi biết rồi anh cố tình làm thế để gây sự chú ý ở tôi chứ gì ..... nhưng mà sory nha anh bạn kế hoạch của anh bại trận rồi , một tên chẳng khác gì in

- cô ..... cô nói cái gì ..... tôi chẳng biets chi số tự sướng của cô cao tới mực nào mà dám ăn nói với tôi như vậy , cô nhìn tôi coi , người như tôi mà cô đem so sánh với con in được á , với lại cho dù tôi cpos là in đi chừng nữa chẳng hạn thì bay giờ tôi chỉ cần huyết một cái cô có tin là toàn bộ nữ sinh trong trường này sẽ nghe theo lời sai bảo của tôi không hả

- hơ ..... anh chứi tôi là tự sướng ..... cứ coi là như vậy đi ..... còn anh thì sao chắc là cả trăm dây núi đỉnh Chomolungma hợp sức lại thì chắc chắn là cũng phải vái thua cái chi số tự sướng cả anh quá nhi ..... đồ heo .... đồ mù ..... đồ dờ hơi còn bày đặt ta đây đẹp trai ..... đúng là thần kinh ... ời trời ơi ba mẹ tổ tiên ơi , hôm nay con bị sao quá tạ chiếu hay sao ấy mà vừa mới ra khỏi lớp đã gặp tên vừa điên vừa tự sướng mới chồn viện ra vậy nè , khổ thân mình quá , tự nghĩ mà càng tui thần ..... - cô nàng lững thững đi qua trước mặt ten con trai vừa xoa xoa 2 vầng thái dương của mình , lắc đầu tỏ vẻ buồn bã , còn cậu trai kia khỏi nói cũng biết cậu ta đáng đứng nhìn cô với tâm trạng nào rồi .

- con nhãi ranh , cứ chờ đấy , tôi sẽ không để cô yên đâu - tên con trai cắn răng , mắt nổi lửa , nhưng thực chất trong bụng cậu rất vui không phải vì quen được 1 em xinh mà lúc pha phải người ta cậu đã lại sợ sẽ bị cô ta nào là " chào anh ..... " , nào là " anh có sao không " , ... tóm lại là cô ả sẽ lại bầu lấy anh như những đứa con gái khác , anh đã cầu phạt tổ cứu nạn và giờ thì an toàn rồi , vui quá đi mất cuối cùng trên đời này cũng có người con gái không phải hám trai ngoại trừ 4 bà chị hắc ám khi nhìn thấy cậu rồi . tóm lại 50/50 , ok . Đang chuẩn bị quay lưng để đi tiếp thì cậu nhìn thấy dưới đất , túi xách , mắt kính cận , và còn cả 1 tập tài liệu gì đó các thứ linh tinh .

- được , lần này cô chết với tôi - tên con trai nhặt đồng đồ lên , miệng cười mỉa và bước đi .

còn cô nhóc kia sau khi ra khỏi trường thì gặp bà giám thị .

- em đã mang tập hồ sơ các bạn trong lớp tới cho cô chưa , Alech Skintanin - bà giám thị mỉm cười nhẹ .

- dạ đây ..... - cô nàng tên Alech Skintanin cười lại rồi nhìn lên tay mình , hoàn toàn không có bất cứ một cái gì hết , sao có thể cái đồng đó cô đã thử trắng 7 đêm liền để hoàn thành giờ bay đầu mất rồi , đừng nói là bao công sức đổ sông đổ biển chứ .

- đầu đưa cô - bà giám thị đưa đôi mắt nghi ngờ khi thấy Alech nhìn ngó xung quanh và trên tay không có một cái gì .

- em ..... nó vừa ở đây mà ..... à đúng rồi hồi này em có té chắc là rơi ở đó rồi quên không nhặt cô chờ em chút xiu em quay lại tìm , sẽ xong nhanh thôi - Alech cười trừ rồi chạy biến đi mất , cô quay lại chỗ hồi này té phải tên con trai , nhìn la liệt khắp đất , zero rồi , không có một bóng dáng của tờ giấy nào nằm dưới đất chứ đừng nói cái sấp hồ sơ to kênh ầy ở trên sân , chẳng lẽ nó đã bốc hơi dưới trời nắng sao nhưng nó đâu phải là nước ma bốc hơi .

" reng reng reng " tiếng chuông điện thoại vang lên .

- alo , có chuyện gì thế hả , chị đang bận lắm đó cung - Châu bắt máy trả lời , cô đang ngồi cạnh Minh ,

- có chuyện này hay lắm , heo trẻ muốn nghe không - lại cái giọng vô lễ ngỗ nghịch cùng với lại cái biệt danh ma ám kia chắc chắn chỉ có ở " thằng em trai yêu quý " Hoàng Bảo của cô mà thôi .

- chắc là cung đã nhớ chị rồi hả , ở đó đợi đi khi nào chị trở lại Mi chị sẽ chăm sóc chu đáo cho cung , khiến cho cung khỏi xuống giường luôn nha - Châu cười tươi như đóa hoa nở rộ , ai mà không biết nội tình vừa xảy ra thì thế nào cũng nghĩ là 2 chị em nhà này yêu thương zữi lắm nhưng khi khi biết rõ thì chắc chắn ai cũng sẽ nhìn rõ được nội tâm trong câu nói .

- hôm nay , em tình cờ gặp phải 1 con nhóc , con nhóc này hay lắm , nó nhìn thấy em mà không ơng ơ , lại còn chứi em là đồ mù đồ điên đồ tự sướng còn chứi em là heo , con vật em ghét nhất ..... - Hoàng Bảo đang nói giờ thì bị chặn họng .

- sao cung lại ghét heo - Châu xen ngang .

- vì con heo là bà chị heo trẻ - Hoàng Bảo nhăn mặt nói , làm Châu lại nổi lửa .

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Yêu Tình Lành Chanh Và Tử Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Chương 27

- ủa sao hôm nay không thấy 6 đứa kia đi học vậy nhi - một tiếng nói vang lên cực kì thân nhiên như cô tiên , phá tan sự im lặng của lớp học vốn dĩ đang rất im lặng và đang ngồi nghe bà " ma nữ hắc ám " ngồi " tấu nhạc " cho nghe mà nói cách khác là ru ngủ . Tiếng nói đột nhiên vang lên này làm bà " ma nữ hắc ám " ngừng nói , giương đôi mắt " quái yêu " về tên thủ phạm . Chị Châu nhà ta vẫn đang sẫm soi sáu chỗ ngồi trống mà không để ý tới bà " ma nữ hắc ám " .

- em kia , học không học chỉ lo chuyện linh tính , gây mất trật tự và tốn thời gian của lớp , nếu em không có hứng thú với môn học này thì xin mời em ra khỏi lớp để mọi người còn học bài , rõ chưa - bà " ma nữ hắc ám " quát lớn , khiến ai cũng co ro vì sợ .

- dạ ? - giờ này vẫn là thái độ đó , hết sức oan uổng

- tôi nói em ra khỏi lớp - bà mụ lại quát lên ,tức giận

- Dạ ? - giờ thì đã hiểu nguyên căn nhưng lại hơi sốc vì mới ngày đầu tới trường mà đã bị cảnh " vnh dự " này hay sao . Có thằng nào " nổi tiếng " tới mức này chưa .

- EM BỊ ĐIẾC À HAY NÀO CÓ VẤN ĐỀ MÀ KHÔNG HIỂU Ý TÔI NÓI - giờ thì nổi điên thật rồi , những học sinh khác thì phải bịt tai vào vì sợ mình sẽ hư tai mất nhưng với chị này thì ..... xin lỗi nha . Chưa thấm vào đâu khi chị ta hét đầu ạ . Hết 3 lần sụp luôn trường đấy , có tin không . Vì không muốn nhận hậu quả cực kì " tốt đẹp " từ cả lớp , Châu phải lững thững đi ra khỏi lớp còn Minh thì ngồi bụp miệng cười , không hiểu kiểu gì mà cuối cùng chàng này cũng nhận hậu quả như nàng . Ra ngoài hành lang đứng phạt . Đúng là mấy người yêu nhau đi tới đâu cũng có một đồng đội cả 2 cho dù là không muốn .

- em biết là anh yêu em nhiều rồi nhưng mà không cần phải ra đứng chung với em đâu - Châu mỉm cười nói móc .

- em sướng quá ha , anh bị đứng phạt thế này là tại em mà ra đó , không xin lỗi thì thôi lại còn nói như vậy nữa - Minh cau có nói .

- xì , là tại anh chứ đâu tại em

- sao lại tại anh

- tại anh , miễn lí do

- sao lại miễn lí do

- miễn hỏi

- sao lại miễn hỏi

- miễn hỏi rồi mà sao vẫn hỏi thế hà

- nhưng thắc mắc sao lại miễn hỏi nên phải hỏi

..... @\$^*&*&%/%^5

@ người đứng đó đôi co với nhau và cuối cùng xây ra cãi vã làm bà " ma nữ hắc ám " đen mặt quay ra quát ầm ầm và còn " vnh dự " xuống văn phòng " uống trà " với thầy hiệu trưởng . Nhưng những việc này kèm với những hình phạt vậy mà không thể ngăn nổi 2 người này cãi nhau . 2 tên này xem chừng chẳng hợp nhau tí nào mà lại thích nhau được mới hay chứ . Cuối cùng buổi học đã kết thúc , ai cũng thấy mệt mỏi sau khi bị nghe la hét , quát tháo , rồi còn bị nhồi nhét hàng chục tấn chữ vào đầu và giờ thì ra khỏi trường như ra khỏi tù sướng quá trời và chữ nghĩa gì chẳng thấy đâu trong đầu thì là nó mất hết rồi chứ đâu . Bước ra khỏi cổng thì quên sạch luôn , hehe học trò thời nay ngoan zừ hà .

" kịch " mở cửa và bước vào xe , Châu thờ dài một cái , thất day an toàn và chiếc xe lăn bánh , Minh lái xe , tai cầm dây đeo nhạc , rung đùi theo bản nhạc ầm ĩ trong tai

- nè anh có thấy mấy đứa bạn anh với mấy đứa bạn em đã không

- không anh đâu có thấy quả dừa nào đâu em - Minh vì đang nghe nhạc la hét trong tai nên là nghe lộn hết tron

- không phải dừa , mấy đứa bạn ấy - Châu nói lại , to hơn

- em muốn ăn dừa á , nhưng mùa này lấy đâu ra dừa - vẫn vậy Minh nghe lộn

- không phải dừa , mà là đứa bạn ấy

- ực nước á , em kiểm ực nước làm gì

- không phải ực nước , mấy đức bạn - Nhỏ hét lên nhưng cũng âm lượng vừa vừa nhưng cũng hơi to

- hà ..... - Minh ngờ người cậu im lặng 1 giây rồi tháo dây nghe nhạc ra , nhìn Châu đang ngồi thờ vì mệt

- em có thấy mấy đứa bạn anh và mấy đứa bạn em đâu không

- ôi trời má ơi - Châu than rồi đập đầu vào cái cặp tước mặt , hóa ra ông này cũng không biết , thế mà phí sức hỏi suốt từ nãy giờ , khổ quá đi mất

-----

Lúc này ..... 6 nghi phạm mắt tích đang ở đây , trước cổng nhà Châu . 6 tên này ăn mặc trùm chụp kín mít tới phát rét .

- tại mình kiểm tra máy quay camera nhà ông Minh rồi không hề có gì khả nghi xảy ra ở đó thì chắc chắn là nhà bà Châu sẽ có cái gì đó thú vị - Di nói vừa nói vừa cười , nhìn vào căn nhà rộng lớn của Châu .

- không thể tin nổi là tôi cũng ở đây với mấy người - Nhật méo mó nói

- tôi không ngờ rằng cũng có lúc mình trở thành ăn chộm - An lắc đầu chán

- thôi , con xin mấy bố , đừng có phàn nàn nữa - Trần chấp tay lại vái lia vái lịa trước mặt 3 ông kia

- nhưng có chắc cái mà tại mình muốn xem ở trong nhà nhỏ Châu không - Anh hỏi

- không biết nữa nhưng phải vào hang cọp mới biết cọp dữ chứ , mình không vào thì biết trong đó có cái gì , ok , theo tao biết nó không mở hàng rào điện đâu , tại mình treo tường vào cho nhanh - Di cười đề nghị

- nhưng treo qua cái tường này á , chắc treo xong thì quy tiền luôn quá - Khoa ngao ngán nhìn cái bức tường mới xây. Tại vụ lần trước mấy người này làm hỏng cổng nhà người ta nên người ta phải đập hết đi xây lại đây ạ .

- không sao đâu có lên đi - Trần vỗ vai Khoa mỉm cười rồi bước tới bức tường cố gắng treo qua , nhưng quả không dễ chút nào cánh cổng nhẵn nhụi không có một chỗ để bám lấy đã vậy còn cao ngất ngửa ngập 2 đầu người chồng lên nhau , đúng lúc nhỏ cô gắng treo lên được gần hết rồi thì thấy Di và Anh cũng mấy tên kia đã ở trong san sẵn luôn rồi

- ủa mấy người treo kiểu gì mà nhanh quá vậy - Trần hỏi ngạc nhiên hết sức

- có công mà không đi , treo tường vào làm gì cho khổ - Nhật chống hông nói

- có công ? , ý gì đây

- bọn tao đi công chính vào chứ đâu có treo tường như mày - Anh nói chỉ vào cánh cổng đang mở toang hoác

- hà , vậy là sao ..... Á ..... Á - trong lúc đang ngạc nhiên thì không chú ý nhỏ đã rơi luôn và đáp gọn xuống đất trong tư thế cực kì " sexy " , mặt cắm xuống đất , mông chổng lên trời . Gọi là chổng mông chổng tỉ , ha

- có sao không vậy - Di chạy lại đỡ lấy Trần , hỏi lo lắng

- có , sao mọc đầy trên đầu đây nè , tại mày sao không nói sớm để tao treo kiệt sức vậy hà , híc - Trần mắt quay cuồng hồn vía bay loạn xạ và tiều luôn .

Hiện giờ hiện trường vụ án đang được 6 tên kia lục soát - trong phòng Châu .

- trong này làm có cái gì đâu mà vô chứ - An phàn nàn

- nhờ có chuyện gì xảy ra ở đây thì sao - Di nhìn mặt dò trên máy tính của Châu , kết nối liên lạc và mở máy quay camera trong nhà của nhỏ

- mở camera làm gì có ai lại đi , đặt máy quay trong phòng riêng của mình đâu chứ - Khoa nhún vai

- rất tiếc nhưng sự thật thì có nhỏ Châu gần đây - Anh trả lời

- vì nó sợ nhờ có ai ám sát nó trong phòng thì chỉ cần nhìn qua máy quay là biết liền , nó sợ sẽ có lúc nó chết không thanh thản - Trần giải thích

- con nhỏ này lo xa quá ha , đúng là rồi hơi

- á khoan nhìn kia ông Minh với bà Châu cùng ở trong phòng này

- á đâu , đâu ..... - sau khi nghe lời kêu gọi " chính nghĩa " kia thì cả lũ cùng dán mắt vô màn hình máy tính . Hình ảnh máy quay cho thấy Chau và Minh đang ở trong phòng của nhỏ

- 2 người này có ý đồ gì mà chui vô cùng 1 cái phòng không biết đã thế lại còn phòng ngủ mới hay chứ - Nhật chống cằm suy nghĩ

- yên lặng chút đi - Di cau mặt . Cả lũ ngồi độ im thin thít một phần vì sợ " chị Di " một phần cũng là vì muốn xem bộ phim hay lắng mạn tình cảm này . Mấy tên đó thay đổi sắc mặt theo từng cảnh nhìn trông mà chẳng khác gì con tắc kè là mấy , ha .

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Yêu Tình Lanh Chanh Và Tử Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

" tóc tách tóc tách ..... " tiếng nước chảy nghe mà tới rợn người .

" cộp cộp cộp " tiếng bước chân tuy nhỏ mà sao nghe ở đây nó lớn quá . Trong 1 căn hầm tối đen u ám .....

" bộp ..... vụt ụt ..... " và giờ thì là tiếng cái gì đó đánh đánh vào cái gì đó .

" Á ..... Á .....AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA " và giờ thì là tiếng kêu la không thể nào phát thanh đau đớn hơn , nghe mà nẫu lòng người . Có lẽ đây là thứ âm

thanh lớn nhất trong lúc này , vượt trội hơn cả những thứ âm thanh khác . Nghe sao mà thấy nó cứ giống như cảnh dưới âm tà địa phủ sao sao ấy nhỉ .

" cách " cuối cùng là tiếng mở cửa , 4 cô gái bước vào , ai cũng mặc đồ đen bó sát cơ thể khoe những đường cong quyến rũ lòng người . Mái tóc mỗi người 1 kiểu được nhuộm đỏ , màu trung trung của ác quỷ .

Trước mắt ta là hiện ra cảnh 4 chàng trai khác bị lột trần áo , cả cả cở thể người từ bụng trở lên , chỗ nào chỗ nấy cũng bị đánh tới mức không thể thâm thiết hơn , máu me đầy người , đã thế lại còn bị treo lơ lửng trên không bằng 1 sợi dây thừng dày và chắc , mấy tên khác cứ cảm roi mà quát vào 4 chàng không thương tiếc có khi mấy tên đó muốn giết luôn các anh cũng nên . Bọn chúng đánh rất tự nhiên rất thoải mái và không có chút nào e dè , phải mà xã hội đen thì e dè cái quái gì mấy trò như thế này cơ chứ . Bọn chúng đánh người mà cứ như là mấy bà mẹ mang chân gối ra đập không bằng bằng ý .

- lũ khốn nạn ..... có giết ..... thì giết tao luôn đi ..... lũ khốn tại bay ..... không sống sót được bao lâu nữa đâu ..... - 1 trong 4 anh chàng ki tuy bị thương rất nặng nhưng vẫn cố gắng cười khẩy và nhìn bọn trước mặt 1 cái rất đơn giản đơn giản như là nhìn thứ rác thải bỏ đi ý .

" chết " 1 tiếng kêu quá ư là trong chèo vang lên .

- khá lắm , rất khá , sắp chết tới nơi rồi mà còn mạnh mẽ được , tốt , nếu mày muốn chết thì được thôi , tao sẽ cho mày chết , nhưng trước khi mày chết thì tao muốn mày làm anh hùng bù nhìn đã - 1 trong 4 con kia lên tiếng , và nhỏ này chính là người đã tạo nên tiếng động đó .

- mặc xác thằng đó đi , kế hoạch của tui mình tiến hành tới đâu rồi

- hoàn tất hết rồi , chỉ cần đợi lệnh thôi

- được vậy tui nay bắt đầu luôn đi

- trước tiên tui mình sẽ làm gì

- trước tiên thì sẽ .....

*****

Còn hiện giờ tân nhân vật với với chàng trai kia đang ngồi trong quán cà phê Slasiang tại Sing (là Xin - ga - po) .....

- thực tình cảm ơn anh nhiều nha , không có anh chắc tui chết luôn quá - Alech cười , đôi mắt long lanh đầy biết ơn

- nhưng thực tình là tới bây giờ cô vẫn chưa nhớ ra tôi là ai à

- hừ hi hì hì ..... cái tên kia ..... tui đã nói là tui đâu có quen anh đâu mà quên chứ hả - Alech cố gắng cười

- haiz///////// ..... trí nhớ quá tệ ..... thật không thể tin nổi

- này này cái tên hách dịch kia ..... đúng có mà thấy tui hiền là bắt nạtj nghe chưa hả muốn chết sớm chứ gì . thích không , hả

- con gái dữ như vậy là ế đó

- cái gì ..... cho dù tôi có ế cũng không cần anh quan tâm

- xin lỗi

- sa ..... sao .....

- xin lỗi

- anh biết lỗi vậy là tốt

- không í tôi là cô phải xin lỗi tôi ,

- hả ..... cái ..... này này cái tên kia ..... cái tên hách dịch lỡ mồm long móng kia anh đừng có mà coi trời bằng vung coi thùng bằng niêu coi thìa bằng muối nhá ..... tại sao tôi phải xin lỗi anh chứ hả ..... Háaaaaaaa ???????????????

- thì cô cứ nói 2 từ xin lỗi thôi là được rồi

- nhưng vì sao tôi phải xin lỗi ..... tại sao ..... tại sao tại sao tại sao tại sao ta.....

- thôi đi bà nội , chỉ nói có 2 từ xin lỗi thôi mà làm sao thể hả ,

- nhưng

- không tại sao nữa , cô cứ nói 2 từ đó cho tôi

- nhưng

- trời ơi

-không tại sao nữa

- trời ơi , nói chuyện với cô hại não quá , về nhà chết quách luôn cho rồi , nổi khùng quá đi - Hoàng Bảo tự lấy tay đập vào đầu mình mặt nhăn lại rồi hùng hục bỏ về , nói suốt từ này mà con nhỏ kia nó vẫn ..... , chẳng lẽ lại phải phát triển trí thông minh cho nó chắc .

- này ..... - Alech nói với theo , chẳng hiểu gì , Giờ nhỏ cố lục lại những kí ức còn sót lại trong đầu , nhưng mà chẳng nhớ nổi cái gì liên quan tới tên đó , thứ duy nhất có liên quan là nhìn mặt lão ở đâu đó rồi rất quen , rất quen nhưng không tài nào nhớ ra nổi . Chẳng lẽ bị đăng chỉ giai đoạn đầu sao

Chương 29: Chương 29 .

Tối hôm đó . Lúc 12'30 , trước cổng nhà Di , 4 cái bóng đen xi ắt hiện trong bụi cỏ

- xong chưa

- ừ

- mọi thứ đều chuẩn bị hết rồi , giờ tụi mình làm gì

- đi , tiến vào bên trong , nhớ đừng để ai phát hiện ra tụi mình nghe chưa , 1 cái vào phòng ngủ của nó , 2 cái vào chính người của nó , 3 cái vào nhà bếp , 4 cái vào phòng khách , số còn lại cài hết vào cột nhà

- tại sao lại cài ở những chỗ đó

- khi nổ , cột nhà sẽ đổ, căn nhà sẽ bị phá hủy nhanh , ok nhanh gọn lẹ , phải chắc chắn rằng nó phi chết , ok , đi

- ok

- 10' sau lại

Sau khi bàn tán cái gì đó xong xuôi 4 cái bóng kia có vẻ gì đó hình như là đang thực hiện 1 âm mưu gì đó , xong chúng đột nhập vào trong căn nhà nhưng chắc chắn là không phải là trò qua hàng rào rồi như thể thì có mà thành vị quay , kakaka .

" vù ù ù " như 1 con gí thoảng qua , 4 đứa đó đã có thể an vị trong phòng khách , chúng tản ra thực hiện công việc của mình .

Trong phòng Di

" xet ẹt " nhẹ nhàng mà lẳng đọng , cái bóng đen đó lao vào như 1 lộn gió nhẹ , cái bóng đó tiến về phía giường nơi có 1 cô gái đang chìm trong giấc ngủ " ngàn năm " . Cái bóng nhẹ nhàng vén tóc cô gái và đặt 1 cái quả gì đó vào cạnh đầu , 1 quả nữa cũng như vậy đặt vào giường rồi cái bóng đó lại nhẹ nhàng mà vụt ra ngoài như đã đi vào .

Những tên khác cũng nhanh chóng thực hiện xong nhiệm vụ của mình , chúng tập hợp tại phòng khách rồi cùng nhau chui ra ngoài , Tối bây giờ vẫn chưa hiểu tại sao bọn chúng có thể lọt vào trong nhà khi mà không hề có bất cứ lỗ hổng nào để chui vào , dù là nhỏ nhất . Sau đó 10' cả bọn đã đứng ngay tại 1 gốc cây lớn cách xa ngôi nhà 100m .

- bắt đầu được rồi nhì

- kết thúc nhanh đi tao còn về ngủ , dạo này tao thiếu ngủ dữ lắm

- đúng là heo

- tạm biệt - 1 lời nói trong vắt mà nó chứa cả sự ớn lạnh lẫn rợn người của ..... quý

" tí " 1 tiếng kêu quá nhỏ và bình thường , chẳng có gì đáng ngại , nhưng từ cái tiếng kêu này thì lại ọc tiếng kêu khác hưởng ứng theo

" BÙNG ÙNG ÙNG ..... ĐOÀNG ĐOÀNG OÀNG OÀNG ..... " tiếng nổ và đúng hơn thì là tiếng bom nổ , chỉ trong nháy mắt , căn nhà của Di đã bốc cháy và sập 1 cách như là món đồ chơi vậy , ngọn lửa khá lớn nó đốt cháy cột điện gần đó là từ đó lan thẳng sang nhà khác 1 cách dễ chón , những căn nhà gần đó bốc cháy cũng nghi ngút , bắt đầu thảm họa , cảnh tượng này trông nó giống như là lúc Mĩ bỏ bom Việt Nam ấy nhì .

4 á bóng đen cười nửa miệng rồi bỏ đi .

Căn nhà của Di , bị sụp đổ , tiếng bom nổ đã dòng điện gặp lửa vẫn tha hồ mà kêu lên , người ở đó chỉ có mà chết chứ còn chưa nói , đầu Di còn gắn thêm 1 quả bom như vậy không chết mới là .

" ò e ò e ò e " tiếng xe cứu hỏa , xe cứu thương ùn ùn keo trong đêm , những tiếng than khóc bất ngờ chỗi dậy 1 cách kịch liệt , những người thoát được ra không nhiều nhưng những người không thoát được ra thì nguy cơ sống ột chỉ có 30% là nhiều nhất rồi .

Sau khi dập tắt đám cháy , căn nhà của Di đã biến thành 1 đống tro tàn , không có bất cứ 1 thứ gì có thể như là nhận dạng ra chúng , tất cả chỉ là đống tro mà thôi . Vậy thử đoán coi , Di còn sống hay đã chết . Phía xa xa , 1 bóng người mặc áo chum đen đứng ở đó tay bầu chặt vào gốc cây , đầy sự tức giận , xong cái bóng đó bỏ đi , và ẩn mình trong bóng tối , theo từng bước chân của người đó là vết máu còn loang lổ .

Sáng hôm sau , tin về vụ nổ bom không thể nào khủng khiếp hơn đã được đưa tin trong hầu hết các trang báo chí , nó trở thành tâm điểm chú ý của mọi truyền thông nào là tiểu thư họ Lữ con gái ông bà đại úy bên Sing đã chết trong 1 vụ nổ bom " hoặc cái gì đó đại loại như vậy .

Tất nhiên cái tin khủng long này cũng tới tai 3 cô nàng kia 1 cách nhanh như gió .

- CÁI GÌ - Tiếng hét không tin nổi của Trân vang lên , thể hiện rằng nhỏ đang rất tức giận .

- nó ..... nó ..... cùng với căn nàh ..... đã ..... bị đốt cháy rồi ..... ức ức ..... huh uh uh uh u - Anh ghen ngào trong tiếng khóc nức mà nói

- không thể có chuyện đó được

- có cái gì đâu mọi người hốt hoảng thể - Khoa văn bình thân như không

- CÁI TÊN KIA , CỎ GÌ ĐẬU , VẬY ĐÂY LÀ Ý GÌ HẢ , CON DI ĐÓ , TIÊU DI ĐÓ , VỢ CHƯA CUỐI CỦA MI ĐÓ , NÓ ĐÓ , NÓ BỊ CHÁY THÀNH CHO RỒI , NGUWOIF CỎ PHẢI LÀ CON NGƯỜI HAY KHÔNG HẢ , NGƯỜI KHÔNG CỎ 1 CHỨT GÌ ĐẬU KHỎ HAY SAO , MÀY LÀ KHÚC GỖ À , VỢ NGƯỜI CHẾT MÀ NGƯỜI VẪN CÒN NGỒI ĐÃ MÀ NHẢM NHI CAAFE COI BOOJK XUNG SỬỞNG QUẢ NHỈ , ĐỘ KHÚC GỖ KIA , - Chau vừa khóc vừa quất xối xả vào mặt Khoa ,

- xin lỗi như tôi là người bằng xương bằng thịt chứ không phải khúc gỗ , nhìn là biết mà sao còn hỏi - Khoa nhếch mép cười , cái thái độ này là gì đây trời

- NGƯỜI ..... UỖI ..... U' .....HỤ' - Châu ực quá đáng nói thì ngắt đi .

- CHÂU - Minh chạy lại đỡ lấy nhỏ và bế thốc nhỏ lên , phi tới bệnh viện với vận tốc ánh sáng . Châu phản ứng như vậy cũng phải thôi , Di là bạn từ khi sinh ra của Châu mà , khi Châu vẫn còn đơn độc không có ai chơi thì Di tới , với Châu Di như 1 nửa mạng sống của mình , chính Di đã cho Châu có được tự tin . Giờ thì Di đi đâu rồi . Những bọn kia cũng tức tốc chạy theo Minh phi tới bệnh viện duy chỉ có Khoa là vẫn ngồi yên nhăm nhi tách cafe như không , có chuyện quái gì với tên này vậy .

" reng eng ren eng " tiếng nhạc chuông vang lên .

-- alo

-.....

- ừ ờn

- .....

- không ai nghĩ vậy đâu

- .....

- tất cả đã thành co rồi , yên tâm , mau chón đi , lỡ để ai phát hiện thì khổ lắm đấy

- .....

- ok

- .....

- bye - Khoa cúp máy , tên này nói chuyện với ai đó , bí bí ần ần kiểu gì ấy , tên cha này đáng nghi lắm .

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Khởi Đầu .

- tan tành hết chưa

- nát hết rồi

- chắc con nhỏ đó chết rồi chứ

- mọi thứ đều bị đốt nát

- có khi nào nó chạy ra khỏi đó trước khi chúng nổ không

- không thể nào , con bé đó ham ngủ như lợn dù trời sập cũng không phát hiện ra huống chi là từng bước đi chuyển của tụi mình

- cậu biết về con nhr đó nhiều thật đó

- phải tìm hiểu rõ về kẻ địch nếu muốn hạ gục được hắn , đó là lí thuyết cơ bản ai ucungx phải nắm rõ 1 khi đã buwocs vào thế giới của máu này

- giờ tụi mình làm gì tiếp

- tiếp tục xử lí 3 con còn lại , đêm nay , Mỹ Châu

.....

- bác sĩ cô ấy sao rồi - Minh lo lắng hỏi ông bác sĩ trước mặt

- chỉ vì kích động quá thôi không có gì đâu , nghỉ ngơi vài ngày sẽ khỏe - ông bác sĩ từ tốn

- vậy bao giờ nó sẽ tỉnh lại - Trần chen vào . giờ thì Châu đang nằm bất động trên giường bệnh

- điều đó còn tùy thuộc vào bệnh nhân , tôi xin phép

- cảm ơn bác sĩ rất nhiều ạ

- không có gì

Cả lúc quay lạ giường bệnh , duy chỉ có mỗi Tuyết Anh là đã lên đi từ lúc nào .

Tại căn nhà kho XXY , trên đường 360

Tuyết Anh , Khoa cùng với 1 đứa cn gái khác đã ở đó , bóng tối đen đặc che khuất mặt người con gái thứ ba , khiến cho cô gái đó trở nên huyền ảo 1 cách kì lạ , Tuyets Anh tay vòng trước ngực , đưa người vào 1 cái bàn khô lớn , còn Khoa thì cứ ngồi đăm chiêu nhìn cô gái đó không dừng , miệng thì nhâm nhi ly rượu .

- mọi chuyện ổn chứ , nó chết trước

- nó cùng với căn nhà đã nát thành tro rồi , không thể nào nhận dạng ra nó nữa - Tuyết Anh khẳng định .

- có chắc không

- chắc mà , cái con đó bị thiêu rụi rồi , đúng lúc nó đang ngủ thì bọn đó vào cái bom vào nhà và còn cái vào đầu nó nữa , nó không chết mới lạ ấy - Tuyết Anh nhún mắt khẳng định .

- không cần lo về con bé đó đâu , đf sao nó chết cũng đáng cái loại thối nát như nó thì chết cũng chẳng ai tiếc - Khoa đá đều nói .

- vậy bay giờ tại mình làm gì tiếp đây

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lanh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Chương 31 .

- để con cáo tự sập trên chính cái bẫy mà nó đã giăng ra - người con gái thứ ba đó nói , giọng nói đó trong bao nhiêu thì nó sắc nhọn bấy nhiêu .

-.....

(Lưu ý : bốn người mà cái bom vào nhà Di ấy với ba người Khoa , Tuyết Anh với người đó là 2 bọn khác nhau nha , không hề có bất cứ liên hệ ào hết đó nha)

Tại nhà Châu .....

- em không sao chứ - Minh ân cần hỏi

- không sao , mà mọi người đầu hết rồi - Châu cầm ly nước chu cái mò lên rõ đáng ..... ghét .

- về rồi , em nghĩ mọi người rành rang đề ở đây với em sao - Minh cười xoa xoa cái đầu Châu .

- mấy bác bên Sing biết chuyện này chưa - Châu đột nhiên lo lắng

- không biết nữa , không thấy họ có động tĩnh gì thì chắc là vẫn chưa biết

- oh , nhớ đi chết rồi à , có thật không vậy , hay chỉ là mơ thôi

- hi , cứ coi như đó là 1 con ác mộng đi , đừng buồn nữa

- em không biết có phải là mình ghét nó hay không mà sao bây giờ em thấy khá vui chứ không hề thấy buồn như lúc đầu nữa , lạ quá trời luôn

- sao ..... ở anh cũng thấy cái chuyện này có kì kì sao í ,

- không hề kì kì chút nào

-..... hử

- mà là quá kì kì mới đúng , nhớ Di không thể chết 1 cách đơ giản như thế được

- sao em nghĩ thế

- vậy anh không biết hả , vào buổi đêm có bao giờ nó chịu nằm 1 chỗ ngủ đâu , lúc nào nó cũng thức trắng đêm để đọc truyện ma mà

- cái .....ca ..... cái gì ..... thứ đêm để đọc .....

- ừ đúng vậy đó , nó ngủ thì ngủ như chết luôn nhưng chắc chắn nó koong bao giờ ngủ vào buổi tối

- nếu đúng như vậy thì cái chuyện này kể cũng lạ thật , nếu thế thì ..... - Minh chống cằm suy nghĩ 1 lúc xong chợt nghĩ ra cái gì đó

- thì sao

- nếu thế thì ..... - Minh cau mày nhìn Châu

Tối hôm đó , tại nhà Châu

Cũng 1 cái bóng đen ngòm nhảy vào nhưng hay 1 cái là cái bóng đó biết mặt mã của cánh cổng và mặt mã để mở hàng rào điện

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Cũng giống như cái tối hôm trước ở nhà Di Ấy, cũng có cái bóng phi vào nhà nhưng chỉ có 1 cái thôi, cái bóng phi vào 1 cách nhanh gọn lẹ, và tất nhiên cái bóng đó biết cách mở cổng. Lạ ưà trời ta. Cái bóng len lỏi rồi dần chuyển động đi lên phòng Châu - nơi cô đang đang chìm đắm trong giấc mơ màu hồng cùng hoàng tử bạch mã đi du ngoạn (lưu ý: hoàng tử bạch mã này không phải Minh đầu nhà)

cái bóng đen từ từ tiến lại gần Châu, từ từ cầm cái gối bên cạnh lên và áp chặt vào đầu Châu, để nhỏ tác thờ, hơ cái tên này hay ghê ha, đã đi giết người rồi mà còn làm cái cạch này sao, thôi đại gì rồi má, muốn giết người thì vác súng cho vãi phát là xong lại còn phải lăm trờ, ho ho ho. Châu như phát hiện có vật thể lạ nhè đầu mình mà đề thì cửa quậy hết lên trời rồi lại xuống biển, nhưng không sao mà thoát ra nổi, cuối cùng nhỏ đập phập cái tay xuống gối, không động đậy gì nữa, hình như tắt thở rồi hay sao ý, chắc không, cách giết người này không có an toàn kà. Cái bóng đen nói lòng tay ra, rồi từ từ tiến về phía cổng, trong góc tối nhất của căn phòng có 2 tia sáng lóe lên, tất nhiên đó là 1 đôi mắt của răn, nó thật rợn người và tất nhiên của con răn nào thì có lẽ mọi người biết rồi đó. Đôi bàn tay bé nhỏ của Châu nhẹ nhàng động đậy, nó chui vào dưới dỗi lấy ra 1 vậy gì đó rồi lại từ từ kéo ra

" Đoàn ! Đoàn ! Đoàn ! " Văng 1 tiếng động không thể nào gọi là nhẹ nhàng được đã văng lên 3 tiếng " đoàn đoàn và đoàn " và tất nhiên và cực kì hiển nhiên đó là cả 3 phegats chúng vào 3 điểm " chân tay vai " của cái bóng đen đó, chà má này biết dùng súng sao, siu ha. Châu ngồi bật dậy phi xuống giường và tốc tới chỗ cái bóng khi mà nó đang khụy gối nhưng tiếc là nó đã chạy mất, Châu nghiêm mặt lại, đôi mắt vô hồn khi nhìn dáng cái bóng nó quen quen hình như đã gặp ở đâu đó rồi thì phải, à mà không không phải hinh như mà là chắc chắn có quen cái hình dáng đó nhưng không thể nhớ nổi.

" chết tiệt " 2 tiếng nói đơn giản nhanh gọn lẹ đó văng lên rồi tắt ngấm đi, nó mới rợn nguwiif làm sao ó mới độc ác và tàn bạo làm sao, nhưng liệu có đúng là nó phát ra từ miệng của Châu không, từ miệng của cô bé hiện lành tình nghịch tốt bụng hay cười mỗi ngày đó sao. Nghi lắm. Chẳng lẽ đây chính là con người thật của nhỏ, cầu trời là không phải.

Châu quay ngoắt đi, từ từ tiến thẳng về phía có đôi mắt xanh khè đang ohats sáng trong đêm, Châu nhắc con răn đặt lên tay mình và ngồi vào chỗ đó

- sao hồi nãy không cắn cho nó vài nhát

- " ..... " con răn không nói gì ..... í lộn răn sao biết nói ta. Những có lẽ là nó hiểu được điều mà Châu nói, nó giương đôi mắt xanh lè của mình về phía buweccs anh khổ lớn được treo trên tường, ở đó có 4 cô gái đang cũng tươi tười, vậy í của nó là người đã ra tay ám sát Chau trong đêm nay chính là 1 trong 3 con bạn thân của nhỏ, ... không phải chứ

- người quen à, cụ thể là ai vậy

Con răn từ từ trườn xuống đất, ra khỏi tay Châu và bò lên bước ánh, nó đứng đề lên 1 cô gái, đang cười rất tươi đó, đôi mắt cô mờ sáng, long lanh như hạ sương mai, ngây thơ hồ nhiên như đôi mắt thiên thần, làm da trắng hồng cũng với bộ váy đầm mây trắng bện trên người khiến cô giống như 1 thiên thần thực thụ vậy. Và tất nhiên người con gái đó là Trần ..... Tuyết Anh hay Di ..... Trong đêm tối tĩnh mịch, 2 đôi mắt vô hồn cứ nhìn xoáy vào hình của người đó, 1 chuyện không thể chấp nhận nổi. Con răn đã quay trở về với chủ của nó. Đôi môi mỏng manh đó khẽ nhếch lên

" khá lắm " kết thúc, con răn nằm im lìm trong tay Châu, còn Châu thì cứ ngồi đó vừa ngồi vừa vừa ve con răn đồng thời nhìn xoáy tít vào hình con gái đó như muốn trọc thùng cả bức hình. Trong đêm tối đôi mắt ngày nào giờ đã không còn mà thay vào đó là 1 đôi mắt sáng quắc chẳng khác gì loại mắt của quỷ.

.....

Đồng thời ở 1 nơi khác

- sao không - Khoa nói ân cần nhìn người con gái đó

- bị nó bắn rồi à, hững 3 phát - Tuyết Anh lo lắng nhìn cô ta

- đúng như kế hoạch còn gì, giờ thì chỉ cần chờ con mồi sập bẫy nữa thôi là xong - Người con gái dso cuwoiif mìm đứng lên, cời bỏ chiếc áo qgoaifra, coi bộ cô ta không hề có bất cứ 1 vết xước xát nào bên ngoài bởi lẽ cô ta đã có bị trúng đạn, cô ta thoát khỏi nòng súng thần chết đó chỉ vì cái áo chống đạn cô ta mặc đó thôi, còn thứ máu tuôn trào trên người cô ta thật ra chỉ là máu ..... lộn mà thôi, đất bên mình như vậy thì diễn xuất nó mới đạt tới trình độ phi thường như vậy chứ. Bây giờ thì mọi chuyện trở nên quá rối rắm, những điều bí mật lộ ra trong bóng đêm. Rốt cuộc thì trong cái truyện này ai là con cáo và ai đã dụ cáo vào bẫy, và ai là kẻ bị lợi dụng ..... Châu ..... nhóm 3 người Khoa ..... hay nhóm 4 người đã hạ tay ám sát Di ..... Ai mới là kẻ bị lừa trong chuyện này. Tất cả mọi thứ hiện giờ vẫn chỉ là 1 ần số chưa có lời giải đáp.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Chương 33 .

Trời sáng, ông mặt trời vẫn đang phải cật lực vác xác mà đi lên trời, những chú gà trống thì cứ gáy inh òm củ tỏi luôn, còn lũ chó thì cư sủa như chưa bao giờ được sủa, còn mèo, còn chim ..... mỗi con kêu 1 thứ tiếng, kết hợp vào chẳng khác gì chúng đang hòa tấu nhạc cho người ta nghe mà lại không biết rằng bản nhạc đó có thể gây điếc tai nếu không muốn nói là chết người.

" reng reng "

- hải lý - Trần bắt máy và nói giọng kiểu mấy lão tây nói tiếng Việt.

" ló ló cái gì , mày có biết bây giờ là mấy giờ rồi không hả "

- thế bây giờ là mấy giờ

" bây giờ là 8h sáng rồi "

- biết rồi sao còn hỏi tui

" haizzzzzzzz ..... đi chơi không "

- đi đâu

- " đi chơi "

- đi đâu

" đi chơi

- biết là đi chơi rồi nhưng mà đi chơi ở đâu ý

" đi uống cafe đi , tao có chuyện muốn nói "

- vậy mà nói là đi chơi

- " thì đi ra khỏi nhà mà không phải đi học hoặc đi làm thì là đi chơi còn gì "

- biết rồi ..... ở đâu ..... quán nào ..... mấy giờ

- " cafe không người - địa bàn riêng của tui mình ..... lúc 9'30 .....ok "

- ok .....à nhưng mà tao hỏi mi 1 chuyện

" chuyện gì "

- rốt cuộc thì mi là ai zậy

Câu nói này của Trần suốt nửa làm người đầu day bên kia nhập viện vì bị té sủu .

" mi nói chuyện với ta suốt từ nãy mà không biết ta là ai hay sao "

- hi , nói chuyện qua điện thoại thì sao biết được

" nổi khùng luôn quá , mặc xác mi , tới giờ thì nhớ đó ..... hứ "

" tút ..... tút .... tút " Cuối cùng là những tiếng tút tút kéo dài hàng trăm milimet .

- xí , không thèm , người gì đâu mà chảnh như quả chanh , chua ngoa quá quắt xí - Trần chửi 1 lèo xong nhìn lại màn hình điện thoại

Nhỏ chết sững khi biết người gọi mình là ai chỉ qua 1 dòng chữ

" MA NỮ HẮC ÁM - HEO TRÈ SIÊU QUẬY " chắc có lẽ các bạn ai cũng biết người duy nhất có biệt danh " heo trẻ " này là ai rồi đúng không ạ .

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34

Bầu trời cao trong xanh , lo lùa mái tóc bay , chim hót , ...vân vân , mọi thứ quện vào nhau , 1 bầu không khí thật tuyệt vời , dịu dàng , sau lắng mà thanh thoát nhưng cũng không kém phảng phất mạn . Không biết bao giờ mới lại có cơ hội để ngồi đây , ngồi dưới bầu trời xanh để thả hồn theo làn gió , để những nỗi tâm sự bay đi mất , tới bao giờ mới được đây .

Một cô gái đứng khoanh tay , mắt nhắm hờ , đứng trước khoảng không gian ấy , đầy tâm sự , có lẽ cô đang cố hưởng thụ nốt thời gian này .

Tóc cô bay trong gió , lung linh mà huyền ảo , xinh đẹp .

- tới đến rồi đây - Trần trong bộ đầm màu hồng khá đơn giản , nhưng thật đáng yêu , mái tóc đen óng được tết lại theo kiểu xuong cá , trên đỉnh đầu là 1 cái nơ hồng , hơi lớn 1 chút .
Giương mặt không thoả chút phần , mà đứng rồi , nhỏ này có dùng mỹ phẩm đâu mà thoả phần .

Châu quay lại mỉm cười nhẹ , rồi ngồi xuống chiếc ghế gần đó đối diện với Trần

- cậu gọi tớ tới đây để làm gì - Trần thắc mắc .

- sao cậu không về - Châu không lời thôi đi thẳng vào vấn đề .

- sao không về ? ..... ý cậu là sao

- sao cậu không về Sing đi

- Sing ? ..... sao tớ lại về đó , cậu nói gì tớ chẳng hiểu gì cả .

- cậu không hiểu hay là cố tình không hiểu đây Mỹ Trân , chuyện này cậu phải là người rõ nhất chứ

- hả ..... chuyện ..... chuyện gì

- chẳng lẽ cậu còn phải chờ tớ nói rành rọt mọi thứ thì cậu mới biết chắc .

- nhưng là chuyện gì

- căn bệnh đó

- bệnh ..... bệnh gì

- cậu còn định giấu tớ tới bao giờ nữa , nếu như mọi ngày thì có lẽ cậu đã được ăn vài phát của tớ rồi

- Bảo Châu à , thật sự thì tớ chẳng hiểu cậu đang nói về cái gì hết .

- không hiểu sao , vậy cho tớ hỏi có cái gì nó nằm trong đầu cậu vậy

- ơ ... thì ..... thì nó máu nó não có dây thần kinh .....và ..... và

- và gì nữa

- ..... thì còn có

- một khối u ..... hình xoắn ốc dài 4.5 cm rộng 5.4 cm , chứ gì , tớ nói có đúng không hả

- cái ..... cái đó

- cái đó làm sao , chẳng lẽ cậu định cứ để thế mà sống à , nó mà càng to thêm thì cậu biết thừa là tính mạng cậu coi như đi tong cơ mà

- tớ ..... tớ

- cậu muốn để người khác lo lắng cho cậu nữa à , hả

- nhưng sao cậu lại biết chuyện đó chứ , ai đã nói cho cậu biết hả

- đừng có đánh trống lảng , cậu đi đi , mau về Sing để phẫu thuật lấy khối u đó ra nhanh đi

- nhưng còn ..... còn

- cậu còn luyến tiếc cái gì nữa hả , tớ yêu cầu cậu , đứng 2h sáng mai cậu phải lên máy bay bya về Sing cho tớ , còn nữa nếu khi nào mà khối u chết tiết đạo còn ở trong đầu cậu thì cậu đừng có vác mặt tới mà tìm tớ hay nói chuyện với tớ qua bất cứ hình thức nào rõ chưa , cậu hiểu rồi chứ , giờ thì về đi tớ muốn ở 1 mình .

- nhưng Bảo Châu , tớ .....

- TỚ NÓI ĐI VỀ CƠ MÀ - Châu hét lên quát . Trần đành ngậm ngùi nước mắt mà ra về , trời ơi thằng cha nào nói cho nhỏ Châu biết chuyện này không biết nữa , để Trần này mà phát hiện ra thì cứ lo mà bảo toàn tính mạng , Sau khi Trần đi khỏi , Châu mới ngước mặt về phía Trần vừa đi .

- nếu tớ không dọa đốt bệnh viện của lão bác sĩ đó thì chắc chuyện này còn lâu tớ mới biết , mau đi đi , thế giới tàn ác này không dành cho cậu đâu , về Sing và đừng bao giờ trở lại nữa , thiên thần à - Châu mỉm cười tự nói mà không biết cốp hải là nói 1 mình không nữa , 1 giọt nước mắt khẽ lăn nhẹ từ khóe mắt xinh xắn kia từ lúc nào không biết

nhẹ lau nước mắt lấy lại trạng thái lúc đầu

" tách " Châu búng tay 1 cái , từ các hốc cây quanh đó hiện ra 3 hàng người , toàn là đồ đen , đã thế lại đeo kính đen , tên nào cũng cao to lực lưỡng , coi bộ oai phong凛凛 quá nhỉ , bọn họ từ từ rời gốc cây rồi tiến tới trước mặt Châu đứng ngay ngắn .

- các người đều là những người đã vượt qua 150 bài huấn luyện cực khổ của tôi và cũng là những người mà tôi tin tưởng , thấy cô gái đó chứ , từ giờ phút này trở đi , các người phải canh chừng và bảo vệ cô ấy 25/24 có nghe rõ chưa hả , chỉ cần trên người cô ấy mà có 1 vết thương nhẹ như kiến cắn thôi thì tính mạng của các người cùng toàn bộ người thân của các người sẽ không được kéo dài lâu đâu , nghe rõ chưa , tôi hi vọng các người ra không làm tôi thất vọng , mau đi đi - Châu hất mặt chỉ thị họ mau thực hiện nhiệm vụ .

- vâng xin cô hãy tin tưởng ơ chúng tôi - bọn họ nói rống rạc rồi nhanh chân chạy theo cô gái như 1 cơn gió thoảng qua .

Không gian lại trở về trong yên lặng , có lẽ lúc này những cơn gió đã không thể tiếp tục mang đi những tâm sự trong lòng của cô vì nó quá nhiều nhiều tới mức không biết vút đâu cho hết . Con rắn cuộn bò lên tay Châu nằm gọn trong lòng cô

- đã tới lúc rồi , khoảnh khắc mà mọi thứ phải chấm dứt

Lời nói vọng ra sắc lèm nhưng đầy mãnh liệt , có chuyên gì không biết

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lanh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35

" rìng rìng rìng " tiếng điện thoại của Châu reo lên inh ỏi - alo - Châu nói với giọng ddeieuj ngái ngủ 100% , đang ngủ ngon thì tự nhiên phả đám không biết tên nào to gan zừ .

" vẫn còn đang ngủ sao , mặt trời lên tới tận móng rồi , tiểu thư Jennyfor " - giòn nói thánh thoát vang lên , nghe nó cứ lạ thể nào ấy

- đưa nào đấy hả - Châu dụi mắt rồi lại nhắm mắt để tiếp tục công việc ..... ngủ ,

" mây nghe cho rõ đầu Báo Châu đúng 3 giờ sáng mai mây phải tới nhà kho sao ngọn núi có ngọn hải đăng mà chắc mây biết núi nào rồi đấy , mây chỉ được đi 1 mình , không có người theo không có vũ khí , tay không tới , trong truyện này tao chỉ có hận oán với mày nên tao cũng không muốn cho mấy con bạn mày dính líu vào chuyện này nhưng mà thôi , nếu mây chịu làm theo những gì tao nói thì đám bạn của mây sẽ được yên , 1 mạng của mây đổi lấy được 7 mạng còn lại , với 8 mạng cùng chết thì mây thấy bên nào hơn , nếu đúng 3 giờ sáng mai không thấy mây từ chỗ hẹn tao sẽ cho người sử lí đám bạn mây , nhớ không được trễ dù chỉ là 1 tích tắc , chúc may mắn hahahaha ..... " tiếng cười giòn tan vang lên , nó như 1 liều thuốc khiến Châu không thể tiếp tục ngủ nổi nữa .

- cuối cùng cũng tới , những có lẽ mây đã đánh ía quá thấp về tao rồi đó , con nhãi ranh - Châu đánh mặt lại .

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36

Sau khi nghe xong điện thoại rồi thì Châu lập tức phi xuống giường nhảy ra ngoài , rồi cứ thế lon ton chạy xuống nhà rồi " rầm " Châu đã ngã hập mặt ngay khi vừa đi được 32 bậc cầu thang cũng may chỉ bị lăn có 4 bậc thôi à , Châu nổi khùng

ngó lên coi thì phát hiện ra 1 cái vỏ chuối không mời gọi từ đâu nằm chênh ềnh trên bậc cầu thang .

- ui za , thẳng nhãi ranh nào mà vứt rác lung tung thế này - Châu bực dọc khó chịu rồi lại nhăn mặt chạy ra đường . Châu

bắt taxi rồi phi thẳng tới nhà của Di , Chiếc taxi dừng lại trước cổng đồ nát , cái cổng đó nguyên gốc là ngôi nhà không quá

sang trọng mà vẫn dễ thương của Di , Châu mò mẫm chui vào bên trong giờ thì cô nàng mới nhận ra rằng mình chưa có .....

Vâng Châu vẫn chưa có thay quần áo chải tóc và mang dép , cô bé hiện đang đi chân trần vào cái cổng đồ nát đó . Haizzzzzz .....

- Châu cứ kiểm , kiểm hoài miệng lúc nào cũng lảm bảm , " nó ở ngay đây thôi mà " chả hiểu Châu tìm cái gì nữa .

Rồi sau 1 hồi vất vả tìm kiếm Châu đã ìm thấy thứ mình cần , cô bé reo lên sung sướng , giờ chỉ còn việc xử lí 7 đứa

bạn kia là mọi việc sẽ hoàn tất .

*****

3 giờ sáng hôm sau , đúng chỗ hẹn , ngôi nhà khi phía sau ngọn núi có ngọn hải đăng , Châu mặc bộ đồ ngủ có hình

còn gấu bo pur trong phim Kungfu Panda , đầu tóc thì buông xõa gương mặt thì cô bé tô tới mức trắng bệch ra , trong rõ khiếp ,

hay là Châu đang hóa trang thành ma . Châu lững thững bước vào nhà kho đúng lúc kim đồng hồ điểm chỉ 3 giờ sáng

- tao tới rồi đây

- đúng giờ hẹn lắm

- 4 người con gái trong bóng tối mờ mờ ẩn hiện

Liệu mọi thứ phải chẳng quá đơn giản như vậy , phải chăng chỉ cần Châu làm theo lời thì lũ người đe dọa sẽ tha cho 7 người còn lại ,

làm gì có chuyện nào như vậyk

Hết chương 36 , mọi người ráng chờ chap sau nhé , truyện này hơi dài mặt mí rằng kết cục của truyện sẽ là kết cục mà

mọi người không bao giờ ngờ tới và cũng chưa bao giờ nghĩ tới , ráng mà đoán xem đó là gì nhé !

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lạnh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Hoàn Hảo Trên Từng Cây Số

Tại cửa Mỹ Trên bé nhỏ .Trần ngồi thu lu một mình trong phòng chán ngán

mà nghĩ về những gì đã xảy ra với mình , nghĩ lại mà Trần thấy nó cứ mắc cười khùng khùng sao ấy .

" tí tí " tiếng tin nhắn vang lên .

Trần mở ra coi và sừng sốt trên từng milimet

" mấy con bạn của mày đã bị tao tóm rồi nếu muốn cứu nó thì mày phải tới sân sau của công viên trong khu phố của mày

không được mang theo vũ khí , khi tới nơi mày phải giữ tay đầu hàng nếu mày cố gắng chống cự thì mày bạn mày sẽ chết "

Dòng tin nhắn đe dọa kết thúc vì quá hoảng sợ Trần vội thay đồ rồi chạy xuống nhà sau khi xem tấm hình của Châu bị trói vết thương bầm dập . Nhanh chóng Trần đã tới được khu sân sau của công viên , vì mới có 3 giờ sáng nên trời vẫn tối mịt mù .

- tới tới rồi đây - Trần nói giọng đều đều .

- tốt , giờ tay chịu trói đi con - 1 giọng nói khác sắc lẹm vang lên .

- hãy thả bạn tôi ra trước

- con ranh mày dám đặt điều hả

- nếu không thì thôi , đừng mơ ta giờ tay chịu trói

- thôi được rồi thả con bạn của nó ra - tên cầm đầu bức bối ra lệnh , ngay lập tức 1 bóng người trùm áo chạy vụt qua

coi bộ rất hoảng sợ , bóng người quay đầu lại nhìn rồi lại chạy mất hút , Trần nhìn theo , kì lạ Châu mà như vậy sao Trong

lúc vẫn còn ngỡ ngàng Trần đã bị lúc kia còng tay dẫn đi

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lanh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

xin lỗi tất cả mọi người , có 1 tin không vui ở đây là tui đã quá nản với truyện này vì đọc ại thấy nó cứ kì cục dờ dơi và quá trẻ con , mình biết mọi người cũng cảm thấy vậy mà , với lại có 1 truyện cực kì nguy hiểm ở đây là tui không thể tiếp tục viết

truyện được . Lúc bé tui bị bệnh và bệnh đó vừa mới khỏi cách đây 3 ngày , tui không thể tiếp tục viết truyện vì nếu tiếp tục

viết mất của tui sẽ bị cận và khó nhìn hôm qua vừa đi khám xong bác sĩ nói tiếp xúc với những thức như là máy tính điện thoại

ít thôi thế là về bị mẹ cấm tiết luôn rồi , bây giờ mẹ đi vắng mới lên được tí tên tâm sự với mọi người và viết vài lời nhắn nhủ

c cuối cùng , Đề mình kể nốt cho nhé . Châu đã lên 1 kế hoạch bảo vệ các bạn mình và cuối cùng cô bé bị chết , đám bạn tức giận

khi biết mọi chuyện rồi hứa nhau đi tính sổ nhóm đã giết Châu , sau khi tính sổ xong , cả lũ chán đời hứa nhau về Sing - ga - po .

trên chiếc máy bay không an toàn , Đang đi thì máy bay phát nổ tất cả chết hết , sau cái chết của cả lúc tập Santroan

lâm vào tình cảnh khốn khổ khốn sở rồi cuối cùng bị phá sản , bố mẹ của cả lũ bị giết sạch . kết thúc không có hậu , tóm lại tất

cả nhân vật đã xuất hiện trong chuyện này không còn sống sót 1 ai ,tất cả trệt hết

The end

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Yêu Tinh Lanh Chanh Và Tứ Đại Chúa Tể Băng Giá Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.